

(อม.๓๑)

ความเห็นในการวินิจฉัยคดี

คดีหมายเลขดำที่ อม. ๑ /๒๕๖๔

คดีหมายเลขแดงที่ อม.๕/๒๕๖๖

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์
ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

วันที่ ๒๓ เดือน กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๖๖

ระหว่าง	อัยการสูงสุด	โจทก์
	นายประหยัด พวงจำปา	จำเลย

เรื่อง การแสดงบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สิน

โจทก์ฟ้องว่า เมื่อวันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๕๗ จำเลยเข้ารับตำแหน่งรองเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ต่อมาได้มีประกาศคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เรื่อง กำหนดตำแหน่งเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งจะต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๕๔ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๙ กำหนดให้ เจ้าหน้าที่ของรัฐตำแหน่งรองเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ มีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อคณะกรรมการ

ป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ มีผลใช้บังคับวันที่ ๔ มกราคม ๒๕๖๐ จำเลยจึงมีหน้าที่ ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ ต่อ คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ต่อมาเมื่อวันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๖๐ จำเลย ได้ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน กรณีเข้ารับตำแหน่งรองเลขาธิการคณะกรรมการ ป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ และจำเลยยังได้ยื่นเอกสารประกอบบัญชีแสดงรายการ ทรัพย์สินและหนี้สินเพิ่มเติมอีกสามครั้ง เมื่อวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๖๐ วันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๖๑ และวันที่ ๔ มีนาคม ๒๕๖๒ ตามลำดับ จำเลยจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและ หนี้สินดังกล่าวด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อัน ควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินจำนวน ๖ รายการ ของนางธนิกา พวงจำปา ซึ่งเป็นคู่สมรส ได้แก่ บัญชีเงินฝากธนาคารกสิกรไทย จำกัด(มหาชน) สาขาเซ็นทรัล ปิ่นเกล้า ประเภทกระแสรายวัน เลขที่บัญชี ๗๕๕-๑-๐๑๐๐๓-๐ บัญชีเงินฝากธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาลอนดอน สหราชอาณาจักร ประเภทเงินฝากกระแสรายวัน (Current Account) เลขที่บัญชี ๐๘๐๗-๑๗๕๕๗๔-๐๐๐ บัญชีเงินฝากธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาลอนดอน สหราชอาณาจักร ประเภทเงินฝาก (Deposit-Call) เลขที่บัญชี ๐๘๐๗-๑๗๕๕๗๔-๔๐๐ บัญชีเงินฝากธนาคารกรุงเทพ จำกัด(มหาชน) สาขาลอนดอน สหราชอาณาจักร ประเภทเงินฝาก (Deposit-Call) เลขที่บัญชี ๐๘๐๗-๑๗๕๕๗๔-๔๐๑ ห้องชุด เลขที่ ๖๘ ในอาคารชุด Wolfe House ๓๘๙ Kensington high street ลอนดอน สหราชอาณาจักร โดยมีการกู้ยืมเงินจากธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาลอนดอน บัญชีเงินกู้เลขที่ ๐๘๐๗-๑๗๕๕๗๔-๑๐๐ และเงินลงทุนในบริษัท ปาล์ม บีช คอร์ปอเรชั่น จำกัด จำนวน ๒๐,๐๐๐ หุ้น หมายเลขใบหุ้นที่ ๑๖๐๐๐๑ - ๑๘๐๐๐๐ ราคาจดทะเบียนหุ้นละ ๑๐๐ บาท มูลค่ารวม ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท เหตุเกิดที่สำนักงานคณะกรรมการ

ป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ สนามบินน้ำ ตำบลท่าทราย อำเภอเมืองนนทบุรี จังหวัด นนทบุรี ขอให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการ ทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๓, ๘๑, ๑๕๘, ๑๖๗, ๑๘๘, ๑๙๔ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๕๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๔๐, ๔๑, ๔๒, ๑๑๙ ขอให้เพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้งของจำเลย เพิกถอนสิทธิเลือกตั้งของจำเลยมีกำหนดเวลา ไม่เกินสิบปี และขอศาลมีคำสั่งให้จำเลยพ้นจากตำแหน่งนับแต่วันหยุดปฏิบัติหน้าที่

จำเลยให้การปฏิเสธ

ระหว่างพิจารณาจำเลยยื่นคำร้องขอให้ศาลวินิจฉัยชี้ขาดเบื้องต้นในปัญหา ข้อกฎหมายว่า โจทก์ไม่มีอำนาจฟ้อง เพราะคณะกรรมการ ป.ป.ช. ยังไม่ได้มีการปฏิบัติหรือกระทำ การให้ครบถ้วนตามบทบัญญัติของกฎหมาย เนื่องจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. ยังไม่ได้ส่งเรื่องของ จำเลยให้ประธานวุฒิสภาพิจารณาก่อนส่งเรื่องให้อัยการสูงสุดฟ้องคดีต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของ ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง แต่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ส่งเรื่องให้แก่อัยการสูงสุดโดยตรง เพื่อให้ฟ้อง จำเลยทันที คณะกรรมการ ป.ป.ช. กระทำโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย การออกกฎหมายหรือระเบียบว่าด้วย การยื่นบัญชี การตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๑๕๘ และ การดำเนินคดีที่เกี่ยวข้องกับการยื่นบัญชี พ.ศ. ๒๕๖๑ กระทำไปโดยไม่มีอำนาจ ไม่ถูกต้องตาม กฎหมาย ศาลมีคำสั่งให้รอไว้วินิจฉัยพร้อมมีคำพิพากษา

พิเคราะห์ข้อเท็จจริงที่ได้จากทางไต่สวนและพยานหลักฐานของคู่ความแล้ว ข้อเท็จจริงเบื้องต้นรับฟังได้ว่า เมื่อวันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๕๗ จำเลยเข้ารับตำแหน่งรองเลขาธิการ คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ตามประกาศสำนักนายกรัฐมนตรีเือกสาร หมาย จ.๘ ต่อมาประธานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติโดยความ

เห็นชอบของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ได้ออกประกาศคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เรื่อง กำหนดตำแหน่งเจ้าหน้าที่ของรัฐที่จะต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๕๔ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๙ กำหนดให้ เจ้าหน้าที่ของรัฐตำแหน่งรองเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ มีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ประกาศดังกล่าวมีผลใช้บังคับวันที่ ๔ มกราคม ๒๕๖๐ จำเลยจึงมีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะต่อคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ต่อมาเมื่อวันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๖๐ จำเลยได้ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน กรณีเข้ารับตำแหน่งรองเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ปรากฏตามบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน เอกสารหมายเลข จ.๙ นอกจากนี้จำเลยยังได้ยื่นเอกสารประกอบบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินเพิ่มเติมอีกสามครั้ง ได้แก่ วันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๖๐ วันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๖๑ และวันที่ ๔ มีนาคม ๒๕๖๒ ตามเอกสารหมายเลข จ.๑๐ จ.๑๒ และ จ.๒๗ ตามลำดับ เมื่อวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ จำเลยได้มีหนังสือถึงคณะกรรมการ ป.ป.ช.เรื่องขอส่งเอกสารหลักฐานประกอบการชี้แจงเพิ่มเติมเกี่ยวกับบัญชีเงินฝากธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาลอนดอน จำนวน ๓ บัญชี ตามเอกสารหมายเลข จ.๒๕ ต่อมาวันที่ ๒๖ เมษายน ๒๕๖๒ จำเลยมีหนังสือถึงคณะกรรมการ ป.ป.ช. เรื่องการชี้แจงข้อเท็จจริงและแก้ข้อกล่าวหา (ครั้งที่ ๑) เกี่ยวกับบัญชีเงินฝากธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สาขาเซ็นทรัล ปิ่นเกล้า ตามเอกสารหมายเลข จ.๔๑ และวันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๖๒ จำเลยมี

หนังสือถึงคณะกรรมการ ป.ป.ช. เรื่อง ขอส่งเอกสารเพิ่มเติมประกอบการชี้แจงข้อเท็จจริงและแก้ข้อกล่าวหา (ครั้งที่ ๑) ในส่วนเงินลงทุนของนางธนิภา พวงจำปา ในบริษัทปาล์ม บิซ คอร์ปอเรชั่น จำกัด ตามเอกสารหมายเลข จ.๔๒ คณะกรรมการ ป.ป.ช.พิจารณาแล้วมีมติเป็นเอกฉันท์ว่า จำเลยจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินดังกล่าวด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินจำนวน ๕ รายการ ได้แก่ บัญชีเงินฝากธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สาขาเซ็นทรัล ปิ่นเกล้า ประเภทกระแสรายวัน เลขที่บัญชี ๗๕๘-๑-๐๑๐๐๓-๐ บัญชีเงินฝากธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาลอนดอน สหราชอาณาจักร รวม ๓ บัญชี ได้แก่ บัญชีเงินฝาก ประเภทเงินฝากกระแสรายวัน (Current Account) เลขที่บัญชี ๐๘๐๗-๑๗๙๕๗๔-๐๐๐ ประเภทเงินฝาก (Deposit-Call) เลขที่บัญชี ๐๘๐๗-๑๗๙๕๗๔-๔๐๐ ประเภทเงินฝาก (Deposit-Call) เลขที่บัญชี ๐๘๐๗-๑๗๙๕๗๔-๔๐๑ ห้องชุด เลขที่ ๖๘ ในอาคารชุด Wolfe House ๓๘๙ Kensington High Street ลอนดอน สหราชอาณาจักร มี นางธนิภา พวงจำปา เป็นผู้ถือกรรมสิทธิ์ โดยมีมติเสียงข้างมากกว่าการที่จำเลยไม่แสดงเงินลงทุนของนางธนิภา พวงจำปา ในบริษัทปาล์ม บิซ คอร์ปอเรชั่น จำกัด จำนวน ๒๐,๐๐๐ หุ้น หมายเลขใบหุ้นที่ ๑๖๐๐๐๑-๑๘๐๐๐๐ เป็นการจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบและมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สิน ที่ประชุมจึงมีมติให้ส่งเรื่องให้อัยการสูงสุดเพื่อดำเนินการฟ้องคดีต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง เพื่อขอให้พ้นจากตำแหน่งนับแต่วันหยุดปฏิบัติหน้าที่ ให้เพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้งและขอให้ลงโทษทางอาญา

ปัญหาต้องวินิจฉัยประการแรกตามคำร้องขอให้ศาลวินิจฉัยชี้ขาดเบื้องต้นในปัญหาข้อกฎหมาย ฉบับลงวันที่ ๒๙ มกราคม ๒๕๖๓ ว่า โจทก์มีอำนาจฟ้องหรือไม่ จำเลยอ้างว่า พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ บัญญัติเรื่องการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินของข้าราชการสำนักงาน ป.ป.ช. ไว้เป็นการเฉพาะตามมาตรา ๑๕๘ ประกอบมาตรา ๔๓ การดำเนินคดีกับพนักงานเจ้าหน้าที่สำนักงาน ป.ป.ช. และคณะกรรมการ ป.ป.ช. ต้องส่งสำนวนคดีให้ประธานวุฒิสภาพิจารณาเพื่อส่งเรื่องให้อัยการสูงสุดดำเนินการฟ้องคดีต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง แต่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ยังไม่ได้ส่งเรื่องของจำเลยให้ประธานวุฒิสภาพิจารณา การที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ส่งเรื่องฟ้องคดีจำเลยต่ออัยการสูงสุดโดยตรงไม่ชอบด้วยกฎหมาย และการออกกระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ว่าด้วยการยื่นบัญชี การตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๑๕๘ และการดำเนินคดีที่เกี่ยวข้องกับการยื่นบัญชี พ.ศ. ๒๕๖๑ ไม่ชอบด้วยกฎหมาย เห็นว่า จำเลยมีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินกรณีเข้ารับตำแหน่งรองเลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามประกาศคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ซึ่งออกตามความในมาตรา ๔๐ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มีผลใช้บังคับวันที่ ๔ มกราคม ๒๕๖๐ จำเลยยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินเมื่อวันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๖๐ กับยื่นเอกสารประกอบบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินเพิ่มเติมครั้งที่ ๑ วันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๖๐ ครั้งที่ ๒ วันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๖๐ และยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินเพิ่มเติมครั้งที่ ๓ วันที่ ๔ มีนาคม ๒๕๖๒ ในช่วงเวลาดังกล่าวได้มีพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ ใช้บังคับ โดย

มาตรา ๑๘๘ วรรคหนึ่ง กำหนดให้ผู้ที่มิหน้าที่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินต่อคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติมหรือตามที่คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติกำหนดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญดังกล่าว ยังมีหน้าที่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินต่อไปจนกว่าคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้จะกำหนดเป็นอย่างอื่น และการยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินที่ได้ยื่นไว้แล้วตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ให้ถือว่าเป็นการยื่นตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ ซึ่งมาตรา ๑๕๘ วรรคหนึ่ง ของพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ กำหนดให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตั้งแต่ระดับผู้อำนวยการกองขึ้นไป ผู้ช่วยพนักงานไตสวน พนักงานไตสวน หัวหน้าพนักงานไตสวน และพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งมีตำแหน่งและหน้าที่เกี่ยวกับการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สิน มีหน้าที่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ รวมทั้งทรัพย์สินที่มอบหมายให้อยู่ในความครอบครองหรือดูแลของบุคคลอื่นไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อมต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. เพื่อตรวจสอบและเปิดเผยผลการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินอันมีลักษณะเป็นการตรวจสอบภายในองค์กร การที่จำเลยดำรงตำแหน่งรองเลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช. จึงอยู่ในฐานะเจ้าหน้าที่ของสำนักงาน ป.ป.ช. ตั้งแต่ระดับผู้อำนวยการกองขึ้นไป ย่อมมีหน้าที่ต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินตามกฎหมายต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. เพื่อตรวจสอบ การยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินของบุคคลตามที่กำหนดไว้ตามมาตรา ๑๕๘ จึงต้องยื่นต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ส่วนที่มาตรา ๑๕๘ วรรคสอง กำหนดให้

นำความในมาตรา ๔๓ มาใช้บังคับกับการดำเนินคดีกับบุคคลตามวรรคหนึ่งด้วยโดยอนุโลมนั้น เมื่อพิจารณาบทบัญญัติในมาตรา ๔๒ ที่กำหนดให้กรรมการมีหน้าที่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ รวมทั้งทรัพย์สินที่มอบหมายให้อยู่ในความครอบครองหรือดูแลของบุคคลอื่น ไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อมต่อประธานวุฒิสภา โดยให้ประธานวุฒิสภาแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สิน เพื่อตรวจสอบเบื้องต้นก่อนเสนอประธานวุฒิสภาพิจารณา และมาตรา ๔๓ ที่กำหนดให้ในกรณีที่ปรากฏว่ามีการกระทำความผิดเกี่ยวกับการที่กรรมการผู้ใดจงใจไม่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินต่อประธานวุฒิสภา หรือจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินหรือหนี้สินอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบและมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สิน ให้ประธานวุฒิสภาส่งเรื่องให้อัยการสูงสุดเพื่อดำเนินการฟ้องคดีต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองต่อไป จะเห็นได้ว่า มีการแยกกระบวนการตรวจสอบกับกระบวนการดำเนินคดีเป็นคนละขั้นตอนกัน ซึ่งเมื่อพิจารณากระบวนการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๔๒ และมาตรา ๑๕๘ แล้ว สามารถแยกบุคคลผู้มีหน้าที่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินออกเป็น ๒ กลุ่ม คือ คณะกรรมการ ป.ป.ช. ซึ่งมีหน้าที่ต้องยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินต่อประธานวุฒิสภา และอีกกลุ่มหนึ่ง ได้แก่ พนักงานเจ้าหน้าที่ตั้งแต่ระดับผู้อำนวยการกองขึ้นไป ผู้ช่วยพนักงานไตสวน พนักงานไตสวน หัวหน้าพนักงานไตสวน และพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งมีตำแหน่งและหน้าที่เกี่ยวกับการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สิน ซึ่งมีหน้าที่ต้องยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. อันมีลักษณะการแบ่งตามผู้มีอำนาจและหน้าที่ในการตรวจสอบที่แตกต่างกันชัดเจน โดยเฉพาะอย่างยิ่งมาตรา ๔๒ และมาตรา ๔๓ บัญญัติอยู่ในหมวด ๑ คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ส่วนที่ ๓ การตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการ

ป.ป.ช. มาตรา ๑๕๘ บัญญัติอยู่ในหมวด ๙ สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ซึ่งเป็นส่วนราชการและมีฐานะเป็นนิติบุคคล รับผิดชอบขึ้นตรงต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. และกฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในการเป็นองค์กรกลางบริหารงานบุคคลของสำนักงาน ทำหน้าที่เกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล มีอำนาจออกระเบียบหรือประกาศเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวได้ ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๔๑ และมาตรา ๑๔๔ อันเป็นการแบ่งแยกส่วนงาน อำนาจหน้าที่ ความรับผิดชอบ การบริหารงานภายในองค์กร และลำดับชั้นการบังคับบัญชาอย่างเด่นชัด หากจะตีความให้นำหลักเกณฑ์การยื่นและการตรวจสอบบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินของคณะกรรมการ ป.ป.ช. รวมถึงกระบวนการดำเนินคดีทุกขั้นตอน ดังที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๔๒ และมาตรา ๔๓ มาใช้บังคับแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ตั้งแต่ระดับผู้อำนวยการกองขึ้นไป ผู้ช่วยพนักงานไต่สวน พนักงานไต่สวน หัวหน้าพนักงานไต่สวน และพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งมีตำแหน่งและหน้าที่เกี่ยวกับการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินทั้งหมดด้วย กล่าวคือ เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตรวจสอบบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินที่บุคคลดังกล่าวยื่นไว้แล้ว พบว่ามีการกระทำความผิดเกี่ยวกับการจงใจไม่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สิน หรือจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินหรือหนี้สินอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบและมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สิน คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะต้องส่งเรื่องให้ประธานวุฒิสภาเพื่อตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินก่อนส่งเรื่องต่อให้อัยการสูงสุดเพื่อดำเนินการฟ้องคดี ก็จะเป็นการใช้อำนาจในการตรวจสอบทรัพย์สินที่ซ้ำซ้อนกันระหว่างคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามมาตรา ๑๕๘ และประธานวุฒิสภา ตามมาตรา ๔๒ ประกอบกับทางไต่สวนยังได้ความจากเลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช. ว่า ณ วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๐ มีผู้ดำรงตำแหน่งซึ่งมีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินตามพระราชบัญญัติประกอบ

รัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๕๘ ประกอบด้วย
 เลขาธิการ ๑ คน รองเลขาธิการ ๖ คน ผู้ช่วยเลขาธิการ ๕ คน ผู้ช่วยเลขาธิการภาค ๑ ถึงภาค ๙
 จำนวน ๙ คน ผู้เชี่ยวชาญ ๔ คน ผู้อำนวยการ/ผู้อำนวยการยุติธรรม ๙๗ คน พนักงานไต่ส่วน
 ๑๖๒ คน ผู้ช่วยพนักงานไต่ส่วน ๗๑๒ คน และเจ้าพนักงานตรวจสอบทรัพย์สิน ๓๔๑ คน รวม
 ทั้งสิ้น ๑,๓๓๗ คน ตามหนังสือสำนักงาน ป.ป.ช. ที่ ปช ๐๐๑๔/๐๐๐๓ ลงวันที่ ๙ มกราคม
 ๒๕๖๖ ซึ่งหากจะมีการส่งเรื่องให้ประธานวุฒิสภาดำเนินการตรวจสอบบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินของบุคคล
 จำนวนมากเหล่านี้ทุกราย ย่อมไม่สอดคล้องกับบทบัญญัติของกฎหมาย ถือไม่ได้ว่าผู้ดำรงตำแหน่ง
 ตามที่ระบุในมาตรา ๑๕๘ วรรคหนึ่ง เป็นบุคคลกลุ่มเดียวกับคณะกรรมการ ป.ป.ช. ส่วนที่มาตรา
 ๑๕๘ วรรคสอง บัญญัติให้นำความในมาตรา ๔๓ มาใช้บังคับกับการดำเนินคดีกับบุคคลตาม
 มาตรา ๑๕๘ วรรคหนึ่ง โดยอนุโลม ก็ได้ความตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.
 ๒๕๕๔ ให้ความหมายคำว่า “อนุโลม” หมายความว่า ใช้แทนกันได้ตามความเหมาะสม หรือคล้าย
 ตาม หรือนำมาใช้โดยอาศัยหลักการอย่างเดียวกันแต่ให้แก้ไขในรายละเอียดได้ตามควรแก่กรณี ซึ่ง
 เมื่อพิจารณาประกอบกับบทบัญญัติของกฎหมายที่มีลักษณะให้มีการแบ่งแยกอำนาจหน้าที่ใน
 การตรวจสอบบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินกับอำนาจหน้าที่ในการดำเนินคดีแล้ว คำว่า “โดยอนุโลม”
 เป็นเพียงการบัญญัติให้นำกระบวนการดำเนินคดีที่ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ส่งเรื่องให้อัยการสูงสุด
 เพื่อดำเนินการฟ้องคดี เป็นการปรับเปลี่ยนตัวผู้ที่มีหน้าที่ดังกล่าวจากประธานวุฒิสภาเป็น
 คณะกรรมการ ป.ป.ช. ซึ่งเป็นเพียงรายละเอียดเพื่อให้สอดคล้องกับผู้ที่มีอำนาจหน้าที่ใน
 การตรวจสอบบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินเท่านั้น มิได้เป็นการอนุโลมนำความในมาตรา ๔๓ มาใช้
 ครอบคลุมกระบวนการและขั้นตอนทั้งหมด ทารวมถึงบุคคลที่มีอำนาจตรวจสอบบัญชีทรัพย์สินและ
 หนี้สิน เพื่อนำมาใช้บังคับแก่บุคคลตามมาตรา ๑๕๘ วรรคหนึ่ง ซึ่งกฎหมายบัญญัติหลักการไว้เป็น

การเฉพาะแล้วไม่ เมื่อจำเลยดำรงตำแหน่งรองเลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช. ซึ่งเป็นบุคคล ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๕๘ วรรคหนึ่ง จำเลยย่อมไม่อยู่ภายใต้อำนาจการตรวจสอบการยื่น บัญชีทรัพย์สินและหนี้สินโดยประธานวุฒิสภา หากจำที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะต้องส่งเรื่องให้ ประธานวุฒิสภาพิจารณาก่อนส่งให้อัยการสูงสุดดำเนินการฟ้องคดีอีกไม่ ส่วนที่จำเลยอ้างว่า คณะกรรมการ ป.ป.ช. ออกระเบียบและประกาศขัดต่อพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย การป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๕๘ และมาตรา ๔๓ นั้น เมื่อ คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจและหน้าที่ในการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินของพนักงาน เจ้าหน้าที่ของสำนักงาน ป.ป.ช. ที่มีหน้าที่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สิน โดยไม่ต้องส่งเรื่องให้ประธาน วุฒิสภาก่อนส่งเรื่องให้อัยการสูงสุดดำเนินการฟ้องคดีดังวินิจัยแล้ว คณะกรรมการ ป.ป.ช. ย่อมมี อำนาจออกระเบียบ ประกาศ และคำสั่งอันเกี่ยวข้องกับเรื่องดังกล่าวตามที่กฎหมายให้อำนาจได้ ดังนั้น การที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ออกระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ว่าด้วยการยื่นบัญชี การตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๑๕๘ และ การดำเนินคดีที่เกี่ยวข้องกับการยื่นบัญชี พ.ศ. ๒๕๖๑ ข้อ ๓๓ ซึ่งกำหนดให้กรณีการตรวจสอบ ทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ยื่นบัญชีในตำแหน่งตั้งแต่ระดับผู้อำนวยการกองขึ้นไป และพนักงาน เจ้าหน้าที่ ซึ่งมีตำแหน่งและหน้าที่เกี่ยวกับการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สิน ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นผู้ดำเนินการตรวจสอบทรัพย์สินเอง และข้อ ๓๕ ซึ่งกำหนดให้กรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติว่า ผู้ยื่นบัญชีจงใจไม่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สิน หรือจงใจยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สิน ด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามี เจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินนั้นแล้ว ให้ผู้ตรวจสอบทรัพย์สินหรือผู้ที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมายส่งเรื่องให้อัยการสูงสุดเพื่อดำเนินการฟ้องคดีต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรง

ตำแหน่งทางการเมือง และได้ออกประกาศคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เรื่อง กำหนดตำแหน่งของผู้มีหน้าที่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินตามมาตรา ๑๐๒ พ.ศ. ๒๕๖๑ เป็นการออกระเบียบและประกาศรองรับให้สอดคล้องสัมพันธ์กับบทบัญญัติของกฎหมายแล้ว และเมื่อระเบียบและประกาศดังกล่าวมีผลใช้บังคับแก่ผู้ดำรงตำแหน่งที่เกี่ยวข้องเป็นการทั่วไป มิได้บังคับใช้เฉพาะแก่จำเลยเท่านั้น การที่ต่อมาคณะกรรมการ ป.ป.ช. ส่งเรื่องให้โจทก์พิจารณา และโจทก์ซึ่งเป็นหน่วยงานแยกต่างหากจากสำนักงาน ป.ป.ช. เห็นสมควรยื่นฟ้องจำเลยเป็นคดีนี้ จึงชอบแล้ว

ส่วนที่จำเลยให้การว่า การไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการโดยไม่ชอบ กระทำการผิดขั้นตอนเพื่อให้ได้มาซึ่งเอกสาร การที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. อ้างถึงกรณีที่สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินมีหนังสือแจ้งเบาะแสว่านางธนิภา พวงจำปา ภริยาจำเลยต้องสงสัยว่าอาจเกี่ยวข้องกับการฟอกเงินโดยมีการทำธุรกรรมทั้งในและต่างประเทศในช่วงปี ๒๕๕๕ ถึง ปี ๒๕๕๙ เป็นการนำข้อเท็จจริงที่ไม่ผ่านกระบวนการที่ชอบด้วยกฎหมายเข้ามาเพื่อดำเนินการ ตรวจสอบเชิงลึกกับจำเลย และได้พิจารณาตามที่สำนักตรวจสอบทรัพย์สินภาครัฐเสนอว่าจำเลยมิได้แสดงบัญชีเงินฝากของนางธนิภา ๗ บัญชี และบัตรเครดิต ๔ บัญชี แล้วมีมติให้แจ้งข้อกล่าวหาแก่จำเลยเป็นคดีนี้ โดยไม่ได้มีการสอบถามข้อมูลต่าง ๆ จากจำเลยตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๒๓๔ (๓) และมาตรา ๒๓๕ วรรคท้าย และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๐๙ วรรคสอง และมาตรา ๑๑๔ วรรคสอง ทั้งที่จำเลยได้ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินครั้งแรกตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนดเมื่อวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๖๐ และได้ยื่นบันทึกชี้แจงรายงานแสดงบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินเพิ่มเติมเป็นครั้งที่ ๒ เมื่อวันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๖๑ ไว้ก่อนแล้วด้วยตนเอง การดำเนินการดังกล่าวของคณะกรรมการ ป.ป.ช. จึงไม่ได้เกิดจากการตรวจสอบตามระเบียบ

ข้อบังคับ หรือประกาศของคณะกรรมการ ป.ป.ช. อีกทั้งเอกสารที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน อ้างถึง ก็มีข้อพิรุธสงสัยถึงความมีอยู่จริงและความถูกต้องของเอกสารแต่กลับไม่ปรากฏในสำนวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. นอกจากนี้ การตรวจสอบบัญชีธนาคารต่างๆ ของนางธนิษดาตั้งแต่ปี ๒๕๕๕ เป็นการตรวจสอบย้อนหลังซึ่งไม่มีกฎหมายกำหนดให้สามารถดำเนินการได้ จึงเป็นการตรวจสอบโดยมิชอบ การตรวจสอบธุรกรรมทางการเงินของจำเลย นางธนิษดา และผู้ที่เกี่ยวข้องก็ไม่มีการขอมติจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. เพื่อให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๓๘ นั้น เห็นว่า ในการดำเนินคดีอาญากับเจ้าหน้าที่ของรัฐตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๒๖ ได้ให้อำนาจคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในการแสวงหาข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐานเพื่อที่จะทราบข้อเท็จจริงหรือพิสูจน์ความผิดและเพื่อจะเอาตัวผู้กระทำความผิดมาฟ้องโทษ มาตรา ๓๗/๓ นำมาใช้กับการตรวจสอบบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของเจ้าหน้าที่ของรัฐโดยอนุโลม ตามมาตรา ๔๒ ยังบัญญัติให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจในการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินเพื่อพิสูจน์ความถูกต้องและความมีอยู่จริงของทรัพย์สินและหนี้สิน หากมีพฤติการณ์ปรากฏหรือมีเหตุอันควรสงสัยเกี่ยวกับการได้มาซึ่งทรัพย์สินและหนี้สินรายการใดโดยไม่ชอบ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจดำเนินการตรวจสอบธุรกรรมทางการเงินหรือการได้มาซึ่งทรัพย์สินและหนี้สินนั้นได้ โดยให้กระทำได้ต่อเมื่อมีการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินแล้ว ทั้งยังให้อำนาจเรียกข้อมูลเกี่ยวกับการทำธุรกรรมทางการเงินของบุคคลที่เกี่ยวข้องกับผู้ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินจากสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินได้อีกด้วย ดังนี้ การที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการตรวจสอบเชิงลึกเกี่ยวกับทรัพย์สินของนางธนิษดาหลังจากที่จำเลยได้ยื่นบัญชีแสดง

รายการทรัพย์สินและหนี้สินไว้แล้วเนื่องจากได้รับหนังสือแจ้งเบาะแสจากสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินและข้อมูลจากสำนักตรวจสอบทรัพย์สินภาครัฐและรัฐวิสาหกิจว่านางธนิภาต้องสงสัยเกี่ยวข้องกับการฟอกเงิน อันนำมาสู่การแจ้งข้อกล่าวหาแก่จำเลยเป็นคดีนั้นนี้ ย่อมถือได้ว่าเป็นกรณีมีพฤติการณ์ปรากฏหรือมีเหตุอันควรสงสัยเกี่ยวกับการได้มาซึ่งทรัพย์สินและหนี้สินรายการใดโดยไม่ชอบภายหลังจากที่จำเลยได้ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. แล้ว คณะกรรมการ ป.ป.ช. ย่อมมีอำนาจดำเนินการตรวจสอบธุรกรรมทางการเงินหรือการได้มาซึ่งทรัพย์สินและหนี้สินนั้น รวมถึงมีอำนาจเรียกข้อมูลเกี่ยวกับการทำธุรกรรมทางการเงินของบุคคลที่เกี่ยวข้องกับผู้ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินจากสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินได้ แม้ต่อมาพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ จะถูกยกเลิกเพิกถอนโดยพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ ทั้งบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินที่ยื่นไว้เดิมก็ถือว่าเป็นการยื่นตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ และการไต่สวน รวบรวมพยานหลักฐาน และการดำเนินการดังกล่าวของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ยังคงถือเป็นการดำเนินการโดยชอบตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๘๘ และ มาตรา ๑๙๔ วรรคสอง นอกจากนี้ ในมาตรา ๔ ยังได้ให้คำจำกัดความของการไต่สวนว่าหมายถึงการแสวงหา รวบรวม และการดำเนินการอื่นใด เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อเท็จจริงและพยานหลักฐาน ทั้งในมาตรา ๓๘ ยังได้กำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจขอข้อมูลจากสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินได้ในกรณีที่มีความจำเป็นต้องได้ข้อมูลเกี่ยวกับธุรกรรมทางการเงินของบุคคลนั้นหรือบุคคลที่เกี่ยวข้องในการดำเนินการตรวจสอบหรือไต่สวนเพื่อมีความเห็นหรือวินิจฉัยเกี่ยวกับ

การกระทำของบุคคลใด และมาตรา ๖๗ วรรคสาม กำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. อาจนำพยานหลักฐานที่ได้จากการไต่สวนหรือพยานหลักฐานที่ได้มาจากต่างประเทศอันได้มาอย่างถูกต้องตามกฎหมายในคดีใดคดีหนึ่งมาใช้เป็นพยานหลักฐานประกอบสำนวนการไต่สวนที่เกี่ยวข้องได้ ส่วนที่จำเลยโต้แย้งว่าคณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการไต่สวนและตรวจสอบทรัพย์สินของจำเลยกรณีเข้ารับตำแหน่งโดยรวบรัด ไม่ได้ไต่สวนให้ได้ความถึงเจตนาของจำเลยและไม่ได้สอบถามข้อมูลต่าง ๆ จากจำเลยก่อน ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๒๓๔ (๓) และมาตรา ๒๓๕ วรรคท้าย และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๐๙ วรรคสอง มาตรา ๑๑๔ วรรคสอง นั้น ก็ได้ความจากทางไต่สวนว่า ภายหลังที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติเห็นชอบให้ดำเนินการแจ้งข้อกล่าวหาแก่จำเลยกรณีไม่แสดงรายการทรัพย์สิน ๘ รายการ กับให้ขยายระยะเวลาส่งมอบเอกสารหลักฐานประกอบคำชี้แจงเพิ่มเติมตามที่จำเลยร้องขอ และมอบหมายให้กรรมการป.ป.ช. ผู้รับผิดชอบสำนวนพิจารณาขยายระยะเวลาชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาหากมีการขอ เมื่อวันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ แล้ว ต่อมาจำเลยก็ได้ยื่นหนังสือหลายฉบับ ได้แก่ ฉบับลงวันที่ ๒๔ และวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ ขอส่งเอกสารหลักฐานประกอบคำชี้แจงเพิ่มเติมและขอความเป็นธรรม ฉบับลงวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ ขอเลื่อนการรับทราบข้อกล่าวหาออกไปจนกว่าคณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาคำชี้แจงและการขอความเป็นธรรม ฉบับลงวันที่ ๔ มีนาคม ๒๕๖๒ ขอแจ้งบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินรายการเงินฝากของคู่สมรสเพิ่มเติม ๓ บัญชี และฉบับลงวันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๖๒ ขอเลื่อนการรับทราบข้อกล่าวหาครั้งที่ ๒ เนื่องจากติดอบรมในวันที่ ๖ มีนาคม ๒๕๖๒ ซึ่งตรงกับวันที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้มารับทราบข้อกล่าวหา และมีกำหนดเดินทางไปต่างประเทศระหว่างวันที่ ๗ ถึง ๑๘ มีนาคม ๒๕๖๒ ต่อมาสำนักงาน ป.ป.ช. มีหนังสือถึงจำเลยว่า คณะกรรมการ ป.ป.ช. มี

กำหนดพิจารณาเรื่องขอความเป็นธรรมในวันที่ ๖ มีนาคม ๒๕๖๒ ให้จำเลยไปพบคณะกรรมการ ป.ป.ช. ผู้รับผิดชอบสำนวนในวันดังกล่าวเวลา ๑๔ นาฬิกา ตามเอกสารหมายเลข จ.๒๙ แต่ก็ไม่ปรากฏว่าจำเลยได้เข้าพบคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในวันดังกล่าวแต่อย่างใด เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติว่า คำชี้แจงเพิ่มเติมของจำเลยไม่มีข้อเท็จจริงหรือข้อมูลใหม่ที่จะเป็นเหตุให้ยุติการแจ้งข้อกล่าวหา และให้ดำเนินการตรวจสอบทรัพย์สินต่อไป จำเลยจะกล่าวอ้างว่า การไต่สวนและตรวจสอบทรัพย์สินดังกล่าวเป็นการดำเนินการที่รวบรัด ไม่ให้โอกาสจำเลยหาได้ไม่ ทั้งภายหลังจากที่จำเลยรับทราบข้อกล่าวหาแล้ว สำนักงาน ป.ป.ช. ยังมีหนังสือลงวันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๖๒ แจ้งให้จำเลยทราบเรื่องการอนุญาตให้ขยายระยะเวลาชี้แจงออกไปอีก ๓๐ วัน ตามคำขอของจำเลย นอกจากนี้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ยังมีมติเมื่อวันที่ ๓ เมษายน ๒๕๖๒ อนุญาตให้จำเลยตรวจพยานหลักฐานในวันที่ ๕ เมษายน ๒๕๖๒ ได้ ซึ่งจำเลยก็มาพบพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อตรวจพยานหลักฐานถึง ๑๘ รายการ และได้คัดถ่ายสำเนาเอกสารทั้งหมดเรียบร้อยแล้ว ดังนั้น การมีมติให้ไต่สวน การดำเนินการไต่สวน การแจ้งข้อกล่าวหา การตรวจสอบข้อเท็จจริง การรวบรวมพยานหลักฐาน และการส่งเรื่องให้อัยการสูงสุดเพื่อดำเนินการฟ้องคดีของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่ดำเนินการมาจึงชอบด้วยกฎหมาย โจทก์มีอำนาจฟ้องข้ออ้างของจำเลยฟังไม่ขึ้น

ปัญหาต้องวินิจฉัยต่อไปว่า จำเลยจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินตามฟ้องหรือไม่ เนื่องจากมีทรัพย์สินและหนี้สินหลายรายการตามฟ้อง จึงเห็นควรที่จะวินิจฉัยตามกลุ่มของทรัพย์สินและหนี้สินเป็นลำดับไป ประการแรก เห็นควรวินิจฉัยเกี่ยวกับ บัญชีเงินฝากธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สาขาเซ็นทรัล ปิ่นเกล้า ประเภทกระแสรายวัน เลขที่ ๗๕๘-๑-๐๑๐๐๓-๐ ชื่อบัญชี นางธนิภา พวงจำปา คู่สมรสจำเลย มี

ยอดเงินฝากคงเหลือ ณ วันที่มีหน้าที่ยื่นบัญชี ๑๐,๐๐๐ บาท จำเลยให้การว่า บัญชีกระแสรายวันดังกล่าวผูกคู่กับบัญชีเงินฝากออมทรัพย์ซึ่งจำเลยได้แสดงในการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินไว้แล้ว โดยมีเงื่อนไขว่าหากมีการส่งจ่ายเช็คในบัญชีกระแสรายวันเป็นจำนวนเงินเท่าใด ธนาคารก็จะตัดยอดเงินจำนวนดังกล่าวในบัญชีออมทรัพย์โดยอัตโนมัติ รายการเคลื่อนไหวทั้ง ๒ บัญชีจึงเกี่ยวข้องสัมพันธ์กัน เงินที่ผ่านบัญชีกระแสรายวันทั้งหมดตัดยอดหรือโอนจากบัญชีออมทรัพย์ มีรายการเคลื่อนไหวทางบัญชีอย่างเดียวกัน การที่ไม่ได้แจ้งบัญชีกระแสรายวันเกิดจากความเข้าใจของนางธนิกาว่าไม่มีจำนวนเงินคงเหลือเป็นการเข้าใจที่คลาดเคลื่อนจึงไม่นำมาแจ้งไว้ในบัญชีแสดงทรัพย์สินและหนี้สิน ทางไต่สวนได้ความว่า เมื่อวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๑ นางธนิกาได้เปิดบัญชีเงินฝากธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สาขาเซ็นทรัล ปิ่นเกล้า ประเภทออมทรัพย์เลขที่ ๗๕๘- ๒-๐๑๔๔๓-๙ ต่อมาได้เปิดบัญชีกระแสรายวันข้างต้นเมื่อวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๑ โดยได้ยื่นคำขอผูกบัญชีกระแสรายวันดังกล่าวไว้กับบัญชีเงินฝากออมทรัพย์เลขที่ ๗๕๘- ๒-๐๑๔๔๓-๙ ให้ธนาคารหัก และ/หรือ โอนเงินบัญชีเงินฝากออมทรัพย์ดังกล่าวเข้าไปยังบัญชีเงินฝากกระแสรายวัน และได้ความจากนางสาววิไลรัตน์ ลีมดำเนิน ผู้จัดการธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สาขาเซ็นทรัล ปิ่นเกล้าว่า บัญชีเงินฝากทั้ง ๒ บัญชีมีสถานะแยกจากกันมีวัตถุประสงค์ในการเปิดบัญชีที่แตกต่างกัน บัญชีเงินฝากออมทรัพย์ลูกค้าจะได้รับดอกเบี้ยเงินฝากตามอัตราที่ธนาคารกำหนด แต่บัญชีเงินฝากกระแสรายวันลูกค้าจะไม่ได้รับดอกเบี้ยเงินฝากจากธนาคาร วัตถุประสงค์ของการเปิดบัญชีเงินฝากกระแสรายวันก็เพื่อใช้ส่งจ่ายเช็ค ซึ่งลูกค้าต้องยื่นคำขอซื้อสมุดเช็คที่สาขาที่เปิดบัญชี และจะต้องนำเงินฝากบัญชีขั้นต่ำ ๑๐,๐๐๐ บาท เพื่อสำรองในการส่งจ่ายเช็ค เมื่อลูกค้าส่งจ่ายเช็คธนาคารจะตัดเงินที่มีอยู่ในบัญชีกระแสรายวันเพื่อส่งจ่ายตามเช็ค ลูกค้าสามารถฝากหรือโอนเงินเข้าบัญชีเงินฝากกระแสรายวันได้ แต่ทางธนาคารมีบริการเพื่ออำนวยความสะดวกให้กับลูกค้าที่มีบัญชี

เงินฝากออมทรัพย์กับธนาคารในสาขาเดียวกัน ลูกค้าสามารถยื่นคำขอผูกบัญชีเงินฝากกระแสรายวัน กับบัญชีเงินฝากออมทรัพย์กับธนาคาร เพื่อสำหรับในกรณีที่มีการสั่งจ่ายเช็คและเงินในบัญชีเงินฝาก กระแสรายวันไม่เพียงพอสำหรับจ่ายตามเช็คธนาคารจะทำการโอนเงินจากบัญชีเงินฝากออมทรัพย์ที่มีการผูกไว้มายังบัญชีเงินฝากกระแสรายวันโดยอัตโนมัติ เพื่อสั่งจ่ายตามเช็คเป็นการอำนวยความสะดวก แก่ลูกค้า และลูกค้าจะใช้บริการดังกล่าวหรือไม่ก็ได้ ซึ่งกรณีนี้นางธนิภาได้ยื่นคำขอผูกบัญชี กระแสรายวันที่พิพาทเข้ากับบัญชีเงินฝากประเภทออมทรัพย์ไว้แล้ว ทางไต่สวนก็ได้ความจาก นางธนิภาอีกว่า เปิดบัญชีเงินฝากกระแสรายวันดังกล่าวมาแล้ว ๑๐ ปี แล้ว แต่จะต้องมียอดเงิน คงค้างอยู่ไม่น้อยกว่า ๑๐,๐๐๐ บาท โดยที่ไม่ได้รับดอกเบี้ย ความเคลื่อนไหวทางบัญชีของบัญชีเงิน ฝากกระแสรายวันและบัญชีเงินฝากออมทรัพย์จะมีรายการอย่างเดียวกันและสอดคล้องกัน นางธนิภา มีเจ้าหน้าที่ฝ่ายบัญชีตรวจสอบความถูกต้องแต่ละรายการผ่านทางความเคลื่อนไหวทางบัญชี ออมทรัพย์ ทางธนาคารไม่ได้ส่งรายการเคลื่อนไหวทางบัญชีของบัญชีเงินฝากกระแสรายวันให้กับ นางธนิภาหรือตัวแทนแต่อย่างใด เมื่อวันที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๕๙ นางธนิภาเดินทางไปยังธนาคาร กสิกรไทยฯ เพื่อตรวจสอบบัญชีเงินฝากที่มีชื่อนางธนิภา และได้พบกับนางสาวพิชานัน กิจจานุกิจ ผู้ช่วยผู้จัดการธนาคารกสิกรไทยจำกัด (มหาชน) สาขาเซ็นทรัลปิ่นเกล้า แต่กลับไม่ได้แจ้งให้ทราบถึง เลขบัญชีเงินฝากกระแสรายวัน นางธนิภาไปดำเนินการเพียงผู้เดียว จำเลยไม่ได้ไป ไม่เคยไป หรือเข้า มายุ่งเกี่ยวแต่อย่างใด ที่ไม่ได้แสดงบัญชีเงินฝากกระแสรายวันดังกล่าวเพราะเชื่อโดยสุจริตและเข้าใจ มาโดยตลอดว่า รายการเคลื่อนไหวที่มีการเรียกเก็บเงินตามเช็คผ่านบัญชีกระแสรายวันทุกรายการ ธนาคารจะหัก/โอนมาจากบัญชีออมทรัพย์โดยอัตโนมัติ และไม่มีจำนวนยอดคงเหลือ และหรือเป็น หนี้ธนาคารในวันที่จำเลยยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน รวมถึงไม่มีการทำธุรกรรมในวัน ดังกล่าว ซึ่งนางธนิภาก็ได้แจ้งจำเลยเกี่ยวกับบัญชีเงินฝากออมทรัพย์ที่ได้ผูกกับบัญชีเงินฝากกระแสรายวัน

รายวันดังกล่าวและได้มีการแสดงต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ไปแล้ว และบัญชีเงินฝากกระแสรายวันดังกล่าวจะมีการทำธุรกรรมจำนวนมาก แต่เมื่อเปรียบเทียบกับวงเงินที่ใช้ในการประกอบธุรกิจงสีของพยานที่มีเงินหมุนเวียนปีละหลายพันล้านบาทแล้วเป็นเงินจำนวนเล็กน้อยเท่านั้น จำเลยไม่เคยมายุ่งเกี่ยวหรือทราบการทำธุรกรรมในบัญชีกระแสรายวันดังกล่าว การไม่แสดงบัญชีเงินฝากกระแสรายวันเกิดจากความบกพร่องและความเข้าใจในการรวบรวมเอกสาร โดยไม่มีเจตนาปกปิดเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่จำเลยแต่อย่างใด เห็นว่า จำเลยดำรงตำแหน่งรองเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติมีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของตน คู่สมรสและบุตรซึ่งยังไม่บรรลุนิติภาวะ อันเป็นหน้าที่สำคัญที่กฎหมายกำหนดไว้ให้เป็นมาตรการในการตรวจสอบผู้มีหน้าที่บังคับใช้กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการตรวจสอบใช้อำนาจรัฐเพื่อให้เกิดความโปร่งใสต่อประชาชน อย่างไรก็ตาม แม้ทางได้สวนได้ความว่า สถานะบัญชีเงินฝากทั้ง ๒ บัญชีแยกต่างหากจากกัน มีวัตถุประสงค์ในการเปิดบัญชีที่แตกต่างกัน และยังคงมีรายการเดินบัญชีอยู่ตลอดมา แม้ภายหลังวันที่จำเลยมีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินแล้วก็ตาม แต่เมื่อพิจารณารายการเดินบัญชีของทั้งสองบัญชีดังกล่าวแล้วปรากฏว่า ยอดเงินที่เคลื่อนไหวในบัญชีเงินฝากกระแสรายวันปรากฏและสอดคล้องกับบัญชีเงินฝากออมทรัพย์ที่ได้ผูกกันไว้โดยตลอด บัญชีเงินฝากกระแสรายวันดังกล่าวที่เปิดขึ้นในภายหลังจึงเป็นเพียงบัญชีที่เปิดขึ้นเพื่อความสะดวกในการทำธุรกรรมทางการเงินเท่านั้น และเมื่อบัญชีเงินฝากออมทรัพย์ก็ได้ยื่นแสดงต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ไว้แล้ว จึงน่าจะเชื่อว่านางธนิภาเข้าใจโดยสุจริตว่าไม่จำเป็นต้องแจ้งรายการบัญชีกระแสรายวันอีก จึงไม่แจ้งให้จำเลยทราบถึงการมีอยู่ของบัญชีกระแสรายวันที่พิพาท ทำให้จำเลยไม่ได้แสดงไว้ในบัญชีทรัพย์สินหรือหนี้สินที่ยื่นไว้ สำหรับกรณีนี้ของจำเลยยังฟังไม่ได้ว่า มีเจตนาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการ

ทรัพย์สินและหนี้สินด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สิน จึงไม่เป็นความผิดตามฟ้อง

สำหรับเงินลงทุนของนางธนิภา ในบริษัทปาล์ม บีช คอร์ปอเรชั่น จำกัด จำนวน ๒๐,๐๐๐ หุ้น หมายเลขใบหุ้นที่ ๑๖๐๐๐๑-๑๘๐๐๐๐ ราคาจดทะเบียนหุ้นละ ๑๐๐ บาท มูลค่ารวม ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท จำเลยให้การโต้แย้งว่า นางธนิภาได้อोनหุ้นดังกล่าวให้กับนายธนกร นันที น้องชายเมื่อวันที่ ๒๘ ตุลาคม ๒๕๕๓ หลังจำเลยทราบข้อกล่าวหาจึงได้ตรวจสอบข้อเท็จจริงพบว่าเป็นข้อบกพร่องในการนำส่งบัญชีรายชื่อผู้ถือหุ้นซึ่งมีการนับรายชื่อผู้ถือหุ้นผิดพลาดเป็นเรียงของการจัดทำเอกสาร นอกจากนี้จำเลยยังตรวจสอบพบว่าในปี ๒๕๕๔ มีการยื่นบัญชีรายชื่อผู้ถือหุ้นเมื่อวันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๕๔ ไม่มีชื่อของนางธนิภาเป็นผู้ถือหุ้นซึ่งเป็นข้อมูลที่ต้อง แต่ในการนำส่งเมื่อวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๔ กลับมีชื่อนางธนิภาเป็นผู้ถือหุ้นอีก โดยที่นางธนิภาไม่ทราบข้อเท็จจริงการที่นางธนิภามีชื่อในบัญชีรายชื่อผู้ถือหุ้นในการนำส่งวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๔ วันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๕๔ (ครั้งที่ ๑) วันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๕๔ (ครั้งที่ ๒) วันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๖๐ และวันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๖๑ เกิดจากความผิดพลาดของธุรการ นางธนิภาไม่มีเหตุผลที่จะกลับเข้าไปถือหุ้นอีก เพราะผลประกอบการของบริษัทขาดทุนมาโดยตลอดไม่ได้รับเงินปันผล หยุดดำเนินงานมาหลายปี มูลค่าหุ้นเท่ากับศูนย์ ทางไต่สวนได้ความว่า บริษัทดังกล่าวก่อตั้งมาตั้งแต่ปี ๒๕๔๗ เป็นธุรกิจภายในครอบครัวของนางธนิภา โดยมีนายมณฑล นันที น้องชายนางธนิภาเป็นกรรมการผู้มีอำนาจ มีการนำส่งบัญชีรายชื่อผู้ถือหุ้น (บอจ. ๕) มาโดยตลอดโดยเฉพาะปี ๒๕๕๔ มีการนำส่งถึง ๒ ครั้ง ครั้งที่ ๑ เมื่อวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ ได้ยื่นสำเนาบัญชีรายชื่อผู้ถือหุ้นพร้อมกับยื่นงบการเงินในรูปแบบกระดาษ หลังการประชุมสามัญผู้ถือหุ้น ครั้งที่ ๑/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๕๔ จะปรากฏรายชื่อผู้ถือหุ้นจำนวน ๕ คน รวมถึงนางธนิภาซึ่งระบุว่าถือหุ้นจำนวน ๒๐,๐๐๐ หุ้น หมายเลขใบหุ้น

ที่ ๑๖๐๐๐๑ - ๑๘๐๐๐๐ ครั้งที่ ๒ เมื่อวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๕๙ โดยยื่นสำเนาบัญชีรายชื่อผู้ถือหุ้นในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งเป็นข้อมูลจากการประชุมสามัญผู้ถือหุ้น ครั้งที่ ๑/๒๕๕๙ วันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๕๙ แต่จะปรากฏรายชื่อผู้ถือหุ้นจำนวน ๑๐ คน ซึ่งเป็นการกรอกข้อมูลผู้ถือหุ้นรายชื่อเดียวกันแต่ใส่เป็นหลายลำดับตามจำนวนชุดหมายเลขใบหุ้น ส่วนนางธนิภายังคงเป็นผู้ถือหุ้นจำนวนและหมายเลขใบหุ้นเดิมตามสำเนาบัญชีผู้ถือหุ้นเอกสารหมายเลข จ. ๕๐ เห็นว่า แม้สำเนาบัญชีรายชื่อผู้ถือหุ้น (บอจ.๕) ที่บริษัทนำเสนอต่อนายทะเบียนหุ้นส่วนบริษัทเป็นเอกสารราชการแต่กฎหมายก็เพียงสันนิษฐานว่าเป็นพยานหลักฐานอันถูกต้องเท่านั้น รายการลงทุนดังกล่าวมีขึ้นก่อนที่จำเลยจะเข้ารับตำแหน่ง ไม่มีเหตุจำเป็นใดที่จะต้องปกปิดชุกซ่อน อีกทั้งกิจการดังกล่าวมีผลประกอบการของบริษัทขาดทุนมาโดยตลอดและไม่มีการแบ่งเงินปันผล นางธนิภาประกอบธุรกิจหลายประเภทหลายกิจการย่อมเป็นไปได้ที่ไม่ได้ให้ความสำคัญและหลงลืมที่จะตรวจสอบทางทะเบียน ประกอบกับทางไต่สวนก็ไม่ปรากฏว่านางธนิภามีส่วนเกี่ยวข้องกับการนำเสนอหรือรับรองบัญชีดังกล่าวแต่อย่างใด น่าเชื่อว่าเป็นข้อบกพร่องในการนำเสนอบัญชีรายชื่อผู้ถือหุ้นเท่านั้น ยังฟังไม่ได้ว่านางธนิภารู้ถึงการเป็นเจ้าของเงินลงทุนตามที่ปรากฏในบัญชีรายชื่อผู้ถือหุ้น ของบริษัทปาล์ม บีช คอร์ปอเรชั่น จำกัด การที่จำเลยไม่ได้แสดงรายการเงินลงทุนดังกล่าวของนางธนิภา จึงยังไม่เป็นการจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบและมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สิน ยังไม่มีความผิดตามฟ้อง

ส่วนทรัพย์สินและหนี้สินของนางธนิภา พวงจำปา ที่สหราชอาณาจักร ได้แก่ บัญชีเงินฝากธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาลอนดอน สหราชอาณาจักร ประเภทเงินฝากกระแสรายวัน (Current Account) เลขที่บัญชี ๐๘๐๗-๑๗๙๕๗๔-๐๐๐ ประเภทเงินฝาก (Deposit-Call) เลขที่บัญชี ๐๘๐๗-๑๗๙๕๗๔-๔๐๐ ประเภทเงินฝาก (Deposit-Call) เลขที่บัญชี ๐๘๐๗-

๑๗๙๕๗๔-๔๐๑ และห้องชุดเลขที่ ๖๘ ในอาคารชุด Wolfe House ๓๘๙ Kensington High Street ลอนดอน สหราชอาณาจักร โดยมีการกู้เงินจากธนาคารกรุงเทพฯ สาขาลอนดอน มีหนี้ค้ำประกันธนาคารบัญชีเงินกู้เลขที่ ๐๘๐๗-๑๗๙๕๗๔-๑๐๐ นั้น จำเลยให้การว่า นางธนิภาไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับบัญชีและอาคารชุดดังกล่าว นางธนิภาเพียงแต่ให้ใช้ชื่อในการทำธุรกรรมและถือกรรมสิทธิ์ในห้องชุดแทนนายโรเบิร์ต ลี เท่านั้น นายโรเบิร์ตเป็นผู้ผ่อนชำระเงินกู้ นางธนิภาไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับบริษัท Mega City Holdings Limited ในขณะที่จำเลยยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน จำเลยเข้าใจโดยสุจริตว่านางธนิภาโอนกรรมสิทธิ์ห้องชุดและปิดบัญชีไปแล้ว ทางใต้สวนได้ความจากนายพิริยเทพ หอมหวล ผู้จัดการธนาคารกรุงเทพฯ สาขาลอนดอน ว่า นายพิริยเทพได้รับแจ้งจากนายธนกร นันท์ น้องชายของนางธนิภาซึ่งเป็นเจ้าของร้านอาหารไทยแห่งหนึ่งในกรุงลอนดอน สหราชอาณาจักร ว่า นางธนิภาต้องการกู้เงินจากธนาคาร จึงได้พูดคุยกับนางธนิภาทางโทรศัพท์ทราบว่านางธนิภาต้องการกู้เงินเพื่อนำไปซื้อห้องชุดปล่อยให้เช่าเป็นการลงทุน หลังจากนั้นธนาคารกรุงเทพฯ ในประเทศไทย มอบหมายให้เจ้าหน้าที่ธนาคารนำเอกสารที่เกี่ยวข้องไปให้นางธนิภากรอกข้อมูลตามแบบฟอร์มของธนาคารเพื่อดำเนินการขอกู้เงินในรูปแบบ Buy to Let คือการกู้เงินเพื่อนำไปซื้ออสังหาริมทรัพย์แล้วปล่อยเช่าโดยนำค่าเช่ามาชำระเงินกู้ซึ่งธนาคารต้องประเมินหลักทรัพย์และความสามารถในการชำระหนี้ของผู้กู้ คือ นางธนิภา ซึ่งได้ส่งเอกสารแสดงแหล่งเงินได้จากบริษัท Mega City Holdings Limited ซึ่งนางธนิภาเป็นกรรมการและได้รับเงินปันผล อีกทั้งยังมีเอกสารรับรองสถานะทางการเงินที่ออกโดยธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) ของบริษัท Global Palm Oil Co.,Ltd ในประเทศไทย ซึ่งนางธนิภาเป็นกรรมการผู้จัดการ ธนาคารจึงพิจารณาปล่อยกู้ ๓,๑๕๐,๐๐๐ ปอนด์สเตอร์ลิง จากยอดซื้อ ๔,๕๐๐,๐๐๐ ปอนด์สเตอร์ลิง ซึ่งผู้ที่ยืมซื้อห้องชุดดังกล่าว คือ บริษัท Falcon Energy International Limited ก่อนการขอกู้เงินจาก

ธนาคารมีการชำระเงินดาวน์ค่าห้องชุดดังกล่าวไปแล้วจำนวน ๔ ครั้ง เป็นเงินรวม ๑,๑๑๖,๐๐๐ ปอนด์สเตอร์ลิง ในการนี้นางธนิกาก็ได้เปิดบัญชีกับธนาคารเมื่อวันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๕๗ จำนวน ๔ บัญชี ดังกล่าว เพื่อใช้ในการชำระหนี้เงินกู้แก่ธนาคาร นางธนิกาเบิกถอนเงินกู้ทั้งจำนวนเมื่อวันที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๗ ในส่วนห้องชุดดังกล่าวนางธนิกาเป็นผู้ซื้อและถือกรรมสิทธิ์และจดจำนองไว้กับธนาคาร ต่อมานางธนิกามีหนังสือลงวันที่ ๓ มกราคม ๒๕๖๐ ถึงธนาคารกรุงเทพฯ สาขาลอนดอน แจ้งว่า ได้ทำสัญญาซื้อขายห้องชุดดังกล่าวให้แก่นายโรเบิร์ตไปแล้ว แต่ธนาคารยืนยันว่านางธนิกายังเป็นลูกหนี้ของธนาคารและห้องชุดดังกล่าวยังเป็นหลักประกันตามกฎหมาย เนื่องจากนางธนิกาไม่ได้ปฏิบัติตามขั้นตอนที่ถูกต้องและไม่เป็นไปตามสัญญา หนังสือดังกล่าวนายโรเบิร์ตเป็นผู้นำมามอบให้ภายหลังวันที่ลงในหนังสือ ๒ ถึง ๓ เดือน และนายพีรียเทพยังได้พูดคุยทางโทรศัพท์อธิบายให้นางธนิกาทราบถึงวิธีปฏิบัติที่ถูกต้อง หลังจากนั้นธนาคารกรุงเทพฯ สาขาลอนดอนจึงได้มีหนังสือแจ้งให้นางธนิกาทราบ ภายหลังจากนางธนิกามีหนังสือแจ้งธนาคารกรุงเทพฯ สาขาลอนดอนว่า ขอยกเลิกการซื้อขายห้องชุดดังกล่าว โดยนางธนิกายอมรับว่ายังเป็นลูกหนี้ตามสัญญาอยู่กับทางธนาคารอยู่ ต่อมานางธนิกามีหนังสือแจ้งธนาคารกรุงเทพฯ สาขาลอนดอนว่า ประสงค์จะขายห้องชุดและไถ่ถอนจำนอง โดยแจ้งล่วงหน้าประมาณ ๒ เดือน ก่อนทำสัญญาซื้อขายห้องชุดเลขที่ ๖๘ นางธนิกาได้ไถ่ถอนจำนอง ปิดบัญชีเงินกู้เมื่อวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๖๑ และมีการปิดบัญชีที่เหลือทั้งหมดในวันที่ ๒๙ มกราคม ๒๕๖๑ ได้ความจากนางสาวเกษมาภรณ์ เจริญกุล ผู้ชำนาญการ ฝ่ายอำนวยการสาขาต่างประเทศธนาคารกรุงเทพฯ ว่า นางสาวเกษมาภรณ์เป็นผู้ได้รับมอบหมายจากธนาคารกรุงเทพฯ สาขาลอนดอนที่ต้องการให้ยืนยันตัวตนของนางธนิการวมถึงให้นางธนิกาลงชื่อรับรองสำเนาหนังสือเดินทางจึงนัดพบกับนางธนิกาที่บ้านของนางธนิกา นางสาวเกษมาภรณ์ได้ตรวจสอบหนังสือเดินทางเพื่อยืนยันว่าเป็นบุคคลคนเดียวกับนางธนิกาและลงลายมือชื่อรับรองเอกสารต่อหน้า

นางสาวเกษมาภรณ์แล้วส่งเอกสารทั้งหมดดังกล่าวไปยังธนาคารกรุงเทพฯ สาขาลอนดอน ได้ความนางธนิภาว่า เมื่อเดือนเมษายน ๒๕๕๗ ได้รับการติดต่อจากนายธกฤษณ์ พรหมเดช ขอให้ช่วยเหลือนายโรเบิร์ตโดยไปเป็นผู้ขอกู้ยืมเงินจากธนาคารเพื่อซื้อห้องชุดเลขที่ ๖๘ แทนนายโรเบิร์ตที่ขอกู้ไม่ผ่านซึ่งมีข้อเสนอแก่นางธนิภาว่า หากขายห้องชุดแล้วมีกำไรจะให้ผลประโยชน์ในอัตราร้อยละ ๑๐ ของกำไรสุทธิหลังจากหักค่าใช้จ่ายแล้วทั้งหมด นางธนิภายินยอมจึงได้ตกลงทำสัญญากัน นายโรเบิร์ตเป็นผู้ดำเนินการจัดเตรียมข้อมูลและเอกสารส่วนตัวของนางธนิภาให้ทั้งหมด โดยได้รับจากนายเชษฐ ชัยวงศ์พินิจซึ่งเป็นผู้ที่นางธนิภามอบหมาย หลังจากได้รับการอนุมัติการกู้ยืมเงินจากธนาคารแล้ว นายโรเบิร์ตเป็นผู้ผ่อนชำระเงินต้นและดอกเบี้ยทั้งหมดโดยเงินมาจากบริษัท Mega city holding limited บริษัท Solid falcon development limited บริษัท Golden Dragon Lemitiancepte ltd. และรายได้จากค่าเช่า ในระหว่างที่มีการผ่อนชำระตามสัญญากู้ยืมนั้น เมื่อวันที่ ๓ มกราคม ๒๕๖๐ นางธนิภาได้ออนห้องชุดเลขที่ ๖๘ คืนให้แก่นายโรเบิร์ต โดยทำสัญญาซื้อขายกับบริษัท Gero asset holding Limited ซึ่งนายโรเบิร์ตเป็นเจ้าของ ในวันเดียวกันได้แจ้งเรื่องการขายห้องชุดดังกล่าวให้ธนาคารกรุงเทพฯ สาขาลอนดอนทราบแล้ว ในระหว่างอยู่ขั้นตอนการโอนสิทธิห้องชุด มีเหตุการณ์ที่ทำให้ค่าเงินปอนด์ตกลงอย่างมาก นายโรเบิร์ตจึงรีบขายห้องชุดให้แก่ S& Mariner Company Ltd. แบบขาดทุนนางธนิภาจึงไม่ได้รับค่าตอบแทน ได้ความจากนายธกฤษณ์ว่า นายธกฤษณ์เป็นผู้ริเริ่มจองห้องชุดดังกล่าวในนามของบริษัท Falcon Energy International Limited และเป็นผู้ชำระเงินค่าจองห้องชุดดังกล่าวทั้งสิ้นงวด เป็นเงิน ๑,๑๑๖,๐๐๐ ปอนด์สเตอร์ลิง ในนามของบริษัท Falcon Energy International Limited ด้วย ต่อมานายโรเบิร์ตมีความประสงค์จะขอเข้าร่วมลงทุนกับนายธกฤษณ์ในห้องชุดดังกล่าวเพียงร้อยละ ๑๐ เท่านั้น หลังจากทีนายธกฤษณ์ในนามของบริษัท Falcon Energy International Limited ชำระเงินค่าจอง

ห้องชุดดังกล่าวไปแล้ว เมื่อถึงเวลาที่ต้องโอนกรรมสิทธิ์ของห้องชุดดังกล่าว นายชกฤษณ์ไม่สามารถหาเงินมาชำระค่าซื้อห้องชุดดังกล่าวได้ นายโรเบิร์ตจึงขอกู้เงินจากธนาคารกรุงเทพฯ สาขาลอนดอน แต่ธนาคารปฏิเสธ นายชกฤษณ์จึงแนะนำให้นายโรเบิร์ตรู้จักกับนางธนิภาเพื่อขอให้นางธนิภาช่วยกู้เงินจากธนาคารกรุงเทพฯ สาขาลอนดอนมาชำระค่าซื้อห้องชุดดังกล่าวให้แทนนายชกฤษณ์ และได้ความจากนายโรเบิร์ตว่า นายโรเบิร์ตเคยยื่นคำขอกู้ยืมเงินจากธนาคารกรุงเทพฯ สาขาลอนดอนในนามของบริษัท Mega City Holdings Limited เพื่อชำระค่าห้องชุดดังกล่าว แต่ธนาคารปฏิเสธคำขอ นายโรเบิร์ตจึงให้นางธนิภายื่นขอกู้เงินเพื่อซื้อห้องชุดดังกล่าวแทน เห็นว่า ห้องชุดเลขที่ ๖๘ ถึง ๔,๕๐๐,๐๐๐ ปอนด์สเตอร์ลิง หรือคิดเป็นเงินไทยประมาณ ๒๔๘,๔๐๐,๐๐๐ บาท (อัตราแลกเปลี่ยนของสกุลเงิน ปอนด์สเตอร์ลิง ณ วันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๕๗ ราคาขายถัวเฉลี่ยอยู่ที่ ๕๕.๒๐ บาท ต่อ ๑ ปอนด์สเตอร์ลิง) เป็นทรัพย์สินที่มีราคาสูง การซื้อทรัพย์สินดังกล่าวน่าจะต้องมีการเตรียมการหรือวางแผนเป็นอย่างดีทั้งก็มีการชำระเงินมัดจำไปแล้วบางส่วน แต่กลับได้ความจากนายพิริยเทพว่า ในช่วงที่ติดต่อขอกู้เงินกับทางธนาคารเพื่อซื้อทรัพย์สินดังกล่าว นายธนกรก็ดีหรือนางธนิภาก็ดีไม่เคยแจ้งเรื่องที่น่าายโรเบิร์ตและนายชกฤษณ์ เข้าเป็นผู้ร่วมลงทุนในการซื้อห้องชุดดังกล่าวแก่นายพิริยเทพหรือนางสาวเกษมาภรณ์ที่ถือเป็นผู้แทนจากธนาคารกรุงเทพฯ มาก่อน อีกทั้งในการยื่นขอกู้ยืมเงินจากธนาคารกรุงเทพฯ สาขาลอนดอนนั้น ก็ปรากฏว่า นางธนิภาเป็นผู้ส่งมอบหลักฐานสถานะทางการเงินของตนเองเพื่อใช้ประกอบการพิจารณาคำขอกู้ยืมดังกล่าวโดยไม่ปรากฏว่านายโรเบิร์ตเข้ามามีส่วนเกี่ยวข้อง และนายพิริยเทพเองก็ยืนยันว่า นายโรเบิร์ตไม่ได้เป็นลูกค้าธนาคารและไม่เคยยื่นขอกู้ยืมเงินจากธนาคารมาก่อน นอกจากนี้ในการยื่นขอกู้เงินได้มีบริษัท Mega City Holdings Limited เข้ามาเป็นผู้ค้ำประกันเงินกู้ของนางธนิภา ปรากฏเอกสารยืนยันสถานะทางการเงินของบริษัทดังกล่าวจากบริษัท Maurant Ozannes โดยระบุว่า นางธนิภาเป็นเจ้าของ

บริษัท Mega City Holdings Limited ที่มีการเปิดบัญชีกับธนาคาร Hongkong and Shanghai Banking Corporation (HSBC) และมีแหล่งเงินได้จากบริษัท Mega City Holdings Limited ทั้งยังปรากฏข้อเท็จจริงอีกว่า นายโรเบิร์ตในฐานะกรรมการผู้มีอำนาจของบริษัท Mega City Holdings Limited รับรองต่อธนาคารกรุงเทพฯ สาขาลอนดอนว่า บริษัท Mega City Holdings Limited ได้จ่ายเงินปันผลจำนวน ๒,๐๐๐,๐๐๐ เหรียญสหรัฐ ให้แก่นางธนิภาซึ่งมีฐานะเป็นรักษาการประธานของบริษัท Mega City Holdings Limited แต่นายโรเบิร์ตกลับมีหนังสือแจ้งคณะกรรมการ ป.ป.ช. ยืนยันถึงความเป็นเจ้าของบริษัท Mega City Holdings Limited และนางธนิภาไม่มีส่วนเกี่ยวข้อง รวมถึงไม่เคยได้รับเงินปันผลหรือประโยชน์ตอบใด ๆ จากบริษัท ตามเอกสารหมายเลข ล.๓๔ รวมถึงนางธนิภาและนายโรเบิร์ตเบิกความต่อศาลว่า นางธนิภาไม่ได้เกี่ยวข้องกับบริษัท Mega City Holdings Limited ข้ออ้างดังกล่าวในชั้นไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. และในชั้นพิจารณาจึงขัดแย้งกับเอกสารประกอบการขอกู้เงินกับธนาคารกรุงเทพฯ สาขาลอนดอนก่อนหน้านี้ที่นางธนิภาน่าจะเตรียมการไว้แล้วเป็นอย่างดีและมีความถูกต้อง ซึ่งฝ่ายจำเลยก็หาได้มีพยานหลักฐานอื่นใดที่จะสามารถหักล้างข้อมูลในเอกสารดังกล่าวไม่ นอกจากนี้ยังปรากฏข้อเท็จจริงว่า ธนาคารกรุงเทพฯ สาขาลอนดอนได้อนุมัติให้บริษัท Mega City Holdings Limited เข้าเป็นผู้ค้ำประกันการกู้เงินของนางธนิภาอันแสดงถึงความมั่นคงและน่าเชื่อถือในสถานะทางการเงินของบริษัทอันขัดแย้งกับข้อกล่าวอ้างทางฝ่ายจำเลยเรื่องที่ว่านายโรเบิร์ตเคยขอกู้ยืมเงินจากธนาคารกรุงเทพฯ สาขาลอนดอนในนามของบริษัท Mega City Holdings Limited แล้วแต่ถูกธนาคารปฏิเสธคำขอเนื่องจากไม่มีความน่าเชื่อถือทางไต่สวนยังได้ความอีกว่า นายธกฤษณ์รู้จักคุ้นเคยกับครอบครัวของนางธนิภามากกว่า ๑๐ ปีและสนิทกับนายธนกร นายธกฤษณ์ก็น่าจะเป็นผู้ขอความช่วยเหลือจากนายธนกรให้ช่วยกู้เงินเพื่อนำมาชำระค่าซื้อห้องชุดดังกล่าวให้แทนนายธกฤษณ์ได้ หากจำต้องแนะนำนายโรเบิร์ตให้รู้จักกับนางธนิภา

เพื่อช่วยกู้เงินมาชำระค่าซื้อห้องชุดดังกล่าวให้แทนแต่อย่างใด ทั้งนายโรเบิร์ตก็มีส่วนร่วมลงทุนในการจองห้องชุดดังกล่าวเพียงร้อยละ ๑๐ เท่านั้น และเมื่อปรากฏข้อเท็จจริงว่าบริษัท Falcon Energy International Limited สามารถชำระเงินค่าจองห้องชุดดังกล่าวได้เป็นเงินถึง ๑,๑๑๖,๐๐๐ ปอนด์สเตอร์ลิง และไม่มีประวัติความไม่น่าเชื่อถือทางการเงิน นายรณฤกษ์ในนามของบริษัท Falcon Energy International Limited และในฐานะผู้ชำระเงินค่าจองห้องชุดดังกล่าวเองก็น่าจะเป็นผู้กู้เงินกับธนาคารกรุงเทพฯ สาขาลอนดอนได้ไม่ยาก ซึ่งหลังจากที่นายรณฤกษ์แนะนำนายโรเบิร์ตให้รู้จักกับนางธนิภาแล้ว ก็ไม่ปรากฏว่านายรณฤกษ์จะได้เข้ามาเกี่ยวข้องกับห้องชุดดังกล่าวอีก แต่กลับปรากฏว่านางธนิภาได้อ้างสิทธิในเงินค่าจองห้องชุดดังกล่าว ประกอบกับนางธนิภาเองเพิ่งรู้จักกับนายโรเบิร์ตไม่นานแต่กลับยอมช่วยเป็นผู้กู้เงินจากธนาคารเพื่อนำมาซื้อห้องชุดดังกล่าวซึ่งมีราคาหลายร้อยล้านบาท หากนายโรเบิร์ตผิมนัดชำระหนี้กับธนาคารมีหนี้สูงกว่าทรัพย์สินแล้วตัวนางธนิภาเองต้องตกเป็นผู้รับผิดชอบในหนี้ดังกล่าว และก็ปรากฏข้อเท็จจริงตามสำเนารายการเดินบัญชีเงินฝากตามเอกสารหมายเลข จ.๙๒ และ จ.๙๓ พบว่า นายโรเบิร์ตนำเงินเข้าบัญชีเพื่อชำระหนี้เงินกู้เพียง ๒๔๖,๔๐๗ ปอนด์สเตอร์ลิงเท่านั้น แต่กลับพบเป็นบุคคลอื่นนำเงินเข้าฝากในบัญชีเป็นจำนวนมาก ซึ่งรวมถึงนางธนิภาที่โอนเงินเข้าบัญชีเป็นเงินถึง ๑๓๖,๘๖๕.๙๑ ปอนด์สเตอร์ลิง และท้ายที่สุดเมื่อขายห้องชุดได้แล้วแล้วนางธนิภาที่ไม่ได้รับค่าตอบแทนแต่อย่างใด เมื่อพิจารณาข้อกล่าวอ้างของจำเลยแล้วจึงมีแต่ความเป็นพิษไม่สมเหตุผลและไม่หลักฐานที่น่าเชื่อถือมารับรองจึงไม่น่าหนักใจให้รับฟัง น่าเชื่อว่านางธนิภาเป็นเจ้าของบัญชีธนาคารกรุงเทพฯ จำกัด (มหาชน) สาขาลอนดอน บัญชีประเภทเงินฝากกระแสรายวัน (Current Account) เลขที่บัญชี ๐๘๐๗-๑๗๕๕๗๔-๐๐๐ บัญชีประเภทเงินฝาก (Deposit-Call) เลขที่บัญชี ๐๘๐๗-๑๗๕๕๗๔-๔๐๐ บัญชีประเภทเงินฝาก (Deposit-Call) เลขที่บัญชี ๐๘๐๗-๑๗๕๕๗๔-๔๐๑ และเป็นผู้ถือกรรมสิทธิ์ห้องชุด เลขที่

๖๘ ในอาคารชุด Wolfe House ๓๘๙ Kensington High Street ลอนดอน สหราชอาณาจักร ที่แท้จริง และเมื่อปรากฏข้อเท็จจริงว่า นางธนิภาได้จัดทำหนังสือลงวันที่ ๓ มกราคม ๒๕๖๐ ถึงธนาคารกรุงเทพฯ สาขาลอนดอนเพื่อแจ้งว่าได้ทำสัญญาซื้อขายห้องชุดดังกล่าวให้แก่นายโรเบิร์ตทั้งที่ไม่เป็นไปตามข้อปฏิบัติของธนาคารอันทำให้หนังสือดังกล่าวไม่มีผลผูกพัน ซึ่งวันที่ระบุในหนังสือดังกล่าวเป็นก่อนวันที่จำเลยจะมีหน้าที่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. กรณีเข้ารับตำแหน่งรองเลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช. คือวันที่ ๔ มกราคม ๒๕๖๐ แสดงให้เห็นถึงการดื้อนรณดำเนินการบางอย่างเพื่อให้จำเลยไม่จำเป็นต้องแสดงทรัพย์สินและหนี้สินนี้ เมื่อประกอบกับคำเบิกความของนางธนิภาที่ว่า นางธนิภาได้แจ้งให้จำเลยทราบแล้วหลังจากที่นางธนิภาได้รับโอนกรรมสิทธิ์ห้องชุดดังกล่าวแล้วนั้น บ่งบอกได้ว่าจำเลยทราบความมีอยู่ของทรัพย์สินและหนี้สินนี้ก่อนวันที่มีหน้าที่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินของตนเองแล้ว เมื่อจำเลยทราบถึงการกู้เงินรวมทั้งการเปิดบัญชีกับธนาคารกรุงเทพฯ สาขาลอนดอน และการถือกรรมสิทธิ์ห้องชุดดังกล่าวของนางธนิภาแล้ว แต่ไม่นำมาแสดงในรายการบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบที่ยื่นต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. แม้จะปรากฏว่าจำเลยได้ยื่นข้อมูลดังกล่าวเพิ่มเติมครั้งที่ ๒ แต่ก็เป็นเวลาภายหลังจากที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ส่งข้อมูลให้สำนักตรวจสอบทรัพย์สินดำเนินการตรวจสอบบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินเกี่ยวกับทรัพย์สินและหนี้สินของนางธนิภาที่จำเลยยื่นไว้แล้ว อีกทั้งจำเลยอ้างมาตลอดว่า บัญชีเงินฝากทั้งสามบัญชีและกรรมสิทธิ์ในห้องชุดดังกล่าวไม่ใช่ของนางธนิภา การกระทำของจำเลยจึงเป็นการจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบและมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่าจำเลยมีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินนั้น อันเป็นความผิดตามฟ้อง

อนึ่ง แม้ภายหลังการกระทำความผิด ได้มีพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มีผลใช้บังคับเมื่อวันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๖๑ โดยยกเลิกพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ แต่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๖๗ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้ภายหลังการกระทำความผิดยังคงบัญญัติให้การกระทำตามคำร้องเป็นความผิดอยู่และมีระวางโทษเท่าเดิม จึงต้องใช้กฎหมายที่ใช้ในขณะกระทำผิดบังคับแก่คดีนี้ ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒ วรรคหนึ่ง ส่วนมาตรการจำกัดสิทธิทางการเมืองตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๘๑ ไม่เป็นคุณ จึงต้องใช้พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔๑ บังคับแก่คดีนี้ มีผลให้จำเลยพ้นจากตำแหน่งนับแต่วันที่มีคำวินิจฉัย นอกจากนี้การกระทำของจำเลยยังเป็นความผิดฐานเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามมาตรา ๑๑๙ ด้วย

จึงวินิจฉัยว่า นายประหยัด พวงจำปา จำเลย จงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ กรณีเข้ารับตำแหน่งรองเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔๐ และมาตรา ๔๑ ประกอบพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๓ ,๑๑๔ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๑๕๘ มีผลให้จำเลยพ้นจากตำแหน่งนับแต่วันที่มีคำวินิจฉัย และห้ามมิให้จำเลยดำรงตำแหน่ง

เจ้าหน้าที่ของรัฐเป็นเวลาห้าปีนับแต่วันที่พ้นจากตำแหน่ง ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔๑ กับมีความผิดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๑๙ และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๖๗ แต่ให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๑๙ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้บังคับอยู่ในขณะกระทำความผิดเห็นควรลงโทษจำคุก ๖ เดือน และปรับ ๑๐,๐๐๐ บาท เมื่อไม่ปรากฏว่าจำเลยเคยได้รับโทษจำคุกมาก่อน โทษจำคุกให้รอการลงโทษไว้มีกำหนด ๑ ปี ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๕๖ ไม่ชำระค่าปรับให้จัดการตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๙, ๓๐ ค่าขออื่นนอกจากนี้ให้ยก.

นายสวัสดิ์ สุวัฒนนันท์

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์
ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

วันที่ ๒๓ เดือน กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๖๖

ระหว่าง	อัยการสูงสุด	โจทก์
	นายประยุทธ์ พวงจำปา	จำเลย

เรื่อง การแสดงบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สิน

โจทก์ฟ้องว่า จำเลยเข้ารับตำแหน่งรองเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๕๗ ต่อมา มีประกาศคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เรื่อง กำหนดตำแหน่งเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งจะต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔๐ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๔ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๕ กำหนดให้เจ้าหน้าที่ของรัฐตำแหน่งรองเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ มีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช.

มีผลใช้บังคับวันที่ ๔ มกราคม ๒๕๖๐ จำเลยจึงมีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ ต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ต่อมาเมื่อวันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๖๐ จำเลยยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน กรณีเข้ารับตำแหน่งรองเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ และยื่นเอกสารประกอบบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินเพิ่มเติมอีกสามครั้ง เมื่อวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๖๐ วันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๖๑ และวันที่ ๔ มีนาคม ๒๕๖๒ ตามลำดับ จำเลยจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินดังกล่าวด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินจำนวน ๖ รายการ ได้แก่

๑. บัญชีเงินฝากธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สาขาเซ็นทรัล ปิ่นเกล้า ประเภทกระแสรายวัน เลขที่บัญชี ๗๕๘-๑-๐๑๐๐๓-๐ ชื่อบัญชี นางธนิภา พวงจำปา ซึ่งเป็นคู่สมรส ยอดเงินฝากคงเหลือ ณ วันที่มีหน้าที่ยื่นบัญชี ๑๐,๐๐๐ บาท
๒. บัญชีเงินฝากธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาลอนดอน สหราชอาณาจักร ประเภทเงินฝากกระแสรายวัน (Current Account) เลขที่บัญชี ๐๘๐๗-๑๗๙๕๗๔-๐๐๐ ชื่อบัญชี นางธนิภา พวงจำปา ยอดเงินฝากคงเหลือ ณ วันที่มีหน้าที่ยื่นบัญชี ๐ ปอนด์สเตอร์ลิง
๓. บัญชีเงินฝากธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาลอนดอน สหราชอาณาจักร ประเภทเงินฝาก (Deposit-Call) เลขที่บัญชี ๐๘๐๗-๑๗๙๕๗๔-๔๐๐ ชื่อบัญชี นางธนิภา พวงจำปา ยอดเงินฝากคงเหลือ ณ วันที่มีหน้าที่ยื่นบัญชี ๑๒,๒๓๘.๒๘ ปอนด์สเตอร์ลิง
๔. บัญชีเงินฝากธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาลอนดอน สหราชอาณาจักร ประเภทเงินฝาก (Deposit-Call) เลขที่บัญชี ๐๘๐๗-๑๗๙๕๗๔-๔๐๑ ชื่อบัญชี นางธนิภา พวงจำปา ยอดเงินฝากคงเหลือ ณ วันที่มีหน้าที่ยื่นบัญชี ๒๒๕,๗๒๑.๑๘ ปอนด์สเตอร์ลิง
๕. ห้องชุด เลขที่ ๖๘ ในอาคารชุด

Wolfe House ๓๘๙ Kensington High Street ลอนดอน สหราชอาณาจักร มี นางธนิภา พวงจำปา เป็นผู้ถือกรรมสิทธิ์โดยมีการกู้เงินจากธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาลอนดอน มีหนี้คงค้างกับธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาลอนดอน บัญชีเงินกู้เลขที่ ๐๘๐๗-๑๗๙๕๗๔-๑๐๐ ณ วันที่มีหน้าที่ยื่นบัญชี ๒,๓๖๒,๕๐๐ ปอนด์สเตอร์ลิง และ ๖. เงินลงทุนของนางธนิภา พวงจำปา ในบริษัทปาล์ม บีช คอร์ปอเรชั่น จำกัด จำนวน ๒๐,๐๐๐ หุ้น หมายเลขใบหุ้นที่ ๑๖๐๐๐๑ - ๘๐๐๐๐ ราคาจดทะเบียนหุ้นละ ๑๐๐ บาท มูลค่ารวม ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท ขอให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๓, ๘๑, ๑๕๘, ๑๖๗, ๑๘๘, ๑๙๔ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๔๐, ๔๑, ๔๒, ๑๑๙ ขอให้เพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้งของจำเลย เพิกถอนสิทธิเลือกตั้งของจำเลยมีกำหนดเวลาไม่เกินสิบปี และขอศาลมีคำสั่งให้จำเลยพ้นจากตำแหน่งนับแต่วันหยุดปฏิบัติหน้าที่ตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติ

จำเลยให้การปฏิเสธ

ระหว่างพิจารณาจำเลยยื่นคำร้องขอให้ศาลวินิจฉัยชี้ขาดเบื้องต้นในปัญหาข้อกฎหมายว่า โจทก์ไม่มีอำนาจฟ้อง เพราะคณะกรรมการ ป.ป.ช. ยังไม่ได้มีการปฏิบัติหรือกระทำการให้ครบถ้วนตามบทบัญญัติของกฎหมาย โดยคณะกรรมการ ป.ป.ช. ยังไม่ได้ส่งเรื่องของจำเลยให้ประธานวุฒิสภาพิจารณาก่อน เมื่อประธานวุฒิสภาพิจารณาเสร็จแล้วจึงจะส่งเรื่องให้อัยการสูงสุดฟ้องคดีต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง แต่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ปฏิบัติข้ามขั้นตอนโดยส่งเรื่องให้อัยการสูงสุดโดยตรงเพื่อให้ฟ้องจำเลยทันที คณะกรรมการ

ป.ป.ช. กระทำโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย การออกกฎหมายหรือระเบียบว่าด้วยการยื่นบัญชี การตรวจสอบ ทรัพย์สินและหนี้สินของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๑๕๘ และการดำเนินคดีที่เกี่ยวข้องกับการยื่นบัญชี พ.ศ. ๒๕๖๑ กระทำไปโดยไม่มีอำนาจ ไม่ถูกต้องตามกฎหมาย ศาลมีคำสั่งให้รอไว้ วินิจฉัยพร้อมมีคำพิพากษา

พิเคราะห์ข้อเท็จจริงที่ได้จากทางไต่สวนและพยานหลักฐานของคู่ความแล้ว ข้อเท็จจริงเบื้องต้นรับฟังได้ว่า จำเลยเข้ารับตำแหน่งรองเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๕๗ ตามประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เอกสารหมายเลข จ.๘ ต่อมาประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ออกประกาศคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เรื่อง กำหนดตำแหน่งเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งจะต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔๐ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๕๔ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๙ กำหนดให้เจ้าหน้าที่ของรัฐตำแหน่งรองเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ มีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ประกาศดังกล่าวมีผลใช้บังคับวันที่ ๔ มกราคม ๒๕๖๐ ตามเอกสารหมายเลข จ.๑๐๔ จำเลยจึงมีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ ต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ต่อมาเมื่อวันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๖๐ จำเลยยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน กรณีเข้ารับตำแหน่งรองเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ตามบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน

เอกสารหมาย จ.๙ นอกจากนี้จำเลยยังได้ยื่นเอกสารประกอบบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินเพิ่มเติมอีกสามครั้ง เมื่อวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๖๐ วันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๖๑ และวันที่ ๔ มีนาคม ๒๕๖๒ ตามเอกสารหมาย จ.๑๐ จ.๑๒ และ จ.๒๗ ตามลำดับ อีกทั้งเมื่อวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ จำเลยมีหนังสือถึงคณะกรรมการ ป.ป.ช. เรื่อง ขอส่งเอกสารหลักฐานประกอบการชี้แจงเพิ่มเติมเกี่ยวกับบัญชีเงินฝากและบัญชีเงินกู้ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาลอนดอน ของนางธนิภา จำนวน ๓ บัญชี ตามเอกสารหมาย จ.๒๕ วันที่ ๒๖ เมษายน ๒๕๖๒ จำเลยมีหนังสือถึงคณะกรรมการ ป.ป.ช. เรื่องการชี้แจงข้อเท็จจริงและแก้ข้อกล่าวหา (ครั้งที่ ๑) เกี่ยวกับบัญชีเงินฝากธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สาขาเซ็นทรัล ปิ่นเกล้า ตามเอกสารหมาย จ.๔๑ และ วันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๖๒ จำเลยมีหนังสือถึงคณะกรรมการ ป.ป.ช. เรื่อง ขอส่งเอกสารเพิ่มเติมประกอบการชี้แจงข้อเท็จจริงและแก้ข้อกล่าวหา (ครั้งที่ ๑) ในส่วนเงินลงทุนของนางธนิภา ในบริษัทปาล์ม บีช คอร์ปอเรชั่น จำกัด ตามเอกสารหมาย จ.๔๒ คณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาแล้วมีมติเป็นเอกฉันท์ว่า จำเลยจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินดังกล่าวด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่า มีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินจำนวน ๕ รายการ ได้แก่ บัญชีเงินฝากธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สาขาเซ็นทรัล ปิ่นเกล้า ประเภทกระแสรายวัน เลขที่บัญชี ๗๕๘-๑-๐๑๐๐๓-๐ บัญชีเงินฝากธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาลอนดอน สหราชอาณาจักร รวม ๓ บัญชี ได้แก่ บัญชีเงินฝาก ประเภทเงินฝากกระแสรายวัน (Current Account) เลขที่บัญชี ๐๘๐๗-๑๗๙๕๗๔-๐๐๐ ประเภทเงินฝาก (Deposit-Call) เลขที่บัญชี ๐๘๐๗-๑๗๙๕๗๔-๔๐๐ ประเภทเงินฝาก (Deposit-Call) เลขที่บัญชี ๐๘๐๗-๑๗๙๕๗๔-๔๐๑ ห้องชุด เลขที่ ๖๘

ในอาคารชุด Wolfe House ๓๘๙ Kensington High Street ลอนดอน สหราชอาณาจักร มีนางธนิภา พวงจำปา เป็นผู้ถือกรรมสิทธิ์ และมีมติเสียงข้างมากกว่า การที่จำเลยไม่แสดงเงินลงทุนของนางธนิภา ในบริษัทปาล์ม บีช คอร์ปอเรชั่น จำกัด จำนวน ๒๐,๐๐๐ หุ้น หมายเลขใบหุ้นที่ ๑๖๐๐๐๑ - ๑๘๐๐๐๐ เป็นการจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบและมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สิน คณะกรรมการ ป.ป.ช. จึงมีมติให้ส่งเรื่องให้อัยการสูงสุดเพื่อดำเนินการฟ้องคดีต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง เพื่อขอให้พ้นจากตำแหน่งนับแต่วันหยุดปฏิบัติหน้าที่ ให้เพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้งและขอให้ลงโทษทางอาญา

ก่อนอื่นเห็นควรวินิจฉัยปัญหาตามคำร้องฉบับลงวันที่ ๒๙ มกราคม ๒๕๖๓ ของจำเลยที่ขอให้ศาลวินิจฉัยชี้ขาดเบื้องต้นในปัญหาข้อกฎหมายว่า โจทก์มีอำนาจฟ้องหรือไม่ จำเลยโต้แย้งว่า ก่อนฟ้องคดีนี้ คณะกรรมการป.ป.ช. ยังไม่ได้ส่งเรื่องให้ประธานวุฒิสภาเป็นผู้พิจารณาส่งเรื่องให้อัยการสูงสุดฟ้องคดีนี้ แต่คณะกรรมการป.ป.ช. กลับส่งเรื่องให้อัยการสูงสุดฟ้องจำเลยเป็นคดีนี้โดยตรง อันเป็นการไม่ปฏิบัติตามขั้นตอนของกฎหมาย โจทก์จึงไม่มีอำนาจฟ้องนั้น เห็นว่า พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๑ ได้บัญญัติเรื่องหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินของกรรมการป.ป.ช. และพนักงานเจ้าหน้าที่ของสำนักงาน ป.ป.ช. ไว้เป็นการเฉพาะแยกต่างหากจากกัน และแยกต่างหากจากบทบัญญัติว่าด้วยการดำเนินคดีแก่บุคคลทั้งสองกลุ่มดังกล่าวอย่างชัดเจนแล้ว โดยในส่วนของการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินของกรรมการป.ป.ช. ได้บัญญัติไว้ในส่วนที่ ๓ การตรวจสอบ

การปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการป.ป.ช. โดยมาตรา ๔๒ กำหนดให้กรรมการป.ป.ช. มีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินตามที่กฎหมายกำหนดต่อประธานวุฒิสภา และให้ประธานวุฒิสภาจัดให้มีการตรวจสอบบัญชีดังกล่าว ทั้งนี้ ให้ประธานวุฒิสภาแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินเพื่อตรวจสอบเบื้องต้นก่อนเสนอประธานวุฒิสภาพิจารณาอีกด้วย สำหรับในส่วนของการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินของพนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน กฎหมายก็ได้บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๕๘ วรรคแรก ในลักษณะเดียวกัน โดยกำหนดให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตั้งแต่ระดับผู้อำนวยการกองขึ้นไป ผู้ช่วยพนักงานไตสวน พนักงานไตสวน หัวหน้าพนักงานไตสวน และพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งมีตำแหน่งและหน้าที่เกี่ยวกับการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สิน มีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินตามที่กฎหมายกำหนดต่อคณะกรรมการป.ป.ช. เพื่อตรวจสอบและเปิดเผยผลการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินนั้น ส่วนขั้นตอนการดำเนินคดีซึ่งจะเกิดขึ้นภายหลังเฉพาะในกรณีที่ตรวจสอบแล้วปรากฏว่ามีการกระทำความผิดเท่านั้นจึงจะนำมาสู่การดำเนินการในส่วนของการดำเนินคดีเป็นลำดับต่อไป โดยในส่วนของขั้นตอนการดำเนินคดีแก่กรรมการป.ป.ช. นั้น พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๑ บัญญัติไว้ในมาตรา ๔๓ ว่า ในกรณีที่คณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินเพื่อตรวจสอบเบื้องต้นตามที่ประธานวุฒิสภาแต่งตั้งได้ตรวจสอบเบื้องต้นแล้วปรากฏว่ากรรมการป.ป.ช. กระทำความผิดเกี่ยวกับการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน การฟ้องร้องและดำเนินคดีจะต้องดำเนินการตามมาตรา ๔๓ ซึ่งบัญญัติให้ ประธานวุฒิสภาส่งเรื่องให้อัยการสูงสุดเพื่อดำเนินการฟ้องคดีต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ส่วนการดำเนินคดีแก่

พนักงานเจ้าหน้าที่ของสำนักงานป.ป.ช. ได้บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๕๘ วรรคสอง ว่า ให้นำความใน มาตรา ๔๓ มาใช้บังคับกับการดำเนินคดีแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ตามที่ระบุไว้ในมาตรา ๑๕๘ วรรคหนึ่ง ด้วยโดยอนุโลม เมื่อพิเคราะห์บทบัญญัติดังกล่าวแล้วจะเห็นได้ว่า หากบทบัญญัติดังกล่าวมุ่งประสงค์ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจส่งเรื่องให้อัยการสูงสุดเพื่อดำเนินการฟ้องคดีพนักงานเจ้าหน้าที่ ของสำนักงาน ป.ป.ช. ต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองได้โดยตรง โดยไม่จำเป็นต้องผ่านประธานวุฒิสภาเพื่อพิจารณาก่อนที่จะส่งเรื่องให้อัยการสูงสุดเพื่อดำเนินการ ฟ้องคดีเช่นเดียวกับการดำเนินการดำเนินคดีกับกรรมการป.ป.ช. ดังที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๔๓ กฎหมายก็ ย่อมบัญญัติถึงกระบวนการดังกล่าวไว้อย่างชัดเจนได้ ดังจะเห็นได้จากมาตรา ๔๒ ที่บัญญัติให้ นำความในหมวด ๕ การดำเนินการเกี่ยวกับทรัพย์สิน มาตรา ๑๐๕ ถึงมาตรา ๑๑๓ มาใช้บังคับด้วย โดยอนุโลม โดยให้อำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นอำนาจของประธานวุฒิสภา มิใช่บัญญัติให้ นำความในมาตรา ๔๓ มาใช้บังคับโดยอนุโลมเท่านั้น การที่มาตรา ๑๕๘ วรรคสอง บัญญัติเพียงให้ นำความในมาตรา ๔๓ มาใช้บังคับโดยอนุโลมโดยไม่ได้บัญญัติว่า โดยให้อำนาจของประธานวุฒิสภา เป็นอำนาจของคณะกรรมการป.ป.ช. เช่นเดียวกับมาตรา ๔๒ ย่อมแสดงให้เห็นว่าบทบัญญัติดังกล่าว มุ่งประสงค์ให้นำมาตรา ๔๓ ทั้งมาตรา ที่รวมถึงถ้อยคำที่บัญญัติให้ประธานวุฒิสภาเป็นผู้พิจารณา ส่งเรื่องให้อัยการสูงสุดเพื่อดำเนินการฟ้องคดีต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่ง ทางการเมืองมาใช้บังคับกับการดำเนินคดีแก่พนักงานเจ้าหน้าที่สำนักงาน ป.ป.ช. ตามที่ระบุไว้ใน มาตรา ๑๕๘ วรรคหนึ่ง อันหมายถึงกลุ่มพนักงานเจ้าหน้าที่ดังกล่าวทุกตำแหน่ง รวมถึงตำแหน่ง รองเลขาธิการคณะกรรมการป.ป.ช. ด้วย ทั้งนี้เพื่อให้เกิดความเป็นธรรม โปร่งใส และไม่ให้มีการ ช่วยเหลือเกื้อกูลกันหรือกลั่นแกล้งกันตามหลักการขัดกันแห่งผลประโยชน์ (Conflict of Interest)

ดังนี้ ในกรณีที่เมื่อตรวจสอบแล้วปรากฏว่าเจ้าพนักงานสำนักงาน ป.ป.ช. ตามที่ระบุไว้ในบทบัญญัติดังกล่าว กระทำความผิดเกี่ยวกับการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน คณะกรรมการ ป.ป.ช. ต้องส่งสำนวนคดีให้ประธานวุฒิสภาเพื่อพิจารณาก่อน เมื่อประธานวุฒิสภาพิจารณาแล้ว เห็นว่ามีการกระทำความผิดตามที่คณะกรรมการป.ป.ช. ตรวจสอบได้ความแล้ว ประธานวุฒิสภา จึงจะส่งเรื่องให้อัยการสูงสุดเพื่อดำเนินการฟ้องคดีต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองต่อไป ดังนี้ การที่คณะกรรมการป.ป.ช. ส่งเรื่องให้อัยการสูงสุดฟ้องจำเลยเป็นคดีนี้ โดยไม่ได้ส่งเรื่องให้ประธานวุฒิสภาพิจารณาก่อนจึงไม่ชอบด้วยบทบัญญัติดังกล่าว โจทก์จึงไม่มีอำนาจฟ้อง เมื่อวินิจฉัยมาดังนี้แล้ว กรณีไม่จำเป็นต้องวินิจฉัยปัญหาประการอื่นอีกต่อไป

จึงวินิจฉัยให้ยกฟ้อง

นายชัยเจริญ ดุษฎีพร

(อม.๓๑)

ความเห็นในการวินิจฉัยคดี

คดีหมายเลขดำที่ อม. ๑/๒๕๖๔

คดีหมายเลขแดงที่ อม. ๔/๒๕๖๖

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์
ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

วันที่ ๒๓ เดือน กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๖๖

ระหว่าง	{	อัยการสูงสุด	โจทก์
		นายประยุทธ์ พวงจำปา	จำเลย

เรื่อง การแสดงบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สิน

โจทก์ฟ้องว่า จำเลยเข้ารับตำแหน่งรองเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๕๗ ต่อมา มีประกาศคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เรื่อง กำหนดตำแหน่งเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔๐ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๔ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๙ มีผลใช้บังคับวันที่ ๔ มกราคม ๒๕๖๐ กำหนดให้เจ้าหน้าที่ของรัฐตำแหน่ง

รองเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ มีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ จำเลยจึงมีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะต่อคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๖๐ จำเลยยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินกรณีเข้ารับตำแหน่งรองเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ต่อมาจำเลยยื่นเอกสารประกอบบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินเพิ่มเติมอีก ๒ ครั้ง เมื่อวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๖๐ และวันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๖๑ ครั้นวันที่ ๔ มีนาคม ๒๕๖๒ จำเลยยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินเพิ่มเติมครั้งที่ ๓ จำเลยจึงยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินกรณีเข้ารับตำแหน่งดังกล่าวด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินของนางธนิภา พวงจำปา คู่สมรส ๖ รายการ ได้แก่ ๑. บัญชีเงินฝากธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สาขาเซ็นทรัลปิ่นเกล้า ประเภทกระแสรายวัน เลขที่บัญชี ๗๕๘-๑-๐๑๐๐๓-๐ ชื่อบัญชี นางธนิภา พวงจำปา ยอดเงินฝากคงเหลือ ณ วันที่มีหน้าที่ยื่นบัญชี ๑๐,๐๐๐ บาท ๒. บัญชีเงินฝากธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาลอนดอน สหราชอาณาจักร ประเภทเงินฝากกระแสรายวัน เลขที่บัญชี ๐๘๐๗-๑๗๙๕๗๔-๐๐๐ ชื่อบัญชี นางธนิภา พวงจำปา ยอดเงินฝากคงเหลือ ณ วันที่มีหน้าที่ยื่นบัญชี ๐ ปอนด์สเตอร์ลิง ๓. บัญชีเงินฝากธนาคารกรุงเทพ จำกัด

(มหาชน) สาขาลอนดอน สหราชอาณาจักร ประเภทเงินฝาก (Deposit-Call) เลขที่บัญชี ๐๘๐๗-๑๗๙๕๗๔-๔๐๐ ชื่อบัญชี นางธนิภา พวงจำปา ยอดเงินฝากคงเหลือ ณ วันที่มีหน้าที่ยื่นบัญชี ๑๒,๒๓๘.๒๘ ปอนด์สเตอร์ลิง ๔.บัญชีเงินฝากธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาลอนดอน สหราชอาณาจักร ประเภทเงินฝาก (Deposit-Call) เลขที่บัญชี ๐๘๐๗-๑๗๙๕๗๔-๔๐๑ ชื่อบัญชี นางธนิภา พวงจำปา ยอดเงินฝากคงเหลือ ณ วันที่มีหน้าที่ยื่นบัญชี ๒๒๕,๗๒๑.๑๘ ปอนด์สเตอร์ลิง ๕. ห้องชุด เลขที่ ๖๘ อาคารชุด Wolfe House ๓๘๙ Kensington high street, London สหราชอาณาจักร ที่นางธนิภา พวงจำปา เป็นผู้ถือกรรมสิทธิ์ โดยมีการกู้เงินจากธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาลอนดอน มีหนี้คงค้างกับธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาลอนดอน ตามบัญชีเงินกู้เลขที่ ๐๘๐๗-๑๗๙๕๗๔-๑๐๐ ณ วันที่มีหน้าที่ยื่นบัญชี ๒,๓๖๒,๕๐๐ ปอนด์สเตอร์ลิง ๖. เงินลงทุนของนางธนิภา พวงจำปา ในบริษัทปาล์ม บีช คอร์ปอเรชั่น จำกัด ๒๐,๐๐๐ หุ้น หมายเลขใบหุ้นที่ ๑๖๐๐๐๑-๑๘๐๐๐๐ ราคาจดทะเบียนหุ้นละ ๑๐๐ บาท มูลค่ารวม ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท เหตุเกิดที่สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ สนามบินน้ำ ตำบลท่าทราย อำเภอเมืองนนทบุรี จังหวัดนนทบุรี ขอให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๓, ๘๑, ๑๕๘, ๑๖๗, ๑๘๘, ๑๙๔ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔๐, ๔๑, ๔๒, ๑๑๙ ขอให้เพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้งของจำเลย

เพิกถอนสิทธิเลือกตั้งของจำเลยมีกำหนดเวลาไม่เกินสิบปี และให้จำเลยพ้นจากตำแหน่งนับแต่
วันหยุดปฏิบัติหน้าที่

จำเลยให้การปฏิเสธ

ระหว่างพิจารณาจำเลยยื่นคำร้องขอให้ศาลวินิจฉัยชี้ขาดปัญหาข้อกฎหมายเบื้องต้น
ว่า โจทก์ไม่มีอำนาจฟ้อง เพราะคณะกรรมการ ป.ป.ช. ไม่ได้ให้ประธานวุฒิสภาพิจารณาส่งเรื่องให้
อัยการสูงสุดฟ้องจำเลยต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง การปฏิบัติ
ผิดขั้นตอนดังกล่าว ไม่ชอบด้วยกฎหมาย และการออกกฎหมายหรือระเบียบ ว่าด้วยการยื่นบัญชี
การตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๑๕๘ และการดำเนินคดีที่
เกี่ยวข้องกับการยื่นบัญชี พ.ศ. ๒๕๖๑ ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นการกระทำโดยไม่มีอำนาจ
ไม่ถูกต้องตามกฎหมาย โจทก์จึงไม่มีอำนาจฟ้องจำเลยเป็นคดีนี้

พิเคราะห์แล้ว เห็นว่า จำเลยเข้ารับตำแหน่งรองเลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช.
เมื่อวันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๕๗ ตามประกาศสำนักนายกรัฐมนตรีเอกสารหมายเลข ๖ ต่อมาประธาน
กรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ ป.ป.ช.
ได้ออกประกาศคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เรื่อง กำหนดตำแหน่ง
เจ้าหน้าที่ของรัฐที่จะต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินตามพระราชบัญญัติประกอบ
รัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔๐ แก้ไขเพิ่มเติมโดย

พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๒)
พ.ศ. ๒๕๕๔ และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต
(ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๙ กำหนดให้เจ้าหน้าที่ของรัฐตำแหน่งรองเลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช.
มีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ประกาศดังกล่าวมีผล
ใช้บังคับวันที่ ๔ มกราคม ๒๕๖๐ ตามเอกสารหมายเลข จ.๑๐๔ จำเลยจึงมีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการ
ทรัพย์สินและหนี้สินของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ ต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช.
ต่อมาวันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๖๐ จำเลยยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน กรณีเข้ารับ
ตำแหน่งรองเลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน
เอกสารหมายเลข จ.๙ เมื่อวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๖๐ จำเลยยื่นเอกสารประกอบบัญชีแสดง
รายการทรัพย์สินและหนี้สินเพิ่มเติมครั้งที่ ๑ ตามเอกสารหมายเลข จ.๑๐ วันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑
สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินมีหนังสือถึงประธานคณะกรรมการ ป.ป.ช. แจ้งข้อมูล
เบาะแสว่านางธนิภา พวงจำปา และนายชกฤษณ์ พรหมเดชะ ต้องสงสัยว่าอาจเกี่ยวข้องกับการ
ฟอกเงินกรณีบริษัท Falcon Energy International Limited วันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๖๑ จำเลยยื่น
เอกสารประกอบบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินเพิ่มเติมครั้งที่ ๒ ชี้แจงรายการบัญชีเงินฝาก
ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาลอนดอน สหราชอาณาจักร ชื่อบัญชีนางธนิภา พวงจำปา
๓ บัญชี ตามฟ้อง พร้อมชี้แจงว่านายโรเบิร์ต ลี นักธุรกิจชาวอังกฤษในฐานะกรรมการและเจ้าของ

บริษัท Mega City Holdings Limited ขวนให้นางธนิการ่วมดำเนินธุรกิจซื้อขายอสังหาริมทรัพย์ใน
สหราชอาณาจักร โดยให้นางธนิกามีชื่อถือกรรมสิทธิ์ห้องชุดตามฟ็องแทนบริษัท Mega City
Holdings Limited บัญชีเงินฝากทั้งสามบัญชีเปิดเพื่อชำระหนี้ตามสัญญาจำนอง ผู้ชำระค่างวดและ
เงินในบัญชีเงินฝากเป็นของนายโรเบิร์ต มิใช่ของนางธนิกา วันที่ ๔ กันยายน ๒๕๖๑ คณะกรรมการ
ป.ป.ช. มีมติแต่งตั้งคณะทำงานดำเนินการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินของจำเลย โดยตรวจสอบ
เชิงลึกตามระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ว่าด้วยหลักเกณฑ์และ
วิธีการตรวจสอบความถูกต้องและความมีอยู่จริง รวมทั้งความเปลี่ยนแปลงของทรัพย์สินและหนี้สิน
ของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองและเจ้าหน้าที่ของรัฐที่มีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและ
หนี้สิน พ.ศ. ๒๕๕๕ ข้อ ๑๓ ประกอบข้อ ๓๕ และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการ
ป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๙๔ กับมีคำสั่งเมื่อวันที่ ๘ พฤศจิกายน
๒๕๖๑ แต่งตั้งคณะทำงานดำเนินการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินของจำเลย วันที่ ๑๒
พฤศจิกายน ๒๕๖๑ จำเลยมีบันทึกข้อความขอให้เลื่อนการรับรองมติคณะกรรมการ ป.ป.ช. กรณีการ
แต่งตั้งคณะทำงานดำเนินการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินดังกล่าว อ้างว่าหากมีข้อมูลไม่สมบูรณ์
หรือไม่ครบถ้วนต้องสอบถามข้อมูลจากจำเลยตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๒๓๔ (๓) และมาตรา ๒๓๕ วรรคท้าย และพระราชบัญญัติประกอบ
รัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๐๙ วรรคสอง และ

มาตรา ๑๑๔ วรรคสอง วันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๖๑ คณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาแจ้งข้อกล่าวหาแก่จำเลยตามมาตรา ๑๑๔ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ และระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ว่าด้วยการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินของเจ้าพนักงานของรัฐและการดำเนินคดีที่เกี่ยวข้องกับการยื่นบัญชี พ.ศ. ๒๕๖๑ ข้อ ๓๖ วันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๖๑ คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติให้ปรับเปลี่ยนรูปแบบการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินของจำเลย จากการแต่งตั้งคณะทำงานดำเนินการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สิน เป็นคณะกรรมการ ป.ป.ช. ทั้งคณะดำเนินการตรวจสอบทรัพย์สินโดยการตรวจสอบเชิงลึก วันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติเห็นชอบให้ดำเนินการแจ้งข้อกล่าวหาแก่จำเลย กรณีจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบกรณีเข้ารับตำแหน่งด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สิน ๘ รายการ วันที่ ๔ มีนาคม ๒๕๖๒ จำเลยยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินเพิ่มเติมครั้งที่ ๓ เกี่ยวกับบัญชีเงินฝากธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาบางขุนนนท์และสาขาลาดปลาเค้า และบัญชีเงินฝากธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สาขาโรจนะ วันที่ ๒๖ เมษายน ๒๕๖๒ จำเลยมีหนังสือถึงคณะกรรมการ ป.ป.ช. เรื่องการชี้แจงข้อเท็จจริงและแก้ข้อกล่าวหา (ครั้งที่ ๑) เกี่ยวกับบัญชีเงินฝากธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สาขาเซ็นทรัล ปิ่นเกล้า ตามเอกสารหมายเลข จ.๔๑ และวันที่

๓ พฤษภาคม ๒๕๖๒ จำเลยมีหนังสือถึงคณะกรรมการ ป.ป.ช. เรื่อง ขอส่งเอกสารเพิ่มเติม ประกอบการชี้แจงข้อเท็จจริงและแก้ข้อกล่าวหา (ครั้งที่ ๑) ในส่วนเงินลงทุนของนางธนิภา ในบริษัท ปาล์ม บีช คอร์ปอเรชั่น จำกัด ตามเอกสารหมายเลข จ.๔๒ คณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาแล้วมีมติ เป็นเอกฉันท์ว่า จำเลยจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือ ปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่ง ทรัพย์สินหรือหนี้สิน ๕ รายการ ได้แก่ บัญชีเงินฝากธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สาขาเซ็นทรัล ปิ่นเกล้า ประเภทกระแสรายวัน เลขที่บัญชี ๗๕๘-๑-๐๑๐๐๓-๐ ชื่อบัญชี นางธนิภา พวงจำปา บัญชีเงินฝากธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาลอนดอน สหราชอาณาจักร รวม ๓ บัญชี ได้แก่ บัญชีเงินฝาก ประเภทเงินฝากกระแสรายวัน เลขที่บัญชี ๐๘๐๗-๑๗๙๕๗๔-๐๐๐ ชื่อบัญชี นางธนิภา พวงจำปา บัญชีเงินฝาก ประเภทเงินฝาก (Deposit-Call) เลขที่บัญชี ๐๘๐๗-๑๗๙๕๗๔-๔๐๐ ชื่อ บัญชี นางธนิภา พวงจำปา บัญชีเงินฝาก ประเภทเงินฝาก (Deposit-Call) เลขที่บัญชี ๐๘๐๗- ๑๗๙๕๗๔-๔๐๑ ชื่อบัญชี นางธนิภา พวงจำปา ห้องชุด เลขที่ ๖๘ อาคารชุด Wolfe House ๓๘๙ Kensington high street, London สหราชอาณาจักร มีชื่อนางธนิภา พวงจำปา เป็นผู้ถือกรรมสิทธิ์ และคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติเสียงข้างมากกว่า การที่จำเลยไม่แสดงเงินลงทุนของนางธนิภา พวงจำปา ในบริษัทปาล์ม บีช คอร์ปอเรชั่น จำกัด จำนวน ๒๐,๐๐๐ หุ้น หมายเลขใบหุ้นที่ ๑๖๐๐๐๑-๑๘๐๐๐๐ เป็นการจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินด้วยข้อความอันเป็น

เท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบและมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สิน ที่ประชุมจึงมีมติส่งเรื่องให้อัยการสูงสุดฟ้องคดีต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองตามเอกสารหมายเลข จ.๒ และ จ.๑๐๐

ปัญหาต้องวินิจฉัยเห็นควรวินิจฉัยก่อนว่า โจทก์มีอำนาจฟ้องหรือไม่ เห็นว่า คณะกรรมการ ป.ป.ช. ถือเป็นองค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มีสำนักงานคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นหน่วยธุรการ มีอำนาจหน้าที่ในการบริหารงานบุคคล การงบประมาณ และการดำเนินการอื่น เมื่อพิจารณาบทบาทหน้าที่ขององค์กรแล้ว การจัดตั้งองค์กรอิสระนี้ก็เพื่อให้เกิดความมีอิสระ เป็นกลาง และปราศจากการแทรกแซงจากฝ่ายใด ๆ ในการทำหน้าที่เป็นผู้ตรวจสอบพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ใช้อำนาจรัฐระดับสูงไม่ว่าจะอยู่ในฝ่ายนิติบัญญัติ ฝ่ายบริหาร ฝ่ายตุลาการ หรือองค์กรอิสระอื่น โดยจะมีการตรวจสอบ ถ่วงดุล และเชื่อมโยงกับระบบการทำงานขององค์กรอัยการ แต่ในขณะเดียวกันคณะกรรมการ ป.ป.ช. ก็เป็นองค์กรที่ใช้อำนาจรัฐด้วย รัฐธรรมนูญและกฎหมายจึงกำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ต้องอยู่ภายใต้การตรวจสอบเช่นกันโดยผ่านกลไกการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน การถูกตรวจสอบและถอดถอนออกจากตำแหน่ง การถูกตรวจสอบด้วยกระบวนการยุติธรรมทางอาญา การตรวจสอบการใช้อำนาจโดยศาลรัฐธรรมนูญและศาลปกครอง เป็นต้น อันเป็นการสร้างดุลยภาพด้วยการถูกตรวจสอบและถ่วงดุลการใช้อำนาจโดยองค์กรอื่น ดังเช่นที่มีการบัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย

การป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๒ วรรคหนึ่ง “ให้กรรมการมีหน้าที่ยื่น
บัญชีทรัพย์สินและหนี้สินของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ รวมทั้งทรัพย์สิน
ที่มอบหมายให้อยู่ในความครอบครองหรือดูแลของบุคคลอื่น ไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อม
ต่อประธานวุฒิสภา ... โดยให้อำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นอำนาจของประธานวุฒิสภา
ทั้งนี้ ให้ประธานวุฒิสภาแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินเพื่อตรวจสอบเบื้องต้น
ก่อนเสนอประธานวุฒิสภาพิจารณา” และมาตรา ๔๓ “ในกรณีที่ปรากฏว่ามีการกระทำความผิด
เกี่ยวกับการที่กรรมการผู้ใดจงใจไม่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินต่อประธานวุฒิสภา หรือจงใจยื่น
บัญชีแสดงรายการทรัพย์สินหรือหนี้สินอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบและ
มีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สิน ให้ประธานวุฒิสภาส่งเรื่อง
ให้อัยการสูงสุดเพื่อดำเนินการฟ้องคดีต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง
ต่อไป ...” อันแสดงให้เห็นถึงหลักการตรวจสอบและถ่วงดุลอำนาจอย่างชัดเจนให้คณะกรรมการ
ป.ป.ช. ต้องถูกตรวจสอบบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินจากประธานวุฒิสภาก่อน หากเห็นว่าการกระทำ
ที่เป็นความผิดต่อกฎหมายก็ให้ส่งเรื่องให้อัยการสูงสุดฟ้องคดีต่อศาล สำหรับการยื่นบัญชีทรัพย์สิน
และหนี้สินของข้าราชการและลูกจ้างของสำนักงานคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีบัญญัติไว้ใน
มาตรา ๑๕๘ วรรคหนึ่ง “ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตั้งแต่ระดับผู้อำนวยการกองขึ้นไป ผู้ช่วยพนักงาน
ไต่สวน พนักงานไต่สวน หัวหน้าพนักงานไต่สวน และพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งมีตำแหน่งและหน้าที่

เกี่ยวกับการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สิน มีหน้าที่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินของตน คู่สมรส และ บุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ รวมทั้งทรัพย์สินที่มอบหมายให้อยู่ในความครอบครองหรือดูแลของบุคคล อื่นไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อมต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. เพื่อตรวจสอบและเปิดเผยผลการ ตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สิน ...” โดยวรรคสอง กำหนด “ให้นำความในมาตรา ๔๓ มาใช้บังคับกับ การดำเนินคดีกับบุคคลตามวรรคหนึ่งด้วยโดยอนุโลม” กล่าวคือ ให้ประธานวุฒิสภาเป็นผู้ส่งเรื่อง กรณีที่มีการกระทำความผิดเกี่ยวกับการยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินให้อัยการสูงสุดเพื่อดำเนินการ ฟ้องคดีต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ซึ่งจะเห็นได้ว่าเป็นบทบัญญัติที่ สอดคล้องกับหลักการตรวจสอบและถ่วงดุลอำนาจขององค์กร เนื่องจากพนักงานเจ้าหน้าที่ของ สำนักงานคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามที่ระบุในมาตรา ๑๕๘ ดังกล่าว มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบงาน ธุรการและดำเนินการเพื่อให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. บรรลุภารกิจตามอำนาจหน้าที่ อำนาจความ สะดวก ประสานงาน ให้ความร่วมมือ ส่งเสริม และสนับสนุนการปฏิบัติงานของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ประสานงานและให้ความร่วมมือระหว่างประเทศเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปราม การทุจริต รวมถึงปฏิบัติการอื่นตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมาย ตามที่ระบุในมาตรา ๑๔๒ อันมีลักษณะงานเกี่ยวพันกับการทำงานของคณะกรรมการ ป.ป.ช. และอาจเกิดกรณีที่มีการใช้ อำนาจในตำแหน่งหน้าที่เพื่อการแสวงหาประโยชน์อันมิควรได้โดยชอบด้วยกฎหมายจากการ ปฏิบัติหน้าที่ได้โดยง่าย การจะให้หน่วยงานเดียวกันเป็นผู้ตรวจสอบบัญชีทรัพย์สินและหนี้สิน

ของบุคคลกลุ่มนี้ อาจส่งผลให้เกิดการไร้ประสิทธิภาพของระบบธรรมาภิบาลและการขัดกัน
แห่งผลประโยชน์ในองค์กร ไม่เป็นไปตามเจตนารมณ์ของกฎหมาย ดังที่ได้ความจากศาสตราจารย์
วิชา มหาคุณ คณะกรรมการการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย
การป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ เบิกความว่า เจตนารมณ์ของมาตรา ๑๕๘
ที่มีการบัญญัติให้นำมาตรา ๔๓ มาใช้บังคับโดยอนุโลม หมายความว่า กลุ่มเจ้าหน้าที่สำนักงาน
คณะกรรมการ ป.ป.ช. ตั้งแต่ผู้อำนวยการกองขึ้นไป ตลอดจนผู้ช่วยพนักงานไต่สวน พนักงานไต่สวน
หัวหน้าพนักงานไต่สวน และพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งมีตำแหน่งและหน้าที่เกี่ยวกับการตรวจสอบ
ทรัพย์สินและหนี้สิน จะต้องให้ประธานวุฒิสภาเป็นผู้พิจารณาส่งเรื่องให้อัยการสูงสุดเพื่อดำเนินการ
ฟ้องคดีต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง เพราะกฎหมายมีเจตนารมณ์
เพื่อให้เกิดความเป็นธรรม โปร่งใส ไม่ให้มีการช่วยเหลือเกื้อกูลกัน ตามหลักแห่งการขัดกันแห่ง
ผลประโยชน์หรือป้องกันมิให้มีการกลั่นแกล้งกันภายในองค์กร ซึ่งสอดคล้องกับคำของ
นายภัทร คำพิทักษ์ คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญและคณะกรรมการการวิสามัญพิจารณา
ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑
ที่ยืนยันว่า ความมุ่งหมายของการยกร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว เพื่อต้องการให้สำนักงาน
คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทำงานอย่างโปร่งใสและไม่มีประเด็นที่จะถูกกล่าวหาว่ามีผลประโยชน์
ทับซ้อน ดังนั้น เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. และพนักงานเจ้าหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการ

ป.ป.ช. ซึ่งมีหน้าที่ในการตรวจสอบทรัพย์สินต้องแสดงบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินเอง จึงสมควรกำหนดให้หน่วยงานภายนอกที่มีลักษณะงานตรวจสอบบัญชีมาทำหน้าที่ในการตรวจสอบทรัพย์สินของพนักงานเจ้าหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นการป้องกันมิให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. และพนักงานเจ้าหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการ ป.ป.ช. เอื้อประโยชน์หรือช่วยเหลือกันเอง และป้องกันการกลั่นแกล้งครอบงำการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการ ป.ป.ช. ด้วย การร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวยังให้ความสำคัญแก่ผู้บริหารของสำนักงานคณะกรรมการ ป.ป.ช. พนักงานไต่สวน และเจ้าหน้าที่ตรวจสอบทรัพย์สิน เพราะถือว่าบุคคลเหล่านี้ปฏิบัติหน้าที่สำคัญ จึงได้บัญญัติให้ต้องแสดงบัญชีทรัพย์สินและหนี้สิน ซึ่งหากบุคคลทั้งสามกลุ่มนี้กระทำความผิด ให้ใช้กระบวนการเช่นเดียวกับกรรมการ ป.ป.ช. ทำผิด จึงบัญญัติไว้ในมาตรา ๑๕๘ วรรคสองว่า ให้นำความในมาตรา ๔๓ มาใช้บังคับกับการดำเนินการกับบุคคลตามวรรคหนึ่งด้วยโดยอนุโลม ซึ่งการนำมาบังคับใช้โดยอนุโลม ต้องตีความโดยเคร่งครัดเพราะเป็นบทบัญญัติที่เป็นที่มาแห่งการฟ้องร้องดำเนินคดีและมีโทษทางอาญา ดังนั้น สาระสำคัญของการบัญญัติกฎหมายไม่ว่าจะเป็นกรรมการ ป.ป.ช. หรือพนักงานเจ้าหน้าที่สังกัดสำนักงานคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามมาตรา ๑๕๘ วรรคหนึ่ง ทุกตำแหน่ง ย่อมต้องส่งเรื่องให้ประธานวุฒิสภาดำเนินการก่อนซึ่งเป็นไปตามเจตนารมณ์ในการออกพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว พยานทั้งสองปากนี้เกี่ยวข้องโดยตรงกับการร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ย่อมทราบ

ความเป็นมา หลักการ เหตุผล วัตถุประสงค์ และเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญและกฎหมายประกอบ รัฐธรรมนูญเป็นอย่างดี นอกจากนี้ ยังได้รับความจากนายอรรถพล ไญ้สว่าง อดีตอัยการสูงสุดและ ประธานคณะกรรมการอัยการเบิกความว่า คณะกรรมการ ป.ป.ช. สามารถออกกระเปียบเพื่อรวบรวม ข้อเท็จจริงหรือพยานหลักฐานในเบื้องต้นและตรวจสอบ แล้วส่งให้ประธานวุฒิสภาเพื่อพิจารณาส่ง เรื่องให้อัยการสูงสุดฟ้องคดี คณะกรรมการ ป.ป.ช. ไม่มีอำนาจชี้มูลความผิด และหากให้อำนาจ ตรวจสอบกันเองในองค์กรอาจเกิดความไม่โปร่งใสเพราะอัยการสูงสุดไม่มีอำนาจตรวจสอบหรือส่ง สอบสวนเพิ่มเติม เพียงแต่ดูจากพยานหลักฐานและตั้งคณะกรรมการไปร่วมพิจารณาหลักฐานที่มี อยู่แล้วเท่านั้น พยานปากนี้เคยมีส่วนร่วมในการร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธี พิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๒ และพระราชบัญญัติประกอบ รัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ ย่อมทราบ เจตนารมณ์ วิธีการ หลักเกณฑ์ และอำนาจหน้าที่ในการดำเนินการตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับเรื่อง ดังกล่าวเป็นอย่างดี นอกจากนี้ เมื่อพิจารณابันทึกการประชุมคณะกรรมการวิสามัญร่าง พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตเอกสารหมายเลข ๘๕ แล้ว มีข้อความตามมาตรา ๑๕๐ ซึ่งเป็นต้นร่างของมาตรา ๑๕๘ ระบุให้อำนาจสำนักงานการ ตรวจเงินแผ่นดินซึ่งเป็นองค์กรภายนอกที่มีหน้าที่ตรวจสอบเช่นกัน เป็นผู้มีอำนาจหน้าที่ตรวจสอบ บัญชีทรัพย์สินและหนี้สินของพนักงานเจ้าหน้าที่สังกัดสำนักงานคณะกรรมการ ป.ป.ช. สอดคล้องกับ

เจตนารมณ์ของกฎหมายและคำเบิกความของพยานทั้งสามปากดังกล่าว ยังเป็นการสนับสนุนให้เห็นว่าขั้นตอนการดำเนินการเกี่ยวกับบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินของพนักงานเจ้าหน้าที่สังกัดสำนักงานคณะกรรมการ ป.ป.ช. และการฟ้องคดี ต้องเสนอเรื่องผ่านการพิจารณาของประธานวุฒิสภาก่อน อีกทั้งเมื่อพิจารณามาตรา ๑๕๙ วรรคหนึ่ง ที่กำหนดให้อำนาจคณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการไต่สวนและวินิจฉัยเองหรือจะแต่งตั้งคณะกรรมการไต่สวนก็ได้ ในกรณีที่ความปรากฏต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ว่าพนักงานเจ้าหน้าที่ร้ายวยผิดปกติ กระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ และวรรคสองที่กำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ต้องพิจารณาและวินิจฉัยตามวรรคหนึ่งให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับสำนวนการไต่สวนแล้ว มีการบัญญัติชัดแจ้งให้อำนาจคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีหน้าที่ดำเนินการไต่สวนและวินิจฉัยได้เองไปเสียทีเดียว แตกต่างจากบทบัญญัติในมาตรา ๑๕๘ ที่ระบุเพียงการตรวจสอบและเปิดเผยผลการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สิน โดยการดำเนินการหลังจากนั้นให้นำมาตรา ๔๓ มาใช้บังคับโดยอนุโลม ซึ่งหากกฎหมายต้องการให้เป็นอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่จะดำเนินคดีได้เองแล้ว ก็ไม่มีความจำเป็นใด ๆ ที่จะต้องไปบัญญัติไว้ในมาตรา ๔๓ วรรคสองอีกเช่นนี้

แม้หนังสือสำนักงานคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่ ปช ๐๐๑๔/๐๐๐๓ ลงวันที่ ๙ มกราคม ๒๕๖๖ ที่ส่งมาตามหมายเรียก แจ้งว่า ณ วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๐ มีผู้ดำรงตำแหน่งที่มีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกัน

และปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๕๘ รวมทั้งสิ้น ๑,๓๓๗ คน ก็ได้หมายความว่า
 ในทางปฏิบัติจะเกิดกรณีใจไม่เย็นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สิน หรือจงใจเย็นบัญชีแสดงรายการ
 ทรัพย์สินและหนี้สินอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบและมีพฤติการณ์
 อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินที่จะต้องมีการดำเนินการ
 ฟ้องคดีทุกราย ข้อเท็จจริงดังกล่าวมิได้เป็นอุปสรรคในการปฏิบัติตามขั้นตอนที่กฎหมาย
 กำหนดไว้ ดังนี้ การที่จำเลยซึ่งดำรงตำแหน่งรองเลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช. และเป็น
 บุคคลตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๕๘ วรรคหนึ่ง ถูกกล่าวหาว่าจงใจเย็นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สิน
 และหนี้สินอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบและมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่า
 มีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สิน การดำเนินการฟ้องคดีแก่จำเลยย่อมต้องอยู่ภายใต้
 อำนาจบังคับแห่งมาตรา ๑๕๘ วรรคสอง ประกอบมาตรา ๔๓ ที่ต้องมีการส่งเรื่องให้ประธาน
 วุฒิสภาเพื่อพิจารณาก่อนส่งให้อัยการสูงสุดดำเนินการฟ้องคดี เมื่อไม่ปรากฏว่าได้มีการส่งเรื่อง
 เกี่ยวกับบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินของจำเลยให้ประธานวุฒิสภาพิจารณาก่อนฟ้องคดีนี้ จึงเป็นกรณีที่
 ยังมิได้ดำเนินการตามขั้นตอนของกฎหมายให้ครบถ้วน โจทก์จึงไม่มีอำนาจฟ้อง คดีไม่จำต้องวินิจฉัย
 ข้อต่อสู้ข้ออื่นของจำเลย เพราะไม่ทำให้ผลแห่งคำวินิจฉัยเปลี่ยนแปลงไป

จึงวินิจฉัยให้ยกคำร้อง.

นายพันธุ์เลิศ บุญเลี้ยง

(อม.๓๑)
ความเห็นในการวินิจฉัยคดี

คดีหมายเลขดำที่ อม. ๑ /๒๕๖๔
คดีหมายเลขแดงที่ อม.๕/๒๕๖๖

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์
ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

วันที่ ๒๓ เดือน กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๖๖

ระหว่าง	อัยการสูงสุด	โจทก์
	นายประหยัด พวงจำปา	จำเลย

เรื่อง การแสดงบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สิน

โจทก์ฟ้องว่า จำเลยเข้ารับตำแหน่งรองเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๕๗ ต่อมาได้มีประกาศคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เรื่อง กำหนดตำแหน่งเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๕๔ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๕ กำหนดให้ เจ้าหน้าที่ของรัฐตำแหน่งรองเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ มีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อคณะกรรมการป้องกันและ

ปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ มีผลใช้บังคับวันที่ ๔ มกราคม ๒๕๖๐ จำเลยจึงมีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ ต่อคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ต่อมาเมื่อวันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๖๐ จำเลยได้ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน กรณีเข้ารับตำแหน่งรองเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ และจำเลยยังได้ยื่นเอกสารประกอบบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินเพิ่มเติมอีกสามครั้ง เมื่อวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๖๐ วันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๖๑ และวันที่ ๔ มีนาคม ๒๕๖๒ ตามลำดับ จำเลยจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินดังกล่าวด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินจำนวน ๖ รายการ ได้แก่ ๑. บัญชีเงินฝากธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สาขาเซ็นทรัล ปิ่นเกล้า ประเภทกระแสรายวัน เลขที่บัญชี ๗๕๘-๑-๐๑๐๐๓-๐ ชื่อบัญชี นางธนิภา พวงจำปา ซึ่งเป็นคู่สมรส ยอดเงินฝากคงเหลือ ณ วันที่มีหน้าที่ยื่นบัญชี ๑๐,๐๐๐บาท ๒. บัญชีเงินฝากธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาลอนดอน สหราชอาณาจักร ประเภทเงินฝากกระแสรายวัน เลขที่บัญชี ๐๘๐๗-๑๗๙๕๗๔-๐๐๐ ชื่อบัญชี นางธนิภา พวงจำปา ยอดเงินฝากคงเหลือ ณ วันที่มีหน้าที่ยื่นบัญชี ๐ ปอนด์สเตอร์ลิง ๓.บัญชีเงินฝากธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาลอนดอน สหราชอาณาจักร ประเภทเงินฝาก (Deposit-Call) เลขที่บัญชี ๐๘๐๗-๑๗๙๕๗๔-๔๐๐ ชื่อบัญชี นางธนิภา พวงจำปา ยอดเงินฝากคงเหลือ ณ วันที่มีหน้าที่ยื่นบัญชี ๑๒,๒๓๘.๒๘ ปอนด์สเตอร์ลิง ๔.บัญชีเงินฝากธนาคารกรุงเทพ จำกัด(มหาชน) สาขาลอนดอน สหราชอาณาจักร ประเภทเงินฝาก (Deposit-Call) เลขที่บัญชี ๐๘๐๗-๑๗๙๕๗๔-๔๐๑ ชื่อบัญชี นางธนิภา พวงจำปา ยอดเงินฝากคงเหลือ ณ วันที่มีหน้าที่ยื่นบัญชี ๒๒๕,๗๒๑.๑๘ ปอนด์สเตอร์ลิง

๕. ห้องชุด เลขที่ ๖๘ อาคารชุด Wolfe House ๓๘๙ Kensington, High Street, London สหราชอาณาจักร มีนางธนิภา พวงจำปา เป็นผู้ถือกรรมสิทธิ์โดยมีการกู้เงินจากธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาลอนดอน มีหนี้ค้ำกับธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาลอนดอน บัญชีเงินกู้เลขที่ ๐๘๐๗-๑๗๙๕๗๔-๑๐๐ ณ วันที่มีหน้าที่ยื่นบัญชี ๒,๓๖๒,๕๐๐ ปอนด์สเตอร์ลิง และ ๖. เงินลงทุนของนางธนิภา พวงจำปา ในบริษัทปาล์ม บิซ คอร์ปอเรชั่น จำกัด จำนวน ๒๐,๐๐๐ หุ้น หมายเลขใบหุ้นที่ ๑๖๐๐๐๑ - ๑๘๐๐๐๐ ราคาจดทะเบียนหุ้นละ ๑๐๐ บาท มูลค่ารวม ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท เหตุเกิดที่ สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ สนามบินน้ำ ตำบลท่าทราย อำเภอเมืองนนทบุรี จังหวัดนนทบุรี ขอให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติ ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๓, ๘๑, ๑๕๘, ๑๖๗, ๑๘๘, ๑๙๔ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการ ทุจริต พ.ศ.๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๔๐, ๔๑, ๔๒, ๑๑๙ ขอให้เพิกถอนสิทธิสมัครรับ เลือกตั้งของจำเลย เพิกถอนสิทธิเลือกตั้งของจำเลยมีกำหนดเวลาไม่เกินสิบปี และขอศาลมีคำสั่งให้ จำเลยพ้นจากตำแหน่งนับแต่วันหยุดปฏิบัติหน้าที่ตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติ

จำเลยให้การปฏิเสธ ระหว่างพิจารณาจำเลยยื่นคำร้องขอให้ศาลวินิจฉัยชี้ขาด เบื้องต้นในปัญหาข้อกฎหมายว่า โจทก์ไม่มีอำนาจฟ้อง เพราะคณะกรรมการ ป.ป.ช. ยังไม่ได้มีการ ปฏิบัติหรือกระทำการให้ครบถ้วนตามบทบัญญัติของกฎหมาย โดยคณะกรรมการ ป.ป.ช.ยังไม่ได้ส่ง เรื่องของจำเลยให้ประธานวุฒิสภาพิจารณาก่อน และถ้าเมื่อประธานวุฒิสภาพิจารณาเสร็จแล้วจึงจะ ส่งเรื่องให้อัยการสูงสุดฟ้องคดีต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง แต่ คณะกรรมการ ป.ป.ช.กับปฏิบัติข้ามขั้นตอนโดยส่งเรื่องให้อัยการสูงสุดโดยตรง เพื่อให้ฟ้องจำเลย

ทันที คณะกรรมการ ป.ป.ช. กระทำโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย การออกกฎหมายหรือระเบียบว่าด้วยการยื่น
บัญชี การตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๑๕๘ และการดำเนินคดี
ที่เกี่ยวข้องกับการยื่นบัญชี พ.ศ. ๒๕๖๑ กระทำไปโดยไม่มีอำนาจ ไม่ถูกต้องตามกฎหมาย ศาลมี
คำสั่งให้รอไว้วินิจฉัยพร้อมมีคำพิพากษา

พิเคราะห์ข้อเท็จจริงที่ได้จากทางไต่สวนและพยานหลักฐานของคู่ความแล้ว
ข้อเท็จจริงเบื้องต้นรับฟังได้ว่า จำเลยเข้ารับตำแหน่งรองเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและ
ปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๕๗ ตามประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี
เอกสารหมายเลข จ.๘ ต่อมาประธานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติโดยความ
เห็นชอบของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ได้ออกประกาศคณะกรรมการ
ป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เรื่อง กำหนดตำแหน่งเจ้าหน้าที่ของรัฐที่จะต้องยื่นบัญชี
แสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและ
ปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๒ มาตรา ๔๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกอบ
รัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๕๔ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ.
๒๕๕๙ กำหนดให้ เจ้าหน้าที่ของรัฐตำแหน่งรองเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการ
ทุจริตแห่งชาติ มีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อคณะกรรมการป้องกันและ
ปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ประกาศดังกล่าวมีผลใช้บังคับวันที่ ๔ มกราคม ๒๕๖๐ ปรากฏตาม
เอกสารหมายเลข จ.๑๐๔ จำเลยจึงมีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของตน คู่สมรส
และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ ต่อคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ต่อมา
เมื่อวันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๖๐ จำเลยได้ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน กรณีเข้ารับ

ตำแหน่งรองเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ปราบฏตามบัญชี
แสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินเอกสารหมาย จ.๙ นอกจากนี้จำเลยยังได้ยื่นเอกสารประกอบบัญชี
แสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินเพิ่มเติมอีกสามครั้ง เมื่อวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๖๐ วันที่ ๓๐
พฤษภาคม ๒๕๖๑ และวันที่ ๔ มีนาคม ๒๕๖๒ ตามเอกสารหมาย จ.๑๐ จ.๑๒ และ จ.๒๗
ตามลำดับ อีกทั้งเมื่อวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ จำเลยได้มีหนังสือถึงคณะกรรมการ ป.ป.ช.เรื่องขอ
ส่งเอกสารหลักฐานประกอบการชี้แจงเพิ่มเติมเกี่ยวกับบัญชีเงินฝากธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน)
สาขาลอนดอน จำนวน ๓ บัญชี ตามเอกสารหมาย จ.๒๕ วันที่ ๒๖ เมษายน ๒๕๖๒ จำเลยมีหนังสือ
ถึงคณะกรรมการ ป.ป.ช. เรื่องการชี้แจงข้อเท็จจริงและแก้ข้อกล่าวหา (ครั้งที่ ๑) เกี่ยวกับบัญชีเงิน
ฝากธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สาขาเซ็นทรัล ปิ่นเกล้า ตามเอกสารหมาย จ.๔๑ และวันที่ ๓
พฤษภาคม ๒๕๖๒ จำเลยมีหนังสือถึงคณะกรรมการ ป.ป.ช. เรื่อง ขอส่งเอกสารเพิ่มเติมประกอบการ
ชี้แจงข้อเท็จจริงและแก้ข้อกล่าวหา (ครั้งที่ ๑) ในส่วนเงินลงทุนของนางธนิกา พวงจำปา ในบริษัท
ปาล์ม บิช คอร์ปอเรชั่น จำกัด ตามเอกสารหมาย จ.๔๒ คณะกรรมการ ป.ป.ช.พิจารณาแล้วมีมติเป็น
เอกฉันท์ว่า จำเลยจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินดังกล่าวด้วยข้อความอันเป็นเท็จ
หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่ง
ทรัพย์สินหรือหนี้สินจำนวน ๕ รายการ ได้แก่ บัญชีเงินฝากธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สาขา
เซ็นทรัล ปิ่นเกล้า ประเภทกระแสรายวัน เลขที่บัญชี ๗๕๘-๑-๐๑๐๐๓-๐ บัญชีเงินฝากธนาคาร
กรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาลอนดอน สหราชอาณาจักร รวม ๓ บัญชี ได้แก่ บัญชีเงินฝาก
ประเภทเงินฝากกระแสรายวัน เลขที่บัญชี ๐๘๐๗-๑๗๙๕๗๔-๐๐๐ ประเภทเงินฝาก (Deposit-Call)
เลขที่บัญชี ๐๘๐๗-๑๗๙๕๗๔-๔๐๐ ประเภทเงินฝาก (Deposit-Call) เลขที่บัญชี ๐๘๐๗-

๑๗๙๕๗๔-๔๐๑ ห้องชุดเลขที่ ๖๘ อาคารชุด Wolfe House ๓๘๙ Kensington, High Street, London สหราชอาณาจักร มี นางธนิภา พวงจำปา เป็นผู้ถือกรรมสิทธิ์ และมีมติเสียงข้างมากกว่า การที่จำเลยไม่แสดงเงินลงทุนของนางธนิภา ในบริษัทปาล์ม บีช คอร์ปอเรชั่น จำกัด จำนวน ๒๐,๐๐๐ หุ้น หมายเลขใบหุ้นที่ ๑๖๐๐๐๑-๑๘๐๐๐๐ เป็นการจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สิน และหนี้สินด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบและมีพฤติการณ์อันควร เชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สิน ที่ประชุมจึงมีมติให้ส่งเรื่องให้อัยการสูงสุดเพื่อ ดำเนินการฟ้องคดีต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง เพื่อขอให้พ้นจาก ตำแหน่งนับแต่วันหยุดปฏิบัติหน้าที่ ให้เพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้งและขอให้ลงโทษทางอาญา

ก่อนอื่นเห็นสมควรวินิจฉัยคำร้องขอให้ศาลวินิจฉัยชี้ขาดเบื้องต้นในปัญหาข้อ กฎหมายของจำเลยก่อนว่า โจทก์มีอำนาจฟ้อง หรือไม่ ที่จำเลยต่อสู้ว่า เจ้าหน้าที่สำนักงาน ป.ป.ช. ตั้งแต่ผู้อำนวยการกองขึ้นไป หากถูกตรวจสอบ ต้องให้ประธานวุฒิสภาเป็นผู้พิจารณาส่งเรื่องให้อัยการสูงสุดพิจารณาเพื่อดำเนินการฟ้องคดีต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทาง การเมือง หากได้มีกฎหมายฉบับใดระบุไว้ชัดแจ้งดังที่จำเลยยกขึ้นเป็นข้อต่อสู้ไม่ เรื่องนี้กระบวนการ ได้ดำเนินมาโดยถูกต้องแล้ว โจทก์มีอำนาจฟ้อง

ปัญหาต่อไปว่าจำเลยกระทำความผิดตามฟ้อง หรือไม่ ได้ความจากนางสาวพาลินท์ ลิ้มธนสกุล พยานโจทก์ จำเลยมีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน ณ วันที่ ๔ มกราคม ๒๕๖๐ โดยยื่นบัญชีเมื่อวันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๖๐ จำเลยไม่แสดงรายการทรัพย์สิน ๘ รายการ นายยุทธกร ช่อไม้ทอง พยานโจทก์ว่า ในการประชุมคณะกรรมการ ป.ป.ช. ครั้งที่ ๑๐๐๙-๘๐ /๒๕๖๑ เมื่อวันที่ ๔ กันยายน ๒๕๖๑ มีเหตุอันควรเชื่อว่า จำเลยจงใจยื่นบัญชีแสดง

รายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบกรณีเข้ารับตำแหน่ง ด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรให้ทราบ โดยทำการตรวจสอบเชิงลึก ปรากฏว่าจำเลยไม่แสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของนางธนิภา (หรือเสาวลักษณ์) พวงจำปา คู่สมรส ๘ รายการ คือ ๑. บัญชีเงินฝากธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขานนลาดปลาเค้า ๒. บัญชีเงินฝากธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาบางขุนนนท์ ๓. บัญชีเงินฝากธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สาขาเซ็นทรัล ปิ่นเกล้า ๔. เงินลงทุนของนางธนิภาในบริษัทปาล์ม บีช คอร์ปอเรชั่น จำกัด ๕. บัญชีเงินฝากธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาลอนดอน เงินฝากกระแสรายวัน ๖. บัญชีเงินฝากธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาลอนดอน ประเภทเงินฝาก ๗. บัญชีเงินฝากธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาลอนดอน ประเภทเงินฝาก มียอดเงินคิดเป็นเงินไทย ๙,๗๘๑,๙๘๘.๕๙ บาท ๘. ห้องชุดเลขที่ ๖๘ อาคารชุด Wolfe House ๓๘๙ Kensington, High Street, London สหราชอาณาจักร มีชื่อนางธนิภาเป็นผู้ถือกรรมสิทธิ์ โดยกู้เงินมาจากธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาลอนดอน คณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาแล้วเห็นว่า รายการที่ ๑ และที่ ๒ อาจเกิดจากการบกพร่องตกลงเล่นในการยื่นบัญชี รายการที่ ๓ เห็นว่าจำเลยมีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สิน จงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ รายการที่ ๔ จำเลยที่ไม่มีเจตนาปกปิด ผลประกอบการของบริษัทนี้ขาดทุนมาโดยตลอด ไม่ได้รับเงินปันผลแต่อย่างใด บริษัทนี้หยุดดำเนินการมาเป็นปีแล้ว มูลค่าหุ้นเท่ากับศูนย์ คณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นว่า เป็นการจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ รายการที่ ๕ ที่ ๖ ที่ ๗ และที่ ๘ เห็นว่า นางธนิภาเป็นผู้ดำเนินการติดต่อขอกู้เงินจากธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) เป็นการ

ปกปิดข้อเท็จจริงในการทำธุรกรรมของรายการเคลื่อนไหวทางบัญชี ข้ออ้างของจำเลยที่ว่านางธนิกา เพียงให้ยืมชื่อเป็นเจ้าของบัญชีและผู้กู้เงินเท่านั้น ไม่น่าเชื่อถือ

จำเลยนำสืบว่า นางธนิกา พวงจำปา แจ้งจำเลยว่า วันที่ ๓ มกราคม ๒๕๖๐ ได้โอน หองชุดให้นายโรเบิร์ต ลี ไปแล้ว การยื่นบัญชีทรัพย์สินเมื่อวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๖๐ จึงไม่ได้ยื่น ภายหลังจากนางธนิกาแจ้งว่ายังจัดการไม่เสร็จ มาเสร็จต้นปี ๒๕๖๑ วันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๖๑ จำเลยจึงทำบันทึกชี้แจงเพิ่มเติมเรื่องอาคารชุด วันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๖๑ นายวรวิทย์ สุขบุญ และ นางสาวสุภา ปิยะจิตติ มีหนังสือถึงสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ป.ป.ง.) ให้ ตรวจสอบธุรกรรมของนางธนิกาในการกู้เงินที่ลอนดอน นางธนิกาไม่ได้เป็นผู้ผ่อนหนี้ หากแต่เงินที่ ผ่อนหนี้มาจาก บริษัท Mega City Holding Ltd., Solid Falcon Development Ltd., Gold Dragon Remittance Pte. Ltd., Li Robert Man Fai และค่าเช่า การขอสินเชื่อที่ธนาคาร กรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาลอนดอน มีข้อพิรุธ ผิดปกติวิสัย การขอเอกสาร การขอเปิดบัญชี ธนาคารและการขอสินเชื่อผิดปกติ การที่ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาลอนดอน พิจารณา อนุมัติสินเชื่อเป็นเงินจำนวนมาก ผู้ขอสินเชื่อเป็นคนสัญชาติไทยไปขอถึงธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาลอนดอน ผู้จัดการธนาคาร (นายพิริยเทพ หอมหวล) และเจ้าหน้าที่ธนาคาร สาขา ลอนดอน กลับไม่รู้จัก ไม่เคยพูดคุย ไม่เคยพบนางธนิกาแต่อย่างใด การลงนามในสัญญาผู้กู้ไม่ได้ลง ต่อหน้าเจ้าหน้าที่ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาลอนดอน นางธนิกาและจำเลยไม่เคย เดินทางไปประเทศอังกฤษ นางสาวสุภาไม่อนุญาตให้จำเลยตรวจสอบสำนวน และคณะกรรมการ ป.ป.ช. ไม่อนุญาตให้จำเลยคัดสำเนา

พิเคราะห์แล้ว การที่ปรากฏชื่อนางธนิภา พวงจำปา เป็นผู้ถือหุ้นตามสำเนาบัญชีรายชื่อผู้ถือหุ้น (บอจ.๕) เอกสารหมายเลข จ.๕๐ ต้องฟังว่านางธนิภาเป็นผู้ถือหุ้นของบริษัทปาล์ม บีช คอร์ปอเรชั่น จำกัด การที่จำเลยไม่แสดงรายการเงินลงทุนของนางธนิภาจึงเป็นการจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ มีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินและหนี้สิน

ได้ความจากนางธนิภา พวงจำปา ภริยาจำเลยว่า นายโรเบิร์ต ลี เคยไปขอยืมเงิน ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาลอนดอน แต่ทางธนาคารไม่ให้ยืม นายโรเบิร์ต ลี จึงปรึกษานายธนกร นันท์ น้องชายนางธนิภา และขอใช้ชื่อนางธนิภาไปกู้เงิน นายธนกรบอกนางธนิภาว่า เรื่องนี้ไม่มีความเสี่ยงใดๆ นางธนิภาพูดคุยทางโทรศัพท์กับนายพีรียเทพ หอมหวล ผู้จัดการธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาลอนดอน เพียงครั้งเดียว และไม่ได้เดินทางไปประเทศอังกฤษ นายเชษฐ ชัยวงศ์พินิจ พยานจำเลย เบิกความว่า นายโรเบิร์ต ลี ส่งเอกสารเป็นคำขอเปิดบัญชีของนางธนิภาให้เจ้าหน้าที่ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาลอนดอน โดยมีได้เดินทางไปเปิดบัญชีด้วยตนเอง แต่ลงนามเอกสารในประเทศไทยและส่งผ่านทาง E-mail เห็นว่า นางธนิภาขอกู้เงินจากธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาลอนดอน เป็นจำนวนสูงถึง ๓ ล้านบาท คิดเป็นเงินไทยร้อยละกว่าล้านบาท การขอกู้เงินจำนวนมาก ๆ เช่นนี้ แทนที่ผู้กู้จะเป็นผู้ไปติดต่อด้วยตนเองกับธนาคารที่สาขาลอนดอนโดยตรง แต่กลับใช้วิธีส่งเอกสารผ่านตัวบุคคลอื่น และไม่ได้ไปติดต่เองที่สาขาลอนดอน ทำให้เห็นพิรุธในการขอสินเชื่อครั้งนี้ และที่ว่านายโรเบิร์ต ลี เป็นผู้จัดการชำระหนี้เองทั้งหมด ก็เป็นการกล่าวอ้างลอย ๆ รูปเรื่องน่าจะเป็นการที่นางธนิภาไปซื้อห้องชุดเลขที่ ๖๘

อาคารชุด Wolfe House ๓๘๙ Kensington, High Street, London สหราชอาณาจักร เอง
หาใช่เป็นตัวแทนหรือนอมินีของนายโรเบิร์ต ลี ไม่

เมื่อมีการเปิดบัญชีเงินฝากไว้กับธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาลอนดอน
ถึง ๓ บัญชี เพื่อรองรับการกู้เงินรายนี้ คือ เงินฝากกระแสรายวัน และเงินฝากเป็นบัญชีของนางธนิภา
พวงจำปา ที่แท้จริง ข้ออ้างของนายโรเบิร์ต ลี ที่ว่า ตนเองเป็นผู้จัดการชำระหนี้รายนี้เองทั้งหมด
ไม่น่าเชื่อถือ เชื่อได้ว่านางธนิภาเป็นผู้ถือกรรมสิทธิ์ห้องชุดเลขที่ ๖๘ อาคารชุด Wolfe House
๓๘๙ Kensington, High Street, London สหราชอาณาจักร

การกระทำของจำเลยเป็นการจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและ
เอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์
อันควรเชื่อได้ว่า จำเลยมีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินนั้น

วินิจฉัยว่า นายประหยัด พวงจำปา จำเลย จงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและ
หนี้สินและเอกสารประกอบต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริง
ที่ควรแจ้งให้ทราบ กรณีเข้ารับตำแหน่งรองเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการ
ทุจริต ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.
๒๕๔๒ มาตรา ๔๐ และมาตรา ๔๑ ประกอบพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกัน
และปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๓, ๑๑๔ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๑๕๘ มีผลให้
จำเลยพ้นจากตำแหน่งนับแต่วันที่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง
มีคำวินิจฉัย ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

(อม.๕๐)

- ๑๑ -

พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔๑ ก็มีความผิดตามมาตรา ๑๑๙ และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๖๗ แต่ให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๑๙ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้บังคับอยู่ในขณะกระทำความผิด จำคุก ๔ เดือน ค่าชออื่นนอกจากนี้ให้ยก.

นายประทีป อ้าววิจิตรกุล

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์
ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

วันที่ ๒๓ เดือน กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๖๖

ระหว่าง	อัยการสูงสุด	โจทก์
	นายประยุทธ์ พวงจำปา	จำเลย

เรื่อง การแสดงบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สิน

โจทก์ฟ้องว่า จำเลยเข้ารับตำแหน่งรองเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๕๗ ต่อมาได้มีประกาศคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เรื่อง กำหนดตำแหน่งเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๕๔ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๕ กำหนดให้ เจ้าหน้าที่ของรัฐตำแหน่งรองเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ มีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ มีผลใช้บังคับวันที่ ๔ มกราคม ๒๕๖๐ จำเลยจึงมีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดง

รายการทรัพย์สินและหนี้สินของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะต่อคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ต่อมาเมื่อวันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๖๐ จำเลยได้ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน กรณีเข้ารับตำแหน่งรองเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ และจำเลยยังได้ยื่นเอกสารประกอบบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินเพิ่มเติมอีกสามครั้ง เมื่อวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๖๐ วันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๖๑ และวันที่ ๔ มีนาคม ๒๕๖๒ ตามลำดับ จำเลยจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินดังกล่าวด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินจำนวน ๖ รายการ ได้แก่ ๑. บัญชีเงินฝากธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สาขาเซ็นทรัล ปิ่นเกล้า ประเภทเงินฝากกระแสรายวัน เลขที่บัญชี ๗๕๘-๑-๐๑๐๐๓-๐ ชื่อบัญชี นางธนิภา พวงจำปา ซึ่งเป็นคู่สมรส ยอดเงินฝากคงเหลือ ณ วันที่มีหน้าที่ยื่นบัญชี ๑๐,๐๐๐ บาท ๒. บัญชีเงินฝากธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาลอนดอน สหราชอาณาจักร ประเภทเงินฝากกระแสรายวัน เลขที่บัญชี ๐๘๐๗-๑๗๕๕๗๔-๐๐๐ ชื่อบัญชี นางธนิภา พวงจำปา ยอดเงินฝากคงเหลือ ณ วันที่มีหน้าที่ยื่นบัญชี ๐ ปอนด์สเตอร์ลิง ๓.บัญชีเงินฝากธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาลอนดอน สหราชอาณาจักร ประเภทเงินฝาก (Deposit-Call) เลขที่บัญชี ๐๘๐๗-๑๗๕๕๗๔-๔๐๐ ชื่อบัญชี นางธนิภา พวงจำปา ยอดเงินฝากคงเหลือ ณ วันที่มีหน้าที่ยื่นบัญชี ๑๒,๒๓๘.๒๘ ปอนด์สเตอร์ลิง ๔.บัญชีเงินฝากธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาลอนดอน สหราชอาณาจักร ประเภทเงินฝาก (Deposit-Call) เลขที่บัญชี ๐๘๐๗-๑๗๕๕๗๔-๔๐๑ ชื่อบัญชี นางธนิภา พวงจำปา ยอดเงินฝากคงเหลือ ณ วันที่มีหน้าที่ยื่นบัญชี ๒๒๕,๗๒๑.๑๘ ปอนด์สเตอร์ลิง ๕. ห้องชุด เลขที่ ๖๘ ในอาคารชุด Wolfe House ๓๘๙

Kensington high street ลอนดอน สหราชอาณาจักร มี นางธนิภา พวงจำปา เป็นผู้ถือกรรมสิทธิ์ โดยมีการกู้เงินจากธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาลอนดอน มีหนี้คงค้างกับธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาลอนดอน บัญชีเงินกู้เลขที่ ๐๘๐๗-๑๗๙๕๗๔-๑๐๐ ณ วันที่มีหน้าที่ยื่นบัญชี ๒,๓๖๒,๕๐๐ ปอนด์สเตอร์ลิง และ ๖. เงินลงทุนของนางธนิภา พวงจำปา ในบริษัทปาล์ม บิซ คอร์ปอเรชั่น จำกัด จำนวน ๒๐,๐๐๐ หุ้น หมายเลขใบหุ้นที่ ๑๖๐๐๐๑ - ๑๘๐๐๐๐ ราคา จดทะเบียนหุ้นละ ๑๐๐ บาท มูลค่ารวม ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท เหตุเกิดที่สำนักงานคณะกรรมการ ป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ สนามบินน้ำ ตำบลท่าทราย อำเภอเมืองนนทบุรี จังหวัดนนทบุรี ขอให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและ ปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๓, ๘๑, ๑๕๘, ๑๖๗, ๑๘๘, ๑๙๔ พระราชบัญญัติ ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๔๐, ๔๑, ๔๒, ๑๑๙ ขอให้เพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้งของจำเลย เพิกถอนสิทธิเลือกตั้งของ จำเลยมีกำหนดเวลาไม่เกินสิบปี และขอศาลมีคำสั่งให้จำเลยพ้นจากตำแหน่งนับแต่วันหยุดปฏิบัติ หน้าที่ตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติ

จำเลยให้การปฏิเสธ

ระหว่างพิจารณาจำเลยยื่นคำร้องขอให้ศาลวินิจฉัยชี้ขาดเบื้องต้นในปัญหา ข้อกฎหมายว่า โจทก์ไม่มีอำนาจฟ้อง เพราะคณะกรรมการ ป.ป.ช. ยังไม่ได้มีการปฏิบัติหรือกระทำ การให้ครบถ้วนตามบทบัญญัติของกฎหมาย โดยคณะกรรมการ ป.ป.ช.ยังไม่ได้ส่งเรื่องของจำเลยให้ ประธานวุฒิสภาพิจารณาก่อน และถ้าเมื่อประธานวุฒิสภาพิจารณาเสร็จแล้วจึงจะส่งเรื่องให้ อัยการสูงสุดฟ้องคดีต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง แต่คณะกรรมการ

ป.ป.ช.กลับปฏิบัติข้ามขั้นตอนโดยส่งเรื่องให้แก่อัยการสูงสุดโดยตรง เพื่อให้ฟ้องจำเลยทันที คณะกรรมการ ป.ป.ช. กระทำโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย การออกกฎหมายหรือระเบียบว่าด้วยการยื่นบัญชี การตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๑๕๘ และการดำเนินคดีที่เกี่ยวข้องกับการยื่นบัญชี พ.ศ. ๒๕๖๑ กระทำไปโดยไม่มีอำนาจ ไม่ถูกต้องตามกฎหมาย ศาลมีคำสั่งให้รอไว้วินิจฉัยพร้อมคำพิพากษา

พิเคราะห์ข้อเท็จจริงที่ได้จากทางไต่สวนและพยานหลักฐานของคู่ความแล้ว ข้อเท็จจริงเบื้องต้นรับฟังได้ว่า จำเลยเข้ารับตำแหน่งรองเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๕๗ ตามประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เอกสารหมายเลข จ.๘ ต่อมาประธานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ได้ออกประกาศคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เรื่อง กำหนดตำแหน่งเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งจะต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๕๔ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๕ กำหนดให้ เจ้าหน้าที่ของรัฐตำแหน่งรองเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ มีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ประกาศดังกล่าวมีผลใช้บังคับวันที่ ๔ มกราคม ๒๕๖๐ ปรากฏตามเอกสารหมายเลข จ.๑๐๔ จำเลยจึงมีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ ต่อคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ต่อมา

เมื่อวันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๖๐ จำเลยได้ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน กรณีเข้ารับตำแหน่งรองเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ปราบปรามตามบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินเอกสารหมายเลข จ.๙ นอกจากนี้จำเลยยังได้ยื่นเอกสารประกอบบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินเพิ่มเติมอีกสามครั้ง เมื่อวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๖๐ วันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๖๑ และวันที่ ๔ มีนาคม ๒๕๖๒ ตามเอกสารหมายเลข จ.๑๐ จ.๑๒ และ จ.๒๗ ตามลำดับ อีกทั้งเมื่อวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ จำเลยได้มีหนังสือถึงคณะกรรมการ ป.ป.ช.เรื่องขอส่งเอกสารหลักฐานประกอบการชี้แจงเพิ่มเติมเกี่ยวกับบัญชีเงินฝากและบัญชีเงินกู้ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาลอนดอน ของนางธนิภา พวงจำปา จำนวน ๓ บัญชี ตามเอกสารหมายเลข จ.๒๕ วันที่ ๒๖ เมษายน ๒๕๖๒ จำเลยมีหนังสือถึงคณะกรรมการ ป.ป.ช. เรื่องการชี้แจงข้อเท็จจริงและแก้ข้อกล่าวหา (ครั้งที่ ๑) เกี่ยวกับบัญชีเงินฝากธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สาขาเซ็นทรัล ปิ่นเกล้า ตามเอกสารหมายเลข จ.๔๑ และวันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๖๒ จำเลยมีหนังสือถึงคณะกรรมการ ป.ป.ช. เรื่อง ขอส่งเอกสารเพิ่มเติมประกอบการชี้แจงข้อเท็จจริงและแก้ข้อกล่าวหา (ครั้งที่ ๑) ในส่วนเงินลงทุนของนางธนิภา พวงจำปา ในบริษัทปาล์ม บีช คอร์ปอเรชั่น จำกัด ตามเอกสารหมายเลข จ.๔๒ คณะกรรมการ ป.ป.ช.พิจารณาแล้วมีมติเป็นเอกฉันท์ว่า จำเลยจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินดังกล่าวด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินจำนวน ๕ รายการ ได้แก่ บัญชีเงินฝากธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สาขาเซ็นทรัล ปิ่นเกล้า ประเภทเงินฝากกระแสรายวัน เลขที่บัญชี ๗๕๘-๑-๐๑๐๐๓-๐ บัญชีเงินฝากธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาลอนดอน สหราชอาณาจักร รวม ๓ บัญชี ได้แก่ บัญชีเงินฝากประเภทเงินฝากกระแสรายวัน

(Current Account) เลขที่บัญชี ๐๘๐๗-๑๗๙๕๗๔-๐๐๐ ประเภทเงินฝาก (Deposit-Call Account) เลขที่บัญชี ๐๘๐๗-๑๗๙๕๗๔-๔๐๐ ประเภทเงินฝาก (Deposit-Call Account) เลขที่บัญชี ๐๘๐๗-๑๗๙๕๗๔-๔๐๑ ห้องชุด เลขที่ ๖๘ ในอาคารชุด Wolfe House ๓๘๙ Kensington High Street ลอนดอน สหราชอาณาจักร มี นางธนิภา พวงจำปา เป็นผู้ถือกรรมสิทธิ์ และมีมติเสียงข้างมากกว่า การที่จำเลยไม่แสดงเงินลงทุนของนางธนิภา พวงจำปา ในบริษัทปาล์ม บิซคอร์ปอเรชั่น จำกัด จำนวน ๒๐,๐๐๐ หุ้น หมายเลขใบหุ้นที่ ๑๖๐๐๐๑-๑๘๐๐๐๐ เป็นการจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบและมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สิน ที่ประชุมจึงมีมติให้ส่งเรื่องให้อัยการสูงสุดเพื่อดำเนินการฟ้องคดีต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง เพื่อขอให้พ้นจากตำแหน่งนับแต่วันหยุดปฏิบัติหน้าที่ ให้เพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้ง และขอให้ลงโทษทางอาญา

ปัญหาต้องวินิจฉัยประการแรกตามคำร้องของจำเลยที่ขอให้ศาลวินิจฉัยชี้ขาดเบื้องต้นในปัญหาข้อกฎหมาย ฉบับลงวันที่ ๒๙ มกราคม ๒๕๖๓ ว่า โจทก์มีอำนาจฟ้องหรือไม่ จำเลยอ้างว่า พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ บัญญัติเรื่องการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินของข้าราชการสำนักงาน ป.ป.ช. ไว้เป็นการเฉพาะตามมาตรา ๑๕๘ ประกอบมาตรา ๔๓ การดำเนินคดีกับพนักงานเจ้าหน้าที่สำนักงาน ป.ป.ช. และคณะกรรมการ ป.ป.ช. ต้องส่งสำนวนคดีให้ประธานวุฒิสภาพิจารณาเพื่อส่งเรื่องให้อัยการสูงสุดดำเนินการฟ้องคดีต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง แต่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ยังไม่ได้ส่งเรื่องของจำเลยให้ประธานวุฒิสภาพิจารณา การที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ส่งเรื่อง

ฟ้องคดีจำเลยต่ออัยการสูงสุดโดยตรงไม่ชอบด้วยกฎหมาย และการออกระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ว่าด้วยการยื่นบัญชี การตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๑๕๘ และการดำเนินคดีที่เกี่ยวข้องกับการยื่นบัญชี พ.ศ. ๒๕๖๑ ไม่ชอบด้วยกฎหมาย เห็นว่า จำเลยมีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินกรณีเข้ารับตำแหน่งรองเลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามประกาศคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ซึ่งออกตามความในมาตรา ๔๐ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มีผลใช้บังคับวันที่ ๔ มกราคม ๒๕๖๐ จำเลยยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินเมื่อวันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๖๐ กับยื่นเอกสารประกอบบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินเพิ่มเติมครั้งที่ ๑ วันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๖๐ ครั้งที่ ๒ วันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๖๐ และยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินเพิ่มเติมครั้งที่ ๓ วันที่ ๔ มีนาคม ๒๕๖๒ ในช่วงเวลาดังกล่าวได้มีพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ ใช้บังคับ โดยมาตรา ๑๘๘ วรรคหนึ่ง กำหนดให้ผู้ที่มิหน้าที่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินต่อคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติมหรือตามที่คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติกำหนดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญดังกล่าว ยังมีหน้าที่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินต่อไปจนกว่าคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้จะกำหนดเป็นอย่างอื่น และการยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินที่ได้ยื่นไว้แล้วตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่า

ด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ให้ถือว่าเป็นการยื่นตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ ซึ่งมาตรา ๑๕๘ วรรคหนึ่ง ของพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ กำหนดให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตั้งแต่ระดับผู้อำนวยการกองขึ้นไป ผู้ช่วยพนักงานไต่สวน พนักงานไต่สวน หัวหน้าพนักงานไต่สวน และพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งมีตำแหน่งและหน้าที่เกี่ยวกับการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สิน มีหน้าที่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ รวมทั้งทรัพย์สินที่มอบหมายให้อยู่ในความครอบครองหรือดูแลของบุคคลอื่นไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อมต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. เพื่อตรวจสอบและเปิดเผยผลการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สิน อันมีลักษณะเป็นการตรวจสอบภายในองค์กร การที่จำเลยดำรงตำแหน่งรองเลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช. จึงอยู่ในฐานะเจ้าหน้าที่ของสำนักงาน ป.ป.ช. ตั้งแต่ระดับผู้อำนวยการกองขึ้นไป ย่อมมีหน้าที่ต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินตามกฎหมายต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. เพื่อตรวจสอบ การยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินของบุคคลตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๑๕๘ จึงต้องยื่นต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ส่วนที่มาตรา ๑๕๘ วรรคสอง กำหนดให้ในความในมาตรา ๔๓ มาใช้บังคับกับการดำเนินคดีกับบุคคลตามวรรคหนึ่งด้วยโดยอนุโลมนั้น เมื่อพิจารณาบทบัญญัติในมาตรา ๔๒ ที่กำหนดให้กรรมการมีหน้าที่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ รวมทั้งทรัพย์สินที่มอบหมายให้อยู่ในความครอบครองหรือดูแลของบุคคลอื่น ไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อมต่อประธานวุฒิสภา โดยให้ประธานวุฒิสภาแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สิน เพื่อตรวจสอบเบื้องต้นก่อนเสนอประธานวุฒิสภาพิจารณา และมาตรา ๔๓ ที่กำหนดให้ในกรณีที่มีปรากฏว่ามีการกระทำความผิดเกี่ยวกับการที่

กรรมการผู้ใดจงใจไม่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินต่อประธานวุฒิสภา หรือจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินหรือหนี้สินอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบและมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สิน ให้ประธานวุฒิสภาส่งเรื่องให้อัยการสูงสุดเพื่อดำเนินการฟ้องคดีต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองต่อไป จะเห็นได้ว่าการแยกกระบวนการตรวจสอบกับกระบวนการดำเนินคดีเป็นคนละขั้นตอนกัน ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบกระบวนการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๔๒ และมาตรา ๑๕๘ แล้วระบุแยกแยะถึงบุคคลที่มีหน้าที่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินออกเป็น ๒ กลุ่ม คือ คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ซึ่งต้องยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินต่อประธานวุฒิสภา และอีกกลุ่มหนึ่ง ได้แก่ พนักงานเจ้าหน้าที่ตั้งแต่ระดับผู้อำนวยการกองขึ้นไป ผู้ช่วยพนักงานไตสวน พนักงานไตสวน หัวหน้าพนักงานไตสวน และพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งมีตำแหน่งและหน้าที่เกี่ยวกับการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สิน ที่ต้องยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีลักษณะการแบ่งตามผู้มีอำนาจและหน้าที่ในการตรวจสอบที่แตกต่างกันชัดเจน โดยเฉพาะอย่างยิ่งมาตรา ๔๒ และมาตรา ๔๓ บัญญัติอยู่ในหมวด ๑ คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ส่วนที่ ๓ การตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. มาตรา ๑๕๘ บัญญัติอยู่ในหมวด ๙ สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ซึ่งเป็นส่วนราชการและมีฐานะเป็นนิติบุคคล รับผิดชอบขึ้นตรงต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. และกฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในการเป็นองค์กรกลางบริหารงานบุคคลของสำนักงาน ทำหน้าที่เกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล มีอำนาจออกระเบียบหรือประกาศเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวได้ ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๔๑ และมาตรา ๑๔๔ อันเป็นการ

แบ่งแยกส่วนงาน อำนาจหน้าที่ ความรับผิดชอบ การบริหารงานภายในองค์กร และลำดับชั้นการบังคับบัญชาอย่างเด่นชัด หากจะตีความให้นำหลักเกณฑ์การยื่นและการตรวจสอบบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินของคณะกรรมการ ป.ป.ช. รวมถึงกระบวนการดำเนินคดีทุกขั้นตอน ดังที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๔๒ และมาตรา ๔๓ มาใช้บังคับแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ตั้งแต่ระดับผู้อำนวยการกองขึ้นไป ผู้ช่วยพนักงานไต่สวน พนักงานไต่สวน หัวหน้าพนักงานไต่สวน และพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งมีตำแหน่งและหน้าที่เกี่ยวกับการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินทั้งหมดด้วย กล่าวคือ เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตรวจสอบบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินที่บุคคลดังกล่าวยื่นไว้แล้วพบว่าการกระทำความผิดเกี่ยวกับการจงใจไม่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สิน หรือจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินหรือหนี้สินอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบและมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สิน คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะต้องส่งเรื่องให้ประธานวุฒิสภาเพื่อตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินก่อนส่งเรื่องต่อให้อัยการสูงสุดเพื่อดำเนินการฟ้องคดี ก็จะเป็นการใช้อำนาจในการตรวจสอบทรัพย์สินที่ซ้ำซ้อนกันระหว่างคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามมาตรา ๑๕๘ และประธานวุฒิสภา ตามมาตรา ๔๒ ประกอบกับทางไต่สวนยังได้ความจากเลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช. ว่า ณ วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๐ มีผู้ดำรงตำแหน่งซึ่งมีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๕๘ ประกอบด้วย เลขาธิการ ๑ คน รองเลขาธิการ ๖ คน ผู้ช่วยเลขาธิการ ๕ คน ผู้ช่วยเลขาธิการภาค ๑ ถึงภาค ๙ จำนวน ๙ คน ผู้เชี่ยวชาญ ๔ คน ผู้อำนวยการ/ผู้อำนวยการยุติธรรม ๙๗ คน พนักงานไต่สวน ๑๖๒ คน ผู้ช่วยพนักงานไต่สวน ๗๑๒ คน และเจ้าพนักงานตรวจสอบทรัพย์สิน ๓๔๑ คน รวมทั้งสิ้น ๑,๓๓๗ คน

ตามหนังสือสำนักงาน ป.ป.ช. ที่ ปช ๐๐๑๔/๐๐๐๓ ลงวันที่ ๙ มกราคม ๒๕๖๖ ซึ่งหากจะมีการส่งเรื่องให้ประธานวุฒิสภาตรวจสอบบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินของบุคคลจำนวนมากเหล่านี้ทุกรายย่อมไม่สอดคล้องกับบทบัญญัติของกฎหมาย ถือไม่ได้ว่าผู้ดำรงตำแหน่งตามที่ระบุในมาตรา ๑๕๘ วรรคหนึ่ง เป็นบุคคลกลุ่มเดียวกับคณะกรรมการ ป.ป.ช. ส่วนที่มาตรา ๑๕๘ วรรคสอง บัญญัติให้นำความในมาตรา ๔๓ มาใช้บังคับกับการดำเนินคดีกับบุคคลตามมาตรา ๑๕๘ วรรคหนึ่ง โดยอนุโลม ก็ได้ความตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๕๔ ให้ความหมายคำว่า “อนุโลม” หมายความว่า ใช้แทนกันได้ตามความเหมาะสม หรือคล้ายตาม หรือนำมาใช้โดยอาศัยหลักการอย่างเดียวกันแต่ให้แก้ไขในรายละเอียดได้ตามควรแก่กรณี ซึ่งเมื่อพิจารณาประกอบกับบทบัญญัติของกฎหมายที่มีลักษณะให้มีการแบ่งแยกอำนาจหน้าที่ในการตรวจสอบบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินกับอำนาจหน้าที่ในการดำเนินคดีแล้ว คำว่า “โดยอนุโลม” จึงหมายถึงการให้นำหลักการกำหนดตัวบุคคลที่มีหน้าที่ต้องส่งเรื่องการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินให้อัยการสูงสุดเพื่อดำเนินการฟ้องคดี ปรับเปลี่ยนตัวผู้ที่มีหน้าที่ดังกล่าวจากประธานวุฒิสภาเป็นคณะกรรมการ ป.ป.ช. ซึ่งเป็นเพียงรายละเอียดเพื่อให้สอดคล้องกับผู้ที่มีอำนาจหน้าที่ในการตรวจสอบบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินเท่านั้น มิได้เป็นการอนุโลมนำความในมาตรา ๔๓ มาใช้ครอบคลุมกระบวนการและขั้นตอนทั้งหมด หารวมถึงบุคคลที่มีอำนาจตรวจสอบบัญชีทรัพย์สินและหนี้สิน เพื่อนำมาใช้บังคับแก่บุคคลตามมาตรา ๑๕๘ วรรคหนึ่ง ซึ่งกฎหมายบัญญัติหลักการไว้เป็นการเฉพาะแล้วไม่ ดังนี้ ในกรณีที่ปรากฏว่ามีการกระทำความผิดเกี่ยวกับการที่บุคคลที่มีหน้าที่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินตามมาตรา ๑๕๘ วรรคหนึ่ง จงใจไม่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินหรือหนี้สินอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบและมี

พฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สิน ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ส่งเรื่องให้อัยการสูงสุดเพื่อดำเนินการฟ้องร้องคดีต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองต่อไป ไม่ใช่ส่งเรื่องต่อประธานวุฒิสภาเพื่อตรวจสอบซ้ำอีกครั้งแล้วจึงส่งเรื่องให้อัยการสูงสุดเพื่อดำเนินการฟ้องคดีต่อไป เมื่อจำเลยดำรงตำแหน่งรองเลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช. ซึ่งเป็นบุคคลตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๕๘ วรรคหนึ่ง จำเลยย่อมไม่อยู่ภายใต้อำนาจการตรวจสอบการยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินโดยประธานวุฒิสภา คณะกรรมการ ป.ป.ช. หากจำเป็นต้องส่งเรื่องให้ประธานวุฒิสภาเพื่อพิจารณาก่อนส่งให้อัยการสูงสุดดำเนินการฟ้องคดีไม่ ส่วนที่จำเลยอ้างว่า คณะกรรมการ ป.ป.ช. ออกระเบียบและประกาศขัดต่อพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๕๘ และมาตรา ๔๓ นั้น เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจและหน้าที่ในการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินของพนักงานเจ้าหน้าที่ของสำนักงาน ป.ป.ช. ที่มีหน้าที่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สิน โดยไม่ต้องส่งเรื่องให้ประธานวุฒิสภาก่อนส่งเรื่องให้อัยการสูงสุดดำเนินการฟ้องคดีดังวินิจฉัยแล้ว คณะกรรมการ ป.ป.ช. ย่อมมีอำนาจออกระเบียบ ประกาศ และคำสั่งอันเกี่ยวข้องกับเรื่องดังกล่าวตามที่กฎหมายให้อำนาจได้ ดังนั้น การที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ออกระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ว่าด้วยการยื่นบัญชี การตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๑๕๘ และการดำเนินคดีที่เกี่ยวข้องกับการยื่นบัญชี พ.ศ. ๒๕๖๑ ข้อ ๓๓ ซึ่งกำหนดให้กรณีการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ยื่นบัญชีในตำแหน่งตั้งแต่ระดับผู้อำนวยการกองขึ้นไป และพนักงานเจ้าหน้าที่ ซึ่งมีตำแหน่งและหน้าที่เกี่ยวกับการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สิน ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นผู้ดำเนินการตรวจสอบทรัพย์สินเอง และข้อ ๓๕ ซึ่งกำหนดให้กรณี

คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติว่า ผู้ยื่นบัญชีจึงใจไม่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สิน หรือจงใจยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินนั้นแล้ว ให้ผู้ตรวจสอบทรัพย์สินหรือผู้ที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมายส่งเรื่องให้อัยการสูงสุดเพื่อดำเนินการฟ้องคดีต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง และได้ออกประกาศคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เรื่อง กำหนดตำแหน่งของผู้มีหน้าที่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินตามมาตรา ๑๐๒ พ.ศ. ๒๕๖๑ จึงเป็นการออกระเบียบและประกาศรองรับให้สอดคล้องกับบทบัญญัติของกฎหมายแล้ว และเมื่อระเบียบและประกาศดังกล่าวมีผลใช้บังคับแก่ผู้ดำรงตำแหน่งที่เกี่ยวข้องเป็นการทั่วไป มิได้บังคับใช้เฉพาะแก่จำเลยเท่านั้น ทั้งทางไต่สวนก็ไม่ปรากฏว่าคณะกรรมการ ป.ป.ช. กระทำการอื่นใดเพื่อกลั่นแกล้งดำเนินคดีแก่จำเลย แต่เป็นข้อเท็จจริงที่มีอยู่แล้วในขณะที่ยังจำเลยมีหน้าที่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สิน มิใช่การสร้างพยานหลักฐานอันเป็นเท็จหรือกล่าวหาในเรื่องที่ไม่มีมูลความจริง การที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ส่งเรื่องให้อัยการสูงสุดเพื่อดำเนินการฟ้องเป็นคดีนี้ จึงชอบแล้ว

ส่วนที่จำเลยให้การว่า การไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการโดยไม่ชอบ กระทำผิดขั้นตอนเพื่อให้ได้มาซึ่งเอกสาร การที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. อ้างถึงกรณีที่สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินมีหนังสือแจ้งเบาะแสว่า นางธนิภา พวงจำปา ภริยาจำเลยต้องสงสัยว่าอาจเกี่ยวข้องกับการฟอกเงินโดยมีการทำธุรกรรมทั้งในและต่างประเทศในช่วงปี ๒๕๕๕ ถึง ปี ๒๕๕๙ เป็นการนำข้อเท็จจริงที่ไม่ผ่านกระบวนการที่ชอบด้วยกฎหมายเข้ามาเพื่อดำเนินการตรวจสอบเชิงลึกกับจำเลย นอกจากนี้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้พิจารณาตามที่สำนักตรวจสอบทรัพย์สินภาครัฐและ

รัฐวิสาหกิจเสนอว่า จำเลยมิได้แสดงบัญชีเงินฝากของนางธนิภา ๗ บัญชี และบัตรเครดิต ๔ บัญชี แล้วมีมติให้แจ้งข้อกล่าวหาแก่จำเลยเป็นคดีนี้ โดยไม่ได้มีการสอบถามข้อมูลต่าง ๆ จากจำเลยตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๒๓๔ (๓) และมาตรา ๒๓๕ วรรคท้าย และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๐๙ วรรคสอง และมาตรา ๑๑๔ วรรคสอง ทั้งที่จำเลยได้ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินครั้งแรกตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนดเมื่อวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๖๐ และได้ยื่นบันทึกชี้แจงรายการแสดงบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินเพิ่มเติมเป็นครั้งที่ ๒ เมื่อวันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๖๑ ไว้ก่อนแล้วด้วยตนเอง การดำเนินการดังกล่าวของคณะกรรมการ ป.ป.ช. จึงไม่ได้เกิดจากการตรวจสอบตามระเบียบ ข้อบังคับ หรือประกาศของคณะกรรมการ ป.ป.ช. อีกทั้งเอกสารที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินอ้างถึง ก็มีข้อพิรุธสงสัยถึงความมีอยู่จริงและความถูกต้องของเอกสารแต่กลับไม่ปรากฏในสำนวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. นอกจากนี้ การตรวจสอบบัญชีธนาคารต่างๆ ของนางธนิภาตั้งแต่ปี ๒๕๕๕ เป็นการตรวจสอบย้อนหลังซึ่งไม่มีกฎหมายกำหนดให้สามารถดำเนินการได้ จึงเป็นการตรวจสอบโดยมิชอบ การตรวจสอบธุรกรรมทางการเงินของจำเลย นางธนิภา และผู้ที่เกี่ยวข้องก็ไม่มีการขอมติจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. เพื่อให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๓๘ นั้น เห็นว่า ในการดำเนินคดีอาญากับเจ้าหน้าที่ของรัฐตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๒๖ ให้อำนาจคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในการแสวงหาข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐานเพื่อที่จะทราบข้อเท็จจริงหรือพิสูจน์ความผิดและเพื่อจะเอาตัวผู้กระทำความผิดมาฟ้องลงโทษ โดยใน

หมวด ๓ ว่าด้วยการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สิน ส่วนที่ ๑ การแสดงบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง มาตรา ๓๗/๒ ซึ่งนำมาใช้บังคับกับการตรวจสอบบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของเจ้าหน้าที่ของรัฐโดยอนุโลมตามมาตรา ๔๒ ยังได้กำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจในการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินเพื่อพิสูจน์ความถูกต้องและความมีอยู่จริงของทรัพย์สินและหนี้สิน หากมีพฤติการณ์ปรากฏหรือมีเหตุอันควรสงสัยเกี่ยวกับการได้มาซึ่งทรัพย์สินและหนี้สินรายการใดโดยไม่ชอบ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช.มีอำนาจดำเนินการตรวจสอบธุรกรรมทางการเงินหรือการได้มาซึ่งทรัพย์สินและหนี้สินนั้นได้ โดยให้กระทำได้ต่อเมื่อมีการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินแล้ว ทั้งยังให้มีอำนาจเรียกข้อมูลเกี่ยวกับการทำธุรกรรมทางการเงินของบุคคลที่เกี่ยวข้องกับผู้มีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินจากสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินได้อีกด้วย ดังนี้ การที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการตรวจสอบเชิงลึกเกี่ยวกับทรัพย์สินของนางธนิกภายหลังจากที่จำเลยได้ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินไว้แล้วเนื่องจากได้รับหนังสือแจ้งเบาะแสจากสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินและข้อมูลจากสำนักตรวจสอบทรัพย์สินภาครัฐและรัฐวิสาหกิจว่า นางธนิกต้องสงสัยเกี่ยวข้องกับการฟอกเงิน อันนำมาสู่การแจ้งข้อกล่าวหาแก่จำเลยเป็นคดีนี้นั้น ย่อมถือได้ว่าเป็นกรณีมีพฤติการณ์ปรากฏหรือมีเหตุอันควรสงสัยเกี่ยวกับการได้มาซึ่งทรัพย์สินและหนี้สินรายการใดโดยไม่ชอบภายหลังจากที่จำเลยได้ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช.แล้ว คณะกรรมการ ป.ป.ช. ย่อมมีอำนาจดำเนินการตรวจสอบธุรกรรมทางการเงินหรือการได้มาซึ่งทรัพย์สินและหนี้สินนั้น รวมถึงมีอำนาจเรียกข้อมูลเกี่ยวกับการทำธุรกรรมทางการเงินของบุคคลที่เกี่ยวข้องกับผู้มีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินจากสำนักงานป้องกัน

และปราบปรามการฟอกเงินได้ ดังนี้ การไต่สวนและการดำเนินการแสวงหาข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐาน รวมถึงการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินของคณะกรรมการ ป.ป.ช. จึงเป็นการกระทำโดยมีอำนาจและได้ดำเนินการโดยชอบแล้วตามบทบัญญัติดังกล่าว แม้ต่อมาพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ จะถูกยกเลิกเพิกถอนโดยพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ แต่จำเลยก็ยังคงเป็นผู้มีหน้าที่ต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. อีกทั้งบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินที่ยื่นไว้เดิมก็ถือว่าเป็นการยื่นตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ และการไต่สวน รวบรวมพยานหลักฐาน และการดำเนินการดังกล่าวของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ยังคงถือเป็นการดำเนินการโดยชอบตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๘๘ และ มาตรา ๑๙๔ วรรคสอง นอกจากนี้ ในมาตรา ๔ ยังได้ให้คำจำกัดความของการไต่สวนว่าหมายถึง การแสวงหา รวบรวม และการดำเนินการอื่นใดเพื่อให้ได้มาซึ่งข้อเท็จจริงและพยานหลักฐาน ทั้งในมาตรา ๓๘ ยังได้กำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจขอข้อมูลจากสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินได้ในกรณีที่มีความจำเป็นต้องได้ข้อมูลเกี่ยวกับธุรกรรมทางการเงินของบุคคลนั้นหรือบุคคลที่เกี่ยวข้องในการดำเนินการตรวจสอบหรือไต่สวนเพื่อมีความเห็นหรือวินิจฉัยเกี่ยวกับการกระทำของบุคคลใด และมาตรา ๖๗ วรรคสาม กำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. อาจนำพยานหลักฐานที่ได้จากการไต่สวนหรือพยานหลักฐานที่ได้มาจากต่างประเทศอันได้มาอย่างถูกต้องตามกฎหมายในคดีใดคดีหนึ่งมาใช้เป็นพยานหลักฐานประกอบสำนวนการไต่สวนที่เกี่ยวข้องได้ ส่วนที่จำเลยโต้แย้งว่าคณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการไต่สวนและ

ตรวจสอบทรัพย์สินของจำเลยกรณีเข้ารับตำแหน่งโดยรวบรัด ไม่ได้ไต่สวนให้ได้ความถึงเจตนาของจำเลยและไม่ได้สอบถามข้อมูลต่าง ๆ จากจำเลยก่อน ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๒๓๔ (๓) และ มาตรา ๒๓๕ วรรคท้าย และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๐๙ วรรคสอง มาตรา ๑๑๔ วรรคสอง นั้น ทางไต่สวนได้ความว่า ภายหลังคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติเมื่อวันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ เห็นชอบให้ดำเนินการแจ้งข้อกล่าวหาแก่จำเลยกรณีไม่แสดงรายการทรัพย์สิน ๘ รายการ กับได้เห็นชอบให้ขยายระยะเวลาส่งเอกสารหลักฐานประกอบคำชี้แจงเพิ่มเติมตามที่จำเลยร้องขอ และมอบหมายให้กรรมการ ป.ป.ช. ผู้รับผิดชอบสำนวนพิจารณาขยายระยะเวลาชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาหากมีการขอ ตามเอกสารหมาย จ.๒๔ แล้ว ต่อมาจำเลยได้ยื่นหนังสือฉบับลงวันที่ ๒๔ และวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ ขอส่งเอกสารหลักฐานประกอบคำชี้แจงเพิ่มเติมและขอความเป็นธรรม ฉบับลงวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ ขอเลื่อนการรับทราบข้อกล่าวหาออกไปจนกว่าคณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาคำชี้แจงและการขอความเป็นธรรม ฉบับลงวันที่ ๔ มีนาคม ๒๕๖๒ ขอแจ้งบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินรายการเงินฝากของคู่สมรสเพิ่มเติม ๓ บัญชี และฉบับลงวันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๖๒ ขอเลื่อนการรับทราบข้อกล่าวหาครั้งที่ ๒ เนื่องจากติดอบรมในวันที่ ๖ มีนาคม ๒๕๖๒ ซึ่งตรงกับวันที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้มารับทราบข้อกล่าวหา และมีกำหนดเดินทางไปต่างประเทศ ระหว่างวันที่ ๗ ถึง ๑๘ มีนาคม ๒๕๖๒ ซึ่งสำนักงาน ป.ป.ช. ได้มีหนังสือลงวันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๖๒ ถึงจำเลยแจ้งว่า คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีกำหนดพิจารณาเรื่องการขอความเป็นธรรมในวันที่ ๖ มีนาคม ๒๕๖๒ ผลเป็นประการใดให้จำเลยไปพบคณะกรรมการ ป.ป.ช. ผู้รับผิดชอบสำนวนในวันดังกล่าวเวลาประมาณ ๑๔ นาฬิกา ตามเอกสารหมาย จ.๒๔ จนกระทั่ง

เมื่อวันที่ ๖ มีนาคม ๒๕๖๒ คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติว่า คำชี้แจงเพิ่มเติมของจำเลยไม่มีข้อเท็จจริงหรือข้อมูลใหม่ที่จะเป็นเหตุให้ยุติการแจ้งข้อกล่าวหา และให้คณะกรรมการดำเนินการตรวจสอบทรัพย์สินต่อไป แต่ในวันดังกล่าวจำเลยไม่มาพบคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามนัดในหนังสือแจ้ง ตามเอกสารหมายเลข จ.๓๐ แสดงให้เห็นว่า คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ให้โอกาสจำเลยในการยื่นเอกสารหลักฐานประกอบคำชี้แจง ชี้แจงข้อเท็จจริงใหม่เพิ่มเติม และพิจารณาเรื่องที่จำเลยร้องขอความเป็นธรรมแล้ว รวมถึงอนุญาตให้จำเลยเลื่อนการรับทราบข้อกล่าวหาถึง ๒ ครั้ง และนัดจำเลยให้ไปชี้แจงต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. แต่จำเลยไม่ไปพบ ทั้งพยานหลักฐานของจำเลยก็ไม่เพียงพอที่จะเป็นเหตุให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณายุติการแจ้งข้อกล่าวหา การไต่สวนและตรวจสอบทรัพย์สินของคณะกรรมการ ป.ป.ช. จึงมิได้เป็นการดำเนินการอย่างรวบรัดดังที่จำเลยกล่าวอ้างแต่อย่างใด ถือได้ว่าคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ให้โอกาสจำเลยแก้ข้อกล่าวหาพอสมควรแล้ว ดังนั้น การมีมติให้ไต่สวน การดำเนินการไต่สวน การแจ้งข้อกล่าวหา การตรวจสอบข้อเท็จจริง การรวบรวมพยานหลักฐาน และการส่งเรื่องให้อัยการสูงสุดเพื่อดำเนินการฟ้องคดีของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่ดำเนินการมาจึงชอบด้วยกฎหมาย โจทก์มีอำนาจฟ้อง ข้ออ้างของจำเลยฟังไม่ขึ้น

ปัญหาต้องวินิจฉัยต่อไปว่า จำเลยจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินตามฟ้องหรือไม่ เนื่องจากมีทรัพย์สินและหนี้สินหลายรายการตามฟ้อง จึงเห็นควรวินิจฉัยตามกลุ่มของทรัพย์สินและหนี้สินเป็นลำดับไป ประการแรกเห็นควรวินิจฉัยเกี่ยวกับ บัญชีเงินฝากธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สาขาเซ็นทรัล ปิ่นเกล้า ประเภทเงินฝากกระแสรายวัน เลขที่ ๗๕๘-๑-๐๑๐๐๓-๐ ชื่อบัญชี นางธนิภา พวงจำปา คู่สมรสจำเลย มี

ยอดเงินฝากคงเหลือ ณ วันที่มีหน้าที่ยื่นบัญชี ๑๐,๐๐๐ บาท จำเลยให้การว่า บัญชีเงินฝากกระแสรายวันดังกล่าวผูกคู่กับบัญชีเงินฝากออมทรัพย์ซึ่งจำเลยได้แสดงในการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินไว้แล้ว โดยมีเงื่อนไขว่าหากมีการสั่งจ่ายเช็คในบัญชีเงินฝากกระแสรายวันเป็นจำนวนเงินเท่าใดธนาคารจะตัดยอดเงินดังกล่าวในบัญชีเงินฝากออมทรัพย์โดยอัตโนมัติ รายการเคลื่อนไหวทั้งสองบัญชี จึงเกี่ยวข้องสัมพันธ์กัน เงินที่ผ่านบัญชีเงินฝากกระแสรายวันทั้งหมดตัดยอดหรือโอนมาจากบัญชีเงินฝากออมทรัพย์ มีรายการเคลื่อนไหวทางบัญชีอย่างเดียวกัน การที่ไม่ได้แจ้งบัญชีเงินฝากกระแสรายวันเกิดจากความเข้าใจของนางธนิกาว่าไม่มีจำนวนเงินคงเหลือเป็นการเข้าใจที่คลาดเคลื่อนจึงไม่นำมาแจ้งไว้ในบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน เห็นว่า ทางไต่สวนได้ความว่า เมื่อวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๔๑ นางธนิกาได้เปิดบัญชีเงินฝากธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สาขาเซ็นทรัล ปิ่นเกล้า ประเภทออมทรัพย์ เลขที่ ๗๕๘- ๒-๐๑๔๔๓-๙ ต่อมาได้เปิดบัญชีเงินฝากกระแสรายวันข้างต้นเมื่อวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๔๑ โดยได้ยื่นคำขอผูกบัญชีเงินฝากกระแสรายวันดังกล่าวไว้กับบัญชีเงินฝากออมทรัพย์เลขที่ ๗๕๘- ๒-๐๑๔๔๓-๙ ให้ธนาคารหัก และ/หรือโอนเงินบัญชีเงินฝากออมทรัพย์ดังกล่าวเข้าไปยังบัญชีเงินฝากกระแสรายวัน และได้ความจากนางสาววิไลรัตน์ ลิมดำเนิน ผู้จัดการธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สาขาเซ็นทรัล ปิ่นเกล้า ว่าบัญชีเงินฝากทั้งสองบัญชี มีสถานะแยกจากกัน มีวัตถุประสงค์ในการเปิดบัญชีที่แตกต่างกัน บัญชีเงินฝากออมทรัพย์ลูกค้าจะได้รับดอกเบี้ยเงินฝากตามอัตราที่ธนาคารกำหนด แต่บัญชีเงินฝากกระแสรายวันลูกค้าจะไม่ได้รับดอกเบี้ยเงินฝากจากธนาคาร วัตถุประสงค์ของการเปิดบัญชีเงินฝากกระแสรายวันก็เพื่อใช้สั่งจ่ายเช็ค ซึ่งลูกค้าต้องยื่นคำขอซื้อสมุดเช็คที่สาขาที่เปิดบัญชี และจะต้องมีเงินฝากในบัญชีขั้นต่ำ ๑๐,๐๐๐ บาท เพื่อสำรองในการสั่งจ่ายเช็ค เมื่อลูกค้าสั่งจ่ายเช็คธนาคารจะตัดเงินที่มีอยู่ใน

บัญชีเงินฝากกระแสรายวันเพื่อส่งจ่ายตามเช็ค ลูกค้าสามารถฝากหรือโอนเงินเข้าบัญชีเงินฝากกระแสรายวันได้ แต่ทางธนาคารมีบริการเพื่ออำนวยความสะดวกให้กับลูกค้าที่มีบัญชีเงินฝากออมทรัพย์กับธนาคารในสาขาเดียวกัน ลูกค้าสามารถยื่นคำขอผูกบัญชีเงินฝากกระแสรายวันกับบัญชีเงินฝากออมทรัพย์กับธนาคาร เพื่อสำหรับในกรณีที่มีการส่งจ่ายเช็คและเงินในบัญชีเงินฝากกระแสรายวันไม่เพียงพอสำหรับจ่ายตามเช็คธนาคารจะทำการโอนเงินจากบัญชีเงินฝากออมทรัพย์ที่มีการผูกไว้มายังบัญชีเงินฝากกระแสรายวันโดยอัตโนมัติ เพื่อส่งจ่ายตามเช็คเป็นการอำนวยความสะดวกแก่ลูกค้า และลูกค้าจะใช้บริการดังกล่าวหรือไม่ก็ได้ ซึ่งกรณีนี้นางธนิกาได้ยื่นคำขอผูกบัญชีเงินฝากกระแสรายวันที่พิพาทเข้ากับบัญชีเงินฝากออมทรัพย์ไว้แล้ว ทางไต่สวนก็ได้ความจากนางธนิกาอีกว่า เปิดบัญชีเงินฝากกระแสรายวันดังกล่าวมาแล้ว ๑๐ ปี แล้ว แต่จะต้องมียอดเงินคงค้างอยู่ไม่น้อยกว่า ๑๐,๐๐๐ บาท โดยที่ไม่ได้รับดอกเบี้ย ความเคลื่อนไหวทางบัญชีของบัญชีเงินฝากกระแสรายวันและบัญชีเงินฝากออมทรัพย์จะมีรายการอย่างเดียวกันและสอดคล้องกัน นางธนิกามีเจ้าหน้าที่ฝ่ายบัญชีตรวจสอบความถูกต้องแต่ละรายการผ่านทางความเคลื่อนไหวทางบัญชีเงินฝากออมทรัพย์ ทางธนาคารไม่ได้ส่งรายการเคลื่อนไหวทางบัญชีของบัญชีเงินฝากกระแสรายวันให้กับนางธนิกาหรือตัวแทนแต่อย่างใด เมื่อวันที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๕๙ นางธนิกาเดินทางไปยังธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สาขาเซ็นทรัล ปิ่นเกล้า เพื่อตรวจสอบบัญชีเงินฝากที่มีชื่อนางธนิกาและได้พบกับนางสาวพิชานัน กิจจานุกิจ ผู้ช่วยผู้จัดการธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สาขาเซ็นทรัลปิ่นเกล้า แต่กลับไม่ได้แจ้งให้ทราบถึงเลขบัญชีเงินฝากกระแสรายวัน นางธนิกาไปดำเนินการเพียงผู้เดียว จำเลยไม่ได้ไป ไม่เคยไป หรือเข้ามายุ่งเกี่ยวแต่อย่างใด ที่ไม่ได้แสดงบัญชีเงินฝากกระแสรายวันดังกล่าวเพราะเชื่อโดยสุจริตและเข้าใจมาโดยตลอดว่า รายการเคลื่อนไหวที่มีการเรียก

เก็บเงินตามเช็คผ่านบัญชีเงินฝากกระแสรายวันทุกรายการ ธนาคารจะหัก/โอนมาจากบัญชีเงินฝากออมทรัพย์โดยอัตโนมัติ และไม่มีจำนวนยอดคงเหลือ และหรือเป็นหนี้ธนาคารในวันที่จำเลยยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน รวมถึงไม่มีการทำธุรกรรมในวันดังกล่าว ซึ่งนางธนิกาก็ได้แจ้งจำเลยเกี่ยวกับบัญชีเงินฝากออมทรัพย์ที่ได้ผูกกับบัญชีเงินฝากกระแสรายวันดังกล่าวและได้มีการแสดงต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ไปแล้ว แม้บัญชีเงินฝากกระแสรายวันดังกล่าวจะมีการทำธุรกรรมจำนวนมาก แต่เมื่อเปรียบเทียบกับวงเงินที่ใช้ในการประกอบธุรกิจกึ่งสีที่มีเงินหมุนเวียนปีละหลายพันล้านบาทแล้วเป็นเงินจำนวนเล็กน้อยเท่านั้น จำเลยไม่เคยมายุ่งเกี่ยวหรือทราบการทำธุรกรรมในบัญชีเงินฝากกระแสรายวันดังกล่าว การไม่แสดงบัญชีเงินฝากกระแสรายวันเกิดจากความบกพร่องและความเข้าใจในการรวบรวมเอกสาร โดยไม่มีเจตนาปกปิดเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่จำเลยแต่อย่างใด เห็นว่า จำเลยดำรงตำแหน่งรองเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติมีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของตน คู่สมรสและบุตรซึ่งยังไม่บรรลุนิติภาวะ อันเป็นหน้าที่สำคัญที่กฎหมายกำหนดไว้ให้เป็นมาตรการในการตรวจสอบผู้มีหน้าที่บังคับใช้กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการตรวจสอบผู้ใช้อำนาจรัฐเพื่อให้เกิดความโปร่งใสต่อประชาชน จำเลยเป็นคู่สมรสของนางธนิกาเจ้าของบัญชีเงินฝากกระแสรายวันเลขที่ ๗๕๘-๑-๐๑๐๐๓-๐ ซึ่งไม่ได้แสดงต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. แม้บัญชีเงินฝากกระแสรายวันดังกล่าวจะผูกกับบัญชีเงินฝากออมทรัพย์เลขที่ ๗๕๘-๒-๐๑๔๔๓-๙ ซึ่งเป็นบัญชีที่จำเลยได้แสดงต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ไว้แล้ว และทางไต่สวนก็ได้เห็นว่า สถานะบัญชีเงินฝากทั้งสองบัญชี แยกต่างหากจากกัน และมีวัตถุประสงค์ในการเปิดบัญชีที่แตกต่างกัน นอกจากนี้เจ้าของบัญชีเงินฝากกระแสรายวันสามารถนำเงินฝากเข้าบัญชีได้ทุกวิธี ไม่มีข้อจำกัดที่ห้ามมิให้นำเงินเข้าบัญชี

นอกเหนือจากการโอนผ่านบัญชีเงินฝากออมทรัพย์ที่ผูกไว้เท่านั้น การผูกบัญชีก็เพียงเพื่อความสะดวกและกันการหลอกล้มในการฝากเงินเข้าบัญชีเงินฝากกระแสรายวันเพื่อชำระเงินตามเช็คเท่านั้น และแม้จะปรากฏเงินคงเหลือในบัญชีไม่มากนัก แต่ยังคงมีรายการเดินบัญชีอยู่ตลอดมาแม้ภายหลังวันที่จำเลยมีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินแล้วซึ่งนางธนิกาเองก็ทราบดี ที่นางธนิกาอ้างว่าไม่ได้แจ้งเลขบัญชีให้จำเลยทราบเนื่องจากเจ้าหน้าที่ธนาคารไม่ได้แจ้งหรือเนื่องจากเข้าใจผิดว่าไม่จำเป็นต้องยื่นนั้นง่ายต่อการยกขึ้นกล่าวอ้าง จึงไม่น่าหนักใจรับฟัง เมื่อนางธนิกาทราบดีถึงความมีอยู่ของบัญชีเงินฝากกระแสรายวันดังกล่าว จำเลยซึ่งเป็นคู่สมรสย่อมมีหน้าที่ต้องตรวจสอบข้อมูลเกี่ยวกับทรัพย์สินและหนี้สินของนางธนิการวมถึงให้ความรู้ความเข้าใจเพื่อให้ได้ข้อมูลที่ถูกต้องมาแสดง เมื่อไม่ปรากฏว่าจำเลยมีสาเหตุใดหรือแยกกันอยู่กับนางธนิกา การที่จำเลยไม่แสดงรายการบัญชีเงินฝากกระแสรายวันดังกล่าว จึงถือว่าเป็นการปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบและมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินในส่วนนี้

สำหรับเงินลงทุนของนางธนิกาในบริษัทปาล์ม บีช คอร์ปอเรชั่น จำกัด จำนวน ๒๐,๐๐๐ หุ้น หมายเลขใบหุ้นที่ ๑๖๐๐๐๑-๑๘๐๐๐๐ ราคาจดทะเบียนหุ้นละ ๑๐๐ บาท มูลค่ารวม ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท จำเลยให้การว่า นางธนิกาได้โอนหุ้นดังกล่าวให้กับนายธนกร นันท์ น้องชายเมื่อวันที่ ๒๘ ตุลาคม ๒๕๕๓ ภายหลังจำเลยทราบข้อกล่าวหาจึงได้ตรวจสอบข้อเท็จจริงพบว่า เป็นข้อบกพร่องในการนำส่งบัญชีรายชื่อผู้ถือหุ้นซึ่งมีการนับรายชื่อผู้ถือหุ้นผิดพลาดเป็นเรื่องของการจัดทำเอกสาร นอกจากนี้จำเลยยังตรวจสอบพบว่าในปี ๒๕๕๔ มีการยื่นบัญชีรายชื่อผู้ถือหุ้นเมื่อวันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๕๔ ไม่มีชื่อของนางธนิกาเป็นผู้ถือหุ้นซึ่งเป็นข้อมูลที่ถูกต้อง แต่ในการนำส่งเมื่อวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๔ กลับมีชื่อนางธนิกาเป็นผู้ถือหุ้นอีก โดยที่นางธนิกาไม่ทราบข้อเท็จจริง การที่

นางธนิภามีชื่อในบัญชีรายชื่อผู้ถือหุ้นในการนำส่งวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๔ วันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๕๔ (ครั้งที่ ๑) วันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๕๔ (ครั้งที่ ๒) วันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๖๐ และวันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๖๑ เกิดจากความผิดพลาดทางธุรการ ไม่มีเหตุผลที่นางธนิภ่าจะกลับเข้าไปถือหุ้นอีก เพราะผลประกอบการของบริษัทขาดทุนมาโดยตลอด ไม่ได้รับเงินปันผล หยุดดำเนินงานมาหลายปี มูลค่าหุ้นเท่ากับศูนย์ ทางไต่สวนได้ความว่า บริษัทดังกล่าวก่อตั้งมาตั้งแต่ปี ๒๕๔๗ เป็นธุรกิจภายใน ครอบครัวของนางธนิภ่า โดยมีนายมณฑล นันท์ น้องชายนางธนิภ่าเป็นกรรมการผู้มีอำนาจ มีการนำส่งบัญชีรายชื่อผู้ถือหุ้น (บอจ. ๕) มาโดยตลอดโดยเฉพาะปี ๒๕๕๔ มีการนำส่งถึง ๒ ครั้ง ครั้งที่ ๑ เมื่อวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ ได้ยื่นสำเนาบัญชีรายชื่อผู้ถือหุ้นพร้อมกับยื่นงบการเงินในรูปแบบกระดาษ หลังการประชุมสามัญผู้ถือหุ้น ครั้งที่ ๑/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๕๔ จะปรากฏรายชื่อผู้ถือหุ้นจำนวน ๕ คน รวมถึงนางธนิภ่าซึ่งระบุว่าถือหุ้นจำนวน ๒๐,๐๐๐ หุ้น หมายเลขใบหุ้นที่ ๑๖๐๐๐๑ - ๑๘๐๐๐๐ ครั้งที่ ๒ เมื่อวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๕๔ โดยยื่นสำเนาบัญชีรายชื่อผู้ถือหุ้นในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งเป็นข้อมูลจากการประชุมสามัญผู้ถือหุ้น ครั้งที่ ๑/๒๕๕๔ วันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๕๔ แต่จะปรากฏรายชื่อผู้ถือหุ้นจำนวน ๑๐ คน ซึ่งเป็นการกรอกข้อมูลผู้ถือหุ้นรายชื่อเดียวกันแต่ใส่เป็นหลายลำดับตามจำนวนชุดหมายเลขใบหุ้น ส่วนนางธนิภ่ายังคงเป็นผู้ถือหุ้นจำนวนและหมายเลขใบหุ้นเดิมตามสำเนาบัญชีผู้ถือหุ้นเอกสารหมายเลข จ. ๕๐ หน้า ๑๓๔๙ ถึง ๑๓๕๑ เห็นว่า สำเนาบัญชีรายชื่อผู้ถือหุ้น (บอจ.๕) ที่บริษัทนำส่งต่อนายทะเบียนหุ้นส่วนบริษัท ถือเป็นเอกสารราชการ กฎหมายสันนิษฐานว่าเป็นพยานหลักฐานอันถูกต้อง ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๑๑๔๑ ทั้งยังได้ความจากคำเบิกความของนางสาวพนิดา วิไลวงศ์ นักวิชาการพาณิชย์ชำนาญการพิเศษว่า การยื่นบัญชีรายชื่อผู้ถือหุ้น (บอจ.๕) กรรมการผู้มีอำนาจมีหน้าที่

ตรวจสอบยืนยันและรับรองความถูกต้องของรายชื่อผู้ถือหุ้น ถือว่ากรรมการผู้ลงลายมือชื่อรับรองว่า ข้อมูลที่กรอกในแบบ บอจ.๕ เป็นรายการที่ถูกต้องตรงกับสมุดทะเบียนผู้ถือหุ้น อีกทั้งเมื่อพิจารณา สำเนาบัญชีรายชื่อผู้ถือหุ้นที่ยื่นในปี ๒๕๕๙ ครั้งแรกเมื่อวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ และครั้งที่ ๒ วันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๕๙ ที่จำเลยอ้างว่า เป็นข้อบกพร่องในการนำเสนอบัญชีรายชื่อผู้ถือหุ้นซึ่งมีการนับ รายชื่อผู้ถือหุ้นผิดพลาดเป็นเรื่องของการจัดทำเอกสาร นั้น ปรากฏว่ารายชื่อผู้ถือหุ้นที่นำเสนอทั้งสอง ครั้งยังคงมีข้อมูลตรงกัน โดยระบุว่านางธนิกาถือหุ้น ๒๐,๐๐๐ หุ้น หมายเลขใบหุ้นที่ ๑๖๐๐๐๑ - ๑๘๐๐๐๐ ราคาจดทะเบียนมูลค่าหุ้นละ ๑๐๐ บาท รวมมูลค่า ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท ดังนั้น ข้ออ้าง ของจำเลยในข้อนี้จึงฟังไม่ขึ้น ส่วนที่จำเลยอ้างว่านางธนิกาได้โอนหุ้นดังกล่าวให้แก่นายธนกรไปแล้ว โดยมีหลักฐานเป็นสำเนาทราสารการโอนหุ้น ตามหนังสือชี้แจงข้อเท็จจริงและแก้ข้อกล่าวหา (ครั้งที่ ๑) เอกสารหมายเลข จ.๔๑ หน้า ๗๘๖ ซึ่งเป็นเอกสารที่สร้างขึ้นเอง โดยไม่ปรากฏหลักฐานว่าได้จดทะเบียน การโอนทั้งชื่อและสำนักของผู้รับโอนลงในทะเบียนผู้ถือหุ้น จึงต้องห้ามมิให้นำมาใช้ยืนยันแก่บริษัทหรือ บุคคลภายนอก ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๑๑๒๙ ดังนั้นการที่ปรากฏชื่อ นางธนิกาเป็นผู้ถือหุ้นในวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๔ วันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๕๙ (ครั้งที่ ๑) วันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๕๙ (ครั้งที่ ๒) วันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๖๐ และวันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๖๑ ตามสำเนาบัญชี รายชื่อผู้ถือหุ้น (บอจ.๕) เอกสารหมายเลข จ.๕๐ จึงต้องฟังว่านางธนิกาเป็นผู้ถือหุ้นของบริษัทปาล์ม บิซ คอร์ปอเรชั่น จำกัด ดังนี้ เมื่อนางธนิกาเป็นผู้ถือหุ้นมาโดยตลอดทั้งก่อนที่จำเลยจะมีหน้าที่ยื่น บัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและภายหลังจากนั้น อีกทั้งผู้มีหน้าที่นำเสนอบัญชีรายชื่อผู้ถือหุ้น ดังกล่าวเป็นญาติสนิทของนางธนิกา จึงฟังได้ว่านางธนิกาย่อมต้องรู้เกี่ยวกับการถือครองหุ้นของ บริษัทดังกล่าว จำเลยซึ่งเป็นสามีของนางธนิกาทราบดีว่านางธนิกาเป็นนักธุรกิจที่มีการถือครอง

ทรัพย์สินจำนวนมาก เมื่อจำเลยมีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน ย่อมต้องติดตามตรวจสอบเกี่ยวกับข้อมูลทรัพย์สินและหนี้สินของนางธนิภา เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ถูกต้องแล้วนำมาแสดงไว้ในบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินของจำเลยที่ต้องยื่นต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ข้อกล่าวอ้างของจำเลยดังกล่าวย่อมเป็นการง่ายแก่การยกขึ้นกล่าวอ้างเพื่อปฏิเสธความรับผิดชอบ จึงฟังไม่ขึ้น การกระทำของจำเลยที่ไม่แสดงรายการเงินลงทุนดังกล่าวของนางธนิภา จึงเป็นการจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบและมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินในส่วนนี้

ส่วนบัญชีเงินฝากธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาลอนดอน สหราชอาณาจักร ประเภทเงินฝากกระแสรายวัน (Current Account) เลขที่บัญชี ๐๘๐๗-๑๗๙๕๗๔-๐๐๐ ชื่อบัญชี นางธนิภา พวงจำปา ยอดเงินฝากคงเหลือ ณ วันที่มีหน้าที่ยื่นบัญชี ๐ ปอนด์สเตอร์ลิง ประเภทออมทรัพย์ (Deposit-Call Account) เลขที่บัญชี ๐๘๐๗-๑๗๙๕๗๔-๔๐๐ ชื่อบัญชี นางธนิภา พวงจำปา ยอดเงินฝากคงเหลือ ณ วันที่มีหน้าที่ยื่นบัญชี ๑๒,๒๓๘.๒๘ ปอนด์สเตอร์ลิง ประเภทออมทรัพย์ (Deposit-Call Account) เลขที่บัญชี ๐๘๐๗-๑๗๙๕๗๔-๔๐๑ ชื่อบัญชี นางธนิภา พวงจำปา ยอดเงินฝากคงเหลือ ณ วันที่มีหน้าที่ยื่นบัญชี ๒๒๕,๗๒๑.๑๘ ปอนด์สเตอร์ลิง และห้องชุด เลขที่ ๖๘ ในอาคารชุด Wolfe House ๓๘๙ Kensington High Street ลอนดอน สหราชอาณาจักร มีนางธนิภาเป็นผู้ถือกรรมสิทธิ์โดยมีการกู้เงินจากธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาลอนดอน มีหนี้คงค้างกับธนาคารบัญชีเงินกู้เลขที่ ๐๘๐๗-๑๗๙๕๗๔-๑๐๐ ณ วันที่มีหน้าที่ยื่นบัญชี ๒,๓๖๒,๕๐๐ ปอนด์สเตอร์ลิง นั้น จำเลยให้การว่า นางธนิภาเพียงแต่ถือกรรมสิทธิ์ในห้องชุด แทนนายโรเบิร์ต ลี นางธนิภาไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับบริษัท Mega City Holdings Limited

นายโรเบิร์ต ลี เป็นผู้ผ่อนชำระเงินกู้ ในขณะที่จำเลยยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน จำเลยเข้าใจโดยสุจริตว่านางธนิภาโอนกรรมสิทธิ์ห้องชุดและปิดบัญชีตามคำฟ้องแล้ว ทางไต่สวน ได้ความจากนายพิริยเทพ หอมหวล ผู้จัดการธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาลอนดอน ยืนยันว่า นายพิริยเทพได้รับแจ้งจากนายธนกรซึ่งเป็นเจ้าของร้านอาหารไทยแห่งหนึ่งในกรุงลอนดอน สหราชอาณาจักร ว่า นางธนิภาต้องการกู้เงินจากธนาคาร ต่อมานางธนิภาโทรศัพท์พูดคุยกับพยาน แจ้งว่า นางธนิภาต้องการกู้เงินเพื่อนำไปซื้อห้องชุดปล่อยให้เช่าเป็นการลงทุนและไม่ได้ระบุว่า มีบุคคลใดเป็นผู้ร่วมลงทุน หลังจากนั้นธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) ในประเทศไทย มอบหมายให้ เจ้าหน้าที่ธนาคารนำเอกสารที่เกี่ยวข้องไปให้นางธนิภากรอกข้อมูลตามแบบฟอร์มของธนาคารเพื่อใช้ในการขอกู้เงิน การขอกู้เงินของนางธนิภาเป็นการกู้ในรูปแบบ Buy to Let คือ การกู้เงินเพื่อนำไปซื้ออสังหาริมทรัพย์เพื่อปล่อยเช่าโดยนำค่าเช่ามาชำระเงินกู้ถือเป็นการลงทุนรูปแบบหนึ่ง ซึ่งธนาคาร มีหลักเกณฑ์ในการพิจารณาปล่อยกู้ในรูปแบบดังกล่าวต้องมีการประเมินหลักทรัพย์ที่นำมาค้ำประกัน เงินกู้ว่ามีศักยภาพในการนำไปปล่อยเช่า เพื่อนำค่าเช่ามาชำระเงินกู้ได้ไม่น้อยเพียงใดรวมทั้งมูลค่า ของตัวหลักทรัพย์ ธนาคารได้ทำการประเมินแล้วพบว่า ห้องชุดที่นางธนิภาจะซื้อเป็นอสังหาริมทรัพย์ ใหม่อยู่ในทำเลดีเพ็งก่อสร้างเสร็จ ธนาคารจึงพิจารณาปล่อยกู้ ๓,๑๕๐,๐๐๐ ปอนด์สเตอร์ลิง จาก ยอดซื้อ ๔,๕๐๐,๐๐๐ ปอนด์สเตอร์ลิง ห้องชุดดังกล่าวได้รับการประเมินว่าสามารถปล่อยเช่าในราคา ประมาณ ๑๓๐,๐๐๐ ปอนด์สเตอร์ลิงต่อปี ธนาคารยังได้ประเมินความสามารถในการชำระหนี้ของ ผู้กู้ คือ นางธนิภา ซึ่งได้ส่งเอกสารแสดงว่านางธนิภามีแหล่งเงินได้จากบริษัท Mega City Holdings Limited ที่นางธนิภาเป็นกรรมการและได้รับเงินปันผล อีกทั้งยังมีเอกสารรับรองสถานะทางการเงินที่ ออกโดยธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) ของบริษัท Global Palm Oil Co.,Ltd ในประเทศไทย ซึ่ง

นางธนิภาเป็นกรรมการผู้จัดการ ในการนี้นางธนิภาจึงได้เปิดบัญชีกับธนาคารเมื่อวันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๕๗ จำนวน ๔ บัญชี ดังกล่าว เพื่อใช้ในการชำระหนี้เงินกู้แก่ธนาคาร นางธนิภาเบิกถอนเงินกู้ทั้งจำนวนเมื่อวันที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๗ ในส่วนห้องชุดดังกล่าวนางธนิภาทำการซื้อและกรรมสิทธิ์ถูกโอนมายังนางธนิภาในวันเดียวกัน โดยมีการจดทะเบียนจำนองไว้กับธนาคาร ผู้ที่ริเริ่มซื้อห้องชุดดังกล่าว คือ บริษัท Falcon Energy International Limited ซึ่งมีความเกี่ยวข้องกับนางธนิภา ก่อนการขอกู้เงินจากธนาคารมีการชำระเงินดาวน์ค่าห้องชุดดังกล่าวจำนวน ๔ ครั้ง เป็นเงินรวม ๑,๑๑๖,๐๐๐ ปอนด์สเตอร์ลิง ซึ่งนายพีรียเทพเชื่อว่าเป็นเงินของนางธนิภา ต่อมานางธนิภามีหนังสือลงวันที่ ๓ มกราคม ๒๕๖๐ ถึงธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาลอนดอนแจ้งว่า ได้ทำสัญญาซื้อขายห้องชุดดังกล่าวให้แก่นายโรเบิร์ต ลี ไปแล้ว แต่ธนาคารยืนยันว่านางธนิภายังเป็นลูกหนี้ของธนาคารและห้องชุดดังกล่าวยังเป็นหลักประกันตามกฎหมาย เนื่องจากนางธนิภาไม่ได้ปฏิบัติตามขั้นตอนที่ถูกต้องและไม่เป็นไปตามสัญญา หนังสือดังกล่าวนายโรเบิร์ต ลี เป็นผู้นำมามอบให้ภายหลังวันที่ลงในหนังสือ ๒ ถึง ๓ เดือน และนายพีรียเทพยังได้พูดคุยทางโทรศัพท์อธิบายให้นางธนิภาทราบถึงวิธีปฏิบัติที่ถูกต้อง หลังจากนั้นธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาลอนดอน จึงได้มีหนังสือแจ้งให้นางธนิภาทราบ ภายหลังจากนางธนิภามีหนังสือแจ้งธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาลอนดอนว่า ขอยกเลิกการซื้อขายห้องชุดดังกล่าว โดยนางธนิภายอมรับว่ายังเป็นลูกหนี้ตามสัญญาอยู่กับทางธนาคารอยู่ ต่อมานางธนิภามีหนังสือแจ้งธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาลอนดอนว่า ประสงค์จะขายห้องชุดและไถ่ถอนจำนอง โดยแจ้งล่วงหน้าประมาณ ๒ เดือน ก่อนทำสัญญาซื้อขายห้องชุดเลขที่ ๖๘ นางธนิภาได้ไถ่ถอนจำนอง ปิดบัญชีเงินกู้เมื่อวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๖๑ และมีการปิดบัญชีที่เหลือทั้งหมดในวันที่ ๒๙ มกราคม ๒๕๖๑ นอกจากนี้ยังได้ความจาก

นางสาวเกษมาภรณ์ เจริญกุล ผู้ชำนาญการ ฝ่ายอำนวยการสาขาต่างประเทศธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) ว่า ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาลอนดอนต้องการให้ยืนยันตัวตนของนางธนิภา และให้นางธนิภาลงชื่อรับรองสำเนาหนังสือเดินทาง โดยได้ส่งสำเนาหนังสือเดินทางมาให้ นางสาวเกษมาภรณ์เป็นผู้ได้รับมอบหมาย จึงนัดพบกับนางธนิภาที่บ้านของนางธนิภา นางสาวเกษมาภรณ์ ได้ตรวจสอบหนังสือเดินทางเพื่อยืนยันว่าเป็นบุคคลคนเดียวกับนางธนิภา หลังจากนั้นจึงให้นางธนิภาลงลายมือชื่อรับรองหนังสือเดินทาง และขอให้นางธนิภามอบสำเนาบัตรประจำตัวประชาชน สำเนาทะเบียนบ้าน และลงลายมือชื่อรับรองเอกสารดังกล่าวต่อนางสาวเกษมาภรณ์ เมื่อนางสาวเกษมาภรณ์ตรวจสอบความถูกต้องของเอกสารทั้งหมดแล้ว จึงได้ส่งเอกสารทั้งหมดดังกล่าวไปยังธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาลอนดอน เห็นว่า ในขณะที่นายธนกรแจ้งแก่นายพิริยเทพว่า นางธนิภาต้องการกู้เงินจากธนาคารนั้น ไม่ปรากฏว่านายธนกรได้แจ้งว่า นางธนิภาต้องการกู้เงินเพื่อนำไปซื้อห้องชุดเลขที่ ๖๘ เพื่อปล่อยให้เช่าแต่อย่างใด นอกจากนี้เมื่อนางธนิภาโทรศัพท์ติดต่อกับนายพิริยเทพแจ้งว่า นางธนิภาต้องการกู้เงินเพื่อนำไปซื้อห้องชุดปล่อยให้เช่านั้น นางธนิภาก็ไม่ได้แจ้งว่ามีบุคคลใดเป็นผู้ร่วมลงทุนกับนางธนิภาในห้องชุดดังกล่าวนี้บ้าง เมื่อการกู้เงินซื้อห้องชุดเพื่อปล่อยให้เช่าถือเป็นการลงทุนอย่างหนึ่ง ทั้งห้องชุดดังกล่าวเป็นทรัพย์สินที่มีราคาสูงก็อาจมีผู้มาร่วมลงทุนกับนางธนิภาซื้อห้องชุดดังกล่าวเพื่อนำไปปล่อยให้เช่าได้เป็นธรรมดา แต่ทั้งนายธนกรและนางธนิภาก็หาได้แจ้งเรื่องที่นายโรเบิร์ต ลี และนายชกฤษณ์เป็นผู้ร่วมลงทุนในการจองซื้อห้องชุดดังกล่าวแก่นายพิริยเทพแต่อย่างใด ทั้งในการยืนยันตัวตนของนางธนิภาว่า เป็นผู้ทำสัญญากู้ยืมเงินจากธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาลอนดอน เพื่อซื้อห้องชุดดังกล่าวและเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ห้องชุด โดยมีการจดทะเบียนจำนองห้องชุดเป็นหลักประกันการกู้ยืมกับ

นางสาวเกษมาภรณ์ นางธนิภาก็หาได้แจ้งเรื่องที่นายโรเบิร์ต ลี และนายชกฤษณ์เป็นผู้ร่วมลงทุนในการจองซื้อห้องชุดดังกล่าวแก่นางสาวเกษมาภรณ์ด้วยเช่นเดียวกัน อีกทั้งในการยื่นขอกู้ยืมเงินจากธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาลอนดอนนั้น นางธนิภาก็เป็นผู้ส่งมอบหลักฐานสถานะทางการเงินของนางธนิภา เพื่อใช้ประกอบการพิจารณาคำขอกู้ยืมดังกล่าวเอง ไม่ปรากฏว่านายโรเบิร์ต ลี เข้ามามีส่วนเกี่ยวข้องอย่างใดบ้าง แม้จำเลยจะมีนายโรเบิร์ต ลี มาเบิกความทำนองว่า นายโรเบิร์ต ลี เคยยื่นคำขอกู้ยืมเงินจากธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาลอนดอนในนามของบริษัท Mega City Holdings Limited เพื่อชำระค่าห้องชุดดังกล่าว แต่ธนาคารปฏิเสธคำขอ นายโรเบิร์ต ลี จึงให้นางธนิภายื่นขอกู้เงินเพื่อซื้อห้องชุดดังกล่าวแทนนั้น ก็ปรากฏจากคำให้การของนายพิริยเทพ ผู้จัดการธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาลอนดอน ยืนยันว่า นายโรเบิร์ต ลี ไม่ได้เป็นลูกค้าธนาคารและไม่เคยยื่นขอกู้ยืมเงินจากธนาคารมาก่อน การกระทำของนายธนกรและนางธนิภา จึงขัดแย้งกับคำเบิกความของนายโรเบิร์ต ลี นอกจากนี้ในการยื่นขอกู้เงินจากธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาลอนดอน มีบริษัท Mega City Holdings Limited เข้ามาเป็นผู้ค้ำประกันเงินกู้ของนางธนิภา ในการยืนยันสถานะทางการเงินของบริษัทดังกล่าวประกอบการพิจารณานางธนิภายังได้จัดส่งเอกสารที่นางธนิภาจ้างบริษัท Mourant Ozannes ให้ทำความเห็นเกี่ยวกับบริษัท Mega City Holdings Limited เพื่อแสดงสถานะ และสถานะทางการเงินของบริษัท Mega City Holdings Limited ประกอบการพิจารณาของธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาลอนดอน และตามคำให้การของนายพิริยเทพ ปรากฏว่านางธนิภายื่นเอกสารประกอบการขอกู้เงินต่อธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาลอนดอนระบุว่า นางธนิภาเป็นเจ้าของบริษัท Mega City Holdings Limited มีการเปิดบัญชีกับธนาคาร Hongkong and Shanghai Banking Corporation Limited

(HSBC) และมีแหล่งเงินได้จากบริษัท Mega City Holdings Limited ซึ่งสอดคล้องกับคำให้การของ นายพีรียเทพว่า โดยหลักแล้วผู้ค้าประกันต้องมีความเกี่ยวข้องกับผู้กู้ แต่นางธนิกกลับเบิกความว่า นางธนิกไม่ได้เกี่ยวข้องกับบริษัท Mega City Holdings Limited คำเบิกความของนางธนิกจึง ขัดแย้งกับเอกสารที่นางธนิกยื่นต่อธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาลอนดอนประกอบ การขอกู้เงิน นอกจากนี้ตามคำให้การของนายพีรียเทพยังปรากฏข้อเท็จจริงอีกว่านายโรเบิร์ต ลี ในฐานะกรรมการผู้มีอำนาจของบริษัท Mega City Holdings Limited มีเอกสารรับรองต่อ ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาลอนดอนเองว่า บริษัท Mega City Holdings Limited ได้ จ่ายเงินปันผลให้นางธนิกซึ่งมีฐานะเป็นรักษาการประธานของบริษัท Mega City Holdings Limited เป็นจำนวนเงิน ๒,๐๐๐,๐๐๐ เหรียญสหรัฐ สอดคล้องกับที่นางธนิกระบุในเอกสาร ประกอบการขอกู้เงินต่อธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาลอนดอนดังกล่าว ซึ่งในการพิจารณา การขอกู้เงินของนางธนิกปรากฏว่าธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาลอนดอน อนุมัติให้บริษัท Mega City Holdings Limited เข้าเป็นผู้ค้ำประกันการกู้เงินของนางธนิกได้ แสดงให้เห็นว่าฐานะ ทางการเงินของ บริษัท Mega City Holdings Limited มีความน่าเชื่อถือ ขัดแย้งกับที่จำเลยอ้างว่า นายโรเบิร์ต ลี เคยขอกู้ยืมเงินจากธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาลอนดอนในนามของบริษัท Mega City Holdings Limited เพื่อซื้อห้องชุดดังกล่าว แต่ธนาคารปฏิเสธการขอกู้ เนื่องจากไม่มี ความน่าเชื่อถือ แม้นายโรเบิร์ต ลี จะมีเอกสารรับรองต่อธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขา ลอนดอน แจ้งว่า บริษัท Mega City Holdings Limited ได้จ่ายเงินปันผลให้นางธนิกซึ่งมีฐานะเป็น รักษาการประธานของบริษัทดังกล่าว แต่กลับปรากฏตามเอกสารหมายเลข ๓๔ ข้อ ๒ ว่า นายโรเบิร์ต ลี มีหนังสือแจ้งคณะกรรมการ ป.ป.ช.ว่า บริษัท Mega City Holdings Limited ไม่เกี่ยวข้องกับ

นางธนิภา และนางธนิภาไม่เคยได้รับเงินปันผลหรือประโยชน์ตอบแทนใด ๆ จากบริษัท Mega City Holdings Limited ทั้งนางธนิภาก็เบิกความต่อศาลว่า นางธนิภาไม่ได้เกี่ยวข้องกับบริษัท Mega City Holdings Limited เช่นเดียวกัน เอกสารรับรองที่นายโรเบิร์ต ลี ให้ไว้แก่ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาลอนดอน และคำเบิกความของนางธนิภา จึงขัดแย้งกับหนังสือชี้แจงของนายโรเบิร์ต ลี ตามเอกสารหมายเลข ๓๓๔ เป็นพิรุณ ถึงแม้ว่านายโรเบิร์ต ลี จะมีหนังสือชี้แจงต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามเอกสารหมายเลข ๓๓๔ ข้อ ๒ และเบิกความอ้างว่าเป็นเจ้าของบริษัท Mega City Holdings Limited แต่นายโรเบิร์ต ลี ไม่ได้อ้างส่งหนังสือรับรองของบริษัท Mega City Holdings Limited ประกอบการพิจารณาแต่อย่างใด คำเบิกความของนายโรเบิร์ต ลี จึงเป็นคำเบิกความลอย ๆ เมื่อนางธนิภาได้ยื่นเอกสารประกอบการขอกู้เงินต่อธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาลอนดอนระบุว่า นางธนิภาเป็นเจ้าของบริษัท Mega City Holdings Limited และมีแหล่งเงินได้จากบริษัท Mega City Holdings Limited เช่นเดียวกับบริษัท Global Palm Oil Co.,Ltd ซึ่งมีนางธนิภาเป็นกรรมการผู้จัดการ เชื่อว่านางธนิภาเป็นเจ้าของบริษัท Mega City Holdings Limited ด้วยเช่นเดียวกัน ที่จำเลยอ้างว่านายโรเบิร์ต ลี เคยขอกู้ยืมเงินจากธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาลอนดอน ในนามของบริษัท Mega City Holdings Limited เพื่อซื้อห้องชุดดังกล่าว แต่ธนาคารปฏิเสธการขอกู้ จึงต้องให้นางธนิภายื่นขอกู้เงินเพื่อซื้อห้องชุดดังกล่าวแทนนั้น ไม่มีน้ำหนักให้รับฟัง เชื่อว่านางธนิภาเป็นผู้ริเริ่มติดต่อขอกู้ยืมเงินกับธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาลอนดอน เปิดบัญชีประเภทเงินฝากกระแสรายวัน (Current Account) เลขที่บัญชี ๐๘๐๗-๑๗๕๕๗๔-๐๐๐ ชื่อบัญชี นางธนิภา พวงจำปา เปิดบัญชีประเภทออมทรัพย์ (Deposit-Call Account) เลขที่บัญชี ๐๘๐๗-๑๗๕๕๗๔-๔๐๐ ชื่อบัญชี นางธนิภา พวงจำปา และเปิดบัญชีประเภท

ออมทรัพย์ (Deposit-Call Account) เลขที่บัญชี ๐๘๐๗-๑๗๙๕๗๔-๔๐๑ ชื่อบัญชี นางธนิภา พวงจำปา ด้วยตนเอง

สำหรับห้องชุดเลขที่ ๖๘ ในอาคารชุด Wolfe House ๓๘๙ Kensington High Street ลอนดอน สหราชอาณาจักร ได้ความจากนายพิริยเทพ ซึ่งให้การสอดคล้องกับคำเบิกความของนายธกฤษณ์ พรหมเดชะ ว่า นายธกฤษณ์เป็นผู้ริเริ่มจองห้องชุดดังกล่าวในนามของบริษัท Falcon Energy International Limited และเป็นผู้ชำระเงินค่าจองห้องชุดดังกล่าวทั้งสิ่งมัด เป็นเงิน ๑,๑๑๖,๐๐๐ ปอนด์สเตอร์ลิง ในนามของบริษัท Falcon Energy International Limited ด้วย ต่อมานายโรเบิร์ต ลี มีความประสงค์จะขอเข้ามาร่วมลงทุนกับนายธกฤษณ์ในห้องชุดดังกล่าว แต่ นายโรเบิร์ต ลี ได้ร่วมลงทุนด้วยเพียงร้อยละ ๑๐ เท่านั้น หลังจากทีนายธกฤษณ์ในนามของบริษัท Falcon Energy International Limited ชำระเงินค่าจองห้องชุดดังกล่าวไปแล้ว เมื่อถึงเวลาที่ต้องโอนกรรมสิทธิ์ของห้องชุดดังกล่าว นายธกฤษณ์ไม่สามารถหาเงินมาชำระค่าซื้อห้องชุดดังกล่าวได้ นายโรเบิร์ต ลี จึงขอกู้เงินจากธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาลอนดอน แต่ธนาคารปฏิเสธ นายธกฤษณ์จึงแนะนำให้นายโรเบิร์ต ลี รู้จักกับนางธนิภาเพื่อขอให้นางธนิภาช่วยกู้เงินจากธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาลอนดอนมาชำระค่าซื้อห้องชุดดังกล่าวให้แทนนายธกฤษณ์ ซึ่งขัดแย้งกับเอกสารหมายเลข ๓๔ ข้อ ๕ ที่นายโรเบิร์ต ลี มีหนังสือชี้แจงคณะกรรมการ ป.ป.ช.ว่า เมื่อธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาลอนดอน ปฏิเสธไม่ปล่อยเงินกู้ให้แก่บริษัท Mega City Holdings Limited นายโรเบิร์ต ลี จึงปรึกษากับนายธกฤษณ์ หาใช้นายธกฤษณ์เป็นผู้ริเริ่มแนะนำให้ นายโรเบิร์ต ลี รู้จักกับนางธนิภาไม่ และขัดแย้งกับที่นายโรเบิร์ต ลี เบิกความว่า นายโรเบิร์ต ลี เป็นผู้ติดต่อนายธกฤษณ์ขอให้ช่วยแนะนำนายโรเบิร์ต ลี ให้รู้จักกับนางธนิภา เพื่อขอความช่วยเหลือจาก

นางธนิกาช่วยกู้เงินจากธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาลอนดอน ให้แทนนายโรเบิร์ต ลี นอกจากนี้ยังได้ความว่า นายธกฤษณ์รู้จักคุ้นเคยกับครอบครัวของนางธนิกามากกว่า ๑๐ ปี แล้ว หากเป็นเช่นนั้นนายธกฤษณ์ซึ่งมีความสนิทสนมกับนางธนิกามาก่อน ก็น่าจะเป็นผู้ขอความช่วยเหลือจากนางธนิกาช่วยกู้เงินเพื่อนำมาชำระค่าซื้อห้องชุดดังกล่าวให้แทนนายธกฤษณ์ ไม่จำเป็นต้องแนะนำนาย โรเบิร์ต ลี ซึ่งไม่เคยรู้จักกับนางธนิกามาก่อน เพื่อขอให้นางธนิกาช่วยกู้เงินมาชำระค่าซื้อห้องชุดดังกล่าวให้แทนนายธกฤษณ์แต่อย่างใด ทั้งนายโรเบิร์ต ลี ก็มีส่วนร่วมลงทุนในการจองห้องชุดดังกล่าวเพียงร้อยละ ๑๐ เท่านั้น และเมื่อปรากฏข้อเท็จจริงว่าบริษัท Falcon Energy International Limited สามารถชำระเงินค่าจองห้องชุดดังกล่าวได้เป็นเงินถึง ๑,๑๑๖,๐๐๐ ปอนด์สเตอร์ลิง และไม่มีประวัติความไม่น่าเชื่อถือทางการเงิน นายธกฤษณ์ในนามของบริษัท Falcon Energy International Limited ในฐานะผู้ชำระเงินค่าจองห้องชุดดังกล่าวก็ย่อมที่จะเป็นผู้ชื้อกู้เงินกับธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาลอนดอน ได้เองตั้งแต่ต้น มิใช่ให้นายโรเบิร์ต ลี ในนามบริษัท Mega City Holdings Limited ซึ่งเป็นผู้ร่วมลงทุนเพียงร้อยละ ๑๐ และไม่มี ความน่าเชื่อถือทางการเงิน เป็นผู้ยื่นขอกู้เงินกับธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาลอนดอน จนธนาคารปฏิเสธการกู้เงิน แล้วนายโรเบิร์ต ลี ต้องมาขอความช่วยเหลือจากนางธนิกาในภายหลังเช่นนี้ นอกจากนี้นางธนิกาก็เพิ่งรู้จักกับนายโรเบิร์ต ลี ตามปกติไม่น่าที่นางธนิกาจะมีความไว้วางใจนายโรเบิร์ต ลี จนถึงกับยอมช่วยกู้เงินจากธนาคารเพื่อนำมาซื้อห้องชุดดังกล่าวซึ่งมีราคาสูงถึง ๔,๕๐๐,๐๐๐ ปอนด์สเตอร์ลิง ให้แทนได้ แต่นางธนิกาลบยอมกู้เงินเพื่อนำมาซื้อห้องชุดดังกล่าวให้แทนนายโรเบิร์ต ลี การกระทำของนางธนิกาจึงเป็นเรื่องที่ผิดปกติ หลังจากที่นายธกฤษณ์แนะนำนายโรเบิร์ต ลี ให้รู้จักกับนางธนิกาแล้ว ก็ไม่ปรากฏว่านายธกฤษณ์จะได้เข้ามาเกี่ยวข้องกับห้องชุด

ดังกล่าวอีก ทั้ง ๆ ที่นายรณฤกษ์ในนามของบริษัท Falcon Energy International Limited เป็นผู้ชำระเงินค่าจองห้องชุดดังกล่าวเป็นเงินจำนวนมากถึง ๑,๑๑๖,๐๐๐ ปอนด์สเตอร์ลิง การกระทำของนายรณฤกษ์ นายโรเบิร์ต ลี และนางธนิกาก็ไม่สมเหตุสมผล ที่จำเลยกล่าวอ้างว่า นายโรเบิร์ต ลี ในนามบริษัท Mega City Holdings Limited มีความประสงค์จะยื่นขอกู้เงินจากธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาลอนดอน เพื่อนำมาซื้อห้องชุดดังกล่าว ไม่มีน้ำหนักให้รับฟัง นอกจากนี้เมื่อตามคำเบิกความของนายรณฤกษ์ปรากฏว่า บริษัท Falcon Energy International Limited เป็นผู้ชำระเงินค่าจองห้องชุดดังกล่าวจำนวน ๔ งวด เป็นเงิน ๑,๑๑๖,๐๐๐ ปอนด์สเตอร์ลิง แต่กลับปรากฏว่าเมื่อนางธนิกายื่นขอกู้เงินจากธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาลอนดอน เพื่อซื้อห้องชุดดังกล่าว นางธนิกาได้อ้างสิทธิในเงินค่าจองห้องชุดดังกล่าว หาใช่บริษัท Falcon Energy International Limited ซึ่งเป็นผู้ชำระเงินค่าจองห้องชุดดังกล่าวเป็นผู้อ้างสิทธิแต่อย่างใดไม่ ซึ่งตามคำให้การของนายพิริยเทพ นายพิริยเทพเชื่อว่าเงินค่าจองห้องชุดดังกล่าวชำระโดยนางธนิกาดังนั้น การที่นางธนิกาอ้างสิทธิเข้ารับเอาประโยชน์จากเงินค่าจองห้องชุดดังกล่าวซึ่งบริษัท Falcon Energy International Limited ได้ชำระไว้แล้วจำนวน ๔ งวด เป็นเงิน ๑,๑๑๖,๐๐๐ ปอนด์สเตอร์ลิง โดยไม่ปรากฏว่านายรณฤกษ์หรือบริษัท Falcon Energy International Limited หรือนายโรเบิร์ต ลี มีหนังสือโอนสิทธิในเงินค่าจองห้องชุดดังกล่าวให้แก่นางธนิกา การกระทำของนางธนิกาก็สอดคล้องกับคำให้การของนายพิริยเทพดังกล่าว เชื่อว่านางธนิกาเป็นผู้ชำระเงินค่าจองห้องชุดดังกล่าวทั้งสิ้นงวดเอง หาใช่ นายรณฤกษ์หรือบริษัท Falcon Energy International Limited เป็นผู้ชำระเงินค่าจองห้องชุดดังกล่าวแต่อย่างใดไม่ และหลังจากที่ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาลอนดอน อนุมัติเงินกู้ให้แก่นางธนิกาแล้ว การที่จำเลยอ้างพยานเอกสารและหลักฐานการเคลื่อนไหวทางบัญชี

การผ่อนชำระในแต่ละงวด เพื่อยืนยันว่าเงินที่ผ่อนชำระในแต่ละงวดไม่ใช่เงินของนางธนิกา แต่เป็นของนายโรเบิร์ต ลี นั้น ก็ปรากฏข้อเท็จจริงตามสำเนารายการเดินบัญชีเงินฝากพร้อมคำแปลตามเอกสารหมาย จ.๙๒ และ จ.๙๓ หน้า ๑๘๘๒ ถึง ๒๐๒๔ ว่า นายโรเบิร์ต ลี นำเงินเข้าบัญชีเพื่อชำระหนี้เงินกู้ดังกล่าวเพียง ๒๔๖,๔๐๗ ปอนด์สเตอร์ลิง ซึ่งเมื่อเทียบกับเงินกู้จำนวน ๓,๑๕๐,๐๐๐ ปอนด์สเตอร์ลิง แล้ว ถือว่าเงินที่นายโรเบิร์ต ลี นำเข้าบัญชีเพื่อชำระหนี้เงินกู้ดังกล่าวไม่มากนัก อีกทั้งในบัญชีดังกล่าวก็มีบุคคลต่าง ๆ นำเงินเข้าฝากในบัญชีด้วยเป็นจำนวนมาก ซึ่งรวมถึงนางธนิกาที่โอนเงินเข้าบัญชีเป็นเงินถึง ๑๓๖,๘๖๕.๙๑ ปอนด์สเตอร์ลิง ข้ออ้างของจำเลยที่ว่า นายโรเบิร์ต ลี และบริษัท Mega City Holdings Limited ที่เป็นผู้รับผิดชอบชำระค่าห้องชุดแต่เพียงผู้เดียว จึงยังไม่มีน้ำหนักให้รับฟัง ที่จำเลยอ้างว่า นางธณิกากับนายโรเบิร์ต ลี ได้ทำสัญญาแบ่งปันผลประโยชน์ ลงวันที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๕๗ ตามเอกสารหมาย ล.๔๐ เพื่อแสดงให้เห็นว่านางธนิกาได้รับส่วนแบ่งจากนายโรเบิร์ต ลี เพียงร้อยละ ๑๐ ของผลกำไรที่ได้จากการขายห้องชุดเลขที่ ๖๘ เพื่อเป็นการตอบแทนที่นางธนิกาช่วยถือกรรมสิทธิ์ในห้องชุดดังกล่าวแทนนายโรเบิร์ต ลี เมื่อนายโรเบิร์ต ลี ขายห้องชุดดังกล่าวแล้วนั้น หากเป็นเช่นนั้นก็ไม่แน่ว่านางธนิกาจะมีหนังสือลงวันที่ ๓ มกราคม ๒๕๖๐ ถึงธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาลอนดอนแจ้งว่า ได้ทำสัญญาซื้อขายห้องชุดดังกล่าวให้แก่ นายโรเบิร์ต ลี ไปแล้ว เพราะจะทำให้นางธนิกาไม่ได้รับส่วนแบ่งร้อยละ ๑๐ จากนายโรเบิร์ต ลี ขัดแย้งกับสัญญาแบ่งปันผลประโยชน์ดังกล่าว นอกจากนี้ก็มีความว่า จำเลยเพียงแต่ชี้แจงเรื่องดังกล่าวไว้ในหนังสือขอส่งเอกสารหลักฐานประกอบคำชี้แจงเพิ่มเติม และขอความเป็นธรรมฉบับลงวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ ตามเอกสารหมาย จ.๒๕ ซึ่งเป็นเวลาภายหลังจากจำเลยมีบันทึกยื่นเอกสารเพิ่มเติมครั้งที่ ๒ ตามเอกสารหมาย จ.๑๒ แล้วเป็นเวลาหลายเดือน อีกทั้งเมื่อ

คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติตรวจสอบเชิงลึกเกี่ยวกับทรัพย์สินของจำเลยแล้ว ก็ไม่ปรากฏว่ามีการส่งหลักฐานดังกล่าวต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. มาก่อน สัญญาดังกล่าวเป็นเอกสารที่สร้างขึ้นเองระหว่าง นายโรเบิร์ต ลี กับนางธนิภา ไม่มีพยานหลักฐานอื่นใดที่จะมาสันนิษฐานให้เห็นได้เช่นนั้น จึงมีน้ำหนักน้อย เมื่อข้อเท็จจริงฟังได้ว่า นางธนิภาเป็นผู้ชำระเงินค่าจองห้องชุดดังกล่าวทั้งสิ่งมัด เป็นผู้นำเงินเข้าบัญชีเพื่อผ่อนชำระเงินกู้ในแต่ละงวด และเป็นผู้รับโอนกรรมสิทธิ์ห้องชุดดังกล่าว จึงเชื่อว่านางธนิภาเป็นผู้ถือกรรมสิทธิ์ห้องชุด เลขที่ ๖๘ ในอาคารชุด Wolfe House ๓๘๙ Kensington High Street ลอนดอน สหราชอาณาจักร ซึ่งได้จดทะเบียนจำนองไว้แก่ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาลอนดอน เมื่อข้อเท็จจริงฟังได้ว่า นางธนิภาเป็นผู้กู้เงินจากธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาลอนดอน และเปิดบัญชีประเภทเงินฝากกระแสรายวัน (Current Account) เลขที่บัญชี ๐๘๐๗-๑๗๙๕๗๔-๐๐๐ ประเภทออมทรัพย์ (Deposit-Call Account) เลขที่บัญชี ๐๘๐๗-๑๗๙๕๗๔-๔๐๐ ประเภทออมทรัพย์ (Deposit-Call Account) เลขที่บัญชี ๐๘๐๗-๑๗๙๕๗๔-๔๐๑ รวมทั้งเป็นผู้ถือกรรมสิทธิ์ห้องชุดเลขที่ ๖๘ ซึ่งได้จดทะเบียนจำนองไว้แก่ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาลอนดอน ในขณะที่จำเลยมีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินในกรณีเข้ารับตำแหน่ง รองเลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช. และปรากฏตามคำเบิกความของนางธนิภาว่า หลังจากที่นางธนิภาได้รับโอนกรรมสิทธิ์ห้องชุดดังกล่าว นางธนิภาได้แจ้งให้จำเลยทราบแล้ว เมื่อจำเลยทราบเรื่องเกี่ยวกับการกู้เงินรวมทั้งการเปิดบัญชีกับธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาลอนดอน และการถือกรรมสิทธิ์ห้องชุดดังกล่าวของนางธนิภาแล้ว แต่ไม่นำมาแสดงในบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบที่ยื่นต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. แม้จะปรากฏว่าจำเลยได้ยื่นข้อมูลดังกล่าวเพิ่มเติมครั้งที่ ๒ แต่ก็เป็นเวลาภายหลังจากที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ส่งข้อมูลให้สำนัก

ตรวจสอบทรัพย์สินภาครัฐและรัฐวิสาหกิจดำเนินการตรวจสอบบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินเกี่ยวกับทรัพย์สินและหนี้สินของนางธนิภาที่จำเลยยื่นไว้แล้ว อีกทั้งจำเลยอ้างมาตลอดว่าบัญชีเงินฝากทั้งสามบัญชีและกรรมสิทธิ์ในห้องชุดดังกล่าวไม่ใช่ของนางธนิภา จึงไม่ต้องนำมาแสดงในบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบที่ยื่นต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. เมื่อข้ออ้างต่าง ๆ ของจำเลยไม่มีน้ำหนักให้รับฟังหักล้างพยานหลักฐานของโจทก์ได้ การกระทำของจำเลยจึงเป็นการจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบและมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่าจำเลยมีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินนั้น อันเป็นความผิดตามฟ้อง อย่างไรก็ตามการกระทำของจำเลยในการแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินตามบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นวาระเดียวกัน จึงเป็นความผิดกรรมเดียว ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๘๐

อนึ่ง แม้ภายหลังการกระทำความผิด ได้มีพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มีผลใช้บังคับเมื่อวันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๖๑ โดยยกเลิกพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ แต่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๖๗ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้ภายหลังการกระทำความผิดยังคงบัญญัติให้การกระทำตามคำฟ้องเป็นความผิดอยู่และมีระวางโทษเท่าเดิม จึงต้องใช้กฎหมายที่ใช้ในขณะกระทำผิดบังคับแก่คดีนี้ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒ วรรคหนึ่ง ส่วนมาตรการจำกัดสิทธิทางการเมืองตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑

มาตรา ๘๑ ไม่เป็นคุณ จึงต้องใช้พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔๑ บังคับแก่คดีนี้ มีผลให้จำเลยพ้นจากตำแหน่งนับแต่วันที่มีคำวินิจฉัย นอกจากนี้ การกระทำของจำเลยยังเป็นความผิดฐานเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามมาตรา ๑๑๙ ด้วย

จึงวินิจฉัยว่า นายประหยัด พวงจำปา จำเลย จงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ กรณีเข้ารับตำแหน่งรองเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔๐ และมาตรา ๔๑ ประกอบพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๓ ,๑๑๔ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๑๕๘ มีผลให้จำเลยพ้นจากตำแหน่งนับแต่วันที่มีคำวินิจฉัย และห้ามมิให้จำเลยดำรงตำแหน่งเจ้าหน้าที่ของรัฐเป็นเวลาห้าปี นับแต่วันที่พ้นจากตำแหน่ง ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔๑ กับมีความผิดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๑๙ เห็นควรลงโทษจำคุก ๔ เดือน ค่าขออื่นนอกจากนี้ให้ยก.

นายแรงรณ ปริพนธ์พจนพิสุทธิ์

(อม.๓๑)

ความเห็นในการวินิจฉัยคดี

คดีหมายเลขดำที่ อม. ๑ / ๒๕๖๔

คดีหมายเลขแดงที่ อม. ๔ / ๒๕๖๖

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์
ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

วันที่ ๒๓ เดือน กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๖๖

ระหว่าง	อัยการสูงสุด	โจทก์
	นายประยุทธ์ พวงจำปา	จำเลย

เรื่อง การแสดงบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สิน

โจทก์ฟ้องว่า จำเลยเข้ารับตำแหน่งรองเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๕๗ ต่อมาได้มีประกาศคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เรื่อง กำหนดตำแหน่งเจ้าหน้าที่ของรัฐที่จะต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๔ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๙ กำหนดให้ เจ้าหน้าที่ของรัฐตำแหน่งรองเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ มีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ มีผลใช้บังคับวันที่ ๔ มกราคม ๒๕๖๐ จำเลยจึงมีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดง

รายการทรัพย์สินและหนี้สินของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ ต่อคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ต่อมาเมื่อวันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๖๐ จำเลยได้ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน กรณีเข้ารับตำแหน่งรองเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ และจำเลยยังได้ยื่นเอกสารประกอบบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินเพิ่มเติมอีกสามครั้ง เมื่อวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๖๐ วันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๖๑ และวันที่ ๔ มีนาคม ๒๕๖๒ ตามลำดับ จำเลยจึงได้ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินดังกล่าวด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินจำนวน ๖ รายการ ได้แก่ ๑. บัญชีเงินฝากธนาคารกสิกรไทย จำกัด(มหาชน) สาขาเซ็นทรัล ปิ่นเกล้า ประเภทกระแสรายวัน เลขที่บัญชี ๗๕๘-๑-๐๑๐๐๓-๐ ชื่อบัญชี นางธนิภา พวงจำปา ซึ่งเป็นคู่สมรส ยอดเงินฝากคงเหลือ ณ วันที่มีหน้าที่ยื่นบัญชี ๑๐,๐๐๐ บาท ๒. บัญชีเงินฝากธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาลอนดอน สหราชอาณาจักร ประเภทเงินฝากกระแสรายวัน เลขที่บัญชี ๐๘๐๗-๑๗๙๕๗๔-๐๐๐ ชื่อบัญชี นางธนิภา พวงจำปา ยอดเงินฝากคงเหลือ ณ วันที่มีหน้าที่ยื่นบัญชี ๐ ปอนด์สเตอร์ลิง ๓. บัญชีเงินฝากธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาลอนดอน สหราชอาณาจักร ประเภทเงินฝาก (Deposit-Call) เลขที่บัญชี ๐๘๐๗-๑๗๙๕๗๔-๔๐๐ ชื่อบัญชี นางธนิภา พวงจำปา ยอดเงินฝากคงเหลือ ณ วันที่มีหน้าที่ยื่นบัญชี ๑๒,๒๓๘.๒๘ ปอนด์สเตอร์ลิง ๔. บัญชีเงินฝากธนาคารกรุงเทพ จำกัด(มหาชน) สาขาลอนดอน สหราชอาณาจักร ประเภทเงินฝาก (Deposit-Call) เลขที่บัญชี ๐๘๐๗-๑๗๙๕๗๔-๔๐๑ ชื่อบัญชี นางธนิภา พวงจำปา ยอดเงินฝากคงเหลือ ณ วันที่มีหน้าที่ยื่นบัญชี ๒๒๕,๗๒๑.๑๘ ปอนด์สเตอร์ลิง ๕. ห้องชุด เลขที่ ๖๘ ในอาคารชุด Wolfe House ๓๘๙ Kensington high street ลอนดอน สหราชอาณาจักร มี นางธนิภา พวงจำปา เป็นผู้ถือกรรมสิทธิ์โดยมีการกู้เงินจากธนาคารกรุงเทพ

จำกัด (มหาชน) สาขาลอนดอน มีหนี้คงค้างกับธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาลอนดอน บัญชีเงินกู้เลขที่ ๐๘๐๗-๑๗๙๕๗๔-๑๐๐ ณ วันที่มีหน้าที่ยื่นบัญชี ๒,๓๖๒,๕๐๐ ปอนด์สเตอร์ลิง และ ๖. เงินลงทุนของนางธนิภา พวงจำปา ในบริษัทปาล์ม บิซ คอร์ปอเรชั่น จำกัด จำนวน ๒๐,๐๐๐ หุ้น หมายเลขใบหุ้นที่ ๑๖๐๐๐๑ - ๑๘๐๐๐๐ ราคาจดทะเบียนหุ้นละ ๑๐๐ บาท มูลค่ารวม ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท ขอให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๓, ๘๑, ๑๕๘, ๑๖๗, ๑๘๘, ๑๙๔ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๔๐, ๔๑, ๔๒, ๑๑๙ ขอให้เพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้งของจำเลย เพิกถอนสิทธิเลือกตั้งของจำเลยมีกำหนดเวลาไม่เกินสิบปี และขอศาลมีคำสั่งให้จำเลยพ้นจากตำแหน่งนับแต่วันหยุดปฏิบัติหน้าที่ตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติ

จำเลยให้การปฏิเสธ

ระหว่างพิจารณาจำเลยยื่นคำร้องขอให้ศาลวินิจฉัยชี้ขาดเบื้องต้นในปัญหาข้อกฎหมายว่า โจทก์ไม่มีอำนาจฟ้อง เพราะคณะกรรมการ ป.ป.ช. ยังไม่ได้มีการปฏิบัติหรือกระทำการให้ครบถ้วนตามบทบัญญัติของกฎหมาย โดยคณะกรรมการ ป.ป.ช. ยังไม่ได้ส่งเรื่องของจำเลยให้ประธานวุฒิสภาพิจารณาก่อนส่งเรื่องให้อัยการสูงสุดฟ้องคดี คณะกรรมการ ป.ป.ช. กระทำโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย การออกกฎหมายหรือระเบียบว่าด้วยการยื่นบัญชี การตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๑๕๘ และการดำเนินคดีที่เกี่ยวข้องกับการยื่นบัญชี พ.ศ. ๒๕๖๑ กระทำไปโดยไม่มีอำนาจ ไม่ถูกต้องตามกฎหมาย ศาลมีคำสั่งให้รอไว้วินิจฉัยพร้อมมีคำพิพากษา

พิเคราะห์ข้อเท็จจริงที่ได้จากทางไต่สวนและพยานหลักฐานของคู่ความแล้ว ข้อเท็จจริงเบื้องต้นรับฟังได้ว่า จำเลยเข้ารับตำแหน่งรองเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและ

ปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๕๗ ต่อมาประธานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ได้ออกประกาศคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เรื่อง กำหนดตำแหน่งเจ้าหน้าที่ของรัฐที่จะต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๔ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๙ โดยกำหนดให้เจ้าหน้าที่ของรัฐตำแหน่งรองเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ มีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ประกาศดังกล่าวมีผลใช้บังคับวันที่ ๔ มกราคม ๒๕๖๐ ตามเอกสารหมายเลข จ.๑๐๔ จำเลยจึงมีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะต่อคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ต่อมาเมื่อวันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๖๐ จำเลยยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน กรณีเข้ารับตำแหน่งรองเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ตามบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินเอกสารหมายเลข จ.๙ และยื่นเอกสารประกอบบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินเพิ่มเติมอีกสามครั้ง เมื่อวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๖๐ วันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๖๑ และวันที่ ๔ มีนาคม ๒๕๖๒ ตามเอกสารหมายเลข จ.๑๐ จ.๑๒ และ จ.๒๗ ตามลำดับ วันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ จำเลยมีหนังสือถึงคณะกรรมการ ป.ป.ช. เรื่องขอส่งเอกสารหลักฐานประกอบการชี้แจงเพิ่มเติมเกี่ยวกับบัญชีเงินฝากธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาลอนดอน จำนวน ๓ บัญชี ตามเอกสารหมายเลข จ.๒๕ วันที่ ๒๖ เมษายน ๒๕๖๒ จำเลยมีหนังสือถึงคณะกรรมการ ป.ป.ช. เรื่องการชี้แจงข้อเท็จจริงและแก้ข้อกล่าวหา (ครั้งที่ ๑)

เกี่ยวกับบัญชีเงินฝากธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สาขาเซ็นทรัล ปิ่นเกล้า ตามเอกสารหมายเลข ๔๑ และวันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๖๒ จำเลยมีหนังสือถึงคณะกรรมการ ป.ป.ช. เรื่อง ขอส่งเอกสารเพิ่มเติมประกอบการชี้แจงข้อเท็จจริงและแก้ข้อกล่าวหา (ครั้งที่ ๑) ในส่วนเงินลงทุนของนางธนิกา พวงจำปา คู่สมรส ในบริษัทปาล์ม บีช คอร์ปอเรชั่น จำกัด ตามเอกสารหมายเลข ๔๒ คณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาแล้วมีมติเป็นเอกฉันท์ว่าจำเลยจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินดังกล่าวด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินจำนวน ๕ รายการ ได้แก่ บัญชีเงินฝากธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สาขาเซ็นทรัล ปิ่นเกล้า ประเภทกระแสรายวัน เลขที่บัญชี ๗๕๘-๑-๐๑๐๐๓-๐ บัญชีเงินฝากธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาลอนดอน สหราชอาณาจักร รวม ๓ บัญชี ได้แก่ บัญชีเงินฝาก ประเภทเงินฝากกระแสรายวัน เลขที่บัญชี ๐๘๐๗-๑๗๕๕๗๔-๐๐๐ ประเภทเงินฝาก (Deposit-Call) เลขที่บัญชี ๐๘๐๗-๑๗๕๕๗๔-๔๐๐ ประเภทเงินฝาก (Deposit-Call) เลขที่บัญชี ๐๘๐๗-๑๗๕๕๗๔-๔๐๑ ห้องชุด เลขที่ ๖๘ ในอาคารชุด Wolfe House ๓๘๙ Kensington High Street ลอนดอน สหราชอาณาจักร มีนางธนิกา พวงจำปา เป็นผู้ถือกรรมสิทธิ์ และมีมติเสียงข้างมากว่าการที่จำเลยไม่แสดงเงินลงทุนของนางธนิกา พวงจำปา ในบริษัทปาล์ม บีช คอร์ปอเรชั่น จำกัด จำนวน ๒๐,๐๐๐ หุ้น หมายเลขใบหุ้นที่ ๑๖๐๐๐๑-๑๘๐๐๐๐ เป็นการจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบและมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สิน ที่ประชุมจึงมีมติให้ส่งเรื่องให้อัยการสูงสุดเพื่อดำเนินการฟ้องคดีต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองเป็นคดีนี้

มีปัญหาคือต้องวินิจฉัยประการแรกตามคำร้องขอให้วินิจฉัยชี้ขาดเบื้องต้นในปัญหาข้อกฎหมายของจำเลยว่า โจทก์มีอำนาจฟ้องหรือไม่ โดยจำเลยอ้างว่า พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ บัญญัติเรื่องการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินของข้าราชการสำนักงาน ป.ป.ช. ไว้เป็นการเฉพาะตามมาตรา ๑๕๘ ประกอบมาตรา ๔๓ ว่าการดำเนินคดีกับพนักงานเจ้าหน้าที่สำนักงาน ป.ป.ช. และคณะกรรมการ ป.ป.ช. ต้องส่งสำนวนคดีให้ประธานวุฒิสภาพิจารณาเพื่อส่งเรื่องให้อัยการสูงสุดดำเนินการฟ้องคดีต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง แต่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มิได้ส่งเรื่องของจำเลยให้ประธานวุฒิสภาพิจารณา การที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ส่งเรื่องฟ้องคดีจำเลยต่ออัยการสูงสุดโดยตรงไม่ชอบด้วยกฎหมาย เป็นผลให้การออกกระเปียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ว่าด้วยการยื่นบัญชี การตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๑๕๘ และการดำเนินคดีที่เกี่ยวข้องกับการยื่นบัญชี พ.ศ. ๒๕๖๑ ไม่ชอบด้วยกฎหมาย เห็นว่าพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ ได้บัญญัติถึงการดำเนินคดีกับบุคคลที่มีหน้าที่ต้องยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สิน วิธีการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินเป็นหลักทั่วไปไว้ใน มาตรา ๑๐๒ มาตรา ๑๑๐ และ มาตรา ๑๑๔ ว่า สำหรับบุคคลในมาตรา ๑๐๒ (๑) ถึง (๙) ต้องยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ ต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. มาตรา ๑๑๐ บัญญัติว่า ในการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สิน ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการตรวจสอบความถูกต้องและความมีอยู่จริงของทรัพย์สินและหนี้สินตามบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินที่ยื่นไว้ต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ครั้งแรก และเมื่อมีการยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินครั้งต่อ ๆ ไปให้ตรวจสอบถึงเปลี่ยนแปลงของทรัพย์สินและหนี้สินด้วย ... และมาตรา ๑๑๔ วรรคสอง บัญญัติว่า กรณีตามวรรคหนึ่ง หากคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติว่าผู้ใด

จงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน หรือจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สิน ให้ดำเนินการดังต่อไปนี้ (๑) กรณีเป็นบุคคลตามมาตรา ๑๐๒ (๑) (๒) (๓) และ (๔) ให้เสนอเรื่องต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองเพื่อวินิจฉัย ทั้งนี้ ให้ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีอำนาจพิจารณาและพิพากษาคดีของบุคคลตามมาตรา ๑๐๒ (๔) ด้วย (๒) กรณีเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ ยกเว้นเจ้าหน้าที่ของรัฐตามมาตรา ๑๐๒ (๔) ให้เสนอเรื่องต่อศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบเพื่อวินิจฉัย...ซึ่งเป็นบททั่วไปที่ให้อำนาจคณะกรรมการ ป.ป.ช.เป็นโจทก์นำคดีขึ้นสู่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองได้โดยตรง แต่หากบุคคลที่มีหน้าที่ต้องยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินเป็นคณะกรรมการ ป.ป.ช. มาตรา ๔๒ บัญญัติแยกไว้ต่างหากว่า ให้กรรมการ ป.ป.ช. มีหน้าที่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินต่อประธานวุฒิสภา โดยให้ประธานวุฒิสภาแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สิน เพื่อตรวจสอบเบื้องต้นก่อนเสนอประธานวุฒิสภาพิจารณา และมาตรา ๔๓ บัญญัติว่า ในกรณีที่ปรากฏว่ามีการกระทำความผิดเกี่ยวกับการที่กรรมการผู้ใดจงใจไม่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินต่อประธานวุฒิสภา หรือจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินหรือหนี้สินอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบและมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สิน ให้ประธานวุฒิสภาส่งเรื่องให้อัยการสูงสุดเพื่อดำเนินการฟ้องคดีต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองต่อไป มิได้ให้อำนาจคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในการตรวจสอบและเสนอเรื่องต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองได้โดยตรง นอกจากนี้หากบุคคลที่มีหน้าที่ต้องยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินเป็นเจ้าหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ มาตรา ๑๕๘ ก็บัญญัติแยกไว้ต่างหาก

เช่นกันเพื่อให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตั้งแต่ระดับผู้อำนวยการกองขึ้นไป ผู้ช่วยพนักงานไตสวน พนักงานไตสวน หัวหน้าพนักงานไตสวน และพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งมีตำแหน่งและหน้าที่เกี่ยวกับการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สิน มีหน้าที่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ รวมทั้งทรัพย์สินที่มอบหมายให้อยู่ในความครอบครองหรือดูแลของบุคคลอื่นไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อมต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. เพื่อตรวจสอบและเปิดเผยผลการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สิน แต่เพื่อให้เกิดธรรมาภิบาลและเป็นการป้องกันการขัดกันแห่งผลประโยชน์ มาตรา ๑๕๘ วรรคสอง จึงบัญญัติให้นำความในมาตรา ๔๓ มาใช้บังคับกับการดำเนินคดีกับบุคคลดังกล่าวด้วยโดยอนุโลม คำว่า “การดำเนินคดี” ที่มาตรา ๑๕๘ วรรคสองให้นำมาใช้บังคับกับบุคคลดังกล่าว นั้น ย่อมมีความหมายชัดเจนอยู่ในตัวว่าเป็นกระบวนการขั้นตอนของการดำเนินคดีเท่านั้น มิใช่กระบวนการขั้นตอนการตรวจสอบทรัพย์สิน ซึ่งการที่บุคคลดังกล่าวจะถูกดำเนินคดีได้นั้นก็ต้องปรากฏว่าคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตรวจสอบบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินของบุคคลดังกล่าวแล้วพบเห็นว่าบุคคลเหล่านี้กระทำความผิด เพราะหากไม่ปรากฏว่าบุคคลดังกล่าวกระทำความผิดย่อมเป็นไปไม่ได้ที่จะถูกดำเนินคดี ดังนั้น ที่มาตรา ๑๕๘ วรรคสอง บัญญัติให้นำความในมาตรา ๔๓ มาใช้บังคับกับการดำเนินคดีกับบุคคลดังกล่าวด้วยโดยอนุโลมนั้น มีความหมายเพียงว่าในการดำเนินคดีกับบุคคลตามที่ระบุไว้ในมาตรา ๑๕๘ วรรคหนึ่ง คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะนำคดีขึ้นสู่ศาลโดยการเป็นโจทก์โดยตรงหาได้ไม่ จะต้องปฏิบัติตามมาตรา ๔๓ เสียก่อน กล่าวคือ ต้องส่งเรื่องให้อัยการสูงสุดตรวจสอบว่าควรดำเนินการฟ้องคดีต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือไม่ มิได้หมายความว่าต้องย้อนกลับส่งเรื่องไปให้ประธานวุฒิสภาพิจารณาตรวจสอบตามมาตรา ๔๒ อันเป็นการซ้ำซ้อนอีกครั้งแต่อย่างใด ส่วนที่จำเลยอ้างว่า คณะกรรมการ ป.ป.ช. ออกระเบียบและประกาศขัดต่อพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ พ.ศ.

๒๕๖๑ มาตรา ๑๕๘ และมาตรา ๔๓ นั้น เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจและหน้าที่ในการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินของพนักงานเจ้าหน้าที่ของสำนักงาน ป.ป.ช. ที่มีหน้าที่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สิน โดยไม่ต้องส่งเรื่องให้ประธานวุฒิสภาก่อนส่งเรื่องให้อัยการสูงสุดดำเนินการฟ้องคดีตั้งวินิจัยแล้ว คณะกรรมการ ป.ป.ช. ย่อมมีอำนาจออกระเบียบ ประกาศ และคำสั่งอันเกี่ยวข้องกับเรื่องดังกล่าวตามที่กฎหมายให้อำนาจได้ ดังนั้น การที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ออกระเบียบ คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ว่าด้วยการยื่นบัญชี การตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๑๕๘ และการดำเนินคดีที่เกี่ยวข้องกับการยื่นบัญชี พ.ศ. ๒๕๖๑ ข้อ ๓๓ ซึ่งกำหนดให้กรณีการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ยื่นบัญชีในตำแหน่งตั้งแต่ระดับผู้อำนวยการกองขึ้นไป และพนักงานเจ้าหน้าที่ ซึ่งมีตำแหน่งและหน้าที่เกี่ยวกับการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สิน ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นผู้ดำเนินการตรวจสอบทรัพย์สินเอง และข้อ ๓๕ ซึ่งกำหนดให้กรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติว่า ผู้ยื่นบัญชีจงใจไม่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สิน หรือจงใจยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินนั้นแล้ว ให้ผู้ตรวจสอบทรัพย์สินหรือผู้ที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมายส่งเรื่องให้อัยการสูงสุดเพื่อดำเนินการฟ้องคดีต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง และได้ออกประกาศ คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เรื่อง กำหนดตำแหน่งของผู้มีหน้าที่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินตามมาตรา ๑๐๒ พ.ศ. ๒๕๖๑ จึงเป็นการออกระเบียบและประกาศที่ชอบ โจทก์จึงมีอำนาจฟ้อง คำร้องขอให้วินิจัยชี้ขาดเบื้องต้นในปัญหาข้อกฎหมายของจำเลยฟังไม่ขึ้น

ส่วนที่จำเลยให้การว่า คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการไต่สวนโดยไม่ชอบ กระทำการผิดขั้นตอนเพื่อให้ได้มาซึ่งเอกสาร โดยอ้างถึงกรณีที่สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

มีหนังสือแจ้งเบาะแสว่า นางธนิภา พวงจำปา ภริยาจำเลยต้องสงสัยว่าอาจเกี่ยวข้องกับการฟอกเงิน โดยมีการทำธุรกรรมทั้งในและต่างประเทศในช่วงปี ๒๕๕๕ ถึง ปี ๒๕๕๙ อันเป็นการนำข้อเท็จจริงที่ไม่ผ่านกระบวนการที่ชอบด้วยกฎหมายมาดำเนินการตรวจสอบเชิงลึกกับจำเลย นอกจากนี้ คณะกรรมการ ป.ป.ช. ยังได้พิจารณาเห็นชอบตามที่สำนักตรวจสอบทรัพย์สินภาครัฐและรัฐวิสาหกิจ เสนอว่าจำเลยมิได้แสดงบัญชีเงินฝากของนางธนิภา ๗ บัญชี และบัตรเครดิต ๔ บัญชี แล้วมีมติให้ แจ้งข้อกล่าวหาแก่จำเลยเป็นคดีนี้ โดยไม่ได้มีการสอบถามข้อมูลต่าง ๆ จากจำเลยตามรัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๒๓๔ (๓) และมาตรา ๒๓๕ วรรคท้าย และ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๐๙ วรรคสอง และมาตรา ๑๑๔ วรรคสอง ทั้งที่จำเลยยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและ หนี้สินครั้งแรกตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนดเมื่อวันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๖๐ และยื่นบันทึก ชี้แจงรายงานแสดงบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินเพิ่มเติมเป็นครั้งที่ ๒ เมื่อวันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๖๑ ไว้ก่อนแล้วด้วยตนเอง การดำเนินการดังกล่าวของคณะกรรมการ ป.ป.ช. จึงมิได้เกิดจากการ ตรวจสอบตามระเบียบ ข้อบังคับ หรือประกาศของคณะกรรมการ ป.ป.ช. อีกทั้งเอกสารที่ คณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินอ้างถึง ก็มีข้อพิรุธสงสัยถึง ความมีอยู่จริงและความถูกต้องของเอกสาร เพราะไม่ปรากฏในสำนวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตั้งแต่แรก อีกทั้งการตรวจสอบบัญชีธนาคารต่าง ๆ ของนางธนิภาตั้งแต่ปี ๒๕๕๕ เป็นการตรวจสอบ ย้อนหลังซึ่งไม่มีกฎหมายกำหนดให้สามารถดำเนินการได้ จึงเป็นการตรวจสอบโดยมิชอบ การ ตรวจสอบธุรกรรมทางการเงินของจำเลย นางธนิภา และผู้ที่เกี่ยวข้องก็ไม่มี การขอมติจาก คณะกรรมการ ป.ป.ช. เพื่อให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและ ปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๓๘ นั้น เห็นว่า ในการดำเนินคดีอาญากับเจ้าหน้าที่ของรัฐ

พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๒๖ ให้อำนาจคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในการแสวงหาข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐาน เพื่อที่จะทราบข้อเท็จจริงหรือพิสูจน์ความผิดและเพื่อจะเอาตัวผู้กระทำความผิดมาฟ้องลงโทษ มาตรา ๓๗/๒ ซึ่งนำมาใช้บังคับกับการตรวจสอบบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของเจ้าหน้าที่ของรัฐ โดยอนุโลมตามมาตรา ๔๒ ยังบัญญัติให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจในการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินเพื่อพิสูจน์ความถูกต้องและความมีอยู่จริงของทรัพย์สินและหนี้สิน หากมีพฤติการณ์ปรากฏหรือมีเหตุอันควรสงสัยเกี่ยวกับการได้มาซึ่งทรัพย์สินและหนี้สินรายการใดโดยไม่ชอบ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจดำเนินการตรวจสอบธุรกรรมทางการเงินหรือการได้มาซึ่งทรัพย์สินและหนี้สินนั้นได้ โดยให้กระทำได้ต่อเมื่อมีการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินแล้ว ทั้งยังให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจเรียกข้อมูลเกี่ยวกับการทำธุรกรรมทางการเงินของบุคคลที่เกี่ยวข้องกับผู้ที่มีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินจากสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินได้อีกด้วย การที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการตรวจสอบเชิงลึกเกี่ยวกับทรัพย์สินของนางธนิกภายหลังจากที่จำเลยยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินไว้แล้ว เนื่องจากได้รับหนังสือแจ้งเบาะแสจากสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินและได้รับข้อมูลจากสำนักตรวจสอบทรัพย์สินภาครัฐและรัฐวิสาหกิจว่านางธนิกาต้องสงสัยเกี่ยวข้องกับการฟอกเงิน อันนำมาสู่การแจ้งข้อกล่าวหาแก่จำเลยเป็นคดีนี้ ย่อมถือได้ว่าเป็นกรณีมีพฤติการณ์ปรากฏหรือมีเหตุอันควรสงสัยเกี่ยวกับการได้มาซึ่งทรัพย์สินและหนี้สินรายการใดโดยไม่ชอบภายหลังจากที่จำเลยยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. แล้ว คณะกรรมการ ป.ป.ช. ย่อมมีอำนาจดำเนินการตรวจสอบธุรกรรมทางการเงินหรือการได้มาซึ่งทรัพย์สินและหนี้สินนั้น รวมถึงมีอำนาจเรียกข้อมูลเกี่ยวกับการทำธุรกรรมทางการเงินของบุคคลที่เกี่ยวข้องกับผู้ที่มีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดง

รายการทรัพย์สินและหนี้สินจากสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินได้ แม้ต่อมา พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ จะถูกยกเลิก แต่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๘๘ และ ๑๙๔ วรรคสอง ก็ยังบัญญัติให้ถือว่าบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินที่ยื่นไว้เดิมเป็นการยื่นตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ และการไต่สวน รวบรวมพยานหลักฐาน และการดำเนินการดังกล่าวของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ยังคงถือเป็นการดำเนินการโดยชอบ ทั้งมาตรา ๓๘ ยังให้อำนาจคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่จะขอข้อมูลจากสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินได้ในกรณีที่มีความจำเป็นต้องได้ข้อมูลเกี่ยวกับธุรกรรมทางการเงินของบุคคลนั้นหรือบุคคลที่เกี่ยวข้องในการดำเนินการตรวจสอบหรือไต่สวนเพื่อมีความเห็นหรือวินิจฉัยเกี่ยวกับการกระทำของบุคคลใด และมาตรา ๖๗ วรรคสาม บัญญัติให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. อาจนำพยานหลักฐานที่ได้จากการไต่สวนหรือพยานหลักฐานที่ได้มาจากต่างประเทศอันได้มาอย่างถูกต้องตามกฎหมายในคดีใดคดีหนึ่งมาใช้เป็นพยานหลักฐานประกอบสำนวนการไต่สวนที่เกี่ยวข้องได้ ส่วนที่จำเลยโต้แย้งว่าคณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการไต่สวนและตรวจสอบทรัพย์สินของจำเลยกรณีเข้ารับตำแหน่งโดยรวบรัด ไม่ได้ไต่สวนให้ได้ความถึงเจตนาของจำเลยและไม่ได้สอบถามข้อมูลต่าง ๆ จากจำเลยก่อน ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๒๓๔ (๓) และ มาตรา ๒๓๕ วรรคท้าย และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๐๙ วรรคสอง มาตรา ๑๑๔ วรรคสอง นั้น ทางไต่สวนได้ความว่า ภายหลังคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติเมื่อวันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ เห็นชอบให้ดำเนินการแจ้งข้อกล่าวหาแก่จำเลยกรณีไม่แสดงรายการทรัพย์สิน ๘ รายการ กับได้เห็นชอบให้ขยายระยะเวลาส่ง

เอกสารหลักฐานประกอบคำชี้แจงเพิ่มเติมตามที่จำเลยร้องขอ และมอบหมายให้กรรมการ ป.ป.ช. ผู้รับผิดชอบสำนวนพิจารณาขยายระยะเวลาชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาหากมีการขอ ตามเอกสารหมายเลข ๒๔ แล้ว ต่อมาจำเลยได้ยื่นหนังสือ ฉบับลงวันที่ ๒๔ และวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ ขอส่งเอกสารหลักฐานประกอบคำชี้แจงเพิ่มเติมและขอความเป็นธรรม ฉบับลงวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ ขอเลื่อนการรับทราบข้อกล่าวหาออกไปจนกว่าคณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาคำชี้แจงและการขอความเป็นธรรม ฉบับลงวันที่ ๔ มีนาคม ๒๕๖๒ ขอแจ้งบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน รายการเงินฝากของคู่สมรสเพิ่มเติม ๓ บัญชี และฉบับลงวันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๖๒ ขอเลื่อนการรับทราบข้อกล่าวหาครั้งที่ ๒ เนื่องจากติดอบรมในวันที่ ๖ มีนาคม ๒๕๖๒ ซึ่งตรงกับวันที่ คณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้มารับทราบข้อกล่าวหา และมีกำหนดเดินทางไปต่างประเทศ ระหว่างวันที่ ๗ ถึง ๑๘ มีนาคม ๒๕๖๒ ซึ่งสำนักงาน ป.ป.ช. ได้มีหนังสือลงวันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๖๒ แจ้งจำเลยว่า คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีกำหนดพิจารณาเรื่องการขอความเป็นธรรมในวันที่ ๖ มีนาคม ๒๕๖๒ ผลเป็นประการใดให้จำเลยไปพบคณะกรรมการ ป.ป.ช. ผู้รับผิดชอบสำนวนในวันดังกล่าวเวลา ประมาณ ๑๔ นาฬิกา ตามเอกสารหมายเลข ๒๔ จนกระทั่งเมื่อวันที่ ๖ มีนาคม ๒๕๖๒ คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติว่า คำชี้แจงเพิ่มเติมของจำเลยไม่มีข้อเท็จจริงหรือข้อมูลใหม่ที่จะเป็นเหตุให้ยุติการแจ้งข้อกล่าวหา และให้คณะกรรมการดำเนินการตรวจสอบทรัพย์สินต่อไป แต่ในวันดังกล่าวจำเลยไม่มาพบคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามนัดในหนังสือแจ้ง ตามเอกสารหมายเลข ๓๐ แสดงให้เห็นว่า คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ให้โอกาสจำเลยในการยื่นเอกสารหลักฐานและพิจารณาเรื่องที่จำเลยร้องขอความเป็นธรรมแล้ว รวมถึงอนุญาตให้จำเลยเลื่อนการรับทราบข้อกล่าวหาถึง ๒ ครั้ง และนัดจำเลยให้ไปชี้แจงต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. แต่จำเลยไม่ไปพบ ถือได้ว่าคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ให้โอกาส

จำเลยแก้ข้อกล่าวหาพอสมควรแล้ว การไต่สวนและตรวจสอบทรัพย์สินของคณะกรรมการ ป.ป.ช. มิได้เป็นการดำเนินการอย่างรวบรัดดังที่จำเลยกล่าวอ้างแต่อย่างใด ข้ออ้างของจำเลยฟังไม่ขึ้น

มีปัญหาต้องวินิจฉัยต่อไปว่า จำเลยจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน ด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินตามฟ้องหรือไม่ แต่โดยที่ทรัพย์สินและหนี้สินในคดีนี้มีหลายรายการ จึงเห็นควรวินิจฉัยตามกลุ่มของทรัพย์สินและหนี้สินเป็นลำดับไปดังนี้

บัญชีเงินฝากธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สาขาเซ็นทรัล ปิ่นเกล้า ประเภท กระแสรายวัน เลขที่บัญชี ๗๕๘-๑-๐๑๐๐๓-๐ ชื่อบัญชี นางธนิภา พวงจำปา ซึ่งเป็นคู่สมรส ยอดเงินฝากคงเหลือ ณ วันที่มีหน้าที่ยื่นบัญชี ๑๐,๐๐๐ บาท จำเลยให้การต่อสู้ว่า บัญชีกระแสรายวันดังกล่าวนางธนิภาเปิดมาเพื่อใช้ในการสั่งจ่ายเช็คเมื่อวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๑ ซึ่งบัญชีกระแสรายวันจะต้องมีเงินฝากในบัญชีไม่ต่ำกว่า ๑๐,๐๐๐ บาท หรือค้ำบัญชีไว้เพื่อรักษาบัญชี เป็นบัญชีที่ผูกคู่กันกับบัญชีเงินฝากธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สาขาเซ็นทรัลปิ่นเกล้า ประเภทออมทรัพย์ เลขที่บัญชี ๗๕๘-๒-๐๑๔๔๓-๙ ชื่อบัญชีนางธนิภา พวงจำปา ซึ่งจำเลยได้แสดงไว้ในบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินแล้วเมื่อวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๖๐ บัญชีทั้งสองบัญชีมีเงื่อนไขว่า หากมีการสั่งจ่ายเช็คในบัญชีกระแสรายวันเป็นจำนวนเท่าใด ธนาคารจะตัดยอดเงินจำนวนดังกล่าวในบัญชีออมทรัพย์โดยอัตโนมัติ รายการเคลื่อนไหวทางบัญชีทั้ง ๒ บัญชีจึงเกี่ยวข้องสัมพันธ์กัน เงินที่ผ่านบัญชีกระแสรายวันดังกล่าวทั้งหมด ตัดยอดหรือโอนมาจากบัญชีออมทรัพย์ จึงมีรายการเคลื่อนไหวทางบัญชีอย่างเดียวกัน การที่ไม่ได้แจ้งบัญชีกระแสรายวัน เกิดจากความเข้าใจของนางธนิภาว่ารายการเคลื่อนไหวที่ฝากถอนผ่านบัญชีกระแสรายวันจะตัดยอดมายังบัญชีเงินออมทรัพย์โดยอัตโนมัติจึงไม่มีจำนวนยอดคงเหลือ ทำให้ไม่ได้นำบัญชีดังกล่าวมาแจ้งไว้ในบัญชีแสดงรายการ

ทรัพย์สินและหนี้สิน และได้ความจากคำเบิกความของนางธนิภาเมื่อวันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๖๕ ว่า บัญชีกระแสรายวันดังกล่าวเป็นบัญชีส่วนตัวของนางธนิภา เปิดบัญชีตั้งแต่ปี ๒๕๕๑ พยานเป็นกรรมการผู้จัดการของบริษัทโกลบอลอินเตอร์และบริษัทจีไอ กรีน พาวเวอร์ จำกัด ซึ่งผลิตไบโอดีเซล ทั้งสองบริษัทมีบัญชีธนาคารของตนเอง แต่มีบางช่วงที่อาจจะต้องใช้เงินสำรองในวันที่ธนาคารปิดทำการ จะไม่สามารถจ่ายเช็คของบริษัทไปที่ธนาคารได้ เพื่อความสะดวกในการใช้เงินนางธนิภาจึงต้องนำเงินจากบริษัทเข้ามาไว้ในบัญชีกระแสรายวันนี้และใช้เบิกจ่ายในเวลาฉุกเฉิน ปัจจุบันนี้นางธนิภายังใช้บัญชีกระแสรายวันนี้กับบริษัททั้งสองเช่นเดิม เห็นว่า แม้บัญชีเงินฝากธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สาขาเซ็นทรัลปิ่นเกล้า ประเภทกระแสรายวัน เลขที่บัญชี ๗๕๘-๑-๐๑๐๐๓-๐ และบัญชีเงินฝากธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สาขาเซ็นทรัลปิ่นเกล้า ประเภทออมทรัพย์ เลขที่บัญชี ๗๕๘-๒-๐๑๔๔๓-๙ จะเปิดบัญชีคนละช่วงเวลา มีสถานะบัญชีที่แยกจากกันและมีวัตถุประสงค์ในการเปิดบัญชีแตกต่างกันก็ตาม แต่ข้อเท็จจริงปรากฏว่าบัญชีกระแสรายวันนี้เป็นบัญชีที่ผูกคู่กันบัญชีเงินฝากธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สาขาเซ็นทรัลปิ่นเกล้า ประเภทออมทรัพย์ เลขที่บัญชี ๗๕๘-๒-๐๑๔๔๓-๙ ซึ่งจำเลยได้แสดงไว้ในบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินเมื่อวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๖๐ แล้ว เมื่อพิจารณาสำเนารายการเดินบัญชีเงินฝากกระแสรายวัน เลขที่บัญชี ๗๕๘-๑-๐๑๐๐๓-๐ เอกสารหมาย จ.๔๖ แผ่นที่ ๑๐๒๘ - ๑๐๔๕ เปรียบเทียบกับสำเนารายการเดินบัญชีออมทรัพย์ เลขที่บัญชี ๗๕๘-๒-๐๑๔๔๓-๙ เอกสารหมาย จ.๔๘ แผ่นที่ ๑๐๕๑ - ๑๐๖๙ ซึ่งเป็นการเดินบัญชีตั้งแต่ปี ๒๕๕๘ ถึง ๒๕๖๑ โดยตรวจสอบรายการเดินบัญชีเงินฝากกระแสรายวันที่มียอดสูงกว่า ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาทขึ้นไป จะปรากฏยอดเงินดังกล่าวทุกยอดในรายการเดินบัญชีเงินฝากออมทรัพย์ด้วยเช่นกัน ยอดเงินเข้าออกของทั้งสองบัญชีมีความสอดคล้องสัมพันธ์กัน นอกจากนี้ นางธนิภายังคงใช้บัญชีกระแสรายวันดังกล่าวอยู่จนถึงปัจจุบัน ย่อมง่ายแก่การตรวจสอบ จึงไม่มี

เหตุผลที่นางธนิภาและจำเลยจะจงใจปกปิดเฉพาะบัญชีกระแสรายวันซึ่งมีเงินในบัญชีเพียง ๑๐,๐๐๐ บาท อีกทั้งได้ความจากนางวิไลรัตน์ ลิมดำเนิน ผู้จัดการธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สาขาเซ็นทรัล ปิ่นเกล้าว่า จำเลยไม่อาจขอตรวจสอบบัญชีธนาคารที่เป็นของนางธนิภาได้ กรณีจึงยังฟังไม่ได้ว่าจำเลยมีเจตนาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินจำนวนนี้

เงินลงทุนของนางธนิภา ในบริษัทปาล์ม บีช คอร์ปอเรชั่น จำกัด จำนวน ๒๐,๐๐๐ หุ้น หมายเลขใบหุ้นที่ ๑๖๐๐๐๑-๑๘๐๐๐๐ ราคาจดทะเบียนหุ้นละ ๑๐๐ บาท มูลค่ารวม ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท จำเลยให้การต่อสู้ทำนองว่า บริษัทปาล์ม บีช คอร์ปอเรชั่น จำกัด เป็นธุรกิจภายในครอบครัวของนางธนิภา มีนายมณฑล นันท์ น้องชายเป็นกรรมการผู้มีอำนาจ เดิมนางธนิภามีหุ้นจำนวนดังกล่าวจริง แต่ก็โอนให้นายธนกร นันท์ น้องชายแล้ว เมื่อวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๓ นางธนิภาไม่เคยได้รับเงินปันผลจากบริษัทดังกล่าว เพราะบริษัทขาดทุนมาโดยตลอด หยุดประกอบกิจการมาหลายปี มูลค่าหุ้นดังกล่าวเท่ากับศูนย์บาท เหตุที่นางธนิภายังคงมีชื่อเป็นผู้ถือหุ้นตามสำเนาบัญชีรายชื่อผู้ถือหุ้นเมื่อวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๔ และวันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๕๔ ครั้งที่ ๑ และที่ ๒ เป็นเพราะความผิดพลาดทางธุรการในการนำส่งบัญชีรายชื่อผู้ถือหุ้น (บอจ.๕) เห็นว่า แม้ตามสำเนาบัญชีรายชื่อผู้ถือหุ้นเมื่อวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๔ และวันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๕๔ ครั้งที่ ๑ และที่ ๒ ซึ่งเป็นเวลาก่อนจำเลยยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน กรณีเข้ารับตำแหน่ง มีรายชื่อผู้ถือหุ้น ๕ คน คือ นายมณฑล นันท์ นายวัชรินทร์ สุทธิประภา นายชกฤษณ์ พรหมเดชะ เด็กหญิงเมธา เจน สิริดำรงพันธุ์ รวมทั้งนางธนิภา ซึ่งระบุจำนวนหุ้นและหมายเลขใบหุ้นเหมือนกันทุกครั้ง แต่ตามสำเนาบัญชีรายชื่อผู้ถือหุ้นเมื่อวันที่ ๒๘ ตุลาคม ๒๕๕๓ วันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๕๔

และปี ๒๕๕๕ ถึงปี ๒๕๕๘ มีรายชื่อผู้ถือหุ้น ๖ คน คือ นายธนกร นายประจวบ นันท์ พลตำรวจเอก สมจิตต์ นันท์ นายวัชรินทร์ นายธกฤษณ์ และเด็กหญิงเมธา เจน ระบุจำนวนหุ้นและหมายเลขใบหุ้น เหมือนกันทุกครั้ง โดยไม่ปรากฏชื่อของนางธนิภาเป็นผู้ถือหุ้น สอดคล้องกับที่จำเลยอ้างว่านางธนิภา โอนหุ้นคืนให้นายธนกรแล้วตั้งแต่วันที่ ๒๘ ตุลาคม ๒๕๕๓ ส่วนสำเนาบัญชีรายชื่อผู้ถือหุ้นที่ยื่นในปี ๒๕๕๔ ครั้งที่ ๑ เมื่อวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ และครั้งที่ ๒ เมื่อวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๕๔ สำหรับรอบบัญชีวันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๕๔ กลับมาปรากฏชื่อนางธนิภาถือหุ้น ๒๐,๐๐๐ หุ้น หมายเลขใบหุ้นที่ ๑๖๐๐๐๑ - ๑๘๐๐๐๐ ราคาจดทะเบียนมูลค่าหุ้น หุ้นละ ๑๐๐ บาท รวมมูลค่า ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท อีก ซึ่งขณะนั้นบริษัทปาล์ม บีช คอร์ปอเรชั่น จำกัด ยังมิได้เลิกกิจการก็ตาม แต่ ได้ความจากคำเบิกความของนายมนทล นายธนกร และนายธกฤษณ์ ทำนองเดียวกันว่า บริษัท ปาล์ม บีช คอร์ปอเรชั่น จำกัด ไม่ได้ดำเนินกิจการมาหลายปี ผลประกอบการของบริษัทขาดทุนมา โดยตลอด ไม่มีการจ่ายเงินปันผล สอดคล้องกับรายงานของผู้สอบบัญชีเสนอต่อผู้บริหารของบริษัท ปาล์ม บีช คอร์ปอเรชั่น จำกัด ประกอบงบกำไรขาดทุน ตามสำเนางบแสดงฐานะการเงินของบริษัท ปาล์ม บีช คอร์ปอเรชั่น จำกัด เอกสารหมาย จ.๕๑ ว่า ในปี ๒๕๖๑ บริษัท ปาล์ม บีช คอร์ปอเรชั่น จำกัด มีหนี้สินหมุนเวียนสูงกว่าสินทรัพย์หมุนเวียน และมีผลขาดทุนเกินทุนเป็นจำนวนมาก ทั้ง ไม่ปรากฏว่านางธนิภาเข้าไปมีส่วนเกี่ยวข้องในการดำเนินกิจการหรือได้รับผลประโยชน์ในบริษัท ปาล์ม บีช คอร์ปอเรชั่น จำกัด อย่างไร จึงไม่มีเหตุให้นางธนิภาลับเข้าเป็นผู้ถือหุ้นในบริษัทดังกล่าว อีก นอกจากนี้การนำส่งบัญชีรายชื่อผู้ถือหุ้น (บอจ.๕) เป็นหน้าที่ของกรรมการผู้มีอำนาจเป็นผู้ดำเนินการ นางธนิภามีชื่อเป็นเพียงผู้ถือหุ้น ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการทำเอกสาร การตรวจสอบ รายชื่อผู้ถือหุ้น และการยื่นบัญชีรายชื่อผู้ถือหุ้นต่อนายทะเบียนหุ้นส่วนและบริษัท อาจทำให้นางธนิภาเข้าใจว่านางธนิภาไม่ได้ถือหุ้นในบริษัท ปาล์ม บีช คอร์ปอเรชั่น จำกัด แล้ว จึงไม่ได้แจ้งให้

จำเลยทราบ ทั้งหุ้นดังกล่าวเป็นของบริษัทซึ่งเป็นกิจการในบรรดาพี่น้องของนางธนิภาที่มีมานานแล้ว โดยไม่ปรากฏว่าจำเลยมีส่วนเกี่ยวข้องในการประกอบธุรกิจนี้เลย และขณะที่จำเลยมีหน้าที่บัญชี แสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินกรณีเข้ารับตำแหน่ง บริษัทดังกล่าวก็ไม่ได้ประกอบกิจการ มีผลประกอบการขาดทุน ไม่มีการจ่ายเงินปันผล ไม่มีมูลเหตุให้จำเลยต้องปกปิดการเป็นผู้ถือหุ้นของ นางธนิภา จึงเชื่อว่าจำเลยไม่ทราบถึงการเป็นผู้ถือหุ้นของนางธนิภาในบริษัทดังกล่าว ข้อเท็จจริงจึง ยังฟังไม่ได้ว่าจำเลยมีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินในส่วนนี้

สำหรับบัญชีเงินฝากธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาลอนดอน สหราชอาณาจักร ประเภทกระแสรายวัน (Current Account) เลขที่บัญชี ๐๘๐๗-๑๗๙๕๗๔-๐๐๐ ชื่อบัญชี นางธนิภา พวงจำปา ยอดเงินฝากคงเหลือ ณ วันที่มีหน้าที่ยื่นบัญชี ๐ ปอนด์สเตอร์ลิง ประเภทออมทรัพย์ (Deposit Call Account) เลขที่บัญชี ๐๘๐๗-๑๗๙๕๗๔-๔๐๐ ชื่อบัญชี นางธนิภา พวงจำปา ยอดเงินฝากคงเหลือ ณ วันที่มีหน้าที่ยื่นบัญชี ๑๒,๒๓๘.๒๘ ปอนด์สเตอร์ลิง ประเภทออมทรัพย์ (Deposit Call Account) เลขที่บัญชี ๐๘๐๗-๑๗๙๕๗๔-๔๐๑ ชื่อบัญชี นางธนิภา พวงจำปา ยอดเงินฝากคงเหลือ ณ วันที่มีหน้าที่ยื่นบัญชี ๒๒๕,๗๒๑.๑๘ ปอนด์สเตอร์ลิง และห้องชุดเลขที่ ๖๘ ในอาคารชุด Wolfe House ๓๘๙ Kensington High Street ลอนดอน สหราชอาณาจักร มีชื่อนางธนิภา พวงจำปา เป็นผู้ถือกรรมสิทธิ์โดยมีการกู้ยืมเงินจากธนาคาร กรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาลอนดอน มีหนี้คงค้างกับธนาคารบัญชีเงินกู้ (Loan Account) เลขที่ ๐๘๐๗-๑๗๙๕๗๔-๑๐๐ ณ วันที่มีหน้าที่ยื่นบัญชี ๒,๓๖๒,๕๐๐ ปอนด์สเตอร์ลิงนั้น จำเลยให้การว่า นางธนิภาเพียงแต่ถือกรรมสิทธิ์ในห้องชุดแทนนายโรเบิร์ต ลี (Mr.Robert Man Fa Li) นางธนิภาไม่มี ส่วนเกี่ยวข้องกับบริษัท Mega City Holdings Limited นายโรเบิร์ตเป็นผู้ผ่อนชำระเงินกู้ ขณะที่ จำเลยยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน จำเลยเข้าใจโดยสุจริตว่านางธนิภาโอนกรรมสิทธิ์

ห้องชุดและปิดบัญชีตามคำฟ้องแล้ว จำเลยเพิ่งทราบจากนางธนิกาหลังจากยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินไปแล้วว่ายังไม่สามารถไถ่ถอนจำนองและปิดบัญชีได้ จำเลยจึงมีหนังสือชี้แจงเพิ่มเติม ครั้งที่ ๒ ฉบับลงวันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๖๑ แต่ได้รับความจากคำเบิกความนายพิริยเทพ หอมหวล ผู้จัดการธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาลอนดอน ว่า นายพิริยเทพได้รับแจ้งจากนายธนกร นันที ซึ่งเป็นเจ้าของร้านอาหารไทยในกรุงลอนดอนว่า นางธนิกาต้องการกู้เงินจากธนาคาร ต่อมานางธนิกาโทรศัพท์ติดต่อนายพิริยเทพแจ้งว่าต้องการกู้เงินเพื่อนำไปซื้อห้องชุดปล่อยให้เช่า หลังจากนั้นธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) ในประเทศไทยมอบหมายให้เจ้าหน้าที่ธนาคารนำเอกสารที่เกี่ยวข้องไปให้นางธนิการอกข้อมูลตามแบบฟอร์มของธนาคารเพื่อใช้ในการขอกู้เงินเป็นการขอกู้เงินในรูปแบบ Buy to Let คือ การกู้เงินเพื่อนำไปซื้อสังหาริมทรัพย์เพื่อปล่อยเช่าโดยนำค่าเช่ามาชำระเงินกู้ถือเป็นการลงทุนรูปแบบหนึ่ง ซึ่งธนาคารต้องประเมินหลักทรัพย์ที่นำมาค้ำประกันเงินกู้ว่ามีศักยภาพในการนำไปปล่อยเช่าเพื่อนำค่าเช่ามาชำระเงินกู้ได้มากน้อยเพียงใด รวมทั้งมูลค่าหลักทรัพย์ห้องชุดที่นางธนิกาจะซื้อเป็นอสังหาริมทรัพย์ใหม่ อยู่ในทำเลดีเพ็งก่อสร้างเสร็จ ธนาคารจึงพิจารณาปล่อยกู้ ๓,๑๕๐,๐๐๐ ปอนด์สเตอร์ลิง จากยอดซื้อ ๔,๕๐๐,๐๐๐ ปอนด์สเตอร์ลิง ห้องชุดดังกล่าวได้รับการประเมินว่าสามารถปล่อยเช่าได้ในราคาประมาณ ๑๓๐,๐๐๐ ปอนด์สเตอร์ลิง ต่อปี นอกจากนี้ธนาคารยังประเมินความสามารถในการชำระหนี้ของผู้กู้ คือ นางธนิกา ซึ่งส่งเอกสารแสดงว่านางธนิกามีแหล่งเงินได้จากบริษัท Mega City Holdings Limited ที่นางธนิกาเป็นกรรมการและได้รับเงินปันผล กับเอกสารรับรองสถานะทางการเงินที่ออกโดยธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) ของบริษัท Global Palm Oil Co.,Ltd. ในประเทศไทย ซึ่งนางธนิกาเป็นกรรมการผู้จัดการ ตามเอกสารหมายเลข จ.๖๖ และ จ.๖๗ ในการนี้นางธนิกาได้เปิดบัญชีกับธนาคารเมื่อวันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๕๗ เพื่อใช้ในการชำระหนี้เงินกู้แก่ธนาคาร นางธนิกาเบิก

ถอนเงินกู้ทั้งจำนวนเมื่อวันที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๗ ในส่วนห้องชุดดังกล่าวนางธนิก้าทำการซื้อและกรรมสิทธิ์ถูกโอนมายังนางธนิก้าในวันเดียวกัน โดยมีการจดทะเบียนจำนองไว้กับธนาคาร และปรากฏชื่อบริษัท Falcon Energy International Limited ซึ่งมีความเกี่ยวข้องกับนางธนิก้าเป็นผู้ริเริ่มซื้อห้องชุดดังกล่าว และก่อนการขอกู้เงินจากธนาคารมีการชำระเงินดาวน์ค่าห้องชุดจำนวน ๔ ครั้ง เป็นเงินรวม ๑,๑๑๖,๐๐๐ ปอนด์สเตอร์ลิง ตามเอกสารหมายเลข จ.๖๘ และ จ.๖๙ ซึ่งนายพิริยเทพเชื่อว่าเป็นเงินของนางธนิก้า นางธนิก้าได้ถอนจำนองและปิดบัญชีเงินกู้เมื่อวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๖๑ และปิดบัญชีที่เหลือทั้งหมดในวันที่ ๒๙ มกราคม ๒๕๖๑ นอกจากนี้ยังได้ความจากนางสาวเกษมาภรณ์ เจริญกุล ผู้ชำนาญการฝ่ายอำนวยการสาขาต่างประเทศ ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) ว่า ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาลอนดอน ต้องการให้นางธนิก้ายืนยันตัวตนนางสาวเกษมาภรณ์ได้รับมอบหมายจากธนาคารให้นำสำเนาหนังสือเดินทางมาให้นางธนิก้าลงชื่อรับรอง และขอรับสำเนาบัตรประจำตัวประชาชนและสำเนาทะเบียนบ้านจากนางธนิก้าโดยให้ลงลายมือชื่อรับรองเอกสารดังกล่าวต่อหน้านางสาวเกษมาภรณ์ เมื่อตรวจสอบความถูกต้องของเอกสารทั้งหมดแล้ว จึงส่งไปยังธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาลอนดอน เห็นว่า ในการกู้ยืมเงินนี้นายพิริยเทพยืนยันมาโดยตลอดว่านางธนิก้าเป็นผู้ติดต่อและทำสัญญากู้เพื่อซื้อห้องชุดดังกล่าวกับธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาลอนดอน ด้วยตนเอง โดยมีได้แจ้งว่ามีบุคคลร่วมลงทุนด้วยเอกสารที่นำส่งประกอบการขอกู้เงินก็ล้วนเกี่ยวข้องกับสถานะทางการเงินของนางธนิก้าในบริษัท Mega City Holding Limited โดยตรง นายโรเบิร์ตถูกระบุให้เป็นเพียงผู้ประสานงานเนื่องจากเป็นบุคคลที่สามารถสื่อสารภาษาอังกฤษได้ดีเท่านั้น ที่นายโรเบิร์ตให้การว่า เคยติดต่อขอกู้เงินจากธนาคารกรุงเทพฯ ในนามบริษัท Mega City Holding Limited เพื่อซื้อห้องชุดดังกล่าว แต่ธนาคารปฏิเสธเนื่องจากบริษัท Mega City Holding Limited ไม่มีความน่าเชื่อถือ และเจ้าหน้าที่ธนาคาร

แนะนำให้นายโรเบิร์ตหาผู้กู้มากู้แทนนั้น ก็ได้ความจากคำเบิกความนายพิริยเทพว่า นายโรเบิร์ตไม่ได้เป็นลูกค้านาคาร ไม่เคยยื่นขอกู้เงินกับธนาคาร ทั้งนายโรเบิร์ตเองก็ได้ยืนยันว่าเจ้าหน้าที่ธนาคารคนใดเป็นผู้แนะนำเช่นนั้น ดังนี้ ข้อต่อสู้ของจำเลยที่ว่าบริษัท Mega City Holding Limited เป็นของนายโรเบิร์ต ลี แต่ผู้เดียว นางธนิภาไม่มีส่วนเกี่ยวข้องด้วย จึงไม่น่าเชื่อถือ เชื่อว่านางธนิภาเป็นผู้ริเริ่มติดต่อขอกู้ยืมเงินกับธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาลอนดอน และเปิดบัญชีประเภทเงินฝากกระแสรายวัน Current Account เลขที่บัญชี ๐๘๐๗-๑๗๙๕๗๔-๐๐๐ ชื่อบัญชี นางธนิภา พวงจำปา บัญชีประเภท Deposit-Call เลขที่บัญชี ๐๘๐๗-๑๗๙๕๗๔-๔๐๐ ชื่อบัญชี นางธนิภา พวงจำปา และบัญชีประเภท Deposit-Call เลขที่บัญชี ๐๘๐๗-๑๗๙๕๗๔-๔๐๑ ชื่อบัญชี นางธนิภา พวงจำปา เพื่อตนเอง ส่วนเงินค่าห้องชุดที่จำเลยอ้างว่านายโรเบิร์ตเป็นผู้ชำระ นางธนิภาไม่มีส่วนเกี่ยวข้องในการชำระเงินด้วยนั้น ก็ได้ความจากคำเบิกความของนายชกฤษณ์ พรหมเดชะ ว่า เดิมนายชกฤษณ์ในนามของบริษัท Falcon Energy International Limited เป็นผู้จองซื้อห้องชุดเลขที่ ๖๘ ดังกล่าว โดยได้ผ่อนชำระเงินดาวน์ไปแล้ว ๔ งวด สอดคล้องกับคำเบิกความของนายพิริยเทพที่ว่าบริษัท Falcon Energy International Limited เป็นผู้ริเริ่มในการซื้อห้องชุดดังกล่าว และผ่อนชำระเงินดาวน์ไปแล้วเป็นจำนวน ๑,๑๑๖,๐๐๐ ปอนด์สเตอร์ลิง ดังนี้ เมื่อพิจารณาถึงจำนวนเงินดาวน์ที่บริษัท Falcon Energy International Limited ผ่อนชำระไปแล้ว ซึ่งนับว่าเป็นจำนวนเงินไม่น้อย ย่อมแสดงถึงสถานะความน่าเชื่อถือทางการเงินของบริษัทได้ระดับหนึ่ง บริษัท Falcon Energy International Limited ย่อมที่จะขอกู้ยืมเงินจากธนาคารได้โดยตรง ไม่มีเหตุผลที่จะต้องให้นายโรเบิร์ตในนามบริษัท Mega City Holding Limited ซึ่งถูกอ้างว่าเป็นผู้ร่วมลงทุนด้วยเป็นผู้ไปขอกู้เงินแทนแล้วไม่สามารถกู้เงินได้ จนต้องให้นางธนิภามาทำสัญญากู้เงินแทน ให้สลับซับซ้อนผิดปกตวิสัยสุจริตชน ประการสำคัญที่สุดนางธนิภายังเป็นผู้อ้างสิทธิเข้ารับเอาประโยชน์

จากเงินค่าจองห้องชุดที่บริษัท Falcon Energy International Limited ได้ชำระไว้แล้วจำนวน ๔ งวด เป็นเงิน ๑,๑๑๖,๐๐๐ ปอนด์สเตอร์ลิง โดยไม่ปรากฏว่านายรณฤกษ์หรือบริษัท Falcon Energy International Limited หรือนายโรเบิร์ต มีหนังสือโอนสิทธิในเงินค่าจองห้องชุดให้แก่ นางธนิภา ย่อมมีเหตุให้เชื่อว่านางธนิภาเป็นผู้ชำระเงินค่าจองห้องชุดดังกล่าวทั้งสี่งวดเอง หากใช้นายรณฤกษ์หรือบริษัท Falcon Energy International Limited เป็นผู้ชำระเงินค่าจองห้องชุดไม่เป็นผลให้ข้ออ้างของจำเลยที่ว่านางธนิภาถือกรรมสิทธิ์ในห้องชุดดังกล่าวแทนนายโรเบิร์ต โดยนางธนิภาจะได้รับผลประโยชน์ตอบแทนในอัตราร้อยละ ๑๐ ของผลกำไรที่ได้จากการขายห้องชุดเป็นการตอบแทน ฟังไม่ขึ้นเช่นกัน ข้อเท็จจริงฟังได้ว่านางธนิภาเป็นผู้ถือกรรมสิทธิ์ห้องชุด เลขที่ ๖๘ ในอาคารชุด Wolfe House ๓๘๙ Kensington High Street ลอนดอน สหราชอาณาจักร ซึ่งได้จดทะเบียนจำนองไว้แก่ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาลอนดอน โดยการกู้เงินจากธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาลอนดอน กับเปิดบัญชีประเภทเงินฝากกระแสรายวัน Current Account เลขที่บัญชี ๐๘๐๗-๑๗๙๕๗๔-๐๐๐ ประเภท Deposit-Call เลขที่บัญชี ๐๘๐๗-๑๗๙๕๗๔-๔๐๐ ประเภท Deposit-Call เลขที่บัญชี ๐๘๐๗-๑๗๙๕๗๔-๔๐๑ ในขณะที่จำเลยมีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินในกรณีเข้ารับตำแหน่งรองเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ปัญหาที่ต้องพิจารณาต่อไปมีว่าจำเลยทราบหรือนางธนิภามีภาระหนี้สินและทรัพย์สินดังกล่าวหรือไม่ นางธนิภาเบิกความว่าได้แจ้งเรื่องหนี้สินและทรัพย์สินดังกล่าวให้จำเลยทราบแล้ว จำเลยให้การต่อสู้ว่า ในระหว่างที่มีการผ่อนชำระเงินต้นและดอกเบี้ยแก่ธนาคารกรุงเทพฯ นางธนิภาได้โอนห้องชุดเลขที่ ๖๘ คืนแก่นายโรเบิร์ตในฐานะเจ้าของห้องชุดที่แท้จริงแล้วเมื่อวันที่ ๓ มกราคม ๒๕๖๐ โดยนายโรเบิร์ตส่งเอกสารของนางธนิภาทางจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ให้เจ้าหน้าที่ธนาคารกรุงเทพฯรับทราบแล้ว นางธนิภาจึงเชื่อโดยสุจริตว่าได้โอนห้องชุด

ดังกล่าวไปแล้ว เป็นเหตุให้จำเลยมิได้ยื่นบัญชีหนี้สินและทรัพย์สินรายการดังกล่าว แต่กลับได้ความจากคำเบิกความของนายพิริยเทพว่า ที่นางธนิภาโทรศัพท์แจ้งเรื่องทำสัญญาซื้อขายห้องชุดเลขที่ ๖๘ ให้แก่นายโรเบิร์ตนั้น ธนาकरแจ้งให้ทราบแล้วว่าธนาकरไม่รับรู้และไม่ยอมรับเรื่องดังกล่าวเนื่องจากถือว่าเป็นเรื่องส่วนตัวของผู้กู้ นางธนิภายังคงเป็นลูกหนี้ของธนาकरโดยมีห้องชุดดังกล่าวเป็นหลักประกัน เนื่องจากนางธนิภามีได้ปฏิบัติตามขั้นตอนที่ถูกต้องตามสัญญา ซึ่งตามกฎหมายอังกฤษหากผู้กู้ประสงค์จะขายอสังหาริมทรัพย์ที่เป็นหลักประกันของธนาकरจะต้องมาติดต่อดังกล่าวและขออนุญาตขายก่อน แต่นางธนิภายังคงให้นายโรเบิร์ตนำหนังสือฉบับลงวันที่ ๓ มกราคม ๒๕๖๐ มายื่นต่อธนาकरอีก โดยเป็นการยื่นภายหลังวันที่ ๓ มกราคม ๒๕๖๐ ประมาณ ๒ ถึง ๓ เดือน ธนาकरจึงมีหนังสือแจ้งไปยังนางธนิภาอย่างเป็นทางการเมื่อวันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๖๐ ตามเอกสารหมายเลข จ.๘๐ และ จ.๘๑ หลังจากนั้นนางธนิภามีหนังสือตอบกลับมาว่าขอยกเลิกการซื้อขายห้องชุดดังกล่าวและยอมรับว่ายังเป็นลูกหนี้ตามสัญญาอยู่กับธนาकरอยู่ ตามเอกสารหมายเลข จ.๘๒ และ จ.๘๓ ต่อมานางธนิภาได้แจ้งทางโทรศัพท์ว่าจะขายห้องชุดดังกล่าวและต้องการไถ่ถอนจำนอง โดยเป็นการแจ้งล่วงหน้าประมาณ ๒ เดือน ก่อนทำการขายห้องชุด นายพิริยเทพจึงอธิบายขั้นตอนและวิธีการซื้อขายที่ถูกต้องให้ทราบว่า การซื้อขายกรณีนี้เป็นการขายและปิดบัญชีเงินกู้ก่อนครบกำหนดสัญญาเงินกู้ ธนาकरจะคิดค่าธรรมเนียมปิดบัญชีก่อนครบกำหนดด้วย เห็นว่า การซื้อขายห้องชุดดังกล่าวที่จำเลยอ้างว่านางธนิภาโอนขายคืนให้นายโรเบิร์ตเมื่อวันที่ ๓ มกราคม ๒๕๖๐ แล้วนั้น ความจริงแล้วก็ได้มีการโอนซื้อขายกัน ทั้งวันที่จำเลยอ้างว่ามีการซื้อขายคืนกันนี้ก็เป็นวันก่อนหน้าที่จำเลยมีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินเพียง ๑ วัน เท่านั้น ประการสำคัญที่สุดเอกสารที่จำเลยอ้างถึงการซื้อขายดังกล่าวก็ถูกจัดส่งให้ธนาकरกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาลอนดอน หลังจากนั้นถึงประมาณ ๒ ถึง ๓ เดือน ข้ออ้างของจำเลยฟังเป็นพิรุธ ส่วนที่ภายหลังจำเลยมีหนังสือชี้แจง

ข้อเท็จจริงเพิ่มเติม ครั้งที่ ๒ ฉบับลงวันที่ ๓๐ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๑ เกี่ยวกับทรัพย์สินและหนี้สินดังกล่าว ก็เป็นการชี้แจงข้อเท็จจริงหลังจากสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินมีหนังสือแจ้งเบาะแสเรื่องนางธนิภาแล้วตั้งแต่วันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑ นอกจากนี้ยังเป็นเวลาภายหลังจากที่ธนาคารมีหนังสือแจ้งเรื่องการขายที่ไม่มีผลทางกฎหมายเป็นเวลานานกว่า ๘ เดือน และเป็นเวลาหลังจากขายห้องชุดและปิดบัญชีตามคำฟ้องไปแล้วกว่า ๔ เดือน นับเป็นพิรุณ นางธนิภาย่อมทราบดีว่า ณ วันที่จำเลยมีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินนั้น กรรมสิทธิ์ในห้องชุดยังเป็นชื่อของนางธนิภาอยู่ นางธนิภาประกอบธุรกิจมาเป็นระยะเวลานานพอสมควร ทั้งยังเคยรับราชการที่สำนักงานส่งเสริมงานตุลาการ กระทรวงยุติธรรม ย่อมต้องตระหนักดีว่าเรื่องดังกล่าวเป็นเรื่องสำคัญต่อจำเลยซึ่งเป็นผู้บริหารระดับสูงในสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เชื่อว่าจำเลยย่อมต้องทราบว่านางธนิภายังคงเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ห้องชุดซึ่งยังมียอดหนี้ค้างชำระกับธนาคารและมีบัญชีเงินฝากและเงินกู้ตามคำฟ้องในขณะจำเลยยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน กรณีเข้ารับตำแหน่ง ข้อต่อสู้ของจำเลยฟังไม่ขึ้น เมื่อข้ออ้างของจำเลยส่วนนี้ไม่มีน้ำหนักให้รับฟัง การกระทำของจำเลยจึงเป็นการจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบและมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่าจำเลยมีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินนั้น อันเป็นความผิดตามฟ้อง

อนึ่ง แม้ภายหลังการกระทำความผิด ได้มีพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มีผลใช้บังคับเมื่อวันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๖๑ โดยยกเลิกพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ แต่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๖๗ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้ภายหลังการกระทำความผิดยังคงบัญญัติให้การกระทำตามคำร้องเป็นความผิดอยู่และมีระวางโทษเท่าเดิม จึงต้องใช้กฎหมายที่ใช้ในขณะกระทำผิด บังคับแก่คดีนี้ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒ วรรคหนึ่ง ส่วนมาตรการจำกัดสิทธิทางการเมืองตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๘๑ ไม่เป็นคุณ จึงต้องใช้พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔๑ บังคับแก่คดีนี้ มีผลให้จำเลยพ้นจากตำแหน่งนับแต่วันที่มีคำวินิจฉัย นอกจากนี้การกระทำของจำเลยยังเป็นความผิดฐานเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามมาตรา ๑๑๙ ด้วย

วินิจฉัยว่านายประหยัด พวงจำปา จำเลยจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ กรณีเข้ารับตำแหน่งรองเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔๐ และมาตรา ๔๑ ประกอบพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๓, ๑๑๔ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๑๕๘ มีผลให้จำเลยพ้นจากตำแหน่งนับแต่วันที่มีคำวินิจฉัย และห้ามมิให้จำเลยดำรงตำแหน่งเจ้าหน้าที่ของรัฐเป็นเวลาห้าปีนับแต่วันที่พ้นจากตำแหน่ง ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔๑ กับมีความผิดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๑๙ ลงโทษจำคุก ๔ เดือน และปรับ ๑๐,๐๐๐ บาท ไม่ปรากฏว่าจำเลยได้รับโทษจำคุกมาก่อน โทษจำคุกให้รอการ

(อม.๕๐)

- ๒๖ -

ลงโทษไว้มีกำหนด ๑ ปี ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๕๖ ไม่ชำระค่าปรับให้จัดการตาม
ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๙, ๓๐ คำขออื่นนอกจากนี้ให้ยก.

นายวงศ์พร จิระภาค

(อม.๓๑)

ความเห็นในการวินิจฉัยคดี

คดีหมายเลขดำที่ อม. ๑ /๒๕๖๔
คดีหมายเลขแดงที่ อม. ๕/๒๕๖๖

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์
ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

วันที่ ๒๓ เดือน กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๖๖

ระหว่าง	{	อัยการสูงสุด	โจทก์
		นายประยุทธ์ พวงจำปา	จำเลย

เรื่อง การแสดงบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สิน

โจทก์ฟ้องว่า จำเลยเข้ารับตำแหน่งรองเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๕๗ ต่อมา มีประกาศคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เรื่อง กำหนดตำแหน่งเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งจะต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔๐ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๔ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๙ กำหนดให้เจ้าหน้าที่ของรัฐตำแหน่งรองเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ มีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีผล

ใช้บังคับวันที่ ๔ มกราคม ๒๕๖๐ จำเลยจึงมีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. วันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๖๐ จำเลย ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน กรณีเข้ารับตำแหน่งรองเลขาธิการคณะกรรมการป้องกัน และปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ และยื่นเอกสารประกอบบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน เพิ่มขึ้นอีกสามครั้ง เมื่อวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๖๐ วันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๖๑ และวันที่ ๔ มีนาคม ๒๕๖๒ ตามลำดับ จำเลยจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มา แห่งทรัพย์สินหรือหนี้สิน จำนวน ๖ รายการ ของนางธนิภา พวงจำปา คู่สมรส ขอให้ลงโทษตาม พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๓, ๘๑, ๑๕๘, ๑๖๗, ๑๘๘, ๑๙๔ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกัน และปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๔๐, ๔๑, ๔๒, ๑๑๙ ขอให้ เพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้งของจำเลย เพิกถอนสิทธิเลือกตั้งของจำเลยมีกำหนดเวลาไม่เกินสิบปี และให้จำเลยพ้นจากตำแหน่งนับแต่วันหยุดปฏิบัติหน้าที่

จำเลยให้การปฏิเสธ

ระหว่างพิจารณาจำเลยยื่นคำร้องขอให้วินิจฉัยชี้ขาดเบื้องต้นในปัญหาข้อกฎหมายว่า โจทก์ไม่มีอำนาจฟ้อง เพราะคณะกรรมการ ป.ป.ช. ไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติของกฎหมาย โดย คณะกรรมการ ป.ป.ช. ไม่ส่งเรื่องของจำเลยให้ประธานวุฒิสภาพิจารณา แต่ปฏิบัติข้ามขั้นตอนโดยส่ง เรื่องให้อัยการสูงสุดฟ้องจำเลยทันที เป็นการกระทำโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย การออกกระเปียบ คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ว่าด้วยการยื่นบัญชี การตรวจสอบทรัพย์สิน และหนี้สินของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๑๕๘ และการดำเนินคดีที่เกี่ยวข้องกับการยื่นบัญชี

พ.ศ. ๒๕๖๑ กระทำไปโดยไม่มีอำนาจ ไม่ถูกต้องตามกฎหมาย ศาลมีคำสั่งให้รอไว้วินิจฉัยพร้อม
มีคำพิพากษา

พิเคราะห์แล้ว ข้อเท็จจริงเบื้องต้นรับฟังได้ว่า จำเลยเข้ารับตำแหน่งรองเลขาธิการ
คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๕๗ ตามประกาศ
สำนักนายกรัฐมนตรีเอกสารหมายเลข จ.๘ ต่อมา มีประกาศคณะกรรมการป้องกันและปราบปราม
การทุจริตแห่งชาติ เรื่อง กำหนดตำแหน่งเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งจะต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สิน
และหนี้สินตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต
พ.ศ. ๒๕๕๒ มาตรา ๔๐ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกัน
และปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๔ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๕ กำหนดให้เจ้าหน้าที่ของ
รัฐตำแหน่งรองเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติมีหน้าที่ยื่นบัญชี
แสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ประกาศดังกล่าวมีผลใช้บังคับวันที่ ๔
มกราคม ๒๕๖๐ ตามเอกสารหมายเลข จ.๑๐๔ จำเลยจึงมีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและ
หนี้สินของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. วันที่ ๓๐ มกราคม
๒๕๖๐ จำเลยยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน กรณีเข้ารับตำแหน่งรองเลขาธิการ
คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ตามบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน
เอกสารหมายเลข จ.๘ จำเลยยื่นเอกสารประกอบบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินเพิ่มเติมอีก
สามครั้ง เมื่อวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๖๐ วันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๖๑ และวันที่ ๔ มีนาคม ๒๕๖๒
ตามเอกสารหมายเลข จ.๑๐ จ.๑๒ และ จ.๒๗ ตามลำดับ วันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ จำเลยมีหนังสือ
ถึงคณะกรรมการ ป.ป.ช. เรื่อง ขอส่งเอกสารหลักฐานประกอบการชี้แจงเพิ่มเติมเกี่ยวกับบัญชีเงิน
ฝากธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาลอนดอน จำนวน ๓ บัญชี ตามเอกสารหมายเลข จ.๒๕ วันที่

๒๖ เมษายน ๒๕๖๒ จำเลยมีหนังสือถึงคณะกรรมการ ป.ป.ช. เรื่อง การชี้แจงข้อเท็จจริงและ
แก้ข้อกล่าวหา (ครั้งที่ ๑) เกี่ยวกับบัญชีเงินฝากธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สาขาเซ็นทรัล
ปิ่นเกล้า ตามเอกสารหมายเลข จ.๔๑ และวันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๖๒ จำเลยมีหนังสือถึงคณะกรรมการ
ป.ป.ช. เรื่อง ขอส่งเอกสารเพิ่มเติมประกอบการชี้แจงข้อเท็จจริงและแก้ข้อกล่าวหา (ครั้งที่ ๑)
ในส่วนเงินลงทุนของนางธนิภา พวงจำปา ในบริษัทปาล์ม บีช คอร์ปอเรชั่น จำกัด ตามเอกสารหมายเลข
จ.๔๒ คณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาแล้วมีมติเป็นเอกฉันท์ว่า จำเลยจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการ
ทรัพย์สินและหนี้สินด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมี
พฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินจำนวน ๕ รายการ
ได้แก่ บัญชีเงินฝากธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สาขาเซ็นทรัล ปิ่นเกล้า ประเภทกระแสรายวัน
เลขที่บัญชี ๗๕๘ - ๑ - ๐๑๐๐๓ - ๐ บัญชีเงินฝากธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขา
ลอนดอน สหราชอาณาจักร รวม ๓ บัญชี ได้แก่ บัญชีเงินฝาก ประเภทเงินฝากกระแสรายวัน
(Current Account) เลขที่บัญชี ๐๘๐๗ - ๑๗๙๕๗๔ - ๐๐๐ ประเภทเงินฝาก (Deposit Call
Account) เลขที่บัญชี ๐๘๐๗ - ๑๗๙๕๗๔ - ๔๐๐ ประเภทเงินฝาก (Deposit Call Account)
เลขที่บัญชี ๐๘๐๗ - ๑๗๙๕๗๔ - ๔๐๑ ห้องชุด เลขที่ ๖๘ ในอาคารชุด Wolfe House ๓๘๙
Kensington High Street ลอนดอน สหราชอาณาจักร มีนางธนิภาเป็นผู้ถือกรรมสิทธิ์ และมีมติเสียง
ข้างมากกว่า การที่จำเลยไม่แสดงเงินลงทุนของนางธนิภาในบริษัทปาล์ม บีช คอร์ปอเรชั่น จำกัด
จำนวน ๒๐,๐๐๐ หุ้น หมายเลขใบหุ้นที่ ๑๖๐๐๐๑ - ๑๘๐๐๐๐ เป็นการจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการ
ทรัพย์สินและหนี้สินด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบและมีพฤติการณ์
อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สิน ที่ประชุมมีมติให้ส่งเรื่องให้อัยการ
สูงสุดดำเนินการฟ้องคดี

ปัญหาต้องวินิจฉัยประการแรกตามคำร้องขอให้วินิจฉัยชี้ขาดเบื้องต้นในปัญหาข้อกฎหมายว่า โจทก์มีอำนาจฟ้องหรือไม่ จำเลยอ้างว่า พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ บัญญัติเรื่องการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินของข้าราชการสำนักงาน ป.ป.ช. ไว้เป็นการเฉพาะตามมาตรา ๑๕๘ ประกอบมาตรา ๔๓ การดำเนินคดีกับพนักงานเจ้าหน้าที่สำนักงาน ป.ป.ช. และคณะกรรมการ ป.ป.ช. ต้องส่งสำนวนให้ประธานวุฒิสภาพิจารณาเพื่อส่งเรื่องให้อัยการสูงสุดดำเนินการฟ้องคดี แต่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ส่งเรื่องให้อัยการสูงสุดฟ้องจำเลยทันทีเป็นการไม่ชอบด้วยกฎหมาย และการออกกระเปียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ว่าด้วยการยื่นบัญชี การตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๑๕๘ และการดำเนินคดีที่เกี่ยวข้องกับการยื่นบัญชี พ.ศ. ๒๕๖๑ ไม่ชอบด้วยกฎหมาย เห็นว่า แม้พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๕๘ วรรคสอง บัญญัติให้นำความในมาตรา ๔๓ มาใช้บังคับกับการดำเนินคดีกับบุคคลตามวรรคหนึ่งด้วยโดยอนุโลม และจำเลยมีตำแหน่งรองเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ซึ่งมีสถานะเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ตั้งแต่ระดับผู้อำนวยการกองขึ้นไปตามมาตรา ๑๕๘ วรรคหนึ่ง ก็ตามแต่มาตรา ๔๓ ซึ่งเป็นบทบัญญัติเรื่องการดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับการจงใจไม่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สิน หรือจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินหรือหนี้สินอันเป็นเท็จนั้น เป็นบทบัญญัติในส่วนที่ว่าด้วยการตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. โดยเป็นบทบัญญัติเกี่ยวกับการดำเนินคดีต่อกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติที่กระทำความผิดเกี่ยวกับการจงใจไม่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินต่อประธานวุฒิสภา หรือจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินหรือหนี้สินอันเป็นเท็จ โดยให้ประธานวุฒิสภาซึ่งเป็นผู้มีหน้าที่ตรวจสอบ

ทรัพย์สินและหนี้สินของกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติเป็นผู้ส่งเรื่องให้อัยการสูงสุดดำเนินการฟ้องคดีต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง อันเป็นหน้าที่ที่สืบต่อจากหน้าที่ตรวจสอบบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินตามมาตรา ๔๒ และเมื่อมาตรา ๔๓ บัญญัติชัดเจนว่าเป็นการดำเนินคดีกับกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติที่กระทำความผิดเกี่ยวกับการจงใจไม่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินต่อประธานวุฒิสภาหรือจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินหรือหนี้สินอันเป็นเท็จ หากได้มีบทบัญญัติให้ประธานวุฒิสภาต้องตรวจสอบและส่งเรื่องให้อัยการสูงสุดฟ้องคดีเอาแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ในระดับอื่นแต่อย่างใด ประกอบกับมาตรา ๑๕๘ เป็นบทบัญญัติเกี่ยวกับการยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินของพนักงานเจ้าหน้าที่ตั้งแต่ระดับผู้อำนวยการกองขึ้นไปที่ยื่นแสดงต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. เพื่อตรวจสอบและเปิดเผยผลการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สิน ส่วนบทบัญญัติในวรรคสอง แห่งมาตรา ๑๕๘ ที่ให้นำความในมาตรา ๔๓ มาใช้กับการดำเนินคดีกับบุคคลผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับการจงใจไม่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สิน หรือจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินหรือหนี้สินอันเป็นเท็จ ก็เป็นเพียงการกำหนดตัวบุคคลผู้ทำหน้าที่ฟ้องคดีต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ให้ต่างไปจากการดำเนินคดีกับเจ้าพนักงานของรัฐในตำแหน่งอื่นตามมาตรา ๑๐๒ ประกอบมาตรา ๑๑๔ วรรคท้าย โดยมาตรา ๑๕๘ วรรคสอง กำหนดให้อัยการสูงสุดเป็นผู้ดำเนินการฟ้องคดี หากได้มีเจตนารมณ์ให้ประธานวุฒิสภาซึ่งมิใช่ผู้ทำหน้าที่ตรวจสอบบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินของบุคคลตามมาตรา ๑๕๘ วรรคหนึ่ง ต้องทำหน้าที่ตรวจสอบและส่งเรื่องให้อัยการสูงสุดเพื่อดำเนินการฟ้องคดีแต่อย่างใด คณะกรรมการ ป.ป.ช. จึงมีอำนาจส่งเรื่องให้อัยการสูงสุดดำเนินการฟ้องจำเลยในความผิดฐานจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินหรือหนี้สินอันเป็นเท็จต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง โดยไม่จำเป็นต้องส่ง

เรื่องให้ประธานวุฒิสภาเป็นผู้ส่งเรื่องให้อัยการสูงสุดดำเนินการฟ้องคดีตามข้อต่อสู้ของจำเลย ทั้งการที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ออกระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริต แห่งชาติว่าด้วยการยื่นบัญชี การตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๑๕๘ และการดำเนินคดีที่เกี่ยวข้องกับการยื่นบัญชี พ.ศ. ๒๕๖๑ ก็เป็นการออกระเบียบกำหนด วิธีการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินรวมทั้งวิธีการดำเนินคดีที่เกี่ยวข้องกับการยื่นบัญชีทรัพย์สิน และหนี้สินโดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๑๕๘ เพื่อให้เกิดธรรมาภิบาลและเป็นการป้องกันการ ขัดกันแห่งผลประโยชน์ และใช้บังคับแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ที่อยู่ในสังกัดสำนักงาน ป.ป.ช. หาได้ ออกระเบียบดังกล่าวเพื่อบังคับใช้แก่จำเลยผู้เดียว จึงยังไม่อาจรับฟังว่าเป็นระเบียบที่ออกโดย มิชอบด้วยกฎหมายตามข้ออ้างของจำเลย

ส่วนที่จำเลยให้การว่า คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการไต่สวนโดยไม่ชอบ กระทำ ผิดขั้นตอนเพื่อให้ได้มาซึ่งเอกสาร โดยอ้างถึงสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินมีหนังสือ แจ้งเบาะแสว่า นางธนิภา พวงจำปา ภริยาจำเลยต้องสงสัยว่าอาจเกี่ยวข้องกับการฟอกเงินโดยมีการ ทำธุรกรรมทั้งในและต่างประเทศในช่วงปี ๒๕๕๕ ถึงปี ๒๕๕๙ อันเป็นการนำข้อเท็จจริงที่ไม่ผ่าน กระบวนการที่ชอบด้วยกฎหมายเพื่อดำเนินการตรวจสอบเชิงลึกกับจำเลย นอกจากนี้คณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาเห็นชอบตามที่สำนักตรวจสอบทรัพย์สินภาครัฐและรัฐวิสาหกิจเสนอว่าจำเลยมิได้ แสดงบัญชีเงินฝากของนางธนิภา ๗ บัญชี และบัตรเครดิต ๔ บัญชี แล้วมีมติให้แจ้งข้อกล่าวหาแก่ จำเลยเป็นคดีนี้ โดยไม่ได้มีการสอบถามข้อมูลจากจำเลยตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๒๓๔ (๓) และมาตรา ๒๓๕ วรรคท้าย และพระราชบัญญัติประกอบ รัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๐๙ วรรคสอง และ มาตรา ๑๑๔ วรรคสอง ทั้งที่จำเลยยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินเมื่อวันที่ ๓๐ มกราคม

๒๕๖๐ และยื่นเอกสารประกอบเพิ่มเติม การดำเนินการของคณะกรรมการ ป.ป.ช. มิได้เกิดจากการตรวจสอบตามระเบียบ ข้อบังคับ หรือประกาศของคณะกรรมการ ป.ป.ช. อีกทั้งเอกสารที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินอ้างถึง ก็มีข้อพิรุธสงสัยถึงความมีอยู่จริงและความถูกต้องของเอกสาร เพราะไม่ปรากฏในสำนวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตั้งแต่แรก อีกทั้งการตรวจสอบบัญชีธนาคารของนางธนิภาตั้งแต่ปี ๒๕๕๕ เป็นการตรวจสอบย้อนหลังซึ่งไม่มีกฎหมายให้สามารถดำเนินการได้ เป็นการตรวจสอบโดยมิชอบ การตรวจสอบธุรกรรมทางการเงินของจำเลย นางธนิภาและผู้ที่เกี่ยวข้องไม่มีการขอมติจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. เพื่อให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๓๘ นั้น เห็นว่า ในการดำเนินคดีอาญากับเจ้าหน้าที่ของรัฐ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๒๖ ให้อำนาจคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในการแสวงหาข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐานเพื่อที่จะทราบข้อเท็จจริงหรือพิสูจน์ความผิดและเพื่อจะเอาตัวผู้กระทำความผิดมาฟ้องลงโทษ มาตรา ๓๗/๒ ซึ่งนำมาใช้บังคับกับการตรวจสอบบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของเจ้าหน้าที่ของรัฐโดยอนุโลมตาม มาตรา ๔๒ บัญญัติให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจในการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินเพื่อพิสูจน์ความถูกต้องและความมีอยู่จริงของทรัพย์สินและหนี้สิน หากมีพฤติการณ์ปรากฏหรือมีเหตุอันควรสงสัยเกี่ยวกับการได้มาซึ่งทรัพย์สินและหนี้สินรายการใดโดยไม่ชอบ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจดำเนินการตรวจสอบธุรกรรมทางการเงินหรือการได้มาซึ่งทรัพย์สินและหนี้สินนั้นได้ โดยให้กระทำได้ต่อเมื่อมีการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินแล้ว ทั้งยังให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจเรียกข้อมูลเกี่ยวกับการทำธุรกรรมทางการเงินของบุคคลที่เกี่ยวข้องกับผู้มีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินจากสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินได้อีกด้วย การที่

คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการตรวจสอบเชิงลึกเกี่ยวกับทรัพย์สินของนางธนิภายหลังจากที่
จำเลยยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน เนื่องจากได้รับหนังสือแจ้งเบาะแสจากสำนักงาน
ป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินและข้อมูลจากสำนักตรวจสอบทรัพย์สินภาครัฐและรัฐวิสาหกิจว่า
นางธนิภายต้องสงสัยเกี่ยวข้องกับการฟอกเงิน อันนำมาสู่การแจ้งข้อกล่าวหาแก่จำเลยเป็นคดีนี้ ถือว่า
กรณีมีพฤติการณ์ปรากฏหรือมีเหตุอันควรสงสัยเกี่ยวกับการได้มาซึ่งทรัพย์สินและหนี้สินรายการใด
โดยไม่ชอบภายหลังจากจำเลยยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช.
แล้ว คณะกรรมการ ป.ป.ช. ย่อมมีอำนาจดำเนินการตรวจสอบธุรกรรมทางการเงินหรือการได้มาซึ่ง
ทรัพย์สินและหนี้สินนั้น รวมถึงมีอำนาจเรียกข้อมูลเกี่ยวกับการทำธุรกรรมทางการเงินของบุคคลที่
เกี่ยวข้องกับผู้มีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินจากสำนักงานป้องกันและ
ปราบปรามการฟอกเงินได้ แม้ต่อมาพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและ
ปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ จะถูกยกเลิกโดยพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการ
ป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ บัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินที่ยื่นไว้เดิม
ก็ยังถือว่าเป็นการยื่นตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการ
ทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ การไต่สวน รวบรวมพยานหลักฐาน และการดำเนินการดังกล่าวของ
คณะกรรมการ ป.ป.ช. ยังคงถือเป็นการดำเนินการโดยชอบตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ
ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๘๘ และมาตรา ๑๙๔ วรรคสอง
นอกจากนี้ มาตรา ๔ ให้คำจำกัดความของการไต่สวนว่า หมายถึง การแสวงหา รวบรวม และการ
ดำเนินการอื่นใด เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อเท็จจริงและพยานหลักฐาน ทั้งมาตรา ๓๘ กำหนดให้
คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจขอข้อมูลเกี่ยวกับธุรกรรมทางการเงินจากสำนักงานป้องกันและ
ปราบปรามการฟอกเงินได้ตามที่จำเป็น และมาตรา ๖๗ วรรคสาม บัญญัติให้คณะกรรมการ ป.ป.ช.

ออานาพยานหลักฐานที่ได้จากการไต่สวนหรือพยานหลักฐานที่ได้มาจากต่างประเทศอันได้มาอย่าง
 ถูกต้องตามกฎหมายในคดีใดคดีหนึ่งมาใช้เป็นพยานหลักฐานประกอบสำนวนการไต่สวนที่เกี่ยวข้อง
 ได้ ส่วนที่จำเลยโต้แย้งว่า คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการไต่สวนและตรวจสอบทรัพย์สินของ
 จำเลยกรณีเข้ารับตำแหน่งโดยรวบรัด ไม่ไต่สวนให้ได้ความถึงเจตนาของจำเลยและไม่สอบถามข้อมูล
 จากจำเลยก่อน ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๒๓๔ (๓) มาตรา
 ๒๓๕ วรรคท้าย และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการ
 ททุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๐๙ วรรคสอง มาตรา ๑๑๔ วรรคสอง นั้น ทางไต่สวนได้ความว่า
 คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติเมื่อวันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ เห็นชอบให้ดำเนินการแจ้งข้อกล่าวหา
 แก่จำเลย กรณีไม่แสดงรายการทรัพย์สิน ๘ รายการ กับเห็นชอบให้ขยายระยะเวลาส่งเอกสาร
 หลักฐานประกอบคำชี้แจงเพิ่มเติมตามที่จำเลยร้องขอ และมอบหมายให้กรรมการป้องกันและ
 ปราบปรามการทุจริตแห่งชาติผู้รับผิดชอบสำนวนพิจารณาขยายระยะเวลาดำเนินการชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาหาก
 มีการขอ ตามเอกสารหมายเลข จ.๒๔ แล้ว ต่อมาจำเลยยื่นหนังสือฉบับลงวันที่ ๒๔ และ ๒๕ กุมภาพันธ์
 ๒๕๖๒ ขอส่งเอกสารหลักฐานประกอบคำชี้แจงเพิ่มเติมและขอความเป็นธรรม ตามเอกสารหมายเลข
 จ.๒๕ ฉบับลงวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ ขอเลื่อนการรับทราบข้อกล่าวหาออกไปจนกว่า
 คณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาคำชี้แจงและการขอความเป็นธรรม ตามเอกสารหมายเลข จ.๒๖ ฉบับ
 ลงวันที่ ๔ มีนาคม ๒๕๖๒ ขอแจ้งบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินรายการเงินฝากของคู่สมรส
 เพิ่มเติม ๓ บัญชี ตามเอกสารหมายเลข จ.๒๗ และฉบับลงวันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๖๒ ขอเลื่อนการรับทราบ
 ข้อกล่าวหาครั้งที่ ๒ เนื่องจากติดอบรมในวันที่ ๖ มีนาคม ๒๕๖๒ ซึ่งตรงกับวันที่คณะกรรมการ
 ป.ป.ช. ประสงค์แจ้งข้อกล่าวหา และมีกำหนดเดินทางไปต่างประเทศระหว่างวันที่ ๗ ถึง ๑๘ มีนาคม
 ๒๕๖๒ ตามเอกสารหมายเลข จ.๒๘ สำนักงาน ป.ป.ช. มีหนังสือลงวันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๖๒ ถึงจำเลยแจ้ง

ว่าคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีกำหนดพิจารณาเรื่องการขอความเป็นธรรมในวันที่ ๖ มีนาคม ๒๕๖๒ ให้จำเลยไปพบกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติผู้รับผิดชอบสำนวนในวันดังกล่าวเวลาประมาณ ๑๔ นาฬิกา ตามเอกสารหมายเลข จ. ๒๙ วันที่ ๖ มีนาคม ๒๕๖๒ จำเลยไม่มาตามนัดคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติว่า คำชี้แจงเพิ่มเติมของจำเลยไม่มีข้อเท็จจริงหรือข้อมูลใหม่ที่จะเป็นเหตุให้ยุติการแจ้งข้อกล่าวหาและให้ดำเนินการตรวจสอบทรัพย์สินต่อไป ตามเอกสารหมายเลข จ.๓๐ เห็นได้ว่า คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติให้ดำเนินการแจ้งข้อกล่าวหาแก่จำเลยตั้งแต่วันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ แต่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้โอกาสจำเลยยื่นเอกสารหลักฐานประกอบคำชี้แจง ชี้แจงข้อเท็จจริงใหม่เพิ่มเติม อนุญาตให้จำเลยเลื่อนการรับทราบข้อกล่าวหา ๒ ครั้ง ทั้งยังพิจารณาเรื่องขอความเป็นธรรมตามที่จำเลยร้องขอ และมีการนัดให้จำเลยไปพบกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติผู้รับผิดชอบสำนวน แต่จำเลยไม่ไปพบ ถือได้ว่าคณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้โอกาสจำเลยแก้ข้อกล่าวหาพอสมควรแล้ว มิได้ดำเนินการไต่สวนและตรวจสอบทรัพย์สินของจำเลยโดยรวบรัดดังที่จำเลยกล่าวอ้างแต่อย่างใด ดังนั้น การมีมติให้ไต่สวน การดำเนินการไต่สวน การแจ้งข้อกล่าวหา การตรวจสอบข้อเท็จจริง การรวบรวมพยานหลักฐาน และการส่งเรื่องให้อัยการสูงสุดเพื่อดำเนินการฟ้องคดีของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่ดำเนินการมาจึงชอบด้วยกฎหมาย โจทก์มีอำนาจฟ้อง ข้ออ้างของจำเลยฟังไม่ขึ้น

ปัญหาต้องวินิจฉัยต่อไปว่า จำเลยจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่า มีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินหรือไม่ เนื่องจากมีทรัพย์สินและหนี้สินหลายรายการเห็นควรวินิจฉัยตามกลุ่มของทรัพย์สินและหนี้สินเป็นลำดับไป

กรณีบัญชีเงินฝากธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สาขาเซ็นทรัล ปิ่นเกล้า ประเภทกระแสรายวัน เลขที่ ๗๕๘ - ๑ - ๐๑๐๐๓ - ๐ ชื่อบัญชี นางธนิภา พวงจำปา คู่สมรสจำเลย มียอดเงินฝากคงเหลือ ณ วันที่มีหน้าที่ยื่นบัญชี ๑๐,๐๐๐ บาท จำเลยให้การว่า บัญชีเงินฝากกระแสรายวันดังกล่าวผูกคู่กับบัญชีเงินฝากออมทรัพย์ซึ่งจำเลยแสดงในการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินไว้แล้ว หากมีการสั่งจ่ายเช็คในบัญชีเงินฝากกระแสรายวันเป็นจำนวนเงินเท่าใดธนาคารจะตัดยอดเงินจำนวนดังกล่าวในบัญชีเงินฝากออมทรัพย์โดยอัตโนมัติ รายการเคลื่อนไหวทั้งสองบัญชีเกี่ยวข้องสัมพันธ์กัน การที่ไม่ได้แสดงบัญชีเงินฝากกระแสรายวันไว้ในบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินเกิดจากความเข้าใจที่คลาดเคลื่อนของนางธนิภา นั้น ทางได้ส่วนได้ความจากนางสาววิไลรัตน์ ลิ้มดำเนิน ผู้จัดการธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สาขาเซ็นทรัล ปิ่นเกล้า เมื่อวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๔๑ นางธนิภาเปิดบัญชีเงินฝากธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สาขาเซ็นทรัล ปิ่นเกล้า ประเภทออมทรัพย์ เลขที่ ๗๕๘ - ๒ - ๐๑๔๔๓ - ๙ ต่อมาเปิดบัญชีกระแสรายวัน เลขที่ ๗๕๘ - ๑ - ๐๑๐๐๓ - ๐ เมื่อวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๑ โดยยื่นคำขอผูกบัญชีเงินฝากกระแสรายวันไว้กับบัญชีเงินฝากออมทรัพย์ ให้ธนาคารหักและ/หรือโอนเงินบัญชีเงินฝากออมทรัพย์เข้าบัญชีเงินฝากกระแสรายวัน บัญชีเงินฝากทั้งสองบัญชีมีสถานะแยกจากกัน วัตถุประสงค์ในการเปิดบัญชีแตกต่างกัน โดยวัตถุประสงค์ในการเปิดบัญชีเงินฝากกระแสรายวันเพื่อใช้สั่งจ่ายเช็ค ลูกค้าต้องมีเงินฝากในบัญชีเงินฝากกระแสรายวันขั้นต่ำ ๑๐,๐๐๐ บาท เพื่อสำรองในการสั่งจ่ายเช็ค เมื่อลูกค้าสั่งจ่ายเช็คธนาคารจะตัดเงินที่มีอยู่ในบัญชีเงินฝากกระแสรายวันเพื่อจ่ายตามเช็ค ลูกค้าสามารถฝากหรือโอนเงินเข้าบัญชีเงินฝากกระแสรายวันได้ และลูกค้าสามารถยื่นคำขอผูกบัญชีเงินฝากกระแสรายวันกับบัญชีเงินฝากออมทรัพย์ สำหรับกรณีที่มีการสั่งจ่ายเช็คและเงินในบัญชีเงินฝากกระแสรายวันไม่เพียงพอ ธนาคารจะโอนเงินจากบัญชีเงินฝากออมทรัพย์ที่มีการผูกไว้มายังบัญชีเงินฝาก

กระแสรายวันโดยอัตโนมัติ นางธนิภายื่นคำขอผูกบัญชีเงินฝากกระแสรายวันเข้ากับบัญชีเงินฝากออมทรัพย์ ทางไต่สว่นได้ความจากนางธนิภาก็ว่า นางธนิภาเปิดบัญชีเงินฝากกระแสรายวันมากกว่า ๑๐ ปี แล้ว มียอดเงินคงค้างอยู่ไม่น้อยกว่า ๑๐,๐๐๐ บาท ความเคลื่อนไหวของบัญชีเงินฝากกระแสรายวันและบัญชีเงินฝากออมทรัพย์จะมีรายการอย่างเดียวกันและสอดคล้องกัน การที่ไม่แสดงบัญชีเงินฝากกระแสรายวันเพราะเชื่อโดยสุจริตและเข้าใจมาโดยตลอดว่า รายการเคลื่อนไหวที่มีการเรียกเก็บเงินตามเช็คผ่านบัญชีเงินฝากกระแสรายวัน ธนาคารจะหักและ/หรือโอนมาจากบัญชีเงินฝากออมทรัพย์โดยอัตโนมัติ นางธนิภาแจ้งจำเลยเกี่ยวกับบัญชีเงินฝากออมทรัพย์ที่ผูกกับบัญชีเงินฝากกระแสรายวันและมีการแสดงต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. แล้ว จำเลยไม่เคยยุ่งเกี่ยวหรือทราบการทำธุรกรรมในบัญชีเงินฝากกระแสรายวัน การไม่แสดงบัญชีเงินฝากกระแสรายวันเกิดจากความบกพร่องในการรวบรวมเอกสาร ไม่มีเจตนาปกปิดเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่จำเลย เห็นว่า แม้จะมีการผูกบัญชีเงินฝากออมทรัพย์และบัญชีเงินฝากกระแสรายวันเข้าด้วยกัน แต่สถานะบัญชีเงินฝากทั้งสองบัญชีแยกจากกันและมีวัตถุประสงค์ในการเปิดบัญชีที่แตกต่างกัน บัญชีเงินฝากกระแสรายวันสามารถนำเงินฝากเข้าบัญชีโดยการฝากหรือโอนได้ตามปกติไม่เฉพาะโอนจากบัญชีเงินฝากออมทรัพย์ที่ผูกไว้เท่านั้น การผูกบัญชีเพื่อความสะดวกในการส่งจ่ายเช็ค ทั้งข้อเท็จจริงปรากฏว่า มีการแสดงบัญชีเงินฝากออมทรัพย์ที่ผูกคู่กันไว้ในบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินที่จำเลยยื่นไว้แล้ว บ่งชี้ว่านางธนิภาย่อมทราบดีและสามารถตรวจสอบรายการเดินบัญชีได้โดยตลอด เมื่อนางธนิภาทราบเกี่ยวกับบัญชีเงินฝากกระแสรายวัน จำเลยเป็นสามีและมีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน ซึ่งเป็นหน้าที่สำคัญที่กฎหมายบัญญัติให้ผู้ดำรงตำแหน่งรองเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติต้องปฏิบัติ อันเป็นมาตรการในการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินเพื่อให้เกิดการตรวจสอบผู้มีหน้าที่บังคับใช้กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการตรวจสอบผู้ใช้อำนาจรัฐ ย่อมมี

หน้าที่ต้องตรวจสอบข้อมูลเกี่ยวกับทรัพย์สินและหนี้สินของนางธนิภาเพื่อให้ได้ข้อมูลที่ถูกต้อง มิใช่ให้เป็นหน้าที่ของนางธนิภาฝ่ายเดียวที่จะต้องแจ้งข้อมูลแก่จำเลย หากไม่แน่ใจย่อมต้องตรวจสอบข้อมูลให้แน่ชัดจากธนาคาร เมื่อมียอดเงินฝากคงเหลือ ณ วันที่มีหน้าที่ยื่นบัญชี ๑๐,๐๐๐ บาท การที่จำเลยไม่แสดงรายการบัญชีเงินฝากกระแสรายวันดังกล่าวฟังได้ว่าจำเลยจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สิน อันเป็นความผิดตามฟ้อง

กรณีเงินลงทุนของนางธนิภา พวงจำปา ในบริษัทปาล์ม บีช คอร์ปอเรชั่น จำกัด จำนวน ๒๐,๐๐๐ หุ้น หมายเลขใบหุ้นที่ ๑๖๐๐๐๑ - ๑๘๐๐๐๐ ราคาจดทะเบียนหุ้นละ ๑๐๐ บาท มูลค่ารวม ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท จำเลยให้การว่า นางธนิภาโอนหุ้นให้แก่นายธนกร นันท์ น้อยชาย เมื่อวันที่ ๒๘ ตุลาคม ๒๕๕๓ หลังจำเลยทราบข้อกล่าวหาจึงตรวจสอบข้อเท็จจริงพบว่าเป็นข้อบกพร่องในการจัดทำเอกสารการนำส่งบัญชีรายชื่อผู้ถือหุ้น จำเลยตรวจสอบพบว่าในปี ๒๕๕๔ มีการยื่นบัญชีรายชื่อผู้ถือหุ้นเมื่อวันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๕๔ ไม่มีชื่อของนางธนิภาเป็นผู้ถือหุ้นซึ่งเป็นข้อมูลที่ถูกต้อง แต่ในการนำส่งเมื่อวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๔ กลับมีชื่อนางธนิภาเป็นผู้ถือหุ้นอีก โดยนางธนิภาไม่ทราบข้อเท็จจริง การที่นางธนิภามีชื่อในบัญชีรายชื่อผู้ถือหุ้นในการนำส่งวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๔ วันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๕๔ (ครั้งที่ ๑) วันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๕๔ (ครั้งที่ ๒) วันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๖๐ และวันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๖๑ เกิดจากความผิดพลาดทางธุรการ นางธนิภาไม่มีเหตุผลที่จะกลับเข้าไปถือหุ้นอีกเพราะผลประกอบการของบริษัทดังกล่าวขาดทุนมาโดยตลอด ไม่ได้รับเงินปันผล หยุดดำเนินงานมาหลายปี และมูลค่าหุ้นเท่ากับศูนย์ เห็นว่า แม้ตามสำเนาบัญชีรายชื่อผู้ถือหุ้นเมื่อวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๔ และวันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๕๔ ครั้งที่ ๑ และที่ ๒ ซึ่งเป็นเวลาก่อนจำเลยยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน กรณีเข้ารับตำแหน่ง มีรายชื่อผู้ถือหุ้น ๕ คน

คือ นายมณฑล นันท์ นายวัชรินทร์ สุทธิประภา นายธกฤษณ์ พรหมเดชะ เด็กหญิงเมษา เจน สิริดำรงพันธุ์ รวมทั้งนางธนิภา ซึ่งระบุจำนวนหุ้นและหมายเลขใบหุ้นเหมือนกันทุกครั้ง แต่ตามสำเนา บัญชีรายชื่อผู้ถือหุ้นเมื่อวันที่ ๒๘ ตุลาคม ๒๕๕๓ วันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๕๔ และปี ๒๕๕๕ ถึงปี ๒๕๕๘ มีรายชื่อผู้ถือหุ้น ๖ คน คือ นายธนกร นายประจวบ นันท์ พลตำรวจเอกสมจิตต์ นันท์ นายวัชรินทร์ นายธกฤษณ์ และเด็กหญิงเมษา เจน ระบุจำนวนหุ้นและหมายเลขใบหุ้นเหมือนกัน ทุกครั้ง โดยไม่ปรากฏชื่อของนางธนิภาเป็นผู้ถือหุ้น สอดคล้องกับที่จำเลยอ้างว่านางธนิภาโอนหุ้นคืน ให้นายธนกรแล้วตั้งแต่วันที่ ๒๘ ตุลาคม ๒๕๕๓ ส่วนสำเนาบัญชีรายชื่อผู้ถือหุ้นที่ยื่นในปี ๒๕๕๙ ครั้งที่ ๑ เมื่อวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ และครั้งที่ ๒ วันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๕๙ กลับปรากฏชื่อ นางธนิภาถือหุ้น ๒๐,๐๐๐ หุ้น หมายเลขใบหุ้นที่ ๑๖๐๐๐๑ - ๑๘๐๐๐๐ ราคาจดทะเบียนมูลค่าหุ้น หุ้นละ ๑๐๐ บาท รวมมูลค่า ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท แต่ได้ความจากคำเบิกความของนายมณฑล นายธนกร และนายธกฤษณ์ ทำนองเดียวกันว่า บริษัทปาล์ม บีช คอร์ปอเรชั่น จำกัด ไม่ได้ดำเนินการ มาหลายปี ผลประกอบการของบริษัทขาดทุนมาโดยตลอด ไม่มีการจ่ายเงินปันผล สอดคล้อง กับรายงานของผู้สอบบัญชีเสนอต่อผู้บริหารของบริษัทปาล์ม บีช คอร์ปอเรชั่น จำกัด ประกอบ บำกำไรขาดทุน ตามสำเนางบแสดงฐานะการเงินของบริษัทปาล์ม บีช คอร์ปอเรชั่น จำกัด เอกสาร หมาย จ.๕๑ ว่า ในปี ๒๕๖๑ บริษัทปาล์ม บีช คอร์ปอเรชั่น จำกัด มีสินทรัพย์หมุนเวียน ๑๕๔,๙๐๐.๗๐ บาท หนี้สินหมุนเวียน ๗,๖๘๓,๐๒๐.๖๘ บาท เป็นกรณีมีหนี้สินหมุนเวียนสูงกว่า สินทรัพย์หมุนเวียน และมีผลขาดทุนเกินทุนเป็นจำนวนมาก ไม่ปรากฏว่านางธนิภาเข้าไปมีส่วน เกี่ยวข้องในการดำเนินการหรือได้รับผลประโยชน์ในบริษัทปาล์ม บีช คอร์ปอเรชั่น จำกัด จึงไม่มี เหตุให้นางธนิภากลับเข้าเป็นผู้ถือหุ้นในบริษัทดังกล่าวอีก ทั้งการนำส่งบัญชีรายชื่อผู้ถือหุ้นเป็นหน้าที่ ของกรรมการผู้มีอำนาจ นางธนิภามีชื่อเป็นเพียงผู้ถือหุ้น ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการทำเอกสาร

การตรวจสอบรายชื่อผู้ถือหุ้น และการยื่นบัญชีรายชื่อผู้ถือหุ้นต่อนายทะเบียนหุ้นส่วนและบริษัท กรณีอาจทำให้นางธนิภาเข้าใจว่านางธนิภาไม่ได้ถือหุ้นในบริษัทปาล์ม บิซ คอร์ปอเรชั่น จำกัด แล้ว จึงไม่ได้แจ้งให้จำเลยทราบ ทั้งหุ้ดังกล่าวเป็นของบริษัทซึ่งเป็นกิจการในครอบครัวของนางธนิภาที่มีมานานแล้ว โดยไม่ปรากฏว่าจำเลยมีส่วนเกี่ยวข้องในการประกอบธุรกิจดังกล่าว และขณะที่จำเลยมีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน กรณีเข้ารับตำแหน่ง บริษัทปาล์ม บิซ คอร์ปอเรชั่น จำกัด ก็ไม่ได้ประกอบกิจการแล้ว ข้อเท็จจริงยังฟังไม่ได้ว่า จำเลยจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สิน จึงไม่เป็นความผิดตามฟ้อง

กรณีบัญชีเงินฝากธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาลอนดอน สหราชอาณาจักร ประเภทเงินฝากกระแสรายวัน (Current Account) เลขที่บัญชี ๐๘๐๗ - ๑๗๙๕๗๔ - ๐๐๐ ชื่อบัญชี นางธนิภา พวงจำปา ยอดเงินฝากคงเหลือ ณ วันที่มีหน้าที่ยื่นบัญชี ๐ ปอนด์สเตอร์ลิง ประเภทเงินฝาก (Deposit Call Account) เลขที่บัญชี ๐๘๐๗ - ๑๗๙๕๗๔ - ๔๐๐ ชื่อบัญชี นางธนิภา พวงจำปา ยอดเงินฝากคงเหลือ ณ วันที่มีหน้าที่ยื่นบัญชี ๑๒,๒๓๘.๒๘ ปอนด์สเตอร์ลิง ประเภทเงินฝาก (Deposit Call Account) เลขที่บัญชี ๐๘๐๗ - ๑๗๙๕๗๔ - ๔๐๑ ชื่อบัญชี นางธนิภา พวงจำปา ยอดเงินฝากคงเหลือ ณ วันที่มีหน้าที่ยื่นบัญชี ๒๒๕,๗๒๑.๑๘ ปอนด์สเตอร์ลิง และห้องชุดเลขที่ ๖๘ ในอาคารชุด Wolfe House ๓๘๙ Kensington High Street ลอนดอน สหราชอาณาจักร มีนางธนิภา พวงจำปา เป็นผู้ถือกรรมสิทธิ์โดยมีการกู้เงินจากธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาลอนดอน มีหนี้ค้ำกับธนาคารบัญชีเงินกู้ (Loan Account) เลขที่ ๐๘๐๗ - ๑๗๙๕๗๔ - ๑๐๐ ณ วันที่มีหน้าที่ยื่นบัญชี ๒,๓๖๒,๕๐๐ ปอนด์สเตอร์ลิง นั้น จำเลยให้การว่า นางธนิภาถือกรรมสิทธิ์ในห้องชุดแทนนายโรเบิร์ต ลี (Mr.Robert Man Fa Li) นางธนิภาไม่มีส่วน

เกี่ยวข้องกับบริษัท Mega City Holdings Limited นายโรเบิร์ตเป็นผู้ผ่อนชำระเงินกู้ ในขณะที่จำเลยยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน จำเลยเข้าใจโดยสุจริตว่านางธนิภาโอนกรรมสิทธิ์ห้องชุดและปิดบัญชีแล้ว ทางไต่สวนได้ความจากนายพิริยเทพ หอมหวล ผู้จัดการธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาลอนดอน ยืนยันว่า นายพิริยเทพได้รับแจ้งจากนายธนกร นันท์ ว่า นางธนิภาต้องการกู้เงินจากธนาคาร ต่อมานางธนิภาโทรศัพท์ติดต่อนายพิริยเทพแจ้งว่านางธนิภาต้องการกู้เงินเพื่อนำไปซื้อห้องชุดปล่อยให้เช่า หลังจากนั้นธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) ในประเทศไทยมอบหมายให้เจ้าหน้าที่ธนาคารนำเอกสารที่เกี่ยวข้องไปให้นางธนิภากรอกข้อมูลตามแบบฟอร์มของธนาคารเพื่อใช้ในการขอกู้เงิน การขอกู้เงินของนางธนิภาเป็นการกู้ในรูปแบบ Buy to Let คือการกู้เงินเพื่อนำไปซื้ออสังหาริมทรัพย์เพื่อปล่อยให้เช่าโดยนำค่าเช่ามาชำระเงินกู้ ซึ่งธนาคารต้องประเมินหลักทรัพย์ที่นำมาค้ำประกันเงินกู้ว่ามีศักยภาพในการนำไปปล่อยให้เช่า เพื่อนำค่าเช่ามาชำระเงินกู้ได้มากน้อยเพียงใดรวมทั้งมูลค่าของหลักทรัพย์ ธนาคารประเมินแล้วพบว่า ห้องชุดที่นางธนิภาจะซื้อเป็นอสังหาริมทรัพย์ใหม่อยู่ในทำเลดีเพื่อก่อสร้างเสร็จ ธนาคารพิจารณาปล่อยกู้ ๓,๑๕๐,๐๐๐ ปอนด์สเตอร์ลิง จากยอดซื้อ ๔,๕๐๐,๐๐๐ ปอนด์สเตอร์ลิง ห้องชุดดังกล่าวได้รับการประเมินว่าสามารถปล่อยให้เช่าในราคาประมาณ ๑๓๐,๐๐๐ ปอนด์สเตอร์ลิง ต่อปี ธนาคารประเมินความสามารถในการชำระหนี้ของผู้กู้ คือ นางธนิภา ซึ่งส่งเอกสารแสดงว่ามีแหล่งเงินได้จากบริษัท Mega City Holdings Limited ที่นางธนิภาเป็นกรรมการและได้รับเงินปันผล อีกทั้งยังมีเอกสารรับรองสถานะทางการเงินที่ออกโดยธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) ของบริษัท Global Palm Oil Co.,Ltd. ในประเทศไทย ซึ่งนางธนิภาเป็นกรรมการผู้จัดการ นางธนิภาเปิดบัญชีกับธนาคารเมื่อวันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๕๗ เพื่อใช้ในการชำระหนี้เงินกู้แก่ธนาคาร นางธนิภาเบิกถอนเงินกู้ทั้งจำนวนเมื่อวันที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๗ นางธนิภาซื้อห้องชุดและโอนกรรมสิทธิ์ในวันเดียวกัน โดยมีการจด

ทะเบียนจำนองไว้กับธนาคาร บริษัท Falcon Energy International Limited ซึ่งมีความเกี่ยวข้องกับนางธนิกาเป็นผู้ริเริ่มซื้อห้องชุดดังกล่าว ก่อนการขอกู้เงินจากธนาคารมีการชำระเงินค่างวดห้องชุด ๔ งวด เป็นเงินรวม ๑,๑๑๖,๐๐๐ ปอนด์สเตอร์ลิง ตามเอกสารหมายเลข จ.๖๘ และ จ.๖๙ นายพิริยเทพเชื่อว่าเป็นเงินของนางธนิกา ต่อมานางธนิกาโทรศัพท์แจ้งนายพิริยเทพว่าทำสัญญาขายห้องชุดแก่นายโรเบิร์ตแล้ว นายพิริยเทพจึงแจ้งให้นางธนิกาทราบถึงวิธีปฏิบัติที่ถูกต้อง แต่นางธนิกายังคงมีหนังสือลงวันที่ ๓ มกราคม ๒๕๖๐ ถึงธนาคารแจ้งเรื่องการขายห้องชุดแก่นายโรเบิร์ต ตามเอกสารหมายเลข จ.๗๖ และ จ.๗๗ หนังสือดังกล่าวว่านายโรเบิร์ตเป็นผู้นำมามอบให้ภายหลังวันที่ลงในหนังสือ ๒ ถึง ๓ เดือน เนื่องจากนางธนิกาไม่ปฏิบัติตามขั้นตอนที่ถูกต้องและไม่เป็นไปตามสัญญาธนาคารจึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๖๐ แจ้งให้นางธนิกาทราบว่านางธนิกายังเป็นลูกหนี้ของธนาคารและห้องชุดยังเป็นหลักประกันตามกฎหมาย ตามเอกสารหมายเลข จ.๘๐ และ จ.๘๑ ภายหลังจากนางธนิกามีหนังสือแจ้งธนาคารขอยกเลิกการขายห้องชุด โดยยอมรับว่ายังเป็นลูกหนี้กับทางธนาคาร ตามเอกสารหมายเลข จ.๘๒ และ จ.๘๓ ต่อมานางธนิกามีหนังสือแจ้งธนาคารว่าประสงค์จะขายห้องชุดและไถ่ถอนจำนอง โดยแจ้งล่วงหน้าประมาณ ๒ เดือน ก่อนทำสัญญาซื้อขายห้องชุดนางธนิกาไถ่ถอนจำนอง ปิดบัญชีเงินกู้เมื่อวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๖๑ และปิดบัญชีที่เหลือทั้งหมดในวันที่ ๒๙ มกราคม ๒๕๖๑ นอกจากนี้ยังได้รับความจากนางสาวเกษมาภรณ์ เจริญกุล ผู้ชำนาญการฝ่ายอำนวยการสาขาต่างประเทศ ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) ว่า ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาลอนดอน ต้องการให้นางธนิกายืนยันตัวตน นางสาวเกษมาภรณ์เป็นผู้ได้รับมอบหมายให้นำสำเนาหนังสือเดินทางมาให้นางธนิกาลงลายมือชื่อรับรอง และขอรับสำเนาบัตรประจำตัวประชาชนและสำเนาทะเบียนบ้านจากนางธนิกาโดยให้ลงลายมือชื่อรับรองต่อหน้านางสาวเกษมาภรณ์ เมื่อตรวจสอบความถูกต้องของเอกสารทั้งหมดแล้วจึงส่งไปยังธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขา

ลอนดอน เห็นว่า ทางไต่สวนได้ความจากนายพีรียเทพว่า นางธนิภาเป็นผู้ติดต่อธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาลอนดอน ด้วยตนเอง ตั้งแต่การขอกู้ยืมเงิน การแจ้งเรื่องการขายห้องชุดให้นายโรเบิร์ต จนกระทั่งการแจ้งปิดบัญชีและไถ่ถอนจำนอง นางธนิภาเป็นผู้ทำสัญญาในฐานะผู้กู้ เพื่อซื้อห้องชุดและเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ห้องชุดดังกล่าว โดยไม่ได้ระบุว่ามีส่วนร่วมลงทุนด้วย อีกทั้งการขอกู้ยืมนางธนิภาเป็นผู้ส่งมอบหลักฐานแสดงสถานะทางการเงินของนางธนิภาเพื่อใช้ประกอบการพิจารณาค่าขอกู้ยืม ระบุว่านางธนิภาเป็นเจ้าของและได้รับเงินปันผลจากบริษัท Mega City Holdings Limited ซึ่งเป็นผู้ค้ำประกันเงินกู้ โดยนายโรเบิร์ต ในฐานะผู้จัดการบริษัท Mega City Holdings Limited มีเอกสารรับรองต่อธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาลอนดอน ว่า บริษัท Mega City Holdings Limited จ่ายเงินปันผลให้นางธนิภาในฐานะรักษาการประธานของบริษัท Mega City Holdings Limited เป็นเงิน ๒,๐๐๐,๐๐๐ เหรียญสหรัฐ สอดคล้องกับที่นางธนิภาระบุในเอกสารประกอบการขอกู้เงินต่อธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาลอนดอน นายโรเบิร์ตถูกระบุเป็นเพียงผู้ประสานงานเนื่องจากสื่อสารภาษาอังกฤษได้ดี และลงนามในฐานะพยานในสัญญาเท่านั้น ไม่ปรากฏว่านายโรเบิร์ตเป็นผู้ร่วมลงทุน ผู้กู้ร่วม ผู้ค้ำประกันเงินกู้ หรือมีอำนาจในการบริหารบัญชีเงินกู้หรือบัญชีเงินฝากของนางธนิภา ทั้งยังได้ความจากนายพีรียเทพว่า ในการยืนยันสถานะทางการเงินของบริษัท Mega City Holdings Limited ประกอบการพิจารณาสินเชื่อ นางธนิภาจัดส่งเอกสารที่บริษัท Mourant Ozannes ทำความเห็นเกี่ยวกับบริษัท Mega City Holdings Limited เพื่อแสดงสถานะทางการเงินของบริษัท Mega City Holdings Limited และนางธนิภายื่นเอกสารประกอบการขอกู้เงินระบุว่า นางธนิภาเป็นเจ้าของบริษัท Mega City Holdings Limited มีการเปิดบัญชีกับธนาคาร Hongkong and Shanghai Banking Corporation (HSBC) และมีแหล่งเงินได้จากบริษัท Mega City Holdings Limited ซึ่งสอดคล้องกับที่นายพีรียเทพ

เบิกความว่า โดยหลักผู้ค้าประกันต้องมีความเกี่ยวข้องกับผู้กู้ แต่นางธนิกกลับเบิกความว่านางธนิกไม่ได้เกี่ยวข้องกับบริษัท Mega City Holdings Limited คำเบิกความของนางธนิกจึงขัดแย้งกับเอกสารที่นางธนิกยื่นประกอบการขอกู้ ทั้งการที่ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาลอนดอนอนุมัติให้บริษัท Mega City Holdings Limited เข้าเป็นผู้ค้าประกันการกู้เงินของนางธนิกได้ แสดงให้เห็นว่าบริษัท Mega City Holdings Limited มีสถานะทางการเงินที่น่าเชื่อถือ จึงขัดแย้งกับข้ออ้างของจำเลยที่ว่า นายโรเบิร์ตเคยขอกู้ยืมเงินจากธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาลอนดอน ในนามของบริษัท Mega City Holdings Limited เพื่อซื้อห้องชุดดังกล่าว แต่ธนาคารปฏิเสธการขอกู้ เนื่องจากไม่มีความน่าเชื่อถือ ดังนั้น การชี้แจงและคำเบิกความของนายโรเบิร์ตที่ว่า นายโรเบิร์ตเป็นเจ้าของและผู้ถือหุ้นเพียงคนเดียวของบริษัท Mega City Holdings Limited นางธนิกไม่เกี่ยวข้องกับบริษัท และไม่เคยได้รับเงินปันผลหรือประโยชน์ตอบแทนจากบริษัท และบริษัท Mega City Holdings Limited เคยยื่นคำขอกู้ยืมเงินจากธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาลอนดอน แต่ธนาคารปฏิเสธคำขอ เนื่องจากบริษัทไม่มีความน่าเชื่อถือ ตามหนังสือชี้แจงข้อเท็จจริงฉบับลงวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๖๓ เอกสารหมายเลข ๓.๓๔ ล้วนขัดแย้งกับเอกสารที่นางธนิกและนายโรเบิร์ตเคยยื่นขอสินเชื่อไว้กับธนาคารดังกล่าวข้างต้น ทั้งยังได้ความจากนายพิริยเทพว่า นายโรเบิร์ตไม่ได้เป็นลูกค้าของธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาลอนดอน และไม่เคยยื่นขอกู้เงินกับธนาคารมาก่อน คำเบิกความของนายโรเบิร์ตจึงเป็นคำเบิกความแต่เพียงลอย ๆ และเป็นการชี้แจงหลังจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. ชี้มูลความผิดแก่จำเลยแล้ว อาจเป็นไปเพื่อช่วยเหลือจำเลยและนางธนิก จึงมีน้ำหนักให้รับฟังน้อย เมื่อพิจารณาพฤติการณ์ของนางธนิกที่ยื่นเอกสารประกอบการขอกู้เงินต่อธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาลอนดอน ระบุว่า นางธนิกเป็นเจ้าของบริษัท Mega City Holdings Limited และมีแหล่งเงินได้จากบริษัท Mega City Holdings Limited

เช่นเดียวกับบริษัท Global Palm Oil Co., Ltd. ซึ่งมีนางธนิภาเป็นกรรมการผู้จัดการ ประกอบกับ พยานหลักฐานอื่นดังวินิจฉัยข้างต้น จึงเชื่อว่านางธนิภาเป็นเจ้าของบริษัท Mega City Holdings Limited ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า นางธนิภาเป็นผู้ริเริ่มติดต่อขอกู้ยืมเงินกับธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาลอนดอน และเปิดบัญชีเงินฝากดังกล่าว ส่วนการชำระเงินค่าห้องชุดที่จำเลยอ้างว่า นายโรเบิร์ตเป็นผู้ชำระ นางธนิภาไม่มีส่วนเกี่ยวข้องในการชำระเงินนั้น ได้ความจากนายพีรียเทพซึ่งให้การสอดคล้องกับคำเบิกความของนายชกฤษณ์ ว่า นายชกฤษณ์เป็นผู้ริเริ่มจองห้องชุดในนามของบริษัท Falcon Energy International Limited และเป็นผู้ชำระเงินค่าจองห้องชุดทั้งสี่ชุด เป็นเงิน ๑,๑๑๖,๐๐๐ ปอนด์สเตอร์ลิง ในนามของบริษัท Falcon Energy International Limited นายชกฤษณ์ยังเบิกความด้วยว่า นายโรเบิร์ตมีความประสงค์จะขอเข้าร่วมลงทุนในห้องชุดกับ นายชกฤษณ์ โดยนายโรเบิร์ตร่วมลงทุนด้วยเพียงร้อยละ ๑๐ เมื่อถึงเวลาที่ต่องโอนกรรมสิทธิ์ห้องชุด นายชกฤษณ์ไม่สามารถหาเงินมาชำระค่าซื้อห้องชุดได้ นายโรเบิร์ตจึงขอกู้เงินจากธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาลอนดอน แต่ธนาคารปฏิเสธ นายชกฤษณ์จึงแนะนำให้นายโรเบิร์ตรู้จักกับ นางธนิภาเพื่อขอให้นางธนิภาช่วยกู้เงินจากธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาลอนดอน มาชำระค่าซื้อห้องชุดให้แทนนายชกฤษณ์ ซึ่งขัดแย้งกับเอกสารหมายเลข ล.๓๔ ข้อ ๕ ที่นายโรเบิร์ตมีหนังสือชี้แจงคณะกรรมการ ป.ป.ช. ว่า เมื่อธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาลอนดอน ปฏิเสธไม่ปล่อยเงินกู้ให้แก่บริษัท Mega City Holdings Limited นายโรเบิร์ตปรึกษากับนายชกฤษณ์ ไม่ใช่ นายชกฤษณ์เป็นผู้ริเริ่มแนะนำให้นายโรเบิร์ตรู้จักกับนางธนิภา และขัดแย้งกับที่นายโรเบิร์ตเบิกความว่า นายโรเบิร์ตเป็นผู้ติดต่อนายชกฤษณ์ขอให้ช่วยแนะนำนายโรเบิร์ตให้รู้จักกับนางธนิภา เพื่อขอความช่วยเหลือจากนางธนิภาช่วยกู้เงินจากธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาลอนดอน นอกจากนี้ยังได้ความว่า นายชกฤษณ์รู้จักคุ้นเคยกับครอบครัวของนางธนิภามากกว่า ๑๐ ปี

นายธฤตซึ่งมีความสนิทสนมกับนางธนิภา น่าจะเป็นผู้ขอความช่วยเหลือจากนางธนิภา ไม่ต้อง
แนะนำนายโรเบิร์ตซึ่งไม่รู้จักกับนางธนิภาคมาก่อน เพื่อขอให้นางธนิภาช่วยกู้เงินมาชำระค่าซื้อห้องชุด
ให้แทนนายธฤต เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า บริษัท Falcon Energy International Limited
ชำระเงินค่าจองห้องชุดเป็นเงินถึง ๑,๑๑๖,๐๐๐ ปอนด์สเตอร์ลิง และไม่มีประวัติความไม่น่าเชื่อถือ
ทางการเงิน นายธฤตในนามของบริษัท Falcon Energy International Limited ในฐานะผู้
ชำระเงินค่าจองห้องชุดย่อมที่จะเป็นผู้ขอกู้เงินกับธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาลอนดอน ได้
เอง มิใช่ให้นายโรเบิร์ตในนามบริษัท Mega City Holdings Limited ซึ่งเป็นผู้ร่วมลงทุนเพียงร้อยละ
๑๐ และไม่มี ความน่าเชื่อถือทางการเงิน เป็นผู้ยื่นขอกู้เงินกับธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขา
ลอนดอน จนธนาคารปฏิเสธการกู้เงิน แล้วนายโรเบิร์ตต้องมาขอความช่วยเหลือจากนางธนิภา
นอกจากนี้นางธนิภาเพิ่งรู้จักกับนายโรเบิร์ต นางธนิภาไม่น่ามีความไว้วางใจนายโรเบิร์ตจนถึงขนาด
ยอมช่วยกู้เงินจากธนาคารเพื่อนำมาซื้อห้องชุดซึ่งมีราคาสูงถึง ๔,๕๐๐,๐๐๐ ปอนด์สเตอร์ลิง
การกระทำของนางธนิภาจึงเป็นเรื่องที่ผิดปกติ หลังจากที่นายธฤตแนะนำนายโรเบิร์ตให้รู้จักกับ
นางธนิภาแล้ว ไม่ปรากฏว่านายธฤตเข้ามาเกี่ยวข้องกับห้องชุดอีก ทั้ง ๆ ที่นายธฤตในนาม
ของบริษัท Falcon Energy International Limited เป็นผู้ชำระเงินค่าจองห้องชุดเป็นเงินจำนวน
มากถึง ๑,๑๑๖,๐๐๐ ปอนด์สเตอร์ลิง การกระทำของนายธฤต นายโรเบิร์ต และนางธนิภาจึงไม่
สมเหตุสมผล ที่จำเลยอ้างว่า นายโรเบิร์ตในนามบริษัท Mega City Holdings Limited มีความ
ประสงค์ขอกู้เงินจากธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาลอนดอน เพื่อนำมาซื้อห้องชุด ไม่มี
น้ำหนักให้รับฟัง นอกจากนี้ตามคำเบิกความของนายธฤตปรากฏว่า บริษัท Falcon Energy
International Limited เป็นผู้ชำระเงินค่าจองห้องชุดจำนวน ๔ งวด เป็นเงิน ๑,๑๑๖,๐๐๐
ปอนด์สเตอร์ลิง แต่กลับปรากฏว่าเมื่อนางธนิภายื่นขอกู้เงินจากธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน)

ศาลาลอนดอน เพื่อซื้อห้องชุดดังกล่าว นางธนิภาอ้างสิทธิในเงินค่าจองห้องชุด หาใช่บริษัท Falcon Energy International Limited ซึ่งเป็นผู้ชำระเงินค่าจองห้องชุดเป็นผู้อ้างสิทธิแต่อย่างใดไม่ ซึ่งตามคำเบิกความของนายพิริยเทพที่เชื่อว่าเงินค่าจองห้องชุดดังกล่าวชำระโดยนางธนิภา ดังนั้น การที่นางธนิภาอ้างสิทธิเข้ารับเอาประโยชน์จากเงินค่าจองห้องชุดซึ่งบริษัท Falcon Energy International Limited ชำระไว้จำนวน ๔ งวด เป็นเงิน ๑,๑๑๖,๐๐๐ ปอนด์สเตอร์ลิง โดยไม่ปรากฏว่านายธกฤษณ์หรือบริษัท Falcon Energy International Limited หรือนายโรเบิร์ตมีหนังสือโอนสิทธิในเงินค่าจองห้องชุดให้แก่นางธนิภา เชื่อว่านางธนิภาเป็นผู้ชำระเงินค่าจองห้องชุดทั้งสี่งวด ไม่ใช่ นายธกฤษณ์หรือบริษัท Falcon Energy International Limited เป็นผู้ชำระเงินค่าจองห้องชุด ส่วนที่จำเลยอ้างพยานเอกสารและหลักฐานการเคลื่อนไหวทางบัญชี การผ่อนชำระในแต่ละงวด เพื่อยืนยันว่าเงินที่ผ่อนชำระในแต่ละงวดไม่ใช่เงินของนางธนิภา แต่เป็นของนายโรเบิร์ตนั้น ข้อเท็จจริงปรากฏตามสำเนารายการเดินบัญชีเงินฝากเอกสารหมายเลข จ.๙๒ และ จ.๙๓ ว่า นายโรเบิร์ตนำเงินเข้าบัญชีเพื่อชำระหนี้เงินกู้เพียงบางส่วน เมื่อเทียบกับจำนวนเงินกู้ทั้งหมดแล้ว ถือว่าเป็นจำนวนเงินไม่มากนัก อีกทั้งในบัญชีดังกล่าวมีบุคคลต่าง ๆ นำเงินเข้าฝากในบัญชีด้วยเป็นจำนวนมาก รวมถึงนางธนิภาที่โอนเงินเข้าบัญชีเป็นเงิน ๑๓๖,๘๖๕.๙๑ ปอนด์สเตอร์ลิง ข้ออ้างของจำเลยที่ว่านายโรเบิร์ตและบริษัท Mega City Holdings Limited เป็นผู้รับผิดชอบชำระค่าห้องชุดแต่เพียงผู้เดียว จึงไม่น่าหนักใจรับฟังได้ ที่จำเลยอ้างว่า นางธนิภากับนายโรเบิร์ตทำสัญญาแบ่งปันผลประโยชน์ ลงวันที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๕๗ ตามเอกสารหมายเลข ล.๔๐ เพื่อแสดงให้เห็นว่านางธนิภาได้รับส่วนแบ่งจากนายโรเบิร์ตเพียงร้อยละ ๑๐ ของผลกำไรที่ได้จากการขายห้องชุด เพื่อเป็นการตอบแทนที่นางธนิภาช่วยถือกรรมสิทธิ์ในห้องชุดแทนนายโรเบิร์ต ก็ขัดแย้งกับหนังสือลงวันที่ ๓ มกราคม ๒๕๖๐ ที่นางธนิภาส่งถึงธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) ศาลาลอนดอน แจ้งว่าได้ทำ

สัญญาขายห้องชุดให้แก่นายโรเบิร์ตไปแล้ว เพราะจะทำให้นางธนิภาไม่ได้รับส่วนแบ่งร้อยละ ๑๐ จากนายโรเบิร์ต นอกจากนี้ได้ความว่า จำเลยเพียงชี้แจงเรื่องดังกล่าวไว้ในหนังสือขอส่งเอกสารหลักฐานประกอบคำชี้แจงเพิ่มเติม และขอความเป็นธรรม ฉบับลงวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ ตามเอกสารหมายเลข จ.๒๕ ซึ่งเป็นเวลาภายหลังจากจำเลยมีบันทึกยื่นเอกสารเพิ่มเติมครั้งที่ ๒ ตามเอกสารหมายเลข จ.๑๒ แล้วเป็นเวลาหลายเดือน อีกทั้งเมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติตรวจสอบเชิงลึกเกี่ยวกับทรัพย์สินจำเลยแล้ว ไม่ปรากฏว่ามีการส่งหลักฐานดังกล่าวต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ทันที สัญญาดังกล่าวเป็นเอกสารที่ทำขึ้นกันเองระหว่างนายโรเบิร์ตกับนางธนิภา ไม่มีพยานหลักฐานอื่นใดมาสนับสนุนให้เห็นได้เช่นนั้น จึงมีน้ำหนักน้อย เมื่อข้อเท็จจริงฟังได้ว่า นางธนิภาเป็นผู้ชำระเงินค่าจองห้องชุดทั้งสิ่งมัด เป็นผู้นำเงินเข้าบัญชีเพื่อผ่อนชำระเงินกู้ในแต่ละงวด และเป็นผู้รับโอนกรรมสิทธิ์ห้องชุด จึงเชื่อว่านางธนิภาเป็นผู้ถือกรรมสิทธิ์ห้องชุด ซึ่งจดทะเบียนจำนองไว้แก่ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาลอนดอน เมื่อนางธนิภาเป็นผู้กู้เงินจากธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาลอนดอน และเปิดบัญชีดังกล่าว รวมทั้งเป็นผู้ถือกรรมสิทธิ์ห้องชุดซึ่งจดทะเบียนจำนองไว้แก่ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาลอนดอน ในขณะที่จำเลยมีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินในกรณีเข้ารับตำแหน่งรองเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ และปรากฏตามคำเบิกความของนางธนิภาว่า หลังจากที่ดินนางธนิภาได้รับโอนกรรมสิทธิ์ห้องชุด นางธนิภาแจ้งให้จำเลยทราบแล้ว จำเลยจึงทราบเรื่องเกี่ยวกับการกู้เงินรวมทั้งการเปิดบัญชีกับธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาลอนดอน และการถือกรรมสิทธิ์ห้องชุดของนางธนิภาแล้ว แม้จำเลยอ้างว่าจำเลยเชื่อโดยสุจริตในวันที่จำเลยยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน กรณีเข้ารับตำแหน่งว่า นางธนิภาได้ถอนจำนองและปิดบัญชีดังกล่าวเรียบร้อยแล้ว แต่หนังสือของนางธนิภาที่แจ้งธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาลอนดอน เรื่องการขายห้องชุดให้แก่นายโรเบิร์ต ระบุวันที่

๓ มกราคม ๒๕๖๐ ก่อนจำเลยมีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินเพียง ๑ วัน ซึ่งนายพิริยเทพเบิกความยืนยันว่า เคยจ้างนางธนิภาทางโทรศัพท์ก่อนแล้วว่าธนาคารไม่รับรู้เรื่องการขายห้องชุดให้แก่นายโรเบิร์ต เนื่องจากขัดต่อกฎหมายของสหราชอาณาจักร ทั้งนายโรเบิร์ตเพิ่งนำหนังสือฉบับดังกล่าวมาแสดงกับธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาลอนดอน หลังจากวันที่ระบุในหนังสือ ๒ ถึง ๓ เดือน นอกจากนี้เมื่อวันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๖๐ ธนาคารมีหนังสือจ้างนางธนิภาอย่างเป็นทางการอีกครั้งยืนยันว่านางธนิภายังเป็นลูกหนี้ของธนาคารอยู่ และห้องชุดยังคงเป็นหลักประกันตามกฎหมายของสหราชอาณาจักร ตามเอกสารหมายเลข จ.๘๐ และ จ.๘๑ และเมื่อวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๖๐ นางธนิภามีหนังสือขอยกเลิกการขายห้องชุดและยอมรับว่ายังเป็นลูกหนี้ตามสัญญาเงินกู้กับธนาคาร ตามเอกสารหมายเลข จ.๘๒ และ จ.๘๓ แต่จำเลยเพิ่งมีหนังสือชี้แจงข้อเท็จจริงเพิ่มเติม ครั้งที่ ๒ ฉบับลงวันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๖๑ อันเป็นเวลาหลังจากสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินมีหนังสือแจ้งเบาะแสเรื่องนางธนิภาแล้วตั้งแต่วันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑ ทั้งยังเป็นเวลาภายหลังจากที่ธนาคารมีหนังสือแจ้งเรื่องการขายที่ไม่มีผลทางกฎหมายเป็นเวลานานกว่า ๘ เดือน เป็นเวลาหลังจากขายห้องชุดและปิดบัญชีไปแล้วกว่า ๔ เดือน นางธนิภาย่อมทราบดีว่า ณ วันที่จำเลยมีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน กรรมสิทธิ์ในห้องชุดยังเป็นชื่อของนางธนิภา เมื่อห้องชุดมียอดหนี้คงค้างกับธนาคาร ณ วันที่จำเลยมีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินเป็นเงิน ๒,๓๖๒,๕๐๐ ปอนด์สเตอร์ลิง และมีเงินในบัญชีเงินฝาก ประเภทเงินฝาก (Deposit Call Account) เลขที่บัญชี ๐๘๐๗ - ๑๗๙๕๗๔ - ๔๐๐ คงเหลือ ๑๒,๒๓๘.๒๘ ปอนด์สเตอร์ลิง และเลขที่บัญชี ๐๘๐๗ - ๑๗๙๕๗๔ - ๔๐๑ คงเหลือ ๒๒๕,๗๒๑.๑๘ ปอนด์สเตอร์ลิง นับว่ามีมูลค่าสูงมากเมื่อเปรียบเทียบกับมูลค่าทรัพย์สินและหนี้สินที่จำเลยแสดงไว้ในบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน กรณีเข้ารับตำแหน่ง จำเลยดำรงตำแหน่งข้าราชการระดับ

ผู้บริหารของสำนักงาน ป.ป.ช. ซึ่งเป็นหน่วยงานเกี่ยวข้องกับการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินโดยตรง ทั้งนางธนิกเป็นนักธุรกิจมีความน่าเชื่อถือทางการเงินที่สามารถกู้เงินซื้ออสังหาริมทรัพย์มูลค่าสูงในต่างประเทศได้ เชื่อว่าย่อมศึกษาหาข้อมูลก่อนทำนิติกรรมซื้อขายห้องชุดเป็นอย่างดี รวมถึงย่อมต้องตรวจสอบการโอนกรรมสิทธิ์ห้องชุดว่ามีผลในทางกฎหมายหรือไม่อย่างไร กรณีจึงเชื่อว่าจำเลยย่อมต้องทราบว่านางธนิกยังคงเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ห้องชุดซึ่งยังมียอดหนี้ค้างชำระกับธนาคารและมีบัญชีเงินฝากดังกล่าวในขณะที่จำเลยยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน กรณีเข้ารับตำแหน่ง เมื่อข้ออ้างของจำเลยส่วนนี้ไม่มีน้ำหนักให้รับฟัง การกระทำของจำเลยจึงเป็นการจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน ด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่าจำเลยมีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินนั้น อันเป็นความผิดตามฟ้อง

อนึ่ง แม้ภายหลังการกระทำความผิด มีพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มีผลใช้บังคับเมื่อวันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๖๑ ยกเลิกพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ แต่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๖๗ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้ภายหลังการกระทำความผิดยังคงบัญญัติให้การกระทำตามคำฟ้องเป็นความผิดอยู่และมีระวางโทษเท่าเดิม จึงต้องใช้กฎหมายที่ใช้ในขณะที่กระทำความผิดบังคับแก่คดีนี้ ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒ วรรคหนึ่ง อย่างไรก็ดี องค์ประกอบของความผิดตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๑๔ วรรคหนึ่ง ในส่วนที่ว่าต้องมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินนั้น เป็นคุณแก่จำเลยมากกว่ากฎหมายเดิม จึงต้องนำพฤติการณ์ดังกล่าวมา

ประกอบกรวินิจัยการกระทำความผิดด้วยตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓ ที่บัญญัติให้ใช้กฎหมายในส่วนที่เป็นคุณไม่ว่าในทางใด ส่วนมาตรการจำกัดสิทธิทางการเมืองตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๘๑ ไม่เป็นคุณ จึงต้องใช้พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔๑ บังคับแก่คดี มีผลให้จำเลยพ้นจากตำแหน่งนับแต่วันที่มิคำวินิจฉัยและห้ามมิให้ดำรงตำแหน่งเจ้าหน้าที่ของรัฐเป็นเวลาห้าปีนับแต่วันที่พ้นจากตำแหน่ง นอกจากนี้การกระทำของจำเลยยังเป็นความผิดฐานเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๑๙ ด้วย

วินิจฉัยว่า นายประหยัด พวงจำปา จำเลย จงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินนั้นกรณีเข้ารับตำแหน่งรองเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔๐, ๔๑ ประกอบพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๓, ๑๑๔ วรรคหนึ่ง, ๑๕๘ มีผลให้จำเลยพ้นจากตำแหน่งนับแต่วันที่มิคำวินิจฉัยและห้ามมิให้ดำรงตำแหน่งเจ้าหน้าที่ของรัฐเป็นเวลาห้าปีนับแต่วันที่พ้นจากตำแหน่ง ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔๑ กับมีความผิดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกัน

(อม.๕๐)

- ๒๘ -

และปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๑๙ ให้จำคุก ๒ เดือน และปรับ ๘,๐๐๐ บาท
เมื่อปรากฏว่าจำเลยไม่เคยได้รับโทษจำคุกมาก่อน โทษจำคุกให้รอการลงโทษไว้มีกำหนด ๑ ปี ตาม
ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๕๖ ไม่ชำระค่าปรับให้จัดการตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา
๒๙, ๓๐ คำขออื่นนอกจากนี้ให้ยก.

นายประสิทธิ์ เจริญถาวรโกศา

(อม.๓๑)

ความเห็นในการวินิจฉัยคดี

คดีหมายเลขดำที่ อม. ๑ /๒๕๖๔

คดีหมายเลขแดงที่ อม.๕/๒๕๖๖

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์
ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

วันที่ ๒๓ เดือน กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๖๖

ระหว่าง	{	อัยการสูงสุด	โจทก์
		นายประหยัด พวงจำปา	จำเลย

เรื่อง การแสดงบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สิน

โจทก์ฟ้องว่า จำเลยเข้ารับตำแหน่งรองเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๕๗ มีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะต่อคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๖๐ จำเลยได้ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน กรณีเข้ารับตำแหน่งรองเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ และยื่นเอกสารประกอบบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินเพิ่มเติมอีกสามครั้งเมื่อวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๖๐ วันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๖๑ และวันที่ ๔ มีนาคม ๒๕๖๒ ตามลำดับ จำเลยจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินดังกล่าวด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่

ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สิน
จำนวน ๖ รายการ ได้แก่ ๑.บัญชีเงินฝากธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สาขาเซ็นทรัล ปิ่นเกล้า
ประเภทกระแสรายวัน เลขที่บัญชี ๗๕๘-๑-๐๑๐๐๓-๐ ชื่อบัญชี นางธนิภา พวงจำปา ซึ่งเป็น
คู่สมรส ยอดเงินฝากคงเหลือ ณ วันที่มีหน้าที่ยื่นบัญชี ๑๐,๐๐๐ บาท ๒.บัญชีเงินฝากธนาคาร
กรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาลอนดอน สหราชอาณาจักร ประเภทเงินฝากกระแสรายวัน (Current
Account) เลขที่บัญชี ๐๘๐๗-๑๗๙๕๗๔-๐๐๐ ชื่อบัญชี นางธนิภา พวงจำปา ยอดเงินฝากคงเหลือ
ณ วันที่มีหน้าที่ยื่นบัญชี ๐ ปอนด์สเตอร์ลิง ๓.บัญชีเงินฝากธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขา
ลอนดอน สหราชอาณาจักร ประเภทเงินฝาก Deposit-Call เลขที่บัญชี ๐๘๐๗-๑๗๙๕๗๔-๔๐๐
ชื่อบัญชี นางธนิภา พวงจำปา ยอดเงินฝากคงเหลือ ณ วันที่มีหน้าที่ยื่นบัญชี ๑๒,๒๓๘.๒๘
ปอนด์สเตอร์ลิง ๔.บัญชีเงินฝากธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาลอนดอน สหราชอาณาจักร
ประเภทเงินฝาก Deposit-Call เลขที่บัญชี ๐๘๐๗-๑๗๙๕๗๔-๔๐๑ ชื่อบัญชี นางธนิภา พวงจำปา
ยอดเงินฝากคงเหลือ ณ วันที่มีหน้าที่ยื่นบัญชี ๒๒๕,๗๒๑.๑๘ ปอนด์สเตอร์ลิง ๕.ห้องชุด เลขที่ ๖๘
ในอาคารชุด Wolfe House ๓๘๙ Kensington high street ลอนดอน สหราชอาณาจักร มี
นางธนิภา พวงจำปา เป็นผู้ถือกรรมสิทธิ์โดยมีการกู้เงินจากธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขา
ลอนดอน มีหนี้ค้ำกับธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาลอนดอน บัญชีเงินกู้เลขที่ ๐๘๐๗-
๑๗๙๕๗๔-๑๐๐ ณ วันที่มีหน้าที่ยื่นบัญชี ๒,๓๖๒,๕๐๐ ปอนด์สเตอร์ลิง และ ๖.เงินลงทุนของ
นางธนิภา พวงจำปา ในบริษัทปาล์ม บีช คอร์ปอเรชั่น จำกัด จำนวน ๒๐,๐๐๐ หุ้น หมายเลขใบหุ้น
ที่ ๑๖๐๐๐๑ - ๑๘๐๐๐๐ ราคาจดทะเบียนหุ้นละ ๑๐๐ บาท มูลค่ารวม ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท เหตุเกิด
ที่สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ตำบลท่าทราย อำเภอเมือง

นนทบุรี จังหวัดนนทบุรี ขอให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๓, ๘๑, ๑๕๘, ๑๖๗, ๑๘๘, ๑๙๔ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๔๐, ๔๑, ๔๒, ๑๑๙ ขอให้เพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้งของจำเลย เพิกถอนสิทธิเลือกตั้งของจำเลยมีกำหนดเวลาไม่เกินสิบปี และขอศาลมีคำสั่งให้จำเลยพ้นจากตำแหน่งนับแต่วันหยุดปฏิบัติหน้าที่ตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติ

จำเลยให้การปฏิเสธ

ระหว่างพิจารณาจำเลยยื่นคำร้องขอให้ศาลวินิจฉัยชี้ขาดข้อกฎหมายว่า โจทก์ไม่มีอำนาจฟ้อง เนื่องจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. ไม่ได้ส่งเรื่องของจำเลยให้ประธานวุฒิสภาพิจารณาก่อนส่งให้แก่อัยการสูงสุดฟ้องจำเลย เป็นการไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติของกฎหมายให้ครบถ้วน และคณะกรรมการ ป.ป.ช. กระทำไม่ชอบด้วยกฎหมายเนื่องจากออกกฎหมายหรือระเบียบว่าด้วยการยื่นบัญชีการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๑๕๘ และการดำเนินคดีที่เกี่ยวข้องกับการยื่นบัญชี พ.ศ. ๒๕๖๑ โดยไม่มีอำนาจ ศาลมีคำสั่งให้รอวินิจฉัยในคำพิพากษา

พิเคราะห์แล้ว ข้อเท็จจริงเบื้องต้นรับฟังได้ว่า จำเลยเข้ารับตำแหน่งรองเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๕๗ จำเลยมีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ ต่อคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ป.ป.ช.) ตามประกาศคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เรื่อง กำหนดตำแหน่งเจ้าหน้าที่ของรัฐที่จะต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและ

ปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๕๔ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๙ กำหนดให้เจ้าหน้าที่ของรัฐตำแหน่งรองเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ มีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ประกาศดังกล่าวมีผลใช้บังคับวันที่ ๔ มกราคม ๒๕๖๐ ตามเอกสารหมายเลข จ.๑๐๔ ต่อมาวันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๖๐ จำเลยยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินกรณีเข้ารับตำแหน่งรองเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ตามบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินเอกสารหมายเลข จ.๙ และยื่นเอกสารประกอบบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินเพิ่มเติมอีกสามครั้งเมื่อวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๖๐ วันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๖๑ และวันที่ ๔ มีนาคม ๒๕๖๒ ตามเอกสารหมายเลข จ.๑๐ จ.๑๒ และ จ.๒๗ ตามลำดับ เมื่อวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ จำเลยมีหนังสือถึงคณะกรรมการ ป.ป.ช. เรื่องขอส่งเอกสารหลักฐานประกอบการชี้แจงเพิ่มเติมเกี่ยวกับบัญชีเงินฝากธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาลอนดอน จำนวน ๓ บัญชี ตามเอกสารหมายเลข จ.๒๕ วันที่ ๒๖ เมษายน ๒๕๖๒ จำเลยมีหนังสือถึงคณะกรรมการ ป.ป.ช. เรื่องการชี้แจงข้อเท็จจริงและแก้ข้อกล่าวหา (ครั้งที่ ๑) เกี่ยวกับบัญชีเงินฝากธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สาขาเซ็นทรัล ปิ่นเกล้า ตามเอกสารหมายเลข จ.๔๑ และวันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๖๒ จำเลยมีหนังสือถึงคณะกรรมการ ป.ป.ช. เรื่องขอส่งเอกสารเพิ่มเติมประกอบการชี้แจงข้อเท็จจริงและแก้ข้อกล่าวหา (ครั้งที่ ๑) เกี่ยวกับเงินลงทุนของนางธนิกา พวงจำปา ในบริษัท ปาล์ม บีช คอร์ปอเรชั่น จำกัด ตามเอกสารหมายเลข จ.๔๒

ปัญหาต้องวินิจฉัยประการแรกว่า โจทก์มีอำนาจฟ้องหรือไม่ จำเลยให้การและขอให้
วินิจฉัยชี้ขาดข้อกฎหมายว่า พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปราม
การทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ บัญญัติเรื่องการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินของข้าราชการสำนักงาน
ป.ป.ช. ไว้เป็นการเฉพาะตามมาตรา ๑๕๘ ประกอบมาตรา ๔๓ การดำเนินคดีกับพนักงานเจ้าหน้าที่
สำนักงาน ป.ป.ช. และคณะกรรมการ ป.ป.ช. ต้องส่งสำนวนคดีให้ประธานวุฒิสภาส่งเรื่องให้อัยการ
สูงสุดดำเนินการฟ้องคดีต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง แต่
คณะกรรมการ ป.ป.ช. ไม่ได้ส่งเรื่องของจำเลยให้ประธานวุฒิสภาพิจารณา การที่คณะกรรมการ
ป.ป.ช. ส่งสำนวนคดีจำเลยต่ออัยการสูงสุดโดยตรงจึงไม่ชอบด้วยกฎหมาย การออกกระเบียบ
คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ว่าด้วยการยื่นบัญชี การตรวจสอบ
ทรัพย์สินและหนี้สินของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๑๕๘ และการดำเนินคดีที่เกี่ยวข้องกับการ
ยื่นบัญชี พ.ศ. ๒๕๖๑ ไม่ชอบด้วยกฎหมาย เห็นว่า จำเลยมีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สิน
และหนี้สินกรณีเข้ารับตำแหน่งรองเลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามประกาศคณะกรรมการ
ป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เรื่องกำหนดตำแหน่งเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งจะต้องยื่น
บัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการ
ป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔๐ มีผลใช้บังคับวันที่ ๔ มกราคม ๒๕๖๐
จำเลยยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินเมื่อวันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๖๐ กับยื่นเอกสาร
ประกอบบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินเพิ่มเติมครั้งที่ ๑ วันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๖๐
ครั้งที่ ๒ วันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๖๐ และยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินเพิ่มเติมครั้งที่
๓ วันที่ ๔ มีนาคม ๒๕๖๒ ในช่วงเวลาดังกล่าวได้มีพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย

การป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ ใช้บังคับเมื่อวันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๖๑ โดย
 มาตรา ๑๘๘ วรรคหนึ่ง กำหนดให้ผู้ที่มีหน้าที่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินต่อคณะกรรมการ
 ป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการ
 ป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติมหรือตามที่คณะกรรมการ
 ป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติกำหนดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ
 ดังกล่าว จำเลยยังมีหน้าที่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินต่อไปจนกว่าคณะกรรมการป้องกันและ
 ปราบปรามการทุจริตแห่งชาติตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้จะกำหนดเป็นอย่างอื่น
 และการยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินที่ได้ยื่นไว้แล้วตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่า
 ด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ให้ถือว่าเป็นการยื่น
 ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ ซึ่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการ
 ป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๕๘ วรรคหนึ่ง บัญญัติให้พนักงาน
 เจ้าหน้าที่ตั้งแต่ระดับผู้อำนวยการกองขึ้นไป ผู้ช่วยพนักงานไตสวน พนักงานไตสวน หัวหน้า
 พนักงานไตสวน และพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งมีตำแหน่งและหน้าที่เกี่ยวกับการตรวจสอบทรัพย์สิน
 และหนี้สิน มีหน้าที่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สิน... เมื่อจำเลยดำรงตำแหน่งรองเลขาธิการ
 คณะกรรมการ ป.ป.ช. จึงอยู่ในฐานะเจ้าหน้าที่ของสำนักงาน ป.ป.ช. ตั้งแต่ระดับผู้อำนวยการกองขึ้น
 ไป ย่อมมีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินตามกฎหมายต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช.
 เพื่อตรวจสอบ และมาตรา ๑๕๘ วรรคสอง บัญญัติว่า “ให้นำความในมาตรา ๔๓ มาใช้บังคับกับ
 การดำเนินคดีกับบุคคลตามวรรคหนึ่งด้วยโดยอนุโลม” ทั้งนี้การดำเนินคดีตามมาตรา ๔๓ เป็น
 การดำเนินคดีแก่บุคคลตามมาตรา ๔๒ อันได้แก่คณะกรรมการ ป.ป.ช. โดยมาตรา ๔๒ บัญญัติให้

กรรมการมีหน้าที่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สิน...ต่อประธานวุฒิสภา โดยให้ประธานวุฒิสภาแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สิน เพื่อตรวจสอบเบื้องต้นก่อนเสนอประธานวุฒิสภาพิจารณา และมาตรา ๔๓ บัญญัติว่า ในกรณีที่ปรากฏว่ามีการกระทำความผิดเกี่ยวกับการที่กรรมการผู้ใดจงใจไม่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินต่อประธานวุฒิสภา หรือจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินหรือหนี้สินอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบและมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สิน ให้ประธานวุฒิสภาส่งเรื่องให้อัยการสูงสุดเพื่อดำเนินการฟ้องคดีต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองต่อไป เห็นได้วาบทบัญญัติดังกล่าวแยกขั้นตอนการยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินเพื่อตรวจสอบกับขั้นตอนการดำเนินคดีเป็นคนละส่วนคนละขั้นตอนกัน และแยกบุคคลที่มีหน้าที่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินเป็น ๒ กลุ่ม กล่าวคือ กลุ่มที่ ๑ ตามมาตรา ๔๒ ได้แก่ คณะกรรมการ ป.ป.ช. ซึ่งต้องยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินต่อประธานวุฒิสภา กลุ่มที่ ๒ ตามมาตรา ๑๕๘ วรรคหนึ่ง ได้แก่ พนักงานเจ้าหน้าที่ตั้งแต่ระดับผู้อำนวยการกองขึ้นไป ผู้ช่วยพนักงานไตสวน พนักงานไตสวน หัวหน้าพนักงานไตสวน และพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งมีตำแหน่งและหน้าที่เกี่ยวกับการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สิน จำเลยดำรงตำแหน่งรองเลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช. จึงอยู่ในกลุ่มตามมาตรา ๑๕๘ วรรคหนึ่ง ได้แก่ กลุ่มพนักงานเจ้าหน้าที่ระดับผู้อำนวยการกองขึ้นไป ผู้ช่วยพนักงานไตสวน พนักงานไตสวน หัวหน้าพนักงานไตสวน และพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งมีตำแหน่งและหน้าที่เกี่ยวกับการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สิน โดยจำเลยมีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. เพื่อตรวจสอบ การที่มาตรา ๑๕๘ วรรคสอง บัญญัติให้นำความในมาตรา ๔๓ มาใช้บังคับกับการดำเนินคดีกับบุคคลตามวรรคหนึ่งด้วยโดยอนุโลมนั้น มีความหมายว่า ให้

เฉพาะขั้นตอนการดำเนินคดีแก่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มาใช้กับการดำเนินคดีแก่กลุ่มพนักงานเจ้าหน้าที่ระดับผู้อำนวยการกองขึ้นไป ผู้ช่วยพนักงานไต่สวน พนักงานไต่สวน หัวหน้าพนักงานไต่สวน และพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งมีตำแหน่งและหน้าที่เกี่ยวกับการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สิน โดยอนุโลม คำว่า โดยอนุโลม ตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๕๔ ให้ความหมายว่า ใช้แทนกันได้ตามความเหมาะสม หรือคล้ายตาม หรือนำมาใช้โดยอาศัยหลักการอย่างเดียวกันแต่ให้แก้ไขในรายละเอียดได้ตามควรแก่กรณี ดังนี้ การนำบทบัญญัติมาตรา ๔๓ เรื่องการดำเนินคดีแก่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มาใช้แก่กลุ่มพนักงานเจ้าหน้าที่ระดับผู้อำนวยการกองขึ้นไป ผู้ช่วยพนักงานไต่สวน พนักงานไต่สวน หัวหน้าพนักงานไต่สวน และพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งมีตำแหน่งและหน้าที่เกี่ยวกับการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สิน จึงต้องนำมาใช้ตามความเหมาะสม หรือคล้ายตาม หรือโดยอาศัยหลักการอย่างเดียวกัน มิใช่นำมาใช้ทุกขั้นตอนทั้งหมด ดังนั้น เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตรวจสอบบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินที่กลุ่มพนักงานเจ้าหน้าที่ระดับผู้อำนวยการกองขึ้นไป ผู้ช่วยพนักงานไต่สวน พนักงานไต่สวน หัวหน้าพนักงานไต่สวน และพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งมีตำแหน่งและหน้าที่เกี่ยวกับการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินไว้แล้วพบว่าการกระทำความผิดฐานจงใจไม่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สิน หรือจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินหรือหนี้สินอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบและมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สิน คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะต้องส่งเรื่องให้อัยการสูงสุดเพื่อดำเนินการฟ้องคดีต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองต่อไปในทำนองเดียวกับที่ให้ประธานวุฒิสภาส่งเรื่องให้อัยการสูงสุดเพื่อดำเนินการฟ้องคดีต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ทั้งนี้

เพื่อให้หน่วยงานภายนอกซึ่งเป็นกลางได้ตรวจสอบอีกครั้ง อันเป็นการถ่วงดุลการตรวจสอบเพื่อให้เกิดธรรมาภิบาลและเป็นการป้องกันการเอื้อประโยชน์หรือขัดกันแห่งผลประโยชน์ หากจะตีความให้นำหลักเกณฑ์การยื่นและการตรวจสอบบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินของคณะกรรมการ ป.ป.ช. รวมถึงกระบวนการดำเนินคดีทุกขั้นตอนทั้งหมดดังที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๔๒ และมาตรา ๔๓ มาใช้บังคับแก่กลุ่มพนักงานเจ้าหน้าที่ตั้งแต่ระดับผู้อำนวยการกองขึ้นไป ผู้ช่วยพนักงานได้สว่น พนักงานได้สว่น หัวหน้าพนักงานได้สว่น และพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งมีตำแหน่งและหน้าที่เกี่ยวกับการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินทั้งหมดด้วย โดยคณะกรรมการ ป.ป.ช. จะต้องส่งเรื่องให้ประธานวุฒิสภาเพื่อตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินก่อนส่งเรื่องให้อัยการสูงสุดเพื่อดำเนินการฟ้องคดี ก็จะเป็นการใช้อำนาจในการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินที่ซ้ำซ้อน ลำช้า และไม่เกิดประโยชน์แก่การตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สิน ดังนั้น เมื่อจำเลยดำรงตำแหน่งรองเลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช. ซึ่งเป็นบุคคลตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๕๘ วรรคหนึ่ง จำเลยย่อมไม่อยู่ภายใต้อำนาจการตรวจสอบการยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินของประธานวุฒิสภา คณะกรรมการ ป.ป.ช. จึงไม่ต้องส่งเรื่องให้ประธานวุฒิสภาเพื่อพิจารณาก่อนส่งให้อัยการสูงสุดดำเนินการฟ้องคดี ส่วนที่จำเลยอ้างว่า คณะกรรมการ ป.ป.ช. ออกระเบียบและประกาศขัดต่อพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๕๘ และมาตรา ๔๓ นั้น เห็นว่า เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจและหน้าที่ในการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินของพนักงานเจ้าหน้าที่ของสำนักงาน ป.ป.ช. ที่มีหน้าที่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สิน โดยไม่ต้องส่งเรื่องให้ประธานวุฒิสภาก่อนส่งเรื่องให้อัยการสูงสุดดำเนินการฟ้องคดีดังวินิจฉัยแล้ว คณะกรรมการ ป.ป.ช. ย่อมมีอำนาจออกระเบียบ ประกาศ และคำสั่งอันเกี่ยวข้องกับเรื่องดังกล่าว

ตามที่กฎหมายให้อำนาจได้ ดังนั้น การที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ออกระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ว่าด้วยการยื่นบัญชี การตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๑๕๘ และการดำเนินคดีที่เกี่ยวข้องกับการยื่นบัญชี พ.ศ. ๒๕๖๑ ข้อ ๓๓ ซึ่งกำหนดให้กรณีการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ยื่นบัญชีในตำแหน่งตั้งแต่ระดับผู้อำนวยการกองขึ้นไป และพนักงานเจ้าหน้าที่ ซึ่งมีตำแหน่งและหน้าที่เกี่ยวกับการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สิน ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นผู้ดำเนินการตรวจสอบทรัพย์สินเอง และข้อ ๓๕ ซึ่งกำหนดให้กรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติว่า ผู้ยื่นบัญชีจงใจไม่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินหรือจงใจยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินนั้นแล้ว ให้ผู้ตรวจสอบทรัพย์สินหรือผู้ที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมายส่งเรื่องให้อัยการสูงสุดเพื่อดำเนินการฟ้องคดีต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง และออกประกาศคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เรื่อง กำหนดตำแหน่งของผู้มีหน้าที่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินตามมาตรา ๑๐๒ พ.ศ. ๒๕๖๑ จึงเป็นการออกระเบียบและประกาศที่ชอบด้วยกฎหมายแล้ว การที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ส่งเรื่องให้อัยการสูงสุดดำเนินการฟ้องจำเลยเป็นคดีนี้ จึงชอบแล้ว ส่วนที่จำเลยให้การต่อสู้ว่า การไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการโดยไม่ชอบ กระทำการผิดขั้นตอนเพื่อให้ได้มาซึ่งเอกสาร การที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. อ้างถึงกรณีที่สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินมีหนังสือแจ้งเบาะแสว่า นางธนิภา พวงจำปา ภริยาจำเลยต้องสงสัยว่าอาจเกี่ยวข้องกับการฟอกเงินโดยมีการทำธุรกรรมทั้งในและต่างประเทศในช่วงปี ๒๕๕๕ ถึง ปี ๒๕๕๙ เป็นการนำข้อเท็จจริงที่ไม่ผ่านกระบวนการที่ชอบด้วยกฎหมายเข้ามาเพื่อดำเนินการตรวจสอบเชิงลึก

กับจำเลย ประกอบกับคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้พิจารณาตามที่สำนักงานตรวจสอบทรัพย์สินภาครัฐ และรัฐวิสาหกิจเสนอว่าจำเลยมิได้แสดงบัญชีเงินฝากของนางธนิภา ๗ บัญชี และบัตรเครดิต ๔ บัญชี แล้วมีมติให้แจ้งข้อกล่าวหาแก่จำเลยเป็นคดีนี้ โดยไม่ได้มีการสอบถามข้อมูลต่าง ๆ จากจำเลย ทั้งที่ จำเลยได้ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินครั้งแรกตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนดเมื่อวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๖๐ และได้ยื่นบันทึกชี้แจงรายงานแสดงบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินเพิ่มเติมเป็นครั้งที่ ๒ เมื่อวันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๖๑ ไว้ก่อนแล้ว การดำเนินการดังกล่าวของ คณะกรรมการ ป.ป.ช. จึงไม่ได้เกิดจากการตรวจสอบตามระเบียบ ข้อบังคับ หรือประกาศของ คณะกรรมการ ป.ป.ช. อีกทั้งเอกสารที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือสำนักงานป้องกันและปราบปราม การฟอกเงินอ้างถึงก็มีข้อพิรุธสงสัยถึงความมีอยู่จริงและความถูกต้องของเอกสารแต่กลับไม่ปรากฏในสำนวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. และการตรวจสอบบัญชีธนาคารต่างๆ ของนางธนิภาตั้งแต่ปี ๒๕๕๕ เป็นการตรวจสอบย้อนหลังซึ่งไม่มีกฎหมายกำหนดให้สามารถดำเนินการได้ จึงเป็นการ ตรวจสอบโดยมิชอบ รวมถึงการตรวจสอบธุรกรรมทางการเงินของจำเลย นางธนิภา และผู้ที่เกี่ยวข้อง ก็ไม่มีการขอมติจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. เพื่อให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่า ด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๖๑ มาตรา ๓๘ นั้น เห็นว่า พระราชบัญญัติ ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๒๖ ให้อำนาจ คณะกรรมการ ป.ป.ช. ในการแสวงหาข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐานเพื่อที่จะทราบ ข้อเท็จจริงหรือพิสูจน์ความผิดและเพื่อจะเอาตัวผู้กระทำความผิดมาฟ้องลงโทษ และมาตรา ๓๗/๒ ซึ่ง นำมาใช้บังคับกับการตรวจสอบบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของเจ้าหน้าที่ของรัฐโดย อนุโลมตามมาตรา ๔๒ ยังกำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจในการตรวจสอบทรัพย์สินและ

หนังสือเพื่อพิสูจน์ความถูกต้องและความมีอยู่จริงของทรัพย์สินและหนี้สิน หากมีพฤติการณ์ปรากฏ หรือมีเหตุอันควรสงสัยเกี่ยวกับการได้มาซึ่งทรัพย์สินและหนี้สินรายการใดโดยไม่ชอบ ให้ คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจดำเนินการตรวจสอบธุรกรรมทางการเงินหรือการได้มาซึ่งทรัพย์สิน และหนี้สินนั้นได้ โดยให้กระทำต่อไปเมื่อมีการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินแล้ว ทั้ง ยังให้มีอำนาจเรียกข้อมูลเกี่ยวกับการทำธุรกรรมทางการเงินของบุคคลที่เกี่ยวข้องกับผู้หน้าที่ยื่น บัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินจากสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินได้อีกด้วย

ดังนี้ การที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการตรวจสอบเชิงลึกเกี่ยวกับทรัพย์สินของนางธนิภา ภายหลังจากที่จำเลยได้ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินไว้แล้วเนื่องจากได้รับหนังสือแจ้ง เบาะแสจากสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินและข้อมูลจากสำนักตรวจสอบทรัพย์สิน ภาครัฐและรัฐวิสาหกิจว่านางธนิภาต้องสงสัยเกี่ยวข้องกับการฟอกเงิน อันนำมาสู่การแจ้งข้อกล่าวหา แก่จำเลยเป็นคดีนี้ นั้น ถือได้ว่าเป็นกรณีที่มีพฤติการณ์ปรากฏหรือมีเหตุอันควรสงสัยเกี่ยวกับการได้มา ซึ่งทรัพย์สินและหนี้สินรายการใดโดยไม่ชอบภายหลังจากที่จำเลยได้ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สิน และหนี้สินต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. แล้ว คณะกรรมการ ป.ป.ช. ย่อมมีอำนาจดำเนินการตรวจสอบ ธุรกรรมทางการเงินหรือการได้มาซึ่งทรัพย์สินและหนี้สินนั้น รวมถึงมีอำนาจเรียกข้อมูลเกี่ยวกับการ ทำธุรกรรมทางการเงินของบุคคลที่เกี่ยวข้องกับผู้หน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน จากสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินได้ ดังนี้ การไต่สวนและการดำเนินการแสวงหา ข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐาน รวมถึงการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินของคณะกรรมการ ป.ป.ช. จึงเป็นการกระทำโดยมีอำนาจและได้ดำเนินการโดยชอบแล้ว แม้ต่อมาพระราชบัญญัติ ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ จะถูกยกเลิกเพิกถอน

โดยพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ แต่จำเลยก็ยังมีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. โดยถือว่าการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินเดิมเป็นการยื่นตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๘๘ ส่วนการดำเนินการของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่ได้ดำเนินการไปแล้วโดยชอบนั้น มาตรา ๑๙๔ วรรคสอง บัญญัติให้การดำเนินการดังกล่าวมีผลต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญหรือพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ ซึ่งมาตรา ๔ ให้คำจำกัดความของคำว่า ใต้สวน หมายความว่า การแสวงหารวบรวม และการดำเนินการอื่นใด เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อเท็จจริงและพยานหลักฐาน มาตรา ๓๘ บัญญัติให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจขอข้อมูลจากสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินได้ในกรณีที่มีความจำเป็นต้องได้ข้อมูลเกี่ยวกับธุรกรรมทางการเงินของบุคคลนั้นหรือบุคคลที่เกี่ยวข้องในการดำเนินการตรวจสอบหรือใต้สวนเพื่อมีความเห็นหรือวินิจฉัยเกี่ยวกับการกระทำของบุคคลใด และ มาตรา ๖๗ วรรคสาม บัญญัติให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. อาจนำพยานหลักฐานที่ได้จากการใต้สวนหรือพยานหลักฐานที่ได้มาจากต่างประเทศอื่นได้มาอย่างถูกต้องตามกฎหมายในคดีใดคดีหนึ่งมาใช้เป็นพยานหลักฐานประกอบสำนวนการใต้สวนที่เกี่ยวข้องได้ เห็นได้ว่าการดำเนินการของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่ได้ดำเนินการไปแล้วโดยชอบไม่ได้ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญหรือพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ ดังนั้น การใต้สวนและการรวบรวมพยานหลักฐานของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่ดำเนินการมาแล้วจึงชอบด้วยกฎหมาย ส่วนที่จำเลยโต้แย้งว่าคณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการใต้สวนและตรวจสอบทรัพย์สินของจำเลยกรณีเข้ารับตำแหน่งโดยรวบรัด ไม่ได้ใต้สวนให้ได้ความถึงเจตนาของจำเลยและไม่ได้สอบถามข้อมูลต่าง ๆ จากจำเลยก่อน

ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๒๓๔ (๓) และ มาตรา ๒๓๕ วรรคท้าย และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต แห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๐๙ วรรคสอง มาตรา ๑๑๔ วรรคสอง นั้น เห็นว่า กรณีที่ คณะกรรมการ ป.ป.ช. ต้องแจ้งให้ผู้ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบ ดำเนินการให้ครบถ้วนหรือถูกต้องภายในระยะเวลาตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๐๙ วรรคสอง นั้น ต้องเป็น กรณียื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. แล้ว แต่เอกสารหรือข้อมูลเกี่ยวกับทรัพย์สินหรือหนี้สินที่ยื่นไว้ไม่ครบถ้วน หรือมีข้อมูลคลาดเคลื่อน และ ต้องไม่มีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินเท่านั้น แต่กรณีการ ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินของจำเลยนั้นเป็นกรณีที่สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ได้มีหนังสือแจ้งเบาะแสว่านางธนิตาต้องสงสัยว่าอาจเกี่ยวข้องกับการฟอกเงิน และคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้รับข้อมูลพฤติการณ์ของจำเลยจากสำนักตรวจสอบทรัพย์สินภาครัฐและรัฐวิสาหกิจ จนเป็น มูลเหตุทำให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีคำสั่งให้ตรวจสอบบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินของจำเลยในเชิงลึก ไม่ใช่กรณีบัญชีทรัพย์สินหรือหนี้สินที่จำเลยยื่นไว้ไม่ครบถ้วน หรือมีข้อมูลคลาดเคลื่อน และไม่ใช่กรณี ไม่มีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สิน สำหรับการแจ้งข้อ กล่าวหาแก่จำเลยนั้น มาตรา ๑๑๔ กำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. กรรมการหรือพนักงาน เจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย แจ้งข้อกล่าวหาให้ผู้ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินทราบ และกำหนด ระยะเวลาตามสมควรที่ผู้นั้นจะมาชี้แจงข้อกล่าวหา กรณีของจำเลยคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้แจ้งข้อ กล่าวหาแก่จำเลยโดยให้โอกาสจำเลยขยายระยะเวลาการแจ้งข้อกล่าวหา รวมทั้งให้โอกาสจำเลย

ชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาเพิ่มเติมและส่งเอกสารประกอบเพิ่มเติม และยังให้จำเลยตรวจและคัดถ่ายพยาน เอกสารที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ใช้เป็นหลักฐานในการมีมติให้แจ้งข้อกล่าวหาแก่จำเลย ถือว่า คณะกรรมการ ป.ป.ช. แจ้งข้อกล่าวหาและให้โอกาสจำเลยชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาและแสดง พยานหลักฐานโดยชอบแล้ว ดังนั้น การมีมติให้ไต่สวน การดำเนินการไต่สวน การแจ้งข้อกล่าวหา การตรวจสอบข้อเท็จจริง การรวบรวมพยานหลักฐาน และการส่งเรื่องให้อัยการสูงสุดเพื่อดำเนินการ พ้องคดีของคณะกรรมการ ป.ป.ช. จึงชอบด้วยกฎหมาย โจทก์มีอำนาจฟ้อง ส่วนข้อต่อสู้ของจำเลย เกี่ยวกับการไต่สวนและอำนาจฟ้องกรณีอื่นเป็นรายละเอียดปลีกย่อย ไม่ทำให้ผลของคดีเปลี่ยนแปลง ไม่จำต้องยกขึ้นวินิจฉัย

ปัญหาต้องวินิจฉัยต่อไปว่า จำเลยจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน ด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามี เจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินตามฟ้องหรือไม่ เนื่องจากมีทรัพย์สินและหนี้สินตามฟ้อง หลายรายการ เห็นควรวินิจฉัยเป็นลำดับไป โดยลำดับแรกเห็นสมควรวินิจฉัยรายการบัญชีเงินฝาก ธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สาขาเซ็นทรัลปิ่นเกล้า ประเภทกระแสรายวัน เลขที่ ๗๕๘-๑-๐๑๐๐๓-๐ ชื่อบัญชี นางธนิภา พวงจำปา คู่สมรสจำเลย มียอดเงินฝากคงเหลือ ณ วันที่มีหน้าที่ยื่น บัญชี ๑๐,๐๐๐ บาท เป็นลำดับแรก เห็นว่า นางธนิภาเปิดบัญชีเงินฝากธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สาขาเซ็นทรัล ปิ่นเกล้า ประเภทออมทรัพย์เลขที่ ๗๕๘- ๒-๐๑๔๔๓-๙ เมื่อวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๔๑ และเปิดบัญชีกระแสรายวันเลขที่ ๗๕๘-๑-๐๑๐๐๓-๐ เมื่อวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๑ โดยขอผูกบัญชีเงินฝากกระแสรายวันกับบัญชีเงินฝากออมทรัพย์ และให้ธนาคารหัก และ/หรือ โอน เงินจากบัญชีเงินฝากออมทรัพย์ไปเข้าบัญชีกระแสรายวัน เห็นได้ว่านางธนิภาเปิดบัญชีกระแสรายวัน

เพื่อความสะดวกในการทำธุรกรรมทางการเงินด้วยการสั่งจ่ายเช็คออกจากบัญชีกระแสรายวัน แต่นางธนิภาผูกบัญชีกระแสรายวันกับบัญชีออมทรัพย์ ธนาคารจะโอนเงินจากบัญชีเงินฝากออมทรัพย์เข้าบัญชีกระแสรายวันเพื่อจ่ายเงินตามเช็ค โดยนางธนิภาไม่ต้องดำเนินการกับบัญชีกระแสรายวันเลย เมื่อพิจารณารายการเดินบัญชีเงินฝากทั้งสองบัญชีดังกล่าวตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๕๘ จนถึงวันที่จำเลยยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินแล้ว ปรากฏว่าเงินที่โอนเข้าบัญชีเงินฝากกระแสรายวันทุกรายการถูกโอนมาจากบัญชีเงินฝากออมทรัพย์เพื่อชำระหนี้ตามเช็คเท่านั้น ยอดเงินฝากเข้าและถอนออกเป็นจำนวนเดียวกันทุกจำนวน เพียงรายการถอนเงินออกจากบัญชีกระแสรายวันเพื่อชำระค่าธรรมเนียมให้แก่ธนาคารเท่านั้น พฤติการณ์บ่งชี้ว่านางธนิภามุ่งแต่จะนำเงินเข้าบัญชีออมทรัพย์เพื่อให้ธนาคารโอนไปเข้าบัญชีกระแสรายวันเพื่อจ่ายเงินตามเช็คโดยไม่ได้สนใจบัญชีกระแสรายวันว่าจะมีเงินเพียงใด หรือจะพอแก่การจ่ายเงินตามเช็คหรือไม่ นางธนิภาเปิดบัญชีกระแสรายวันก่อนที่จำเลยมีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินประมาณ ๑๐ ปี โดยขณะจำเลยยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินบัญชีเงินฝากกระแสรายวันมีเงินเพียง ๑๐,๐๐๐ บาท นับว่าเป็นเงินจำนวนไม่มากเมื่อเทียบกับยอดเงินในบัญชีเงินฝากออมทรัพย์ ซึ่งจำเลยก็ได้แสดงบัญชีเงินฝากออมทรัพย์ต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. แล้ว นางธนิภาหรือจำเลยก็ไม่มีมูลเหตุต้องปกปิดไม่แสดงรายการธุรกรรมการเงินในบัญชีเงินฝากกระแสรายวัน กรณีมีเหตุอันสมควรเชื่อว่านางธนิภาเข้าใจว่าไม่มีเงินในบัญชีเงินฝากกระแสรายวัน จึงไม่ได้แจ้งให้จำเลยทราบ จำเลยจึงไม่ได้แสดงบัญชีเงินฝากกระแสรายวันไว้ในบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินหรือหนี้สินที่ยื่นไว้ต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. พยานหลักฐานของโจทก์ฟังไม่ได้ว่ามีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่าจำเลยเจตนาไม่แสดงที่มาแห่ง

ทรัพย์สินรายการบัญชีเงินฝากธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สาขาเซ็นทรัลปิ่นเกล้า ประเภท
กระแสรายวัน เลขที่ ๗๕๘-๑-๐๑๐๐๓-๐

สำหรับรายการเงินลงทุนของนางธนิภาในบริษัทปาล์ม บีช คอร์ปอเรชั่น จำกัด
จำนวน ๒๐,๐๐๐ หุ้น หมายเลขใบหุ้นที่ ๑๖๐๐๐๑-๑๘๐๐๐๐ ราคาจดทะเบียนหุ้น หุ้นละ ๑๐๐
บาท มูลค่ารวม ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท นั้น จำเลยให้การว่า นางธนิภาได้ออนหุ้นดังกล่าวให้แก่นายธนกร
นันท์ น้องชายตั้งแต่วันที่ ๒๘ ตุลาคม ๒๕๕๓ เหตุที่มีชื่อนางธนิภาเป็นผู้ถือหุ้นเนื่องจากเป็นความ
บกพร่องในการนำส่งบัญชีรายชื่อผู้ถือหุ้นซึ่งมีการนับรายชื่อผู้ถือหุ้นผิดพลาด เป็นเรื่องของการจัดทำ
เอกสารไม่ถูกต้อง ไม่มีเหตุผลที่นางธนิภาจะกลับเข้าไปถือหุ้นอีกเพราะผลประกอบการของบริษัท
ขาดทุนมาตลอดและหยุดดำเนินงานมาหลายปี มูลค่าหุ้นเท่ากับศูนย์ นางธนิภาไม่ทราบว่ามันกลับมา
เป็นผู้ถือหุ้นอีกนั้น เห็นว่า แม้สำเนาบัญชีรายชื่อผู้ถือหุ้นเมื่อวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๔ และวันที่ ๓๐
ตุลาคม ๒๕๕๔ ครั้งที่ ๑ และที่ ๒ ซึ่งเป็นช่วงเวลาก่อนจำเลยยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและ
หนี้สิน กรณีเข้ารับตำแหน่ง มีรายชื่อผู้ถือหุ้น ๕ คน คือ นายมณฑล นันท์ นายวัชรินทร์ สุทธิประภา
นายชกฤษณ์ พรหมเดชะ เด็กหญิงเมษา เจน สิริดำรงพันธุ์ และนางธนิภา ซึ่งระบุจำนวนหุ้นและ
หมายเลขใบหุ้นเหมือนกันทุกครั้ง แต่สำเนาบัญชีรายชื่อผู้ถือหุ้นเมื่อวันที่ ๒๘ ตุลาคม ๒๕๕๓ วันที่
๓๐ ตุลาคม ๒๕๕๔ และปี ๒๕๕๕ ถึงปี ๒๕๕๘ มีรายชื่อผู้ถือหุ้น ๖ คน คือ นายธนกร นายประจวบ
นันท์ พลตำรวจเอกสมจิตต์ นันท์ นายวัชรินทร์ นายชกฤษณ์ และเด็กหญิงเมษา โดยระบุจำนวนหุ้น
และหมายเลขใบหุ้นเหมือนกันทุกครั้ง ซึ่งสอดคล้องกับที่จำเลยอ้างว่านางธนิภาโอนหุ้นคืนให้
นายธนกรตั้งแต่วันที่ ๒๘ ตุลาคม ๒๕๕๓ แล้ว ส่วนสำเนาบัญชีรายชื่อผู้ถือหุ้นที่ยื่นในปี ๒๕๕๔ ครั้งที่
๑ เมื่อวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ และครั้งที่ ๒ วันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๕๔ นางธนิภากลับมาปรากฏ

ชื่อเป็นถือหุ้น ๒๐,๐๐๐ หุ้น หมายเลขใบหุ้นที่ ๑๖๐๐๐๑ - ๑๘๐๐๐๐ ราคาจดทะเบียนมูลค่าหุ้น
หุ้นละ ๑๐๐ บาท รวมมูลค่า ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท ซึ่งแม้ขณะนั้นบริษัทปาล์ม บีช คอร์ปอเรชั่น จำกัด
ยังไม่เลิกกิจการก็ตาม แต่คำเบิกความของนายมณฑล นายธนกร และนายธกฤษณ์ ได้ความว่า บริษัท
ปาล์ม บีช คอร์ปอเรชั่น จำกัด ไม่ได้ดำเนินกิจการมาหลายปี ผลประกอบการของบริษัทขาดทุนมา
ตลอด ไม่มีการจ่ายเงินปันผล สอดคล้องกับรายงานของผู้สอบบัญชีเสนอต่อผู้บริหารของบริษัทปาล์ม
บีช คอร์ปอเรชั่น จำกัด ประกอบงบกำไรขาดทุน ตามสำเนาบแสดงฐานะการเงินของบริษัทปาล์ม
บีช คอร์ปอเรชั่น จำกัด เอกสารหมาย จ.๕๑ ว่า ในปี ๒๕๖๑ บริษัทปาล์ม บีช คอร์ปอเรชั่น จำกัด มี
หนี้สินหมุนเวียนสูงกว่าสินทรัพย์หมุนเวียน และมีผลขาดทุนเกินทุนเป็นจำนวนมาก ทั้งไม่ปรากฏว่า
นางธนิภาเข้าไปมีส่วนเกี่ยวข้องในการดำเนินกิจการหรือได้รับผลประโยชน์ในบริษัทปาล์ม บีช
คอร์ปอเรชั่น จำกัด อย่างไร กรณีไม่มีเหตุที่นางธนิภาจะกลับเข้าเป็นผู้ถือหุ้นในบริษัทดังกล่าวอีก
นอกจากนี้การนำส่งบัญชีรายชื่อผู้ถือหุ้น (บอจ.๕) เป็นหน้าที่ของกรรมการผู้มีอำนาจเป็นผู้ดำเนินการ
นางธนิภาเพียงมีชื่อเป็นผู้ถือหุ้น ไม่ได้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดทำเอกสาร การตรวจสอบรายชื่อผู้ถือ
หุ้น และการยื่นบัญชีรายชื่อผู้ถือหุ้นต่อนายทะเบียนหุ้นส่วนและบริษัท บริษัทดังกล่าวก็เป็นกิจการ
ของกลุ่มพี่น้องของนางธนิภา กรรมการผู้มีอำนาจของบริษัทดังกล่าวอาจถือวิสาสะดำเนินการโดย
นางธนิภาไม่ทราบเรื่อง นางธนิภาจึงอาจไม่ทราบว่าตนเข้าเป็นผู้ถือหุ้นในบริษัทปาล์ม บีช
คอร์ปอเรชั่น จำกัด อันเป็นสาเหตุทำให้ไม่ได้แจ้งแก่จำเลย ประกอบกับจำเลยไม่ได้มีส่วนเกี่ยวข้องกับ
กิจการของบริษัทดังกล่าว พฤติการณ์บ่งชี้ว่านางธนิภาและจำเลยไม่ทราบถึงการมีชื่อเป็นผู้ถือหุ้นของ
นางธนิภาในบัญชีรายชื่อผู้ถือหุ้น พยานหลักฐานของโจทก์ฟังไม่ได้ว่ามีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่า

จำเลยมีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินรายการเงินลงทุนของนางธนิภาในบริษัทปาล์ม บีช คอร์ปอเรชั่น จำกัด จำนวน ๒๐,๐๐๐ หุ้น

สำหรับรายการบัญชีเงินฝากธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาลอนดอน สหราชอาณาจักร รวม ๓ บัญชี คือ ประเภทกระแสรายวัน เลขที่บัญชี ๐๘๐๗-๑๗๙๕๗๔-๐๐๐ ยอดเงินฝากคงเหลือ ณ วันที่มีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน ๐ ปอนด์สเตอร์ลิง ประเภท Deposit-Call เลขที่ ๐๘๐๗-๑๗๙๕๗๔-๔๐๐ ยอดเงินฝากคงเหลือ ณ วันที่มีหน้าที่ยื่นบัญชี ๑๒,๒๓๘.๒๘ ปอนด์สเตอร์ลิง และประเภท Deposit-Call เลขที่บัญชี ๐๘๐๗-๑๗๙๕๗๔-๔๐๑ ยอดเงินฝากคงเหลือ ณ วันที่มีหน้าที่ยื่นบัญชี ๒๒๕,๗๒๑.๑๘ ปอนด์สเตอร์ลิง กับห้องชุด เลขที่ ๖๘ ในอาคารชุด Wolfe House ๓๘๙ Kensington High Street ลอนดอน สหราชอาณาจักร มีนางธนิภาเป็นผู้ถือกรรมสิทธิ์ โดยมีการกู้เงินจากธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาลอนดอน มีหนี้ค้ำกับธนาคารบัญชีเงินกู้เลขที่ ๐๘๐๗-๑๗๙๕๗๔-๑๐๐ ณ วันที่มีหน้าที่ยื่นบัญชี ๒,๓๖๒,๕๐๐ ปอนด์สเตอร์ลิงนั้น เห็นควรวินิจฉัยไปในคราวเดียวกัน จำเลยให้การว่า นางธนิภาไม่ใช่เจ้าของกรรมสิทธิ์ในห้องชุดที่แท้จริง แต่ถือกรรมสิทธิ์และกู้เงินเพื่อซื้อห้องชุดแทนนายโรเบิร์ต ลี (Mr.Robert Man Li) ซึ่งเป็นเจ้าของบริษัท Mega City Holdings Limited เนื่องจากนายโรเบิร์ตไม่สามารถกู้เงินธนาคารเพื่อซื้อห้องชุดดังกล่าวได้ และนายโรเบิร์ตเป็นผู้ถอนชำระเงินกู้ จำเลยเข้าใจโดยสุจริตว่าในขณะที่จำเลยยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินนางธนิภาโอนกรรมสิทธิ์ห้องชุดและปิดบัญชีแล้ว จำเลยเพิ่งทราบจากนางธนิภาหลังจากยื่นบัญชีไปแล้วว่านางธนิภายังไม่สามารถไถ่ถอนจำนองและปิดบัญชีได้ จำเลยจึงมีหนังสือชี้แจงเพิ่มเติมครั้งที่ ๒ ฉบับลงวันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๖๑ ประกอบคำชี้แจงเพิ่มเติม ฉบับลงวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ ตามเอกสารหมายเลข จ.๑๒ นั้น

ในข้อนี้จากทางได้สวนนายพิริยเทพ หอมหวล ผู้จัดการธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาลอนดอน ยืนยันว่า นายพิริยเทพได้รับแจ้งจากนายธนกร นันท์ ซึ่งเป็นเจ้าของร้านอาหารไทยในกรุงลอนดอนว่า นางธนิภาต้องการกู้เงินจากธนาคาร ต่อมานางธนิภาโทรศัพท์ติดต่อนายพิริยเทพและแจ้งว่า ต้องการกู้เงินเพื่อนำไปซื้อห้องชุดปล่อยให้เช่า หลังจากนั้นธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) ในประเทศไทย มอบหมายให้เจ้าหน้าที่ธนาคารนำเอกสารที่เกี่ยวข้องไปให้นางธนิภากรอกข้อมูลตามแบบฟอร์มของธนาคารเพื่อใช้ในการขอกู้เงินซึ่งเป็นการกู้ในรูปแบบ Buy to Let คือ การกู้เงินเพื่อนำไปซื้ออสังหาริมทรัพย์เพื่อปล่อยเช่าโดยนำค่าเช่ามาชำระเงินกู้ถือเป็นการลงทุนรูปแบบหนึ่ง ซึ่งธนาคารต้องมีการประเมินหลักทรัพย์ที่นำมาค้ำประกันเงินกู้ว่ามีศักยภาพในการนำไปปล่อยเช่า เพื่อนำค่าเช่ามาชำระเงินกู้ได้มากน้อยเพียงใด รวมทั้งมูลค่าของตัวหลักทรัพย์ ซึ่งห้องชุดที่นางธนิภาจะซื้อเป็นอสังหาริมทรัพย์ใหม่อยู่ในทำเลดีเพื่อก่อสร้างเสร็จ ห้องชุดดังกล่าวได้รับการประเมินว่าสามารถปล่อยเช่าในราคาประมาณ ๑๓๐,๐๐๐ ปอนด์สเตอร์ลิง ต่อปี ธนาคารยังได้ประเมินความสามารถในการชำระหนี้ของผู้กู้ คือ นางธนิภาซึ่งได้ส่งเอกสารแสดงว่ามีแหล่งเงินได้จากบริษัท Mega City Holdings Limited ที่นางธนิภาเป็นกรรมการและได้รับเงินปันผล กับเอกสารรับรองสถานะทางการเงินที่ออกโดยธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) ซึ่งรับรองสถานะทางการเงินของบริษัท Global Palm Oil Co.,Ltd ในประเทศไทยที่นางธนิภาเป็นกรรมการผู้จัดการ ตามเอกสารหมายเลข จ.๖๖ และ จ.๖๗ ธนาคารจึงพิจารณาปล่อยกู้ ๓,๑๕๐,๐๐๐ ปอนด์สเตอร์ลิง จากยอดซื้อ ๔,๕๐๐,๐๐๐ ปอนด์สเตอร์ลิง ในการนี้นางธนิภาได้เปิดบัญชีดังกล่าวกับธนาคารเมื่อวันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๕๗ เพื่อใช้ในการชำระหนี้เงินกู้แก่ธนาคาร นางธนิภาเบิกถอนเงินกู้ทั้งจำนวนเมื่อวันที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๗ ส่วนห้องชุดนางธนิภาทำการซื้อและกรรมสิทธิ์ถูกโอนมายังนางธนิภาในวัน

เดียวกัน โดยมีการจดทะเบียนจำนองไว้แก่ธนาคาร สำหรับบริษัท Falcon Energy International Limited ซึ่งมีความเกี่ยวข้องกับนางธนิภาเป็นผู้ที่ริเริ่มซื้อห้องชุดดังกล่าว และชำระเงินดาวน์ค่าห้องชุดก่อนนางธนิภาขอกู้เงินจากธนาคาร ๔ ครั้ง เป็นเงิน ๑,๑๑๖,๐๐๐ ปอนด์สเตอร์ลิง ตามเอกสารหมายเลข จ.๖๘ และ จ.๖๙ ซึ่งนายพิริยเทพเชื่อว่าเป็นเงินของนางธนิภา ต่อมานางธนิภามีหนังสือลงวันที่ ๓ มกราคม ๒๕๖๐ ถึงธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาลอนดอนแจ้งว่า ได้ทำสัญญาซื้อขายห้องชุดดังกล่าวให้แก่นายโรเบิร์ตไปแล้ว ตามเอกสารหมายเลข จ.๗๖ และ จ.๗๗ หนังสือดังกล่าว นายโรเบิร์ตเป็นผู้นำมามอบให้ภายหลังวันที่ลงในหนังสือ ๒ ถึง ๓ เดือน ต่อมาวันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๖๐ ธนาคารมีหนังสือถึงนางธนิภายืนยันว่ายังเป็นลูกหนี้ของธนาคารและห้องชุดดังกล่าวยังเป็นหลักประกันตามกฎหมาย เนื่องจากนางธนิภาไม่ได้ปฏิบัติตามขั้นตอนที่ถูกต้องและไม่เป็นไปตามสัญญา ตามเอกสารหมายเลข จ.๘๐ และ จ.๘๑ ภายหลังจากนางธนิภามีหนังสือแจ้งธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาลอนดอนว่าขอยกเลิกการซื้อขายห้องชุดดังกล่าว โดยนางธนิภายอมรับว่ายังเป็นลูกหนี้ตามสัญญาอยู่กับทางธนาคาร ตามเอกสารหมายเลข จ.๘๒ และ จ.๘๓ ต่อมานางธนิภามีหนังสือแจ้งธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาลอนดอนว่า ประสงค์จะขายห้องชุดดังกล่าวและไถ่ถอนจำนอง โดยแจ้งล่วงหน้าประมาณ ๒ เดือน ก่อนทำสัญญาซื้อขายห้องชุดนางธนิภาได้ไถ่ถอนจำนองและปิดบัญชีเงินกู้เมื่อวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๖๑ และมีการปิดบัญชีที่เหลือทั้งหมดในวันที่ ๒๙ มกราคม ๒๕๖๑ และนางสาวเกษมาภรณ์ เจริญกุล ผู้ชำนาญการฝ่ายอำนวยการสาขาต่างประเทศ ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) ยืนยันว่า ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาลอนดอน ต้องการให้นางธนิภายืนยันตัวตน จึงได้มอบหมายให้นางสาวเกษมาภรณ์นำสำเนาหนังสือเดินทางมาให้ นางธนิภาลงชื่อรับรอง และขอรับสำเนาบัตรประชาชนและสำเนาทะเบียนบ้านจากนางธนิภา โดยให้

ลงลายมือชื่อรับรองเอกสารดังกล่าวต่อหน้านางสาวเกษมาภรณ์ เมื่อตรวจสอบความถูกต้องของเอกสารแล้ว นางสาวเกษมาภรณ์ได้ส่งเอกสารทั้งหมดแก่ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาลอนดอน เห็นว่า นางธนิภาเป็นผู้ติดต่อธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาลอนดอน ด้วยตนเอง มาโดยตลอดตั้งแต่การขอกู้ยืมเงินจนถึงการแจ้งปิดบัญชีและไถ่ถอนจำนองโดยไม่ได้ระบุว่าทำแทนผู้ใดหรือมีผู้ใดร่วมลงทุนด้วย นางธนิภายังส่งมอบหลักฐานสถานะทางการเงินของตนเองเพื่อใช้ประกอบการพิจารณาคำขอกู้ที่ระบุว่า นางธนิภาเป็นกรรมการและได้รับเงินปันผลจากบริษัท Mega City Holdings Limited ซึ่งเป็นผู้ค้ำประกันเงินกู้ และนายโรเบิร์ตในฐานะกรรมการผู้มีอำนาจของบริษัทดังกล่าวมีเอกสารรับรองต่อธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาลอนดอน ระบุว่าบริษัท Mega City Holdings Limited จ่ายเงินปันผลให้นางธนิภาซึ่งมีฐานะเป็นรักษาการประธานบริษัท ดังกล่าวเป็นเงินจำนวน ๒,๐๐๐,๐๐๐ เหรียญสหรัฐ สอดคล้องกับที่นางธนิภาระบุในเอกสารประกอบการกู้ว่า นายโรเบิร์ตเป็นเพียงผู้ประสานงานเนื่องจากสื่อสารภาษาอังกฤษได้ดี และลงนามในฐานะพยานในสัญญาเท่านั้น ไม่ปรากฏว่านายโรเบิร์ตมีอำนาจในการบริหารบัญชีเงินกู้หรือบัญชีเงินฝากที่เกี่ยวข้องดังกล่าว นอกจากนี้ในการยื่นขอกู้เงินจากธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาลอนดอน มีบริษัท Mega City Holdings Limited เข้ามาเป็นผู้ค้ำประกันเงินกู้ ซึ่งนางธนิภายังได้จัดส่งเอกสารที่นางธนิภาจ้างบริษัท Maurant Ozannes ให้ทำความเข้าใจเกี่ยวกับบริษัท Mega City Holdings Limited เพื่อแสดงสถานะทางการเงินของบริษัทประกอบการพิจารณาของธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาลอนดอน สอดคล้องกับที่ได้ความจากนายพีรียเทพว่า โดยหลักแล้วผู้ค้ำประกันต้องมีความเกี่ยวข้องกับผู้กู้ นางธนิภาได้ยื่นเอกสารประกอบการขอกู้เงินต่อธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาลอนดอน โดยระบุว่า นางธนิภาเป็นเจ้าของบริษัท Mega City

Holdings Limited มีการเปิดบัญชีกับธนาคาร The Hongkong and Shanghai Banking Corporation Limited (HSBC) และมีแหล่งเงินได้จากบริษัท Mega City Holdings Limited แต่นางธนิกกลับเบิกความว่าตนไม่ได้เกี่ยวข้องกับบริษัท Mega City Holdings Limited คำเบิกความของนางธนิกจึงขัดแย้งกับเอกสารที่นางธนิกยื่นต่อธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาลอนดอน ประกอบการขอกู้ นอกจากนี้การที่นายโรเบิร์ตในฐานะกรรมการผู้มีอำนาจของบริษัท Mega City Holdings Limited มีเอกสารรับรองต่อธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาลอนดอนเองว่าบริษัท Mega City Holdings Limited ได้จ่ายเงินปันผลให้นางธนิกซึ่งมีฐานะเป็นรักษาการประธานของบริษัทดังกล่าวเป็นจำนวนเงิน ๒,๐๐๐,๐๐๐ เหรียญสหรัฐ และธนาคารอนุมัติให้บริษัท Mega City Holdings Limited เข้าเป็นผู้ค้ำประกันการกู้เงินของนางธนิกได้ แสดงให้เห็นความน่าเชื่อถือในฐานะทางการเงินของ บริษัท Mega City Holdings Limited จึงขัดแย้งกับข้ออ้างของจำเลยที่ว่า นายโรเบิร์ตเคยขอกู้ยืมเงินจากธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาลอนดอน ในนามของบริษัท Mega City Holdings Limited เพื่อซื้อห้องชุดดังกล่าว แต่ธนาคารปฏิเสธการขอกู้เนื่องจากไม่มีความน่าเชื่อถือ นายโรเบิร์ตจึงให้นางธนิกยื่นขอกู้เงินเพื่อซื้อห้องชุดดังกล่าวแทน แม้จำเลยจะมีนายโรเบิร์ตมาเบิกความยืนยันข้อเท็จจริงดังกล่าวแต่นายพิริยเทพผู้จัดการธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาลอนดอน ยืนยันว่า นายโรเบิร์ตไม่ได้เป็นลูกค้าธนาคาร และไม่เคยยื่นขอกู้ยืมเงินจากธนาคารมาก่อน อีกทั้งข้อเท็จจริงที่นายโรเบิร์ตเคยมีเอกสารรับรองต่อธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาลอนดอน แจ้งว่า บริษัท Mega City Holdings Limited ได้จ่ายเงินปันผลให้นางธนิกซึ่งมีฐานะเป็นรักษาการประธานของบริษัทดังกล่าว ก็ขัดแย้งกับหนังสือที่นายโรเบิร์ตชี้แจงต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. เอกสารหมายเลข ๓๔ ข้อ ๒ ว่า บริษัท Mega City

Holdings Limited ไม่เกี่ยวข้องกับนางธนิภา และนางธนิภาไม่เคยได้รับเงินปันผลหรือประโยชน์ตอบแทนใด ๆ จากบริษัท Mega City Holdings Limited เมื่อนางธนิภาได้ยื่นเอกสารประกอบการขอกู้เงินต่อธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาลอนดอน ระบุว่า นางธนิภาเป็นเจ้าของบริษัท Mega City Holdings Limited และมีแหล่งเงินได้จากบริษัท Mega City Holdings Limited กับบริษัท Global Palm Oil Co.,Ltd ซึ่งมีนางธนิภาเป็นกรรมการผู้จัดการ เชื่อว่านางธนิภาเป็นเจ้าของบริษัท Mega City Holdings Limited ด้วยเช่นเดียวกัน ข้ออ้างของจำเลยไม่มีน้ำหนักให้รับฟังได้ สำหรับห้องชุดเลขที่ ๖๘ ในอาคารชุด Wolfe House ๓๘๙ Kensington High Street ลอนดอน สหราชอาณาจักร ได้ความจากนายพิริยเทพสอดคล้องกับคำเบิกความของนายธฤตชนพรหมเดชะ พยานจำเลยว่า นายธฤตชนเป็นผู้ริเริ่มจองห้องชุดดังกล่าวในนามของบริษัท Falcon Energy International Limited และเป็นผู้ชำระเงินค่าจองห้องชุดดังกล่าวทั้งสิ้นงวด เป็นเงิน ๑,๑๑๖,๐๐๐ ปอนด์สเตอร์ลิง ในนามของบริษัท Falcon Energy International Limited ต่อมา นายโรเบิร์ต ประสงค์จะขอเข้ามาร่วมลงทุนกับนายธฤตชนในห้องชุดดังกล่าวแต่ร่วมลงทุนเพียงร้อยละ ๑๐ เท่านั้น เมื่อถึงเวลาที่ต้องโอนกรรมสิทธิ์ของห้องชุดดังกล่าว นายธฤตชนไม่สามารถหาเงินมาชำระค่าซื้อห้องชุดดังกล่าวได้ และธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาลอนดอนปฏิเสธการขอกู้เงินของนายโรเบิร์ต นายธฤตชนจึงแนะนำให้นายโรเบิร์ตรู้จักกับนางธนิภาเพื่อขอให้นางธนิภาช่วยกู้เงินจากธนาคารมาชำระค่าซื้อห้องชุดดังกล่าวให้แทนนายธฤตชน ข้อเท็จจริงนี้ขัดแย้งกับเอกสารหมายเลข ล.๓๔ ข้อ ๕ ที่นายโรเบิร์ตมีหนังสือชี้แจงคณะกรรมการ ป.ป.ช.ว่า เมื่อธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาลอนดอน ไม่ปล่อยเงินกู้ให้แก่บริษัท Mega City Holdings Limited นายโรเบิร์ตจึงปรึกษากับนายธฤตชน หาให้นายธฤตชนเป็นผู้ริเริ่มแนะนำให้นายโรเบิร์ตรู้จักกับนางธนิภาเพื่อขอ

ความช่วยเหลือจากนางธนิภาช่วยกู้เงินจากธนาคารแทนนายโรเบิร์ต นอกจากนี้ยังได้ความว่า นายธฤชณัฐรู้จักคุ้นเคยกับครอบครัวของนางธนิภามากกว่า ๑๐ ปี แล้ว หากเป็นเช่นนั้นนายธฤชณัฐ ซึ่งมีความสนิทสนมกับนางธนิภามาก่อน ก็น่าจะเป็นผู้ขอความช่วยเหลือจากนางธนิภาให้ช่วยกู้เงิน เพื่อนำมาชำระค่าซื้อห้องชุดดังกล่าวให้แทน นายธฤชณัฐไม่จำเป็นต้องแนะนำนายโรเบิร์ตซึ่งไม่เคยรู้จัก กับนางธนิภามาก่อนเพื่อขอให้นางธนิภาช่วยกู้เงินมาชำระค่าซื้อห้องชุดดังกล่าวแทนนายโรเบิร์ต แต่อย่างใด เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่าบริษัท Falcon Energy International Limited สามารถชำระ เงินค่าจองห้องชุดดังกล่าวได้ ๑,๑๑๖,๐๐๐ ปอนด์สเตอร์ลิง และไม่มีประวัติความไม่น่าเชื่อถือ ทางการเงิน นายธฤชณัฐในนามของบริษัท Falcon Energy International Limited ในฐานะผู้ ชำระเงินค่าจองห้องชุดดังกล่าวก็ย่อมที่จะเป็นผู้ขอกู้เงินกับธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขา ลอนดอน ได้เองตั้งแต่ต้น มิใช่ให้นายโรเบิร์ตในนามบริษัท Mega City Holdings Limited ซึ่งเป็นผู้ ร่วมลงทุนเพียงร้อยละ ๑๐ เท่านั้น และไม่มี ความน่าเชื่อถือทางการเงิน เป็นผู้มายื่นขอกู้เงินกับ ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาลอนดอน จนธนาคารปฏิเสธการกู้ จึงต้องมาขอความช่วยเหลือจากนางธนิภาเช่นนี้ นางธนิภาเพิ่งรู้จักกับนายโรเบิร์ตและห้องชุดก็มีราคาสูงถึง ๓,๑๕๐,๐๐๐ ปอนด์สเตอร์ลิง นางธนิภาไม่น่าจะไว้วางใจนายโรเบิร์ตจนถึงขนาดยอมช่วยกู้เงินจาก ธนาคารเพื่อนำมาซื้อห้องชุดแทน หลังจากที่นายธฤชณัฐแนะนำนายโรเบิร์ตให้รู้จักกับนางธนิภาแล้ว ก็ไม่ปรากฏว่านายธฤชณัฐได้เข้ามาเกี่ยวข้องกับห้องชุดดังกล่าวอีก ทั้ง ๆ ที่นายธฤชณัฐในนามของ บริษัท Falcon Energy International Limited เป็นผู้ชำระเงินค่าจองห้องชุดดังกล่าวเป็นเงิน จำนวนมากถึง ๑,๑๑๖,๐๐๐ ปอนด์สเตอร์ลิง การกระทำของนายธฤชณัฐ นายโรเบิร์ตและนางธนิภา จึงไม่สมเหตุสมผล ข้ออ้างของจำเลย ไม่มีน้ำหนักให้รับฟังได้ นอกจากนี้เมื่อนางธนิภายื่นขอกู้เงินจาก

ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาลอนดอน เพื่อซื้อห้องชุดดังกล่าวแล้วยังได้อ้างสิทธิในเงินค่าจองห้องชุด หาใช่บริษัท Falcon Energy International Limited ซึ่งเป็นผู้ชำระเงินค่าจอง ดังนั้น การที่นางธนิกาอ้างสิทธิเข้ารับเอาประโยชน์จากเงินค่าจองห้องชุดดังกล่าวโดยไม่ปรากฏว่า นายรณฤกษ์หรือบริษัท Falcon Energy International Limited หรือนายโรเบิร์ตมีหนังสือโอนสิทธิในเงินค่าจองห้องชุดดังกล่าวให้แก่นางธนิกา เชื่อว่านางธนิกาเป็นผู้ชำระเงินค่าจองห้องชุดดังกล่าวทั้ง สืบค้นหาใช้นายรณฤกษ์หรือบริษัท Falcon Energy International Limited แต่อย่างใดไม่ ส่วนที่ จำเลยอ้างพยานเอกสารและหลักฐานการเคลื่อนไหวทางบัญชี การผ่อนชำระแต่ละงวด เพื่อยืนยันว่า เงินที่ผ่อนชำระแต่ละงวดไม่ใช่เงินของนางธนิกาแต่เป็นของนายโรเบิร์ต นั้น เห็นว่า สำเนารายการเดินบัญชีเงินฝากพร้อมคำแปลตามเอกสารหมายเลข จ.๙๒ และ จ.๙๓ ได้ความว่า นายโรเบิร์ตนำเงินเข้าบัญชีเพื่อชำระหนี้เงินกู้ดังกล่าวเพียง ๒๔๖,๔๐๗ ปอนด์สเตอร์ลิง ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบกับเงินกู้ ๓,๑๕๐,๐๐๐ ปอนด์สเตอร์ลิง แล้ว ถือว่าเป็นเงินจำนวนไม่มากนัก นอกจากนี้ยังมีบุคคลอื่นนำเงินเข้าฝากในบัญชีดังกล่าวเป็นจำนวนมากซึ่งรวมถึงนางธนิกาที่โอนเงินเข้าบัญชีถึง ๑๓๖,๘๖๕.๙๑ ปอนด์สเตอร์ลิง ข้ออ้างของจำเลยที่ว่านายโรเบิร์ตและบริษัท Mega City Holdings Limited ที่เป็นผู้รับผิดชอบชำระค่าห้องชุดแต่เพียงผู้เดียวจึงไม่น่ารับฟัง ส่วนที่จำเลยอ้างว่า นางธนิกากับนายโรเบิร์ตทำสัญญาแบ่งปันผลประโยชน์ ลงวันที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๕๗ โดยนายโรเบิร์ตตกลงแบ่งผลกำไรจากการขายห้องชุดเลขที่ ๖๘ ให้แก่นางธนิการ้อยละ ๑๐ ของผลกำไรเพื่อตอบแทนที่นางธนิกาทกลงถือกรรมสิทธิ์ห้องชุดดังกล่าวแทนนายโรเบิร์ต ตามเอกสารหมายเลข ล.๔๐ นั้นก็ขัดแย้งกับหนังสือของนางธนิกาถึงธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาลอนดอน ฉบับลงวันที่ ๓ มกราคม ๒๕๖๐ แจ้งว่าได้ทำสัญญาซื้อขายห้องชุดดังกล่าวให้นายโรเบิร์ตไปแล้ว นางธนิกาไม่ได้แจ้งว่าเป็น

ตัวแทนถือกรรมสิทธิ์ห้องชุดแทนนายโรเบิร์ตแต่อย่างใด สัญญาดังกล่าวก็เป็นเอกสารที่สร้างขึ้นกันเองระหว่างนายโรเบิร์ตกับนางธนิภา ซึ่งจะทำให้ขึ้นเมื่อใดอย่างไรก็ได้ พยานหลักฐานจำเลยไม่น่ารับฟังข้อเท็จจริงฟังได้ว่านางธนิภาเป็นผู้กู้เงินเพื่อซื้อห้องชุดดังกล่าว เป็นผู้ชำระเงินค่าจองห้องชุดทั้งสี่งวด เป็นผู้นำเงินเข้าบัญชีเพื่อผ่อนชำระเงินกู้ในแต่ละงวด และเป็นผู้รับโอนกรรมสิทธิ์ห้องชุดดังกล่าว นางธนิภาจึงเป็นผู้ถือกรรมสิทธิ์ห้องชุด เลขที่ ๖๘ ในอาคารชุด Wolfe House ๓๘๙ Kensington High Street ลอนดอน สหราชอาณาจักร ซึ่งได้จดทะเบียนจำนองไว้แก่ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาลอนดอน เมื่อนางธนิภาเป็นผู้กู้เงินจากธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาลอนดอน เพื่อชำระค่าซื้อห้องชุดดังกล่าว จึงเป็นผู้เปิดบัญชีประเภทเงินฝากกระแสรายวัน เลขที่บัญชี ๐๘๐๗-๑๗๙๕๗๔-๐๐๐ ประเภทเงินฝาก Deposit-Call เลขที่บัญชี ๐๘๐๗-๑๗๙๕๗๔-๔๐๐ ประเภทเงินฝาก Deposit-Call เลขที่บัญชี ๐๘๐๗-๑๗๙๕๗๔-๔๐๑ รวมทั้งเป็นผู้ถือกรรมสิทธิ์ห้องชุดเลขที่ ๖๘ ซึ่งได้จดทะเบียนจำนองไว้แก่ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาลอนดอน ในขณะที่จำเลยมีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินในกรณีเข้ารับตำแหน่งรองเลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช. นางธนิภาเบิกความยอมรับว่าได้แจ้งเรื่องการโอนกรรมสิทธิ์ห้องชุดให้จำเลยทราบแล้ว ดังนั้น เมื่อข้อเท็จจริงฟังได้ว่านางธนิภาเป็นผู้ถือกรรมสิทธิ์ห้องชุด มิใช่ถือกรรมสิทธิ์แทนนายโรเบิร์ต จึงเชื่อว่าจำเลยทราบเรื่องการกู้เงินรวมทั้งการเปิดบัญชีกับธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาลอนดอน และการถือกรรมสิทธิ์ห้องชุดดังกล่าวของนางธนิภา เมื่อจำเลยไม่แสดงในรายการบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบที่ยื่นต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. จึงเป็นการจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่าจำเลย

มีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินรายการบัญชีเงินฝากธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาลอนดอน สหราชอาณาจักร ประเภทกระแสรายวัน เลขที่บัญชี ๐๘๐๗-๑๗๙๕๗๔-๐๐๐ ประเภท Deposit-Call เลขที่บัญชี ๐๘๐๗-๑๗๙๕๗๔-๔๐๐ และประเภท Deposit-Call เลขที่บัญชี ๐๘๐๗-๑๗๙๕๗๔-๔๐๑ กับรายการห้องชุดเลขที่ ๖๘ ในอาคารชุด Wolfe House ๓๘๙ Kensington High Street ลอนดอน สหราชอาณาจักร อันเป็นความผิดตามฟ้อง อันเป็นกรรมเดียว เป็นความผิดต่อกฎหมายบทเดียวกัน ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๐

อนึ่ง แม้ภายหลังการกระทำความผิดได้มีพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มีผลใช้บังคับเมื่อวันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๖๑ โดยยกเลิกพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ แต่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๖๗ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้ภายหลังการกระทำความผิดยังคงบัญญัติให้การกระทำตามคำร้องเป็นความผิดอยู่และมีระวางโทษเท่ากับระวางโทษตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๑๙ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้ในขณะที่กระทำความผิด จึงต้องใช้กฎหมายที่ใช้ในขณะที่กระทำความผิดบังคับแก่คดีนี้ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓ สำหรับองค์ประกอบของความผิดตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๑๔ วรรคหนึ่ง, ๑๖๗ ในส่วนที่ว่าต้องมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินนั้น เป็นคุณแก่จำเลยมากกว่ากฎหมายเดิม จึงต้องนำพฤติการณ์ดังกล่าวมาประกอบการวินิจฉัยตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓ ที่บัญญัติให้ใช้กฎหมายในส่วนที่เป็นคุณไม่ว่าในทางใด ส่วนมาตรการจำกัดสิทธิทาง

การเมืองตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๘๑ ไม่เป็นคุณ จึงต้องใช้พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔๑ บังคับแก่คดีนี้ มีผลให้จำเลยพ้นจากตำแหน่งนับแต่วันที่มีคำวินิจฉัย

จึงวินิจฉัยว่า นายประหยัด พวงจำปา จำเลย จงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ กรณีเข้ารับตำแหน่งรองเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔๐ และมาตรา ๔๑ ประกอบพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๓, ๑๑๔ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๑๕๘ มีผลให้จำเลยพ้นจากตำแหน่งนับแต่วันที่ศาลฎีกามีคำวินิจฉัย และห้ามมิให้จำเลยดำรงตำแหน่งเจ้าหน้าที่ของรัฐเป็นเวลาห้าปีนับแต่วันที่พ้นจากตำแหน่ง ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔๑ กับมีความผิดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๑๙ และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๖๗ แต่ให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๑๙ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้บังคับอยู่ในขณะกระทำความผิด เห็นควรลงโทษจำคุก ๖ เดือน และปรับ ๑๐,๐๐๐ บาท ไม่ปรากฏว่าจำเลยเคยต้องโทษ

(อม.๕๐)

- ๓๐ -

จำคุกมาก่อน โทษจำคุกให้รอกการลงโทษไว้มีกำหนด ๒ ปี ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๕๖
ไม่ชำระค่าปรับให้จัดการตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๙, ๓๐ คำขออื่นนอกจากนี้ให้ยก.

นายจักษ์ชัย เยพิทักษ์

(อม.๓๑)

ความเห็นในการวินิจฉัยคดี

คดีหมายเลขดำที่ อม. ๑ /๒๕๖๔

คดีหมายเลขแดงที่ อม.๕/๒๕๖๖

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์
ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

วันที่ ๒๓ เดือน กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๖๖

ระหว่าง	อัยการสูงสุด	โจทก์
	นายประยุทธ์ พวงจำปา	จำเลย

เรื่อง การแสดงบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สิน

โจทก์ฟ้องว่า จำเลยเข้ารับตำแหน่งรองเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๕๗ ต่อมา มีประกาศคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เรื่อง กำหนดตำแหน่งเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งจะต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๒ มาตรา ๔๐ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๕๔ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๙ กำหนดให้เจ้าหน้าที่ของรัฐตำแหน่งรองเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ มีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีผลใช้บังคับ

- ๒ -

(อม.๕๐)

วันที่ ๔ มกราคม ๒๕๖๐ จำเลยจึงมีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ต่อมาเมื่อวันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๖๐ จำเลย ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน กรณีเข้ารับตำแหน่ง และยื่นเอกสารประกอบบัญชีแสดง รายการทรัพย์สินและหนี้สินเพิ่มเติม เมื่อวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๖๐ วันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๖๑ และวันที่ ๔ มีนาคม ๒๕๖๒ จำเลยจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินดังกล่าวด้วย ข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่า มีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินของนางธนิภา พวงจำปา คู่สมรส ๖ รายการ ได้แก่

- ๑.บัญชีเงินฝากธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สาขาเซ็นทรัล ปิ่นเกล้า ประเภทกระแสรายวัน เลขที่บัญชี ๗๕๘-๑-๐๑๐๐๓-๐ ยอดเงินฝากคงเหลือ ณ วันที่มีหน้าที่ยื่นบัญชี ๑๐,๐๐๐ บาท
- ๒.บัญชีเงินฝากธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาลอนดอน สหราชอาณาจักร ประเภทเงินฝาก กระแสรายวัน (Current Account) เลขที่บัญชี ๐๘๐๗-๑๗๙๕๗๔-๐๐๐ ยอดเงินฝากคงเหลือ ณ วันที่มีหน้าที่ยื่นบัญชี ๐ ปอนด์สเตอร์ลิง
- ๓.บัญชีเงินฝากธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาลอนดอน สหราชอาณาจักร ประเภทเงินฝาก (Deposit-Call) เลขที่บัญชี ๐๘๐๗-๑๗๙๕๗๔-๔๐๐ ยอดเงินฝากคงเหลือ ณ วันที่มีหน้าที่ยื่นบัญชี ๑๒,๒๓๘.๒๘ ปอนด์สเตอร์ลิง
- ๔.บัญชีเงินฝากธนาคาร กรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาลอนดอน สหราชอาณาจักร ประเภทเงินฝาก (Deposit-Call) เลขที่ บัญชี ๐๘๐๗-๑๗๙๕๗๔-๔๐๑ ยอดเงินฝากคงเหลือ ณ วันที่มีหน้าที่ยื่นบัญชี ๒๒๕,๗๒๑.๑๘ ปอนด์ สเตอร์ลิง
- ๕.ห้องชุด เลขที่ ๖๘ ในอาคารชุด Wolfe House ๓๘๙ ถนน Kensington high ลอนดอน สหราชอาณาจักร มียอดหนี้คงค้างตามสัญญาอยู่กับธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาลอนดอน

- ๓ -

(อม.๕๐)

บัญชีเงินกู้เลขที่ ๐๘๐๗-๑๗๙๕๗๔-๑๐๐ ณ วันที่มีหน้าที่ยื่นบัญชี ๒,๓๖๒,๕๐๐ ปอนด์สเตอร์ลิง และ ๖. เงินลงทุนในบริษัทปาล์ม บิซ คอร์ปอเรชั่น จำกัด จำนวน ๒๐,๐๐๐ หุ้น หมายเลขใบหุ้นที่ ๑๖๐๐๐๑-๑๘๐๐๐๐ ราคาจดทะเบียนหุ้นละ ๑๐๐ บาท มูลค่ารวม ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท ขอให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๓, ๘๑, ๑๕๘, ๑๖๗, ๑๘๘, ๑๙๔ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๔๐, ๔๑, ๔๒, ๑๑๙ ขอให้เพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้งของจำเลย เพิกถอนสิทธิเลือกตั้งของจำเลยมีกำหนดเวลาไม่เกินสิบปี และขอศาลมีคำสั่งให้จำเลยพ้นจากตำแหน่งนับแต่วันหยุดปฏิบัติหน้าที่ ตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติ

จำเลยให้การปฏิเสธ

ระหว่างพิจารณาจำเลยยื่นคำร้องขอให้ศาลวินิจฉัยชี้ขาดเบื้องต้นในปัญหาข้อกฎหมายว่า โจทก์ไม่มีอำนาจฟ้อง และการออกระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติว่าด้วยการยื่นบัญชี การตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๑๕๘ และการดำเนินคดีที่เกี่ยวข้องกับการยื่นบัญชี พ.ศ. ๒๕๖๑ ไม่ถูกต้องตามกฎหมาย ศาลมีคำสั่งให้รอไว้วินิจฉัยพร้อมมีคำพิพากษา

พิเคราะห์ข้อเท็จจริงที่ได้จากทางไต่สวนและพยานหลักฐานของคู่ความแล้ว ข้อเท็จจริงเบื้องต้นรับฟังได้ว่า จำเลยเข้ารับตำแหน่งรองเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๕๗ ตามประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี

- ๔ -

(อม.๕๐)

เอกสารหมาย จ.๘ แผ่นที่ ๑๗๙ ต่อมาประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ออกประกาศคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เรื่อง กำหนดตำแหน่งเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งจะต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สิน และหนี้สินตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔๐ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๕๔ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๙ กำหนดให้เจ้าหน้าที่ของรัฐตำแหน่งรองเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ มีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ประกาศดังกล่าวมีผลใช้บังคับวันที่ ๔ มกราคม ๒๕๖๐ ปรากฏตามเอกสารหมาย จ.๑๐๔ จำเลยจึงมีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ต่อมา เมื่อวันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๖๐ จำเลยยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน กรณีเข้ารับตำแหน่ง มีทรัพย์สิน ๑๓,๙๔๔,๗๓๓ บาท และหนี้สิน ๙,๖๓๕,๔๒๖.๓๑ บาท นางธนิภา พวงจำปา คู่สมรส จำเลย มีทรัพย์สิน ๓๑,๗๘๑,๖๒๒.๒๓ บาท และหนี้สิน ๘,๓๒๕,๒๓๗.๘๓ บาท และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ มีทรัพย์สิน ๒๗๓,๖๕๙.๓๒ บาท ตามบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน เอกสารหมาย จ.๙ แผ่นที่ ๑๘๐ ถึง ๓๒๔ จำเลยยื่นเอกสารประกอบบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินเพิ่มเติม ครั้งที่ ๑ เมื่อวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๖๐ ต่อมาสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน มีหนังสือฉบับลงวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑ ถึงประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ แจ้งข้อมูลเบาะแสรายนางธนิภา และนายชกฤษณ์ พรหมเดชะ

- ๕ -

(อม.๕๐)

กรณีบริษัท Falcon Energy International Limited ต้องสงสัยว่าอาจเกี่ยวข้องกับการฟอกเงิน และหน่วยข่าวกรองทางการเงินประเทศเบลเยียมเชื่อว่านางธนิภาเป็นผู้บริหารบริษัทดังกล่าว กับพบข้อมูลว่าบริษัท Solid Falcon Development Limited เป็นกรรมการและผู้ถือหุ้นของบริษัท Falcon Energy International Limited นอกจากนี้สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พบข้อมูลธุรกรรมทางการเงินที่เกี่ยวข้องกับนางธนิภาทั้งในและต่างประเทศ ในช่วงปี ๒๕๕๕ ถึง ปี ๒๕๕๙ รวมมูลค่า ๗๑,๔๕๙,๒๖๐ บาท และพบชื่อนายชกฤษณ์เกี่ยวข้องกับคดีโครงการปลูกป่าถาวรน้ำมันที่ประเทศอินโดนีเซียของบริษัทพีทีที.กรีน. เอ็นเนอร์ยี่ จำกัด ซึ่งอยู่ระหว่างการไต่สวนของ คณะอนุกรรมการ ป.ป.ช. ทั้งนี้ เพื่อให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ และได้ส่ง ข้อมูลดังกล่าวให้สำนักตรวจสอบทรัพย์สินภาครัฐและรัฐวิสาหกิจดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้อง ตาม เอกสารหมาย จ.๑๑ แผ่นที่ ๓๔๘ ถึง ๓๕๐ เมื่อวันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๖๑ จำเลยยื่นเอกสาร ประกอบบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินเพิ่มเติม ครั้งที่ ๒ ชี้แจงรายการบัญชีเงินฝากธนาคาร กรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาลอนดอน สหราชอาณาจักร ของนางธนิภาเพิ่มเติม จำนวน ๓ บัญชี ตามคำฟ้อง โดยยื่นเอกสารประกอบเป็นรายการเดินบัญชีทั้งสามบัญชีดังกล่าว ชี้แจงว่า ในปี พ.ศ. ๒๕๕๗ นายโรเบิร์ต ลี (Mr. Robert Man Fa li) นักธุรกิจชาวอังกฤษ ในฐานะกรรมการและเจ้าของ บริษัท Mega City holdings Limited ชวนให้นางธนิภาร่วมทำธุรกิจซื้อขายอสังหาริมทรัพย์ใน สหราชอาณาจักร โดยให้นางธนิภามีชื่อถือกรรมสิทธิ์ในห้องชุดเลขที่ ๖๘ ตามคำฟ้อง แทนบริษัท Mega City holdings Limited นายโรเบิร์ตเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ที่แท้จริง ตลอดจนเป็นผู้กู้เงินขอ สินเชื่อจากธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาลอนดอน แทนบริษัท Mega City holdings

- ๖ -

(อม.๕๐)

Limited บัญชีทั้งสามบัญชีเปิดเพื่อชำระหนี้ตามสัญญาจำนองซึ่งบริษัท Mega City holdings Limited และนายโรเบิร์ตเป็นผู้รับผิดชอบชำระค่างวดทั้งสิ้น ตามเอกสารหมายเลข จ.๑๒ แผ่นที่ ๓๕๑ ถึง ๓๖๓ นางสาวสุภา ปิยะจิตติ กรรมการ ป.ป.ช. ผู้รับผิดชอบสำนวนการไต่สวนกรณีทุจริตโครงการปลูกปาล์มน้ำมันที่ประเทศอินโดนีเซีย ส่งข้อมูลของธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) และธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) เกี่ยวกับบัญชีเงินฝาก สินเชื่อ และบัตรเครดิตของนางธนิภาให้สำนักตรวจสอบทรัพย์สินภาครัฐและรัฐวิสาหกิจพิจารณาการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของนางธนิภาในฐานะคู่สมรสของจำเลย สำนักตรวจสอบทรัพย์สินภาครัฐและรัฐวิสาหกิจตรวจสอบข้อเท็จจริงเพิ่มเติมที่ได้รับจากสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ข้อมูลจากจำเลยที่ยื่นเพิ่มเติมครั้งที่ ๒ และข้อมูลจากธนาคารดังกล่าวข้างต้นเห็นว่ากรณีมีเหตุอันควรสงสัยว่า จำเลยจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ เห็นควรเสนอคณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการตรวจสอบเชิงลึก ตามระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการตรวจสอบความถูกต้องและความมีอยู่จริง รวมทั้งความเปลี่ยนแปลงของทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองและเจ้าหน้าที่ของรัฐที่มีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน พ.ศ. ๒๕๕๕ ข้อ ๑๓ และตามมติคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในการประชุมครั้งที่ ๔๕๒ - ๑๗/๒๕๕๖ วันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ ต่อมาคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในการประชุมครั้งที่ ๑๐๐๙ - ๘๐/๒๕๖๑ วันที่ ๔ กันยายน ๒๕๖๑ มีมติให้แต่งตั้งคณะทำงานดำเนินการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินของจำเลย โดยการตรวจสอบเชิงลึก

- ๗ -

(อม.๕๐)

ตามระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการตรวจสอบความถูกต้องและความมีอยู่จริง รวมทั้งความเปลี่ยนแปลงของทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองและเจ้าหน้าที่ของรัฐที่มีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน พ.ศ. ๒๕๕๕ ข้อ ๑๓ ประกอบข้อ ๓๕ และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๙๔ และมีคำสั่งที่ ๑๓๑๕/๒๕๖๑ ลงวันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๑ แต่งตั้งคณะทำงานดำเนินการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินของจำเลย ต่อมาจำเลยมีบันทึกข้อความ ๒ ครั้ง ขอให้เลื่อนการรับรองมติคณะกรรมการ ป.ป.ช. กรณีการแต่งตั้งคณะทำงานเพื่อตรวจสอบบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินของจำเลย ระบุว่าตรวจสอบทรัพย์สินของจำเลย หากมีข้อมูลไม่สมบูรณ์หรือไม่ครบถ้วน ต้องสอบถามข้อมูลจากจำเลยตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๒๓๔ (๓) และมาตรา ๒๓๕ วรรคท้าย และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๐๙ วรรคสอง และมาตรา ๑๑๔ วรรคสอง ตามเอกสารหมายเลข จ.๑๗ แผ่นที่ ๓๘๒ ถึง ๓๙๐ และ จ.๑๙ แผ่นที่ ๓๙๖ ถึง ๔๐๙ ต่อมาในการประชุมครั้งที่ ๑๐๓๘ - ๑๐๙/๒๕๖๑ เมื่อวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๖๑ คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติเห็นชอบตามความเห็นของสำนักตรวจสอบทรัพย์สินภาครัฐและรัฐวิสาหกิจ เห็นว่าจำเลยมีพฤติการณ์จงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินนั้น ซึ่งตามมาตรา ๑๑๔ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย

- ๘ -

(อม.๕๐)

การป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๑ บัญญัติให้แจ้งข้อกล่าวหา ตาม
เอกสารหมายเลข จ.๑๘ แผ่นที่ ๓๙๑ ถึง ๓๙๕ และในการประชุมครั้งที่ ๑๐๔๒ - ๑๑๓/๒๕๖๑
เมื่อวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๖๑ คณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาแจ้งข้อกล่าวหาตามมาตรา ๑๑๔
แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑
และระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติว่าด้วยการตรวจสอบทรัพย์สิน
และหนี้สินของเจ้าพนักงานของรัฐและการดำเนินคดีที่เกี่ยวข้องกับการยื่นบัญชี พ.ศ. ๒๕๖๑ ข้อ ๓๖
ตามเอกสารหมายเลข จ.๒๐ แผ่นที่ ๔๑๐ ต่อมาในการประชุมครั้งที่ ๑๐๔๕ - ๑๑๖/๒๕๖๑ วันที่
๔ ธันวาคม ๒๕๖๑ คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติให้ปรับเปลี่ยนรูปแบบการตรวจสอบทรัพย์สินและ
หนี้สินของจำเลย จากการแต่งตั้งคณะทำงานดำเนินการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินเป็น
คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทั้งคณะดำเนินการตรวจสอบทรัพย์สิน โดยการตรวจสอบเชิงลึก ตามเอกสาร
หมายเลข จ.๒๒ แผ่นที่ ๔๒๔ และในการประชุมครั้งที่ ๑๓/๒๕๖๒ วันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒
คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติเห็นชอบให้ดำเนินการแจ้งข้อกล่าวหาแก่จำเลย ให้จำเลยขยายระยะเวลา
ส่งเอกสาร และมอบหมายให้กรรมการ ป.ป.ช. ผู้รับผิดชอบสำนวนพิจารณาขยายระยะเวลาชี้แจง
แก้ข้อกล่าวหา ตามเอกสารหมายเลข จ.๒๔ แผ่นที่ ๔๒๗ เมื่อวันที่ ๔ มีนาคม ๒๕๖๒ จำเลยยื่นบัญชี
แสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินเพิ่มเติม ครั้งที่ ๓ เกี่ยวกับบัญชีเงินฝากธนาคารกรุงเทพ จำกัด
(มหาชน) สาขาบางขุนนนท์ และสาขาลาดปลาเค้า และบัญชีเงินฝากธนาคารกสิกรไทย จำกัด
(มหาชน) สาขาโรจนะ สำนักงานคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีหนังสือถึงจำเลยแจ้งว่า มีกำหนดพิจารณา
เรื่องการขอความเป็นธรรมของจำเลยในวันที่ ๖ มีนาคม ๒๕๖๒ ขอให้จำเลยไปพบกรรมการ ป.ป.ช.

- ๙ -

(อม.๕๐)

ผู้รับผิดชอบสำนวน ตามเอกสารหมายเลข จ.๒๙ แผ่นที่ ๕๔๑ ต่อมาในวันเดียวกันคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติว่าคำชี้แจงเพิ่มเติมของจำเลยไม่มีข้อเท็จจริงหรือข้อมูลใหม่ที่จะเป็นเหตุให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ยุติการแจ้งข้อกล่าวหา ตามเอกสารหมายเลข จ.๓๐ แผ่นที่ ๕๔๒ วันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๖๒ คณะกรรมการ ป.ป.ช. ส่งบันทึกการแจ้งข้อกล่าวหาให้แก่จำเลยทราบ ตามเอกสารหมายเลข จ.๓๑ แผ่นที่ ๕๔๓ ถึง ๕๔๘ วันที่ ๒๖ เมษายน ๒๕๖๒ จำเลยมีหนังสือถึงคณะกรรมการ ป.ป.ช. เรื่อง การชี้แจงข้อเท็จจริงและแก้ข้อกล่าวหา (ครั้งที่ ๑) ตามเอกสารหมายเลข จ.๔๑ แผ่นที่ ๕๘๖ ถึง ๕๘๘ วันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๖๒ จำเลยมีหนังสือถึงคณะกรรมการ ป.ป.ช. เรื่อง ขอส่งเอกสารเพิ่มเติมประกอบการชี้แจงข้อเท็จจริงและแก้ข้อกล่าวหา (ครั้งที่ ๑) ตามเอกสารหมายเลข จ.๔๒ แผ่นที่ ๕๕๙ ถึง ๕๘๓ และวันที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๖๒ จำเลยมีหนังสือถึงคณะกรรมการ ป.ป.ช. เรื่องการชี้แจงข้อเท็จจริงและแก้ข้อกล่าวหา (ครั้งที่ ๒) ตามเอกสารหมายเลข จ.๔๓ แผ่นที่ ๕๘๔ ถึง ๕๘๘ ต่อมาคณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาแล้วมีมติเป็นเอกฉันท์ว่า จำเลยจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินดังกล่าวด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินของนางธนิภา ๕ รายการ ได้แก่ บัญชีเงินฝากธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สาขาเซ็นทรัล ปิ่นเกล้า ประเภทกระแสรายวัน เลขที่บัญชี ๗๕๘-๑-๐๑๐๐๓-๐ บัญชีเงินฝากธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาลอนดอน สหราชอาณาจักร รวม ๓ บัญชี ได้แก่ บัญชีเงินฝาก ประเภทเงินฝากกระแสรายวัน (Current Account) เลขที่บัญชี ๐๘๐๗-๑๗๕๕๗๔-๐๐๐ ประเภทเงินฝาก (Deposit-Call) เลขที่บัญชี ๐๘๐๗-๑๗๕๕๗๔-๔๐๐ ประเภทเงินฝาก (Deposit-Call) เลขที่บัญชี ๐๘๐๗-๑๗๕๕๗๔-๔๐๑ และห้องชุด

- ๑๐ -

(อม.๕๐)

เลขที่ ๖๘ ในอาคารชุด Wolfe House ๓๘๙ ถนน Kensington high ลอนดอน สหราชอาณาจักร และมีมติเสียงข้างมากกว่า การที่จำเลยไม่แสดงเงินลงทุนของนางธนิภา ในบริษัทปาล์ม บีช คอร์ปอเรชั่น จำกัด จำนวน ๒๐,๐๐๐ หุ้น หมายเลขใบหุ้นที่ ๑๖๐๐๐๑-๑๘๐๐๐๐ เป็นการจงใจ ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบและมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สิน จึงมีมติให้ ส่งเรื่องให้อัยการสูงสุดเพื่อดำเนินการฟ้องคดีต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

คดีมีปัญหาข้อกฎหมายต้องวินิจฉัยประการแรกว่า โจทก์มีอำนาจฟ้องหรือไม่ จำเลย ยกข้อต่อสู้ตามคำร้องขอให้ศาลวินิจฉัยชี้ขาดเบื้องต้นในปัญหาข้อกฎหมาย ฉบับลงวันที่ ๒๙ มกราคม ๒๕๖๔ ความว่า โจทก์ไม่มีอำนาจฟ้อง เนื่องจากพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการ ป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๑ ซึ่งมีผลใช้บังคับวันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๖๑ บัญญัติเรื่องการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินของเจ้าหน้าที่สำนักงานคณะกรรมการ ป.ป.ช. ไว้เป็น การเฉพาะตามมาตรา ๑๕๘ ประกอบมาตรา ๔๓ ว่า เมื่อคณะกรรมการป.ป.ช.ตรวจสอบพบความ ไม่ถูกต้องของบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของเจ้าหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่มีหน้าที่ยื่นบัญชี คณะกรรมการป.ป.ช.ต้องส่งเรื่องให้ประธานวุฒิสภาพิจารณาก่อน หากประธาน วุฒิสภาเห็นว่ามีความไม่ถูกต้องจริง ก็ให้ประธานวุฒิสภาส่งเรื่องไปยังอัยการสูงสุดเพื่อดำเนินการฟ้อง คดีต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง แต่กรณีของจำเลย คณะกรรมการ ป.ป.ช. ส่งสำนวนคดีไปยังอัยการสูงสุดเพื่อให้ฟ้องคดีต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่ง

- ๑๑ -

(อม.๕๐)

ทางการเมืองโดยตรง โดยไม่ได้ส่งสำนวนคดีให้ประธานวุฒิสภาพิจารณาก่อน เป็นการไม่ชอบด้วยกฎหมาย และการออกกระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติว่าด้วยการยื่นบัญชี การตรวจสอบทรัพย์สิน และหนี้สินของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๑๕๘ และการดำเนินคดีที่เกี่ยวข้องกับการยื่นบัญชี พ.ศ. ๒๕๖๑ ที่กำหนดให้คณะกรรมการป.ป.ช.ส่งสำนวนคดีในกรณีคณะกรรมการป.ป.ช. ตรวจสอบพบความไม่ถูกต้องของบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของเจ้าหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการ ป.ป.ช.ที่มีหน้าที่ยื่นบัญชี ไปยังอัยการสูงสุดเพื่อฟ้องคดีต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง โดยไม่ต้องส่งให้ประธานวุฒิสภาพิจารณาก่อน เป็นการไม่ชอบด้วยกฎหมายด้วย เห็นว่า จำเลยยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน กรณีเข้ารับตำแหน่งรองเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๔ มกราคม ๒๕๖๐ ตามประกาศคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เรื่อง กำหนดตำแหน่งเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งจะต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๒ มาตรา ๔๐ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๔ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๙ ต่อมาวันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๖๑ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ๒๕๖๑ มีผลใช้บังคับ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญดังกล่าวมีบทบัญญัติมาตรา ๑๕๘ วรรคหนึ่งให้พนักงานเจ้าหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการป.ป.ช.ตั้งแต่ระดับผู้อำนวยการกองขึ้นไป ผู้ช่วยพนักงานไต่สวน พนักงานไต่สวน หัวหน้าพนักงานไต่สวน และพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งมีตำแหน่งและ

- ๑๒ -

(อม.๕๐)

หน้าที่เกี่ยวกับการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินมีหน้าที่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ รวมทั้งทรัพย์สินที่มอบหมายให้อยู่ในความครอบครองหรือดูแลของบุคคลอื่นไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อมต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. เพื่อตรวจสอบและเปิดเผยผลการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สิน และวรรคสองของมาตรา ๑๕๘ บัญญัติให้นำความในมาตรา ๔๓ มาใช้บังคับกับการดำเนินคดีกับบุคคลตามวรรคหนึ่งด้วยโดยอนุโลม สำหรับมาตรา ๔๓ อยู่ในหมวด ๑ ว่าด้วยคณะกรรมการ ป.ป.ช. ส่วนที่ ๓ การตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นบทบัญญัติว่าด้วยการดำเนินคดีในกรณีที่ปรากฏว่าคณะกรรมการ ป.ป.ช. ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินจงใจไม่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สิน หรือจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินหรือหนี้สินอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบและมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินนั้น ให้ประธานวุฒิสภาส่งเรื่องให้อัยการสูงสุดเพื่อดำเนินการฟ้องคดีต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองต่อไป เมื่อพิจารณาประกอบกับมาตรา ๔๒ ที่บัญญัติให้กรรมการ ป.ป.ช. มีหน้าที่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ รวมทั้งทรัพย์สินที่มอบหมายให้อยู่ในความครอบครองหรือดูแลของบุคคลอื่น ไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อมต่อประธานวุฒิสภา และให้ประธานวุฒิสภาแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินเพื่อตรวจสอบเบื้องต้นก่อนเสนอประธานวุฒิสภาพิจารณา จะเห็นได้ว่า พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๑ วางโครงสร้างของระบบการตรวจสอบบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของคณะกรรมการ ป.ป.ช. และการดำเนินคดีในกรณีตรวจสอบพบว่าการแสดงรายการ

- ๑๓ -

(อม.๕๐)

ทรัพย์สินและหนี้สินไม่ถูกต้อง โดยให้ประธานวุฒิสภาเป็นผู้มีหน้าที่และอำนาจในการตรวจสอบ เมื่อประธานวุฒิสภาตรวจสอบพบความไม่ถูกต้องของบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน ก็ให้ประธานวุฒิสภาส่งเรื่องให้อัยการสูงสุดเพื่อดำเนินการฟ้องคดีต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองต่อไป ส่วนโครงสร้างของระบบการตรวจสอบบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของเจ้าหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการ ป.ป.ช.และการดำเนินคดีในกรณีตรวจสอบพบว่ามี การแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินไม่ถูกต้อง คณะกรรมการป.ป.ช.เป็นผู้มีหน้าที่และอำนาจในการตรวจสอบตามมาตรา ๑๕๘ วรรคหนึ่ง ส่วนการดำเนินคดีในกรณีที่ตรวจสอบพบความไม่ถูกต้องนั้น มาตรา ๑๕๘ วรรคสอง ให้นำความในมาตรา ๔๓ มาใช้บังคับกับการดำเนินคดีกับบุคคลตามวรรคหนึ่ง ด้วยโดยอนุโลม ย่อมมีความหมายว่า เมื่อคณะกรรมการป.ป.ช.ตรวจสอบพบความไม่ถูกต้องของบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของเจ้าหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่มีหน้าที่ยื่นบัญชี คณะกรรมการป.ป.ช.ต้องส่งเรื่องให้อัยการสูงสุดเพื่อดำเนินการฟ้องคดีต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองตามความในมาตรา ๔๓ ตอนท้ายนั่นเอง ส่วนที่จำเลยให้การต่อสู้คดีว่า การที่มาตรา ๑๕๘ วรรคสอง บัญญัติให้นำมาตรา ๔๓ มาใช้บังคับโดยอนุโลม มีความหมายว่า เมื่อคณะกรรมการป.ป.ช.ตรวจสอบความไม่ถูกต้องของบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของเจ้าหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการ ป.ป.ช.ที่มีหน้าที่ยื่นบัญชี คณะกรรมการป.ป.ช.ต้องส่งเรื่องให้ประธานวุฒิสภาพิจารณาก่อน หากประธานวุฒิสภาพิจารณาแล้วเห็นว่ามีความไม่ถูกต้องของบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินจริง ก็ให้ประธานวุฒิสภาส่งเรื่องให้อัยการสูงสุดดำเนินการฟ้องคดีต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง โดยอ้างเหตุว่า เพื่อ

- ๑๔ -

(อม.๕๐)

เป็นการถ่วงดุลมิให้เกิดการกลั่นแกล้งกันภายในองค์กร ตามเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ นั้น หากแปลความดังกล่าวให้การของจำเลยดังกล่าวย่อมมีผลทำให้การตรวจสอบบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของเจ้าหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่มีหน้าที่ยื่นบัญชีเป็นหน้าที่และอำนาจของทั้งคณะกรรมการ ป.ป.ช. และประธานวุฒิสภา อันเป็นการเข้าซ้อนกันโดยไร้เหตุ เพราะถึงอย่างไร ก่อนคดีไปถึงศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองก็ต้องมีการตรวจสอบอีกชั้นหนึ่งโดยอัยการสูงสุดอยู่แล้ว และหากการกลั่นแกล้งภายในองค์กรหมายถึงการกลั่นแกล้งเจ้าหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการ ป.ป.ช. โดยคณะกรรมการ ป.ป.ช. การดำเนินงานของสำนักงานคณะกรรมการ ป.ป.ช. ต้องขึ้นตรงต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๔๑ และคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นองค์กรกลางบริหารงานบุคคลของสำนักงานคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามมาตรา ๑๔๔ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญดังกล่าว หากคณะกรรมการ ป.ป.ช. จะกลั่นแกล้งเจ้าหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการ ป.ป.ช. ย่อมมีช่องทางที่สามารถกระทำได้หลายช่องทางอยู่แล้ว ประกอบกับประธานวุฒิสภามีหน้าที่ตามที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญและกฎหมายอื่นเป็นอันมาก การเพิ่มภาระหน้าที่แก่ประธานวุฒิสภาในการตรวจสอบบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของเจ้าหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการ ป.ป.ช. เพียงเพื่อเป็นการป้องกันมิให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. กลั่นแกล้งเจ้าหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการ ป.ป.ช. น่าจะไม่คุ้มกับประโยชน์ที่อาจจะได้รับ โดยเฉพาะทางใต้สวนได้ความจากเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ตามหนังสือสำนักงาน ป.ป.ช. ที่ ปช ๐๐๑๔/๐๐๐๓

- ๑๕ -

(อม.๕๐)

ลงวันที่ ๙ มกราคม ๒๕๖๖ ว่า ณ วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๐ อันเป็นเวลาประมาณ ๑ เดือน ก่อนวันที่ คณะกรรมการวิสามัญของสภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกอบ รัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ พ.ศ. ... ในส่วนที่เกี่ยวกับเรื่องนี้ ในการประชุมครั้งที่ ๖/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๖๐ มีพนักงานเจ้าหน้าที่ของสำนักงาน คณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่มีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามความในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๕๘ วรรคหนึ่ง ประกอบด้วยเลขาธิการ ๑ คน รองเลขาธิการ ๖ คน ผู้ช่วย เลขาธิการ ๕ คน ผู้ช่วยเลขาธิการภาค ๑ - ๙ จำนวน ๙ คน ผู้เชี่ยวชาญ ๔ คน ผู้อำนวยการ / ผู้อำนวยการยุติธรรม ๙๗ คน พนักงานไต่สวน ๑๖๒ คน ผู้ช่วยพนักงานไต่สวน ๗๑๒ คน และ เจ้าพนักงานตรวจสอบทรัพย์สิน ๓๔๑ คน รวมทั้งสิ้น ๑,๓๓๗ คน ยิ่งทำให้ไม่น่าเชื่อว่า คณะกรรมการวิสามัญของสภานิติบัญญัติแห่งชาติที่พิจารณาร่างกฎหมายมาตรานี้จะมีเจตนารมณ์ ให้คณะกรรมการป.ป.ช.ส่งเรื่องให้ประธานวุฒิสภาพิจารณาอีกชั้นหนึ่งก่อนส่งเรื่องให้อัยการสูงสุด ดำเนินการฟ้องคดีต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง เพราะหากเป็นเช่นนั้น ย่อมจะมีบุคคลที่อยู่ภายใต้การตรวจสอบของประธานวุฒิสภาเป็นจำนวนมาก ส่วนที่จำเลยให้การ ต่อสู้คดีด้วยว่า คณะกรรมการ ป.ป.ช. ออกระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริต แห่งชาติว่าด้วยการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินของเจ้าพนักงานของรัฐ และการดำเนินคดี ที่เกี่ยวข้องกับการยื่นบัญชี พ.ศ. ๒๕๖๑ ฝ่าฝืนพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกัน และปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๕๘ ประกอบมาตรา ๔๓ นั้น เมื่อคณะกรรมการ

- ๑๖ -

(อม.๕๐)

ป.ป.ช. มีอำนาจตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินและดำเนินคดีกับเจ้าหน้าที่สำนักงานคณะกรรมการ
ป.ป.ช. ที่มีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินตามมาตรา ๑๕๘ วรรคหนึ่ง โดยไม่ต้อง
ส่งเรื่องให้ประธานวุฒิสภาพิจารณาก่อนส่งเรื่องให้อัยการสูงสุดดำเนินการฟ้องคดีดังที่วินิจฉัยมาแล้ว
ระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติว่าด้วยการยื่นบัญชี การตรวจสอบ
ทรัพย์สินและหนี้สินของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๑๕๘ และการดำเนินคดีที่เกี่ยวข้องกับการยื่น
บัญชี พ.ศ. ๒๕๖๑ ข้อ ๓๕ ที่กำหนดว่า ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติว่าผู้ยื่นบัญชีจงใจไม่ยื่น
บัญชีทรัพย์สินและหนี้สิน หรือจงใจยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิด
ข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สิน
หรือหนี้สิน ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ส่งเรื่องให้อัยการสูงสุดดำเนินการฟ้องคดีต่อศาลฎีกาแผนก
คดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง จึงเป็นระเบียบที่ชอบด้วยกฎหมาย ข้อต่อสู้ของจำเลยข้อนี้
ฟังไม่ขึ้น ส่วนที่จำเลยอ้างด้วยว่า คณะกรรมการ ป.ป.ช. ออกระเบียบดังกล่าวเพื่อหาเหตุกลั่นแกล้ง
ไต่สวนจำเลยเพื่อมิให้จำเลยมีสิทธิได้รับคัดเลือกให้ดำรงตำแหน่งเลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช. นั้น
ระเบียบ ประกาศ และคำสั่งอันเกี่ยวข้องกับการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินดังกล่าวมีผลใช้บังคับ
กับเจ้าหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการป.ป.ช. ที่มีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน
ทุกคน คณะกรรมการ ป.ป.ช. มิได้ออกระเบียบ ประกาศ และคำสั่งดังกล่าวเพื่อบังคับใช้เฉพาะจำเลย
เท่านั้น กรณีจึงไม่อาจรับฟังว่าคณะกรรมการ ป.ป.ช. ออกระเบียบ ประกาศและคำสั่งดังกล่าวเพื่อ
กลั่นแกล้งจำเลย ข้ออ้างของจำเลยส่วนนี้ฟังไม่ขึ้นเช่นกัน

- ๑๗ -

(อม.๕๐)

ปัญหาที่ต้องวินิจฉัยประการต่อไปว่า คณะกรรมการ ป.ป.ช. ใช้อำนาจโดยมิชอบ ใต้สวนผิดขั้นตอน และแจ้งข้อกล่าวหาแก่จำเลยไม่ชอบด้วยกฎหมาย หรือไม่ จำเลยให้การว่า คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีคำสั่งดำเนินการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินของจำเลย โดยไม่มีการ สอบถามข้อมูลจากจำเลย เพื่อให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๒๓๔ (๓) และมาตรา ๒๓๕ วรรคท้าย และพระราชบัญญัติประกอบ รัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๐๙ วรรคสอง และ มาตรา ๑๑๔ วรรคสอง อีกทั้งคณะกรรมการ ป.ป.ช. ร่วมกันใต้สวนจำเลยโดยมิชอบ โดยในการ ประชุมครั้งที่ ๑๐๓๘ ข ๑๐ ๙/๒๕๖๑ เมื่อวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๖๑ คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติเห็นชอบตามความเห็นของสำนักงานตรวจสอบทรัพย์สินภาครัฐและรัฐวิสาหกิจ โดยอ้างถึงกรณี ที่สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินมีหนังสือแจ้งเบาะแสว่าคู่สมรสจำเลยต้องสงสัย เกี่ยวข้องกับการฟอกเงิน อันเป็นการนำข้อเท็จจริงที่ไม่ผ่านกระบวนการที่ชอบด้วยกฎหมายเข้ามา เพื่อตรวจสอบเชิงลึกเอากับจำเลย ทั้งที่จำเลยเป็นผู้แสดงข้อมูลทรัพย์สินและหนี้สินเอง หาได้เกิดจาก การตรวจสอบตามระเบียบ ข้อบังคับหรือประกาศของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ไม่ เห็นว่า จำเลย ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. เมื่อวันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๖๐ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ประกอบกับประกาศคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เรื่อง กำหนดตำแหน่งเจ้าหน้าที่ของรัฐที่จะต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน ตาม พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒

- ๑๘ -

(อม.๕๐)

มาตรา ๔๐ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๕๔ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ.๒๕๕๙ ต่อมาพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๖๑ มีผลใช้บังคับเมื่อวันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๖๑ ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ แต่มาตรา ๑๘๘ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ บัญญัติให้การยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินที่ได้ยื่นไว้แล้วตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ให้ถือว่าเป็นการยื่นตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ และมาตรา ๑๘๔ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ บัญญัติว่า บรรดาระเบียบ ข้อกำหนด ข้อบังคับ ประกาศ และคำสั่งที่ออกตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม หรือมติของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ใช้บังคับ ให้ยังมีผลใช้บังคับต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญหรือพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ ทั้งนี้ จนกว่าจะมีระเบียบ ข้อกำหนด ข้อบังคับ ประกาศ คำสั่งหรือมติตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ออกมายกเลิกหรือแก้ไขเปลี่ยนแปลง ดังนั้น การยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินของจำเลยที่ได้ยื่นไว้แล้วตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม จึงถือว่าเป็นการยื่นตาม

- ๑๙ -

(อม.๕๐)

พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ และ
ต้องดำเนินการตามระเบียบคณะกรรมการ ป.ป.ช. ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการตรวจสอบความ
ถูกต้องและความมีอยู่จริง รวมทั้งความเปลี่ยนแปลงของทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ดำรงตำแหน่งทาง
การเมือง และเจ้าหน้าที่ของรัฐที่มีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน พ.ศ. ๒๕๕๕
จนกระทั่งมีการประกาศใช้ระเบียบคณะกรรมการ ป.ป.ช. ว่าด้วยการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สิน
ของเจ้าพนักงานของรัฐและการดำเนินคดีที่เกี่ยวข้องกับการยื่นบัญชี พ.ศ. ๒๕๖๑ มีผลบังคับใช้เมื่อ
วันที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๖๑ โดยระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ว่าด้วย
หลักเกณฑ์และวิธีการตรวจสอบความถูกต้องและความมีอยู่จริง รวมทั้งความเปลี่ยนแปลงของทรัพย์สินและ
หนี้สินของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองและเจ้าหน้าที่ของรัฐที่มีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและ
หนี้สิน พ.ศ. ๒๕๕๕ ข้อ ๑๓ กำหนดว่า ในกรณีที่มีความจำเป็นต้องตรวจสอบเชิงลึก ให้พนักงาน
เจ้าหน้าที่ทำความเห็นเสนอคณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณามอบหมายพนักงานเจ้าหน้าที่ พนักงาน
ไต่สวน หรือแต่งตั้งคณะอนุกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สิน เป็นผู้ตรวจสอบทรัพย์สินและ
หนี้สิน เมื่อทางไต่สวนได้ความว่า สำนักตรวจสอบทรัพย์สินภาครัฐและรัฐวิสาหกิจเห็นว่า มีเหตุ
อันควรสงสัยว่าจำเลยจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินเป็นเท็จและปกปิดข้อเท็จจริง
ที่ควรแจ้งให้ทราบ จึงเสนอกรรมการ ป.ป.ช. และกรรมการ ป.ป.ช. ที่รับผิดชอบควบคุม กำกับ ดูแล
เห็นสมควรเสนอคณะกรรมการ ป.ป.ช. เพื่อพิจารณาให้มีการตรวจสอบเชิงลึก ต่อมาคณะกรรมการ
ป.ป.ช. ในการประชุมครั้งที่ ๑๐๐๙ - ๘๐/๒๕๖๑ เมื่อวันที่ ๔ กันยายน ๒๕๖๑ พิจารณาแล้วเห็นว่า มีเหตุ
อันควรสงสัยว่า จำเลยจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบ กรณิเข้า

- ๒๐ -

(อม.๕๐)

รับตำแหน่ง ด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ จึงมีมติให้แต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นคณะทำงานดำเนินการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สิน โดยการตรวจสอบเชิงลึก ตามเอกสารหมาย จ.๑๕ แผ่นที่ ๓๗๖ ถึง ๓๗๗ ถือเป็นการดำเนินการตรวจสอบเชิงลึกตามระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการตรวจสอบความถูกต้องและความมีอยู่จริง รวมทั้งความเปลี่ยนแปลงของทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองและเจ้าหน้าที่ของรัฐ ที่มีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน พ.ศ. ๒๕๕๕ ข้อ ๑๓ ประกอบข้อ ๓๕ และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๙๔ มติของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ครั้งที่ ๑๐๐๙ - ๘๐/๒๕๖๑ เมื่อวันที่ ๔ กันยายน ๒๕๖๑ เรื่อง การตรวจสอบเชิงลึก และครั้งที่ ๑๐๒๑ - ๑๐๓/๒๕๖๑ เมื่อวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๖๑ เรื่องการแต่งตั้งคณะทำงานตรวจสอบเชิงลึก ก็เพื่อให้ได้ข้อเท็จจริงเบื้องต้นว่าจำเลยจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบหรือไม่ โดยกฎหมายไม่ได้กำหนดแหล่งที่มาของข้อมูลที่จะบ่งชี้ถึงพฤติการณ์การกระทำความผิดว่าจะต้องเป็นข้อมูลที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้สวนได้มาเองเท่านั้น นอกจากนี้พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๓๘ ยังบัญญัติว่า ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการตรวจสอบหรือได้สวนเพื่อมีความเห็น หรือวินิจฉัยเกี่ยวกับการกระทำของบุคคลใด และมีความจำเป็นต้องได้ข้อมูลเกี่ยวกับธุรกรรมทางการเงินของบุคคลนั้น หรือบุคคลที่เกี่ยวข้องให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจขอข้อมูลดังกล่าวจากสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินได้ โดยให้ถือว่าการส่งมอบข้อมูลดังกล่าวเป็นการดำเนินการที่ชอบด้วย

- ๒๑ -

(อม.๕๐)

กฎหมาย ดังนั้น คณะกรรมการ ป.ป.ช. จึงมีอำนาจนำข้อมูลที่ได้มาจากสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินและข้อมูลทรัพย์สินและหนี้สินที่จำเลยยื่นแสดงเองมาประกอบการตรวจสอบเชิงลึกได้ ส่วนที่จำเลยอ้างว่าคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีคำสั่งตั้งคณะทำงานตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินของจำเลยโดยไม่มีการสอบถามข้อมูลจากจำเลยก่อนนั้น ทางไต่สวนได้เห็นว่า เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาข้อมูลจากสำนักงาน ป.ป.ง.และข้อมูลจากธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) และธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) แล้วเห็นว่า กรณีมีพฤติการณ์หรือเหตุอันควรสงสัยว่า จำเลยจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบ กรณีเข้ารับตำแหน่ง ด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ จึงมีมติให้แต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นคณะทำงานดำเนินการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินของจำเลยโดยการตรวจสอบเชิงลึก ต่อมาจำเลยมีบันทึกข้อความฉบับลงวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๖๑ เรียนประธานกรรมการ ป.ป.ช. ขอให้เลื่อนการรับรองมติคณะกรรมการ ป.ป.ช. กรณีที่มีการแต่งตั้งคณะทำงานเพื่อตรวจสอบบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของจำเลยออกไปก่อนเพื่อให้จำเลยได้จัดทำหนังสือชี้แจงรายละเอียดประกอบการพิจารณาต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. เพิ่มเติม เพื่อให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๒๓๔ (๓) และมาตรา ๒๓๕ วรรคท้าย และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๐๙ วรรคสอง และมาตรา ๑๑๔ วรรคสอง ตามเอกสารหมายเลข จ.๑๗ แผ่นที่ ๓๘๒ ถึง ๓๘๐ หลังจากนั้นจำเลยยังมีบันทึกข้อความฉบับลงวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๖๑ เรียนประธานกรรมการ ป.ป.ช. ขอให้จำเลยชี้แจงข้อเท็จจริง ยื่นบัญชีและ

- ๒๒ -

(อม.๕๐)

เอกสารประกอบหรือแก้ไขเพิ่มเติมตามมาตรา ๑๐๙ ก่อนนำเสนอคณะกรรมการป.ป.ช ตามเอกสาร
หมาย จ.๑๙ แผ่นที่ ๓๙๖ ถึง ๔๐๙ ต่อมาเมื่อวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๖๑ คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติ
เห็นชอบให้คณะกรรมการ ป.ป.ช.ทั้งคณะเป็นผู้ดำเนินการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินของจำเลย
โดยการตรวจสอบเชิงลึก และแต่งตั้งคณะพนักงานเจ้าหน้าที่ช่วยเหลือในการตรวจสอบ ตามเอกสาร
หมาย จ.๒๒ แผ่นที่ ๔๒๔ และเมื่อวันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติเห็นชอบ
ให้ดำเนินการแจ้งข้อกล่าวหาแก่จำเลย โดยให้ขยายระยะเวลาส่งเอกสารหลักฐานประกอบคำชี้แจง
เพิ่มเติมตามที่จำเลยร้องขอ และมอบหมายให้กรรมการ ป.ป.ช. ผู้รับผิดชอบสำนวนพิจารณาขยาย
ระยะเวลาชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา (หากมีการขอขยายระยะเวลา) ตามเอกสารหมาย จ.๒๔ แผ่นที่ ๔๒๗
อันเป็นการแสดงให้เห็นว่าคณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้ขยายระยะเวลาเพื่อให้จำเลยชี้แจงข้อเท็จจริง
พร้อมทั้งส่งเอกสารเพิ่มเติมตามคำร้องขอของจำเลย และในเวลาต่อมาจำเลยมีหนังสือฉบับลงวันที่
๒๔ และวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ ขอส่งเอกสารหลักฐานประกอบคำชี้แจงเพิ่มเติม และขอความ
เป็นธรรม โดยจำเลยชี้แจงทั้งปัญหาข้อกฎหมายและปัญหาข้อเท็จจริง พร้อมแนบเอกสารที่เกี่ยวข้อง
ต่างๆ เพื่อแสดงให้เห็นว่าจำเลยมิได้มีเจตนายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินเป็นเท็จ
นอกจากนี้จำเลยยังส่งเอกสารที่ได้รับจากธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาลอนดอน ตามที่
คณะกรรมการ ป.ป.ช.ขอ และจำเลยเคยขอขยายระยะเวลาส่งเอกสารไว้ โดยจำเลยขอให้นำเสนอ
เอกสารหลักฐานประกอบคำชี้แจงเพิ่มเติมและการขอความเป็นธรรมของจำเลยเข้าสู่การพิจารณา
ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามเอกสารหมาย จ.๒๕ แผ่นที่ ๔๒๘ ถึง ๕๐๐ ต่อมาวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์
๒๕๖๒ จำเลยมีหนังสือขอลือ่นการรับทราบข้อกล่าวหาออกไปจนกว่าคณะกรรมการ ป.ป.ช.

- ๒๓ -

(อม.๕๐)

จะพิจารณาคำชี้แจงและการขอความเป็นธรรมของจำเลยแล้ว ตามเอกสารหมายเลข จ.๒๖ แผ่นที่ ๕๐๑ ถึง ๕๑๖ และเมื่อวันที่ ๔ มีนาคม ๒๕๖๒ จำเลยมีบันทึกข้อความขอแสดงรายการเงินฝากของคู่สมรสเพิ่มเติมอีก ๓ บัญชี ตามเอกสารหมายเลข จ.๒๗ แผ่นที่ ๕๓๔ ถึง ๕๓๕ และยังมีหนังสือขอเลื่อนการรับทราบข้อกล่าวหา ครั้งที่ ๒ เนื่องจากจำเลยติดราชการ ต้องเข้ารับการอบรมและต้องเดินทางไปต่างประเทศในวันที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. นัดแจ้งข้อกล่าวหา ตามเอกสารหมายเลข จ.๒๘ แผ่นที่ ๕๓๖ ถึง ๕๔๐ ต่อมาประธานกรรมการ ป.ป.ช. มีหนังสือถึงจำเลยแจ้งว่า คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนดพิจารณาเรื่องการขอความเป็นธรรมของจำเลยในวันที่ ๖ มีนาคม ๒๕๖๒ เวลาประมาณ ๑๐ นาฬิกา ผลการพิจารณาเป็นประการใดนั้น ขอให้จำเลยไปพบกรรมการ ป.ป.ช. ผู้รับผิดชอบสำนวนในวันดังกล่าวเวลา ๑๔ นาฬิกา ตามสำเนาหนังสือสำนักงาน ป.ป.ช. ด่วนที่สุด ที่ ปช ๐๐๒๗/๐๐๓๒ ลงวันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๖๒ เอกสารหมายเลข จ.๒๙ แผ่นที่ ๕๔๑ ข้อเท็จจริงดังกล่าวมาแสดงให้เห็นว่า นอกจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้โอกาสจำเลยชี้แจงและร้องขอความเป็นธรรม รวมทั้งให้โอกาสจำเลยส่งเอกสารเพิ่มเติมตามที่จำเลยขอขยายระยะเวลาไว้ ก็ยังให้โอกาสจำเลยแสดงรายการทรัพย์สินของคู่สมรสเพิ่มเติมแล้ว คณะกรรมการ ป.ป.ช. ยังได้พิจารณาเรื่องการชี้แจงเพิ่มเติมและการร้องขอความเป็นธรรมดังกล่าวก่อนการแจ้งข้อกล่าวหาตามที่จำเลยประสงค์ด้วย จนเมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาคำชี้แจง รวมทั้งพยานหลักฐานเอกสารต่างๆ ที่จำเลยส่งเพิ่มเติมและเอกสารการร้องขอความเป็นธรรมดังกล่าวแล้ว จึงมีมติเมื่อวันที่ ๖ มีนาคม ๒๕๖๒ ว่า คำชี้แจงเพิ่มเติมของจำเลยไม่มีข้อเท็จจริงหรือข้อมูลใหม่ที่จะเป็นเหตุให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ยุติการแจ้งข้อกล่าวหาแก่จำเลย ตามเอกสารหมายเลข จ.๓๐ แผ่นที่ ๕๔๒ อีกทั้งคณะกรรมการ ป.ป.ช. ยังได้ส่ง

- ๒๔ -

(อม.๕๐)

บันทึกการแจ้งข้อกล่าวหาให้จำเลยทราบเมื่อวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๖๒ เนื่องจากจำเลยไม่ไปรับทราบผลการพิจารณาของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในเรื่องที่ยื่นข้อความเป็นธรรมและขอเลื่อนการรับทราบข้อกล่าวหา รวมทั้งไม่มารับทราบข้อกล่าวหาตามวันและเวลาที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด ตามเอกสารหมาย จ.๓๑ แผ่นที่ ๕๔๓ ถึง ๕๔๘ กรณีถือได้ว่าคณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้โอกาสจำเลยต่อสู้คดีตามคำขอของจำเลยแล้ว ก่อนมีความเห็นว่าจำเลยมีพฤติการณ์อันควรเชื่อว่าจำเลยมีเจตนาปกปิดทรัพย์สินหรือหนี้สิน และให้สำนักงาน ป.ป.ช. เสนอเรื่องให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการแจ้งข้อกล่าวหาแก่จำเลย ตามมาตรา ๑๐๙ วรรคสาม และมาตรา ๑๑๔ การดำเนินการแจ้งข้อกล่าวหาตามมาตรา ๑๑๔ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ และการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. จึงชอบด้วยกฎหมายแล้ว ข้ออ้างของจำเลยส่วนนี้ฟังไม่ขึ้น

ปัญหาต้องวินิจฉัยต่อไปว่า จำเลยจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน ด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อว่า มีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินตามฟ้องหรือไม่ เห็นสมควรวินิจฉัยทรัพย์สินและหนี้สินแต่ละรายการเป็นลำดับไป ดังนี้

๑. บัญชีเงินฝากธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สาขาเซ็นทรัล ปิ่นเกล้า ประเภท กระแสรายวัน เลขที่บัญชี ๗๕๘-๑-๐๑๐๐๓-๐ ชื่อบัญชี นางธนิภา พวงจำปา คู่สมรสจำเลย ยอดเงินฝากคงเหลือ ณ วันที่มีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน กรณีเข้ารับตำแหน่ง ๑๐,๐๐๐ บาท ในประเด็นนี้จำเลยอ้างว่า นางธนิภาเข้าใจว่ายอดเงินในบัญชีเงินฝากกระแสรายวันถูก

- ๒๕ -

(อม.๕๐)

โอนมาจากบัญชีเงินฝากออมทรัพย์ที่ผูกคู่กัน เมื่อจำเลยแสดงรายการบัญชีเงินฝากออมทรัพย์ดังกล่าวไว้ในบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน กรณีเข้ารับตำแหน่งแล้ว จึงไม่ต้องแสดงรายการบัญชีเงินฝากกระแสรายวันอีก อีกทั้งนางธนิกาไม่ได้แจ้งให้จำเลยทราบถึงการมีอยู่ของบัญชีเงินฝากกระแสรายวันอีกด้วย ทำให้จำเลยไม่ได้แสดงรายการบัญชีเงินฝากกระแสรายวันดังกล่าวไว้ในบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน เห็นว่า ทางไต่สวนได้ความว่า เมื่อวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๔๑ นางธนิกาเปิดบัญชีเงินฝากธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สาขาเซ็นทรัล ปิ่นเกล้า ประเภทออมทรัพย์ เลขที่บัญชี ๗๕๘- ๒-๐๑๔๔๓-๙ ต่อมาวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๑ นางธนิกาเปิดบัญชีเงินฝากธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สาขาเซ็นทรัล ปิ่นเกล้า ประเภทกระแสรายวัน เลขที่บัญชี ๗๕๘-๑-๐๑๐๐๓-๐ เพื่อใช้ในการส่งจ่ายเช็ค โดยนางธนิกายื่นคำขอให้ธนาคารหักและโอนเงินจากบัญชีออมทรัพย์ตั้งแต่วันที่นางธนิกาเปิดบัญชีกระแสรายวันดังกล่าว ตามสำเนาหนังสือขอให้ธนาคารหัก และ/หรือโอนเงิน ฉบับลงวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๑ เอกสารหมายเลข จ.๔๗ หน้า ๑๐๔๖ ถึง ๑๐๔๘ โดยมีเงื่อนไขว่า หากมีการส่งจ่ายเช็คจากบัญชีเงินฝากกระแสรายวัน แต่ยอดเงินคงเหลือในบัญชีเงินฝากกระแสรายวันไม่พอจ่าย ธนาคารจะหักหรือโอนเงินจากบัญชีเงินฝากออมทรัพย์เข้าบัญชีเงินฝากกระแสรายวันทันที ดังนั้น แม้บัญชีเงินฝากทั้งสองบัญชีมีสถานะแยกจากกัน มีวัตถุประสงค์ในการเปิดบัญชีต่างกัน และลูกค้าสามารถฝากเงินเข้าบัญชีเงินฝากกระแสรายวันได้ต่างหาก แต่เมื่อพิจารณารายการเคลื่อนไหวทางบัญชีของทั้งสองบัญชี ตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๕๘ จนถึงวันที่จำเลยยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน กรณีเข้ารับตำแหน่ง พบว่าเงินที่โอนเข้าบัญชีเงินฝากกระแสรายวันทุกรายการถูกโอนมาจากบัญชีเงินฝากออมทรัพย์เพื่อชำระหนี้ตามเช็คเท่านั้น โดย

- ๒๖ -

(อม.๕๐)

ระบุยอดเงินฝากเข้าและถอนออกจำนวนเดียวกัน และไม่ปรากฏว่ามีรายการฝากเงินเข้าบัญชีกระแสรายวันโดยไม่ผ่านการโอนมาจากบัญชีเงินฝากออมทรัพย์ เว้นแต่มีเพียงรายการถอนเงินออกเพื่อชำระค่าธรรมเนียมให้แก่ธนาคารเท่านั้น ดังนี้ รายการเคลื่อนไหวทางบัญชีในบัญชีกระแสรายวันทุกรายการแม้เป็นเงินจำนวนมาก แต่ก็ปรากฏอยู่ในรายการเคลื่อนไหวทางบัญชีในบัญชีเงินฝากออมทรัพย์ทุกรายการ ตามรายการเดินบัญชีเงินฝากกระแสรายวันเอกสารหมายเลข จ.๔๖ หน้า ๑๐๒๘ ถึง ๑๐๔๕ อันเป็นการแสดงให้เห็นว่าบัญชีเงินฝากทั้งสองบัญชีมีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กันและสามารถตรวจสอบการทำธุรกรรมของบัญชีกระแสรายวันทั้งหมดได้จากบัญชีเงินฝากออมทรัพย์ที่จำเลยได้ยื่นแสดงไว้แล้วในบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน กรณีเข้ารับตำแหน่ง ทั้งยังปรากฏข้อเท็จจริงอีกว่า นางธนิภาเปิดบัญชีเงินฝากกระแสรายวันตั้งแต่ก่อนจำเลยมีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน กรณีเข้ารับตำแหน่ง เป็นเวลากว่า ๘ ปี มาแล้ว เพื่อใช้ในการประกอบธุรกิจของนางธนิภาเอง และ ณ วันที่จำเลยมีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน กรณีเข้ารับตำแหน่ง มียอดเงินคงเหลือในบัญชีเงินฝากกระแสรายวันเพียง ๑๐,๐๐๐ บาท โดยปรากฏยอดเงินคงเหลือส่วนใหญ่ที่ผ่านมาในบัญชีเงินฝากกระแสรายวันเพียง ๑๐,๐๐๐ บาท เพื่อเป็นการรักษาบัญชีตามข้อกำหนดของธนาคารเท่านั้น เมื่อไม่ปรากฏข้อเท็จจริงอื่นใดที่จะแสดงให้เห็นว่าจำเลยและนางธนิภามีมูลเหตุต้องปกปิดไม่แสดงรายการธุรกรรมการเงินในบัญชีกระแสรายวันดังกล่าว กรณีจึงมีเหตุให้เชื่อว่าจำเลยไม่มีเจตนาปกปิดบัญชีเงินฝากกระแสรายวันดังกล่าว ข้อเท็จจริงจึงยังฟังไม่ได้ว่าจำเลยมีเจตนาปกปิดรายการเงินฝากบัญชีกระแสรายวันดังกล่าว อันเป็นการจงใจยื่นบัญชีแสดง

- ๒๗ -

(อม.๕๐)

รายการทรัพย์สินและหนี้สินด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินรายการดังกล่าว

๒. เงินลงทุนของนางธนิภา พวงจำปา ในบริษัทปาล์ม บีช คอร์ปอเรชั่น จำกัด ๒๐,๐๐๐ หุ้น หมายเลขใบหุ้นที่ ๑๖๐๐๐๑ - ๑๘๐๐๐๐ มีราคาจดทะเบียนหุ้นละ ๑๐๐ บาท มูลค่ารวม ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท ประเด็นนี้จำเลยอ้างว่า เมื่อวันที่ ๒๘ ตุลาคม ๒๕๕๓ นางธนิภาโอนหุ้นของตนให้นายธนกร นันท์ แล้ว การที่สำเนาบัญชีรายชื่อผู้ถือหุ้นที่ปรากฏชื่อนางธนิภาเป็นผู้ถือหุ้นหลังจากนั้นเป็นข้อบกพร่องในการนำส่งบัญชีรายชื่อผู้ถือหุ้น เห็นว่า ทางไต่สวนได้ความว่า บริษัทปาล์ม บีช คอร์ปอเรชั่น จำกัด จดทะเบียนก่อตั้งเมื่อวันที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๔๗ เป็นธุรกิจภายในครอบครัวของนางธนิภา มีนายธนกรน้องชายนางธนิภาเป็นผู้เริ่มก่อการและผู้ถือหุ้นใหญ่ของบริษัทหุ้นของนางธนิภาดังกล่าวเดิมเป็นของนายธนกร ตามสำเนาบัญชีรายชื่อผู้ถือหุ้น (บอจ.๕) เอกสารหมายเลข จ.๕๐ แผ่นที่ ๑๓๒๓ ถึง ๑๓๒๔ ต่อมาวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๓ นายธนกรโอนหุ้นดังกล่าวให้นางธนิภา ตามสำเนาบัญชีรายชื่อผู้ถือหุ้น เอกสารหมายเลข จ.๕๐ แผ่นที่ ๑๓๒๖ ถึง ๑๓๒๗ ปัจจุบันนายมนทล นันท์ น้องชายนางธนิภาเป็นกรรมการผู้มีอำนาจของบริษัท บริษัทนำส่งบัญชีรายชื่อผู้ถือหุ้นต่อกรมพัฒนาธุรกิจการค้าตั้งแต่ปี ๒๕๔๘ มาโดยตลอด ในปี ๒๕๕๙ บริษัทนำส่งบัญชีรายชื่อผู้ถือหุ้น ๒ ครั้ง ครั้งที่ ๑ เมื่อวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ บริษัทยื่นสำเนาบัญชีรายชื่อผู้ถือหุ้นในรูปแบบกระดาษ ภายหลังการประชุมสามัญผู้ถือหุ้น ครั้งที่ ๑/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๕๙ ปรากฏรายชื่อผู้ถือหุ้น ๕ คน รวมถึงนางธนิภาซึ่งระบุว่าถือหุ้นจำนวน ๒๐,๐๐๐ หุ้น หมายเลขใบหุ้นที่ ๑๖๐๐๐๑ - ๑๘๐๐๐๐ ครั้งที่ ๒ เมื่อวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๕๙ บริษัทยื่นสำเนาบัญชีรายชื่อผู้ถือหุ้นใน

- ๒๘ -

(อม.๕๐)

รูปแบบอิเล็กทรอนิกส์จากการประชุมสามัญผู้ถือหุ้น ครั้งที่ ๑/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๕๙
ปรากฏรายชื่อผู้ถือหุ้น ๑๐ คน ซึ่งเป็นรายชื่อเดียวกันกับครั้งที่ ๑ เพียงแต่แยกเป็นหลายลำดับตาม
จำนวนชุดหมายเลขใบหุ้น รวมถึงนางธนิภาซึ่งระบุว่าถือหุ้นตามจำนวนและหมายเลขใบหุ้นเดิม ตาม
สำเนาบัญชีรายชื่อผู้ถือหุ้นเอกสารหมายเลข จ.๕๐ หน้า ๑๓๔๘ ถึง ๑๓๕๑ เห็นว่า การที่นางธนิภาโอน
หุ้นให้แก่นายธนกรมีการทำเป็นหนังสือและลงลายมือชื่อของผู้โอนกับผู้รับโอน โดยมีพยาน ๒ คน ลง
ชื่อรับรองลายมือชื่อแล้ว ถือว่าได้กระทำตามแบบที่ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา
๑๑๒๙ วรรคสอง บัญญัติไว้ จึงเป็นการโอนหุ้นที่ชอบด้วยกฎหมาย แม้ยังไม่มี การจดทะเบียนการโอนลง
ในทะเบียนผู้ถือหุ้นก็ตาม เนื่องจากการจดทะเบียนโอนหุ้นมีผลเพียงเพื่อให้เจ้าของกรรมสิทธิ์ในหุ้นใช้
ยื่นต่อบริษัทที่ออกหุ้นหรือต่อบุคคลภายนอกเท่านั้น หาได้เกี่ยวข้องกับความสำเร็จของการซื้อขาย
หุ้นไม่ ส่วนปัญหาวานางธนิภากลับมาเป็นผู้ถือหุ้นอีกครั้งหรือไม่ นั้น สำเนาบัญชีรายชื่อผู้ถือหุ้น เมื่อ
วันที่ ๒๘ ตุลาคม ๒๕๕๓ วันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๕๔ และปี ๒๕๕๕ ถึงปี ๒๕๕๘ เอกสารหมายเลข จ.๕๐
แผ่นที่ ๑๓๒๘ ถึง ๑๓๓๐ และแผ่นที่ ๑๓๓๓ ถึง ๑๓๔๗ ไม่ปรากฏชื่อนางธนิภาเป็นผู้ถือหุ้นหลังจาก
ที่จำเลยอ้างว่านางธนิภาโอนหุ้นของนางธนิภาให้นายธนกรคืนแล้ว มีเพียงสำเนาบัญชีรายชื่อผู้ถือหุ้น
เมื่อวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๔ วันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๕๙ รวม ๒ ครั้ง วันที่ ๓๐ ตุลาคม ปี ๒๕๖๐
และปี ๒๕๖๑ ที่กลับมาปรากฏชื่อนางธนิภาเป็นผู้ถือหุ้นอีก เมื่อพิจารณาสำเนาบัญชีรายชื่อผู้ถือหุ้น
เมื่อวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๔ และวันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๕๙ ครั้งที่ ๑ และที่ ๒ อันเป็นเวลาก่อน
จำเลยยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน กรณีเข้ารับตำแหน่ง ปรากฏรายชื่อผู้ถือหุ้น รวม ๕
คน คือ นายมณฑล นายวัชรินทร์ สุทธิประภา นายธฤชณ์ พรหมเดชะ เด็กหญิงเมสสา เจน สิริดำรง

- ๒๙ -

(อม.๕๐)

พันธู์ และนางธนิภา โดยระบุจำนวนหุ้นและหมายเลขใบหุ้นเหมือนกันทุกครั้ง ส่วนสำเนาบัญชีรายชื่อผู้ถือหุ้นที่ไม่ปรากฏชื่อนางธนิภาเป็นผู้ถือหุ้น เมื่อวันที่ ๒๘ ตุลาคม ๒๕๕๓ วันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๕๔ และปี ๒๕๕๕ ถึงปี ๒๕๕๘ ปรากฏรายชื่อผู้ถือหุ้น รวม ๖ คน คือ นายธนกร นางประจวบ นันท์ พลตำรวจเอกสมจิตต์ นันท์ นายวัชรินทร์ สุทธิประภา นายชกฤษณ์ และเด็กหญิงเมษา เจน สิริดำรงพันธู์ โดยระบุจำนวนหุ้นและหมายเลขใบหุ้นเหมือนกันทุกครั้งเช่นกัน ลักษณะเป็นการนำแบบฟอร์มบัญชีรายชื่อผู้ถือหุ้นในปีเก่ามายื่นส่งในปีใหม่เพียงแต่เปลี่ยนวันเดือนปี ประกอบกับนางสาวอรุณี นามกระจำจ ผู้จัดทำบัญชีให้บริษัทปาล์ม บีช คอร์ปอเรชั่น จำกัด เบิกความประกอบหนังสือชี้แจงความผิดพลาดในการจัดทำบัญชีรายชื่อผู้ถือหุ้นของบริษัทเอกสารหมายเลข จ.๒๕ ว่า เหตุที่บัญชีแสดงรายชื่อผู้ถือหุ้นปรากฏและไม่ปรากฏชื่อของนางธนิภาสลับไปสลับมาภายหลังปี ๒๕๕๓ เนื่องจากการยื่นบัญชีแสดงรายชื่อผู้ถือหุ้นในปี ๒๕๕๔ ได้นำแบบฟอร์มบัญชีรายชื่อผู้ถือหุ้นของปี ๒๕๕๔ มาใช้ กรณีจึงน่าจะเชื่อว่าเหตุที่สำเนาบัญชีรายชื่อผู้ถือหุ้นภายหลังวันที่ ๒๘ ตุลาคม ๒๕๕๓ ปรากฏทั้งกรณีมีชื่อนางธนิภาและไม่มีชื่อนางธนิภาในฐานะผู้ถือหุ้นกลับไปกลับมาเกิดจากความผิดพลาดในการจัดทำบัญชีรายชื่อผู้ถือหุ้นตามที่จำเลยกล่าวอ้างจริง นอกจากนี้แบบนำส่งงบการเงินและรายงานของผู้สอบบัญชีรับอนุญาต เอกสารหมายเลข จ.๕๑ แผ่นที่ ๑๓๖๑ ถึง ๑๔๐๓ ระบุความเห็นของผู้สอบบัญชีประกอบงบการเงินในปี ๒๕๕๘ ถึงปี ๒๕๖๑ ว่า ณ วันที่ ๓๐ มิถุนายน ปี ๒๕๕๘ ถึงปี ๒๕๖๑ บริษัทมีผลขาดทุนสะสมจากการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง ณ วันที่ในงบดุลบริษัทมีผลขาดทุนสะสมเกินทุน ๒๒.๒๙ ล้านบาท ๒๒.๓๑ ล้านบาท ๒๒.๓๓ ล้านบาท และ ๒๒.๓๕ ล้านบาท ตามลำดับ ผู้สอบบัญชียังให้ความเห็นด้วยว่า สถานการณ์ดังกล่าวเป็นความไม่แน่นอนที่มีสาระสำคัญซึ่งอาจเป็นเหตุให้เกิด

- ๓๐ -

(อม.๕๐)

ข้อสงสัยอย่างมากเกี่ยวกับความสามารถในการดำเนินงานต่อเนื่องของบริษัท แบบนำส่งงบการเงิน และรายงานของผู้สอบบัญชีรับอนุญาตดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าบริษัทไม่มีผลกำไรมาตั้งแต่ก่อนจำเลยยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน กรณีเข้ารับตำแหน่ง มาเกือบ ๒ ปี จึงไม่มีการแบ่งเงินปันผลให้ผู้ถือหุ้น อาจทำให้นางธนิภาและจำเลยไม่ทราบว่านางธนิภายังคงเป็นผู้ถือหุ้นของบริษัทอยู่ ประกอบกับหุ้นดังกล่าวเป็นของบริษัทในครอบครัวนางธนิภาที่มีมาก่อนจำเลยมีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินมากกว่า ๘ ปี โดยไม่ปรากฏว่าจำเลยมีส่วนเกี่ยวข้องในการประกอบธุรกิจ ในครอบครัวของนางธนิภาคมาก่อน เมื่อไม่ปรากฏข้อเท็จจริงอื่นที่เป็นมูลเหตุให้จำเลยต้องปกปิดการมีชื่อเป็นผู้ถือหุ้นของนางธนิภา กรณีจึงเชื่อว่าจำเลยไม่อาจทราบถึงการมีชื่อเป็นผู้ถือหุ้นของนางธนิภา ในบัญชีรายชื่อผู้ถือหุ้น ข้อเท็จจริงจึงยังฟังไม่ได้ว่า จำเลยมีเจตนาปกปิดรายการเงินลงทุนของนางธนิภา ในบริษัทปาล์ม บีช คอร์ปอเรชั่น จำกัด อันเป็นการจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินรายการดังกล่าวด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินรายการดังกล่าว

๓. บัญชีเงินฝากธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาลอนดอน สหราชอาณาจักร ประเภทเงินฝากกระแสรายวัน (Current Account) เลขที่บัญชี ๐๘๐๗-๑๗๙๕๗๔-๐๐๐ ประเภทเงินฝาก (Deposit - Call) เลขที่บัญชี ๐๘๐๗-๑๗๙๕๗๔-๔๐๐ และประเภทเงินฝาก (Deposit - Call) เลขที่บัญชี ๐๘๐๗-๑๗๙๕๗๔-๔๐๑ ยอดเงินฝากคงเหลือ ณ วันที่มีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน กรณีเข้ารับตำแหน่ง ๐ ปอนด์สเตอร์ลิง ๑๒,๒๓๘.๒๘ ปอนด์สเตอร์ลิง และ ๒๒๕,๗๒๑.๑๘ ปอนด์สเตอร์ลิง ตามลำดับ และห้องชุด เลขที่ ๖๘ ในอาคารชุด Wolfe House

- ๓๑ -

(อม.๕๐)

๓๘๘ ถนน Kensington high ลอนดอน สหราชอาณาจักร มีหนี้เงินกู้คงค้างกับธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาลอนดอน ตามบัญชีเงินกู้เลขที่ ๐๘๐๗-๑๗๙๕๗๔-๑๐๐ ณ วันที่มีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน กรณีเข้ารับตำแหน่ง ๒,๓๖๒,๕๐๐ ปอนด์สเตอร์ลิง จำเลยให้การต่อสู้คดีว่า นางธนิภาเพียงแต่ถือกรรมสิทธิ์ห้องชุดและบัญชีเงินฝาก กับเป็นหนี้เงินกู้แทนนาย โรเบิร์ต ลี ซึ่งเป็นเจ้าของบริษัท Mega City Holdings Limited เท่านั้น เนื่องจากนายโรเบิร์ต ไม่สามารถกู้เงินธนาคารเพื่อซื้อห้องชุดดังกล่าวได้ เงินที่นำมาชำระค่าห้องชุดเป็นเงินของนายโรเบิร์ต เมื่อประมาณเดือนกันยายน ๒๕๕๙ นางธนิภาแจ้งจำเลยว่ายู่ระหว่างการไถ่ถอนจำนองและโอนขาย ห้องชุดดังกล่าวให้แก่บุคคลภายนอก และจะปิดบัญชีดังกล่าว จำเลยเชื่อโดยสุจริตในวันที่จำเลยยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน กรณีเข้ารับตำแหน่งว่า นางธนิภาไถ่ถอนจำนองและปิดบัญชีเรียบร้อยแล้ว จำเลยเพิ่งทราบจากนางธนิภาภายหลังยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินไปแล้ว ว่านางธนิภายังไม่สามารถไถ่ถอนจำนองและปิดบัญชีได้ จำเลยจึงมีหนังสือชี้แจงเพิ่มเติม ครั้งที่ ๒ ฉบับลงวันที่ ๓๐ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๑ ประกอบคำชี้แจงเพิ่มเติม ฉบับลงวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ ตามเอกสารหมายเลข จ.๑๒ แผ่นที่ ๓๕๑ ถึง ๓๖๓ และ จ.๒๕ แผ่นที่ ๔๒๘ ถึง ๕๐๐ ทางใต้สวนได้ความว่า เมื่อวันที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๗ นางธนิภาทำสัญญากู้เงินจากธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาลอนดอน เพื่อซื้อห้องชุดดังกล่าวเป็นเงิน ๓,๑๕๐,๐๐๐ ปอนด์สเตอร์ลิง จากยอดซื้อสังหาริมทรัพย์ ราคา ๔,๕๐๐,๐๐๐ ปอนด์สเตอร์ลิง ในวันเดียวกันนางธนิภาได้รับโอนกรรมสิทธิ์และจดทะเบียนจำนอง ห้องชุดดังกล่าวไว้กับธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาลอนดอน ในการชำระหนี้เงินกู้นางธนิภา เปิดบัญชีไว้กับธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาลอนดอน เมื่อวันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๕๗

- ๓๒ -

(อม.๕๐)

จำนวน ๔ บัญชีตามคำฟ้อง การทำสัญญากู้ดังกล่าวมีบริษัท Mega City Holdings Limited เป็นผู้ค้ำประกันเงินกู้ ตามเอกสารหมายเลข จ.๕๒, จ.๕๓ และ จ.๕๔ ต่อมาเมื่อวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๖๑ นางธนิภาปิดบัญชีเงินกู้และไถ่ถอนจำนอง และปิดบัญชีเงินฝากในวันที่ ๒๙ มกราคม ๒๕๖๑ ตามเอกสารหมายเลข จ.๘๘ และ จ.๘๙ นายพีรียเทพ หอมหวล รองประธานอาวุโสและผู้จัดการธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาลอนดอน เบิกความสอดคล้องกับที่เคยให้การไว้ต่อคณะกรรมการไต่สวนตามบันทึกถ้อยคำพยานเอกสารหมายเลข จ.๔ แผ่นที่ ๑๒๒ ถึง ๑๕๔ ว่า พยานได้รับการติดต่อจากนายธนกรซึ่งเป็นเจ้าของร้านอาหารไทยในลอนดอนว่า นางธนิภาต้องการกู้เงินจากธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาลอนดอน ต่อมานางธนิภาติดต่อกับพยานทางโทรศัพท์แจ้งว่าต้องการกู้เงินเพื่อนำไปซื้อห้องชุดเพื่อปล่อยเช่า หลังจากนั้นธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) ประเทศไทย มอบหมายให้เจ้าหน้าที่ธนาคารนำเอกสารไปให้นางธนิภากรอกข้อมูลเพื่อใช้ประกอบการขอกู้เงิน การขอกู้เงินของนางธนิภาเป็นการกู้ในรูปแบบ Buy to Let คือ การกู้เงินเพื่อนำไปซื้ออสังหาริมทรัพย์เพื่อปล่อยเช่าโดยนำค่าเช่ามาชำระเงินกู้ ธนาคารอนุมัติเงินกู้ ๓,๑๕๐,๐๐๐ ปอนด์สเตอร์ลิง จากยอดซื้ออสังหาริมทรัพย์ราคา ๔,๕๐๐,๐๐๐ ปอนด์สเตอร์ลิง ในการขอสินเชื่อ นางธนิภา

แสดงหลักฐานว่ามีแหล่งเงินได้จากบริษัท Mega City Holdings Limited ซึ่งนางธนิภาเป็นกรรมการ และได้รับเงินปันผล โดยหลักผู้ค้ำประกันต้องมีความเกี่ยวข้องกับผู้กู้ นายโรเบิร์ต ผู้จัดการบริษัท Mega City Holdings Limited มีเอกสารรับรองระบุว่าบริษัทจ่ายเงินปันผลให้นางธนิภาในฐานะรักษาการประธานและผู้รับผลประโยชน์ของบริษัทแต่เพียงผู้เดียว เป็นเงิน ๒,๐๐๐,๐๐๐ เหรียญสหรัฐ และนางธนิภาแสดงเอกสารรับรองสถานะทางการเงินของบริษัท Global Palm Oil Co., Ltd.

- ๓๓ -

(อม.๕๐)

ในประเทศไทยที่นางธนิษาเป็นกรรมการผู้จัดการ สัญญาระหว่างบริษัท Seh Manager Limited and Seh Nominee Limited และบริษัท St Edward Homes Limited และบริษัท Falcon Energy International Limited เอกสารหมายเลข จ.๖๖ แผ่นที่ ๑๖๒๐ ถึง ๑๖๙๑ และ จ.๖๗ แผ่นที่ ๑๖๙๒ ถึง ๑๖๙๘ ระบุว่า บริษัท Falcon Energy International Limited เป็นผู้ริเริ่มซื้อห้องชุดดังกล่าว บริษัท Falcon Energy International Limited มีความเกี่ยวข้องกับนางธนิษา พยานเชื่อว่าก่อนการขอกู้เงินจากธนาคาร นางธนิษาเป็นผู้ชำระเงินล่วงหน้าค่าห้องชุด ๔ ครั้ง เป็นเงินรวม ๑,๑๑๖,๐๐๐ ปอนด์สเตอร์ลิง ตามเอกสารหมายเลข จ.๖๘ และ จ.๖๙ ต่อมานางธนิษาโทรศัพท์แจ้งพยานว่าขายห้องชุดให้แก่นายโรเบิร์ตแล้ว พยานแจ้งว่าธนาคารไม่รับรู้เรื่องดังกล่าว เนื่องจากตามกฎหมายของสหราชอาณาจักรผู้กู้ต้องแต่งตั้งทนายความเพื่อขออนุญาตขายอสังหาริมทรัพย์ที่เป็นหลักประกันเงินกู้ก่อน ต่อมานายโรเบิร์ตนำหนังสือของนางธนิษา ฉบับลงวันที่ ๓ มกราคม ๒๕๖๐ มายื่นต่อธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาลอนดอน ระบุว่า นางธนิษาทำสัญญาขายห้องชุดให้แก่นายโรเบิร์ตแล้ว ตามเอกสารหมายเลข จ.๗๖ แผ่นที่ ๑๗๗๘ ถึง ๑๘๑๑ และ จ.๗๗ แผ่นที่ ๑๘๑๒ ถึง ๑๘๑๗ โดยนำมายื่นหลังวันที่ระบุในหนังสือประมาณ ๒ ถึง ๓ เดือน ต่อมาวันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๖๐ ธนาคารมีหนังสือถึงนางธนิษายืนยันว่านางธนิษายังเป็นลูกหนี้ของธนาคาร และห้องชุดยังคงเป็นหลักประกันตามกฎหมาย ตามเอกสารหมายเลข จ.๘๐ แผ่นที่ ๑๘๒๐ และ จ.๘๑ แผ่นที่ ๑๘๒๑ ภายหลังจากนางธนิษามีหนังสือขอยกเลิกการขายห้องชุดและยอมรับว่ายังเป็นลูกหนี้ตามสัญญากู้ ตามเอกสารหมายเลข จ.๘๒ แผ่นที่ ๑๘๒๒ และ จ.๘๓ แผ่นที่ ๑๘๒๓ ในการผ่อนชำระหนี้เงินกู้ธนาคารส่งใบแจ้งหนี้ที่ต้องชำระในแต่ละงวดให้นางธนิษาและนายเชษฐ ชัยวงศ์พินิจ ลูกจ้างของนาง

- ๓๔ -

(อม.๕๐)

ธนิภาทางไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ โดยนายเชษฐโฑรศัพท์สอบถามพยานและธนาคารเกี่ยวกับวิธีการโอนเงิน อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ และยอดหนี้ที่ต้องชำระในแต่ละงวด ต่อมาเมื่อวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๖๑ นางธนิภาปิดบัญชีเงินกู้และไถ่ถอนจำนอง และปิดบัญชีเงินฝากในวันที่ ๒๙ มกราคม ๒๕๖๑ โดยนางธนิภาโทรศัพท์แจ้งพยานล่วงหน้าก่อนปิดบัญชีประมาณ ๒ เดือน นางธนิภาเดินทางมาที่ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาลอนดอน ประมาณ ๒ ถึง ๓ ครั้ง เห็นว่า นายพิริยเทพ เจ้าหน้าที่ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาลอนดอน เบิกความยืนยันข้อเท็จจริงว่า นางธนิภาเป็นผู้ติดต่อธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาลอนดอน ด้วยตนเอง ตั้งแต่การขอกู้ยืมเงิน การแจ้งเรื่องการขายห้องชุดให้นายโรเบิร์ต จนกระทั่งการแจ้งปิดบัญชีและไถ่ถอนจำนอง โดยนางธนิภาเป็นผู้ทำสัญญาในฐานะผู้กู้ เพื่อซื้อห้องชุดและเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ห้องชุดดังกล่าว โดยไม่ได้ระบุว่ามิได้ร่วมลงทุนด้วย ทั้งการขอกู้ยืมนางธนิภาส่งมอบหลักฐานแสดงสถานะทางการเงินของตนเอง ซึ่งรวมถึงการเป็นกรรมการและได้รับเงินปันผลจากบริษัท Mega City Holdings Limited ในฐานะผู้ค้าประกันเงินกู้ โดยนายโรเบิร์ตในฐานะผู้จัดการบริษัทมีเอกสารรับรองการจ่ายเงินปันผลให้นางธนิภาในฐานะรักษาการประธานและผู้รับผลประโยชน์ของบริษัทแต่เพียงผู้เดียวเป็นเงิน ๒,๐๐๐,๐๐๐ เหรียญสหรัฐ นางธนิภาแจ้งธนาคารว่านายโรเบิร์ตเป็นเพียงผู้ประสานงานเนื่องจากสื่อสารภาษาอังกฤษได้ดี และข้อเท็จจริงปรากฏว่า นายโรเบิร์ตเพียงแต่ลงนามในฐานะพยานในสัญญาเท่านั้น ไม่ปรากฏว่านายโรเบิร์ตเป็นผู้ร่วมลงทุน ผู้กู้ร่วม ผู้ค้าประกันเงินกู้ หรือมีอำนาจในการบริหารบัญชีเงินกู้หรือบัญชีเงินฝากของนางธนิภาดังกล่าวแต่อย่างใด แม้นายโรเบิร์ตเคยมีคำชี้แจงว่านายโรเบิร์ตเป็นเจ้าของและผู้ถือหุ้นเพียงคนเดียวของบริษัท Mega City Holdings

- ๓๕ -

(อม.๕๐)

Limited นางธนิภาไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับบริษัท Mega City Holdings Limited และไม่เคยได้รับเงินปันผลหรือประโยชน์ตอบแทนจากบริษัท บริษัท Mega City holdings Limited เคยยื่นคำขอกู้ยืมเงินจากธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) แต่ธนาคารปฏิเสธคำขอ เนื่องจากบริษัทไม่มีความน่าเชื่อถือเพียงพอ ตามหนังสือชี้แจงข้อเท็จจริงฉบับลงวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๖๓ เอกสารหมายเลข จ.๗๖ และ จ.๙๗ และ ล.๓๔ แผ่นที่ ๐๐๒๘๓ ถึงแผ่นที่ ๐๐๒๙๒ แต่ข้ออ้างดังกล่าวขัดแย้งกับเอกสารที่นางธนิภาและนายโรเบิร์ตเคยยื่นขอสินเชื่อไว้กับธนาคารดังกล่าวข้างต้น และเป็นการชี้แจงภายหลังคณะกรรมการ ป.ป.ช. ชี้มูลความผิดแก่จำเลยแล้ว ทั้งยังได้ความจากนายพิริยเทพว่า นายโรเบิร์ตไม่ได้เป็นลูกค้าของธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาลอนดอน และไม่เคยยื่นขอกู้เงินกับธนาคารมาก่อน คำชี้แจงของนายโรเบิร์ตดังกล่าวจึงมีน้ำหนักน้อย อีกทั้งทางได้ส่วนได้ความจากนายพิริยเทพสอดคล้องกับคำเบิกความของนายธกฤษณ์ พรหมเดชะ ว่า นายธกฤษณ์เป็นผู้ริเริ่มจองห้องชุดดังกล่าวในนามของบริษัท Falcon Energy International Limited แต่ที่นายธกฤษณ์เบิกความด้วยว่า นายธกฤษณ์เป็นผู้ชำระเงินค่าจองห้องชุด เป็นเงินรวม ๑,๑๑๖,๐๐๐ ปอนด์สเตอร์ลิง ในนามบริษัท Falcon Energy International Limited หลังจากนายธกฤษณ์ชำระเงินค่าจองห้องชุดแล้ว นายโรเบิร์ตประสงค์ขอเข้าร่วมลงทุนห้องชุดดังกล่าวด้วย โดยนายโรเบิร์ตร่วมลงทุนด้วยเพียงร้อยละ ๑๐ เมื่อถึงเวลาต้องโอนกรรมสิทธิ์ห้องชุดดังกล่าว นายธกฤษณ์ไม่สามารถหาเงินมาชำระค่าซื้อห้องชุดได้ นายโรเบิร์ตจึงขอกู้ยืมเงินจากธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาลอนดอน แต่ธนาคารปฏิเสธ นายธกฤษณ์จึงแนะนำให้นายโรเบิร์ตรู้จักกับนางธนิภาเพื่อให้นายโรเบิร์ตขอให้นางธนิภากู้เงินจากธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาลอนดอน ให้แทนนายธกฤษณ์นั้น ขัดแย้งกับที่

- ๓๖ -

(อม.๕๐)

นายโรเบิร์ตมีหนังสือชี้แจงคณะกรรมการป.ป.ช. ดังกล่าว และยังขัดแย้งกับที่นายโรเบิร์ตเบิกความว่า นายโรเบิร์ตเป็นผู้ติดต่อนายธกฤษณ์ขอให้ช่วยแนะนำนายโรเบิร์ตรู้จักกับนางธนิภาเพื่อขอให้นางธนิภากู้เงินจากธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาลอนดอน ให้แทนนายโรเบิร์ต คำชี้แจงและคำเบิกความของนายโรเบิร์ตกับคำเบิกความของนายธกฤษณ์จึงขัดแย้งกันเอง นอกจากนี้เมื่อพิจารณา คำชี้แจงและคำเบิกความของนายโรเบิร์ต รวมทั้งคำเบิกความของนายธกฤษณ์และนางธนิภาในเรื่องนี้ จะเห็นได้ว่ามีข้อพิรุธหลายประการ ดังเช่น นายธกฤษณ์อ้างว่ารู้จักคุ้นเคยกับครอบครัวของนางธนิภา มากกว่า ๑๐ ปีแล้ว ก่อนนางธนิภาจะรู้จักกับนายโรเบิร์ต นายธกฤษณ์ในฐานะผู้จองห้องชุดและผู้ลงทุนหลักในนามบริษัท Falcon Energy International Limited ย่อมสามารถขอให้นางธนิภากู้เงินเพื่อซื้อห้องชุดดังกล่าวให้แทนได้ โดยไม่จำเป็นต้องให้นายโรเบิร์ตซึ่งร่วมลงทุนเพียงร้อยละ ๑๐ เป็นผู้ยื่นกู้เงินกับธนาคาร นอกจากนี้นางธนิภาเพิ่งรู้จักกับนายโรเบิร์ต แต่นางธนิภากลับยอมกู้เงินเพื่อซื้อห้องชุดที่มีมูลค่าสูงให้แทนนายโรเบิร์ต การกระทำของนายธกฤษณ์ นายโรเบิร์ต และนางธนิภาตาม คำชี้แจงและคำเบิกความดังกล่าวจึงไม่สมเหตุผล นอกจากนี้ที่จำเลยอ้างว่า นางธนิภาถือกรรมสิทธิ์ห้องชุดกับบัญชีเงินฝากและเป็นหนี้เงินกู้แทนนายโรเบิร์ต เท่ากับเป็นการอ้างว่านางธนิภาเป็นเพียงตัวแทนของนายโรเบิร์ต และนายโรเบิร์ตอยู่ในฐานะเป็นตัวการที่มีได้เปิดเผยชื่อ ซึ่งหากเป็นเช่นนั้นจริง เงินที่นำมาชำระห้องชุดทั้งหมดต้องเป็นเงินของนายโรเบิร์ต แต่สำเนารายการเคลื่อนไหวทางบัญชีเงินฝากเอกสารหมาย จ.๙๒ และ จ.๙๓ แผ่นที่ ๑๙๗๗ ถึง ๒๐๒๔ ปรากฏว่านายโรเบิร์ตนำเงินเข้าบัญชีเงินฝากเพื่อชำระหนี้ห้องชุดเพียง ๒๑๖,๔๐๗ ปอนด์สเตอร์ลิง เท่านั้น เมื่อเปรียบเทียบกับเงินกู้ ๓,๑๕๐,๐๐๐ ปอนด์สเตอร์ลิงแล้ว นายโรเบิร์ตนำเงินเข้าฝากชำระหนี้เงินกู้เพียงไม่ถึงร้อยละ ๑๐

- ๓๗ -

(อม.๕๐)

ของจำนวนเงินกู้ทั้งหมด ส่วนที่เหลือไม่ได้นายโรเบิร์ตไม่ได้ผ่อนชำระ และยังมีรายการธุรกรรมฝากเงินโดยนางธนิภาเป็นผู้ฝากผ่านบริษัท Golden Dragon Remittance Pte Ltd. เป็นเงิน ๑๓๖,๘๖๕.๙๑ ปอนด์สเตอร์ลิง อีกด้วย และที่นายพิริยเทพเบิกความด้วยว่า เชื่อว่านางธนิภาเป็นผู้ชำระเงินล่วงหน้าค่าห้องชุดดังกล่าวเป็นเงิน ๑,๑๑๖,๐๐๐ ปอนด์สเตอร์ลิง ตามเอกสารหมายเลข จ.๖๘ แผ่นที่ ๑๖๙๙ และ จ.๖๙ แผ่นที่ ๑๗๐๐ ก็สอดคล้องกับข้อมูลของสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ฉบับลงวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑ เอกสารหมายเลข จ.๑๑ แผ่นที่ ๓๔๘ ถึง ๓๔๙ ที่แจ้งข้อมูลการตรวจสอบจากหน่วยข่าวกรองทางการเงินของประเทศเบลเยียมว่า หน่วยข่าวกรองทางการเงินของประเทศเบลเยียมเชื่อว่า นางธนิภาเป็นผู้บริหารของบริษัท Falcon Energy International Limited ซึ่งจดทะเบียนอยู่ที่หมู่เกาะบริติชเวอร์จิน โดยหน่วยข่าวกรองทางการเงินของหมู่เกาะบริติชเวอร์จินให้ข้อมูลด้วยว่าบริษัท Solid Falcon Development Limited เป็นกรรมการและผู้ถือหุ้นของบริษัท Falcon Energy International Limited ตรงกับข้อมูลของสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ฉบับลงวันที่ ๙ มกราคม ๒๕๖๒ เอกสารหมายเลข จ.๙๕ แผ่นที่ ๒๐๖๐ ถึง ๒๐๖๔ ที่แจ้งข้อมูลการตรวจสอบจากหน่วยข่าวกรองทางการเงินของฮ่องกง โดยระบุข้อมูลเพิ่มเติมว่า นางธนิภาเป็นผู้รับผลประโยชน์ที่แท้จริงของบริษัท Solid Falcon Development Limited ซึ่งจดทะเบียนอยู่ที่หมู่เกาะบริติชเวอร์จิน ประการสำคัญก็คือเงินล่วงหน้าดังกล่าวคิดเป็นเงินไทยตามอัตราแลกเปลี่ยน ณ วันที่จำเลยมีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน (อัตราแลกเปลี่ยน ณ วันดังกล่าว ๑ ปอนด์สเตอร์ลิง เท่ากับ ๔๓.๓๓๖๖ บาท) เป็นเงินจำนวนมากถึง ๔๘,๓๖๓,๖๔๖ บาท การที่นางธนิภาสามารถถือเอาผลประโยชน์ดังกล่าวได้โดย

- ๓๘ -

(อม.๕๐)

ไม่ปรากฏว่ามีผู้อื่นเข้าร่วมถือผลประโยชน์หรือถือกรรมสิทธิ์ในห้องชุดดังกล่าวด้วย ย่อมทำให้น่าเชื่อว่านางธนิภามีส่วนเกี่ยวข้องกับการชำระเงินล่วงหน้าดังกล่าว อีกทั้งการที่นางธนิภายอมเป็นหนี้เงินกู้เพื่อซื้ออสังหาริมทรัพย์ในต่างประเทศเป็นเงินสูงถึง ๓,๑๕๐,๐๐๐ ปอนด์สเตอร์ลิง คิดเป็นเงินไทยตามอัตราแลกเปลี่ยน ณ วันที่จำเลยมีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินเป็นเงิน ๑๓๖,๕๑๐,๒๙๐ บาท สูงกว่ามูลค่ารวมของทรัพย์สินและหนี้สินของจำเลยและนางธนิภาก็แสดงไว้ในบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินมาก ทั้งๆที่นางธนิภาไม่เคยรู้จักกับนายโรเบิร์ตมาก่อน นับเป็นเรื่องผิดปกติวิสัย ส่วนที่นางธนิภาอ้างถึงสัญญาตกลงแบ่งปันผลประโยชน์กันระหว่างนางธนิภากับนายโรเบิร์ตฉบับลงวันที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๕๗ เอกสารหมายเลข ล.๔๐ มีข้อความระบุว่า นางธนิภาก็จะได้รับส่วนแบ่งจากนายโรเบิร์ตร้อยละ ๑๐ ของผลกำไรที่ได้จากการขายห้องชุดเป็นการตอบแทนการที่นางธนิภาช่วยถือกรรมสิทธิ์แทนนายโรเบิร์ตนั้น สัญญาดังกล่าวเป็นสัญญาที่ทำขึ้นกันเองระหว่างนายโรเบิร์ตและนางธนิภา และจำเลยเพิ่งอ้างถึงสัญญาตกลงแบ่งปันผลประโยชน์ในหนังสือขอส่งเอกสารหลักฐานประกอบคำชี้แจงเพิ่มเติม และขอความเป็นธรรม ฉบับลงวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ เอกสารหมายเลข จ.๒๕ ภายหลังจากจำเลยมีหนังสือชี้แจงข้อเท็จจริงเพิ่มเติมครั้งที่ ๒ เมื่อวันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๖๑ เป็นเวลานานกว่า ๙ เดือน ประกอบกับเมื่อนางธนิภามีหนี้เงินกู้ ยังมีเงินคงเหลืออยู่ในบัญชี จำนวน ๒๒๒,๗๐๔.๙๗ ปอนด์สเตอร์ลิง แม้จำเลยอ้างว่านางธนิภาส่งมอบเงินจำนวนดังกล่าวคือให้แก่นายโรเบิร์ตไปแล้ว แต่ทางไต่สวนปรากฏว่านางธนิภามีหนังสือแจ้งทางจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ไปยังผู้จัดการธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาลอนดอน เรื่องแจ้งการขอปิดบัญชีและโอนเงินคงเหลือพร้อมดอกเบี้ยจำนวนดังกล่าว โดยระบุให้นายมณฑล นันท์ เป็นผู้รับ

- ๓๙ -

(อม.๕๐)

เงินตามเอกสารหมายเลข จ.๘๘ แผ่นที่ ๑๘๗๒ ถึง ๑๘๗๓ และ จ.๘๙ แผ่นที่ ๑๘๗๕ ถึง ๑๘๗๕ โดยไม่ปรากฏหลักฐานการโอนเงินจากนายมนทลเข้าบัญชีของนายโรเบิร์ตตามข้ออ้างของจำเลย กรณีจึงยังไม่อาจรับฟังได้ว่า นางธนิภาเป็นตัวแทนกู้ยืมเงินจากธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาลอนดอน เพื่อชำระหนี้ห้องชุดและถือกรรมสิทธิ์ห้องชุดแทนนายโรเบิร์ต ข้อเท็จจริงจึงฟังได้ว่า นางธนิภากู้ยืมเงินจากธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาลอนดอน สหราชอาณาจักร และเปิดบัญชีตามคำฟ้องเพื่อใช้ในการชำระหนี้เงินกู้ และเป็นผู้ถือกรรมสิทธิ์ห้องชุดซึ่งได้จดทะเบียนจำนองไว้กับธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาลอนดอน ในขณะที่จำเลยมีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน กรณีเข้ารับตำแหน่ง ส่วนที่จำเลยอ้างว่า จำเลยเชื่อโดยสุจริตในวันที่จำเลยยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน กรณีเข้ารับตำแหน่งว่า นางธนิภาได้ถอนจำนองและปิดบัญชีเงินฝากตามคำฟ้องเรียบร้อยแล้ว แต่หนังสือของนางธนิภาที่แจ้งธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาลอนดอน เรื่องการขายห้องชุดให้แก่นายโรเบิร์ต ลงวันที่ ๓ มกราคม ๒๕๖๐ ก่อนจำเลยมีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินเพียง ๑ วัน ทั้งที่นายพิริยเทพเบิกความยืนยันว่า นายพิริยเทพแจ้งนางธนิภาทางโทรศัพท์ก่อนแล้วว่าธนาคารไม่รับรู้เรื่องการขายห้องชุดให้แก่นายโรเบิร์ต เนื่องจากขัดต่อกฎหมายของสหราชอาณาจักร อีกทั้งนายโรเบิร์ตเพิ่งนำหนังสือฉบับดังกล่าวไปแสดงกับธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาลอนดอน ภายหลังวันที่ระบุในหนังสือเป็นเวลานานกว่า ๒ ถึง ๓ เดือน นอกจากนี้เมื่อวันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๖๐ ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาลอนดอน ยังมีหนังสือแจ้งนางธนิภาอย่างเป็นทางการอีกครั้งยืนยันว่านางธนิภายังเป็นลูกหนี้ของธนาคาร และห้องชุดยังคงเป็นหลักประกันตามกฎหมาย ตามเอกสารหมายเลข จ.๘๐ แผ่นที่ ๑๘๒๐

- ๕๐ -

(อม.๕๐)

และ จ.๘๑ แผ่นที่ ๑๘๒๑ เป็นเหตุให้เมื่อวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๖๐ นางธนิภามีหนังสือขอยกเลิกการขายห้องชุดและยอมรับว่ายังเป็นลูกหนี้ตามสัญญาฯ ตามเอกสารหมายเลข จ.๘๒ แผ่นที่ ๑๘๒๒ และ จ.๘๓ แผ่นที่ ๑๘๒๓ นอกจากนี้จำเลยเพ่งมีหนังสือชี้แจงข้อเท็จจริงเพิ่มเติม ครั้งที่ ๒ ฉบับลงวันที่ ๓๐ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๑ อันเป็นเวลาหลังจากธนาคารมีหนังสือแจ้งเรื่องการขายที่ไม่มีผลทางกฎหมายเป็นเวลานานกว่า ๘ เดือน และเป็นเวลาหลังจากขายห้องชุดและปิดบัญชีตามคำฟ้องไปแล้วกว่า ๔ เดือน กรณีจึงมีเหตุให้เชื่อได้ว่า นางธนิภาทราบมาก่อนวันที่จำเลยมีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินแล้วว่า ไม่อาจโอนขายห้องชุดให้แก่บุคคลภายนอกได้ เมื่อห้องชุดดังกล่าวมียอดหนี้คงค้างกับธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาลอนดอน ณ วันที่จำเลยมีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินเป็นเงิน ๒,๓๖๒,๕๐๐ ปอนด์สเตอร์ลิง คิดเป็นเงินไทย ๑๐๒,๓๘๒,๗๑๗.๕ บาท และมีเงินในบัญชีเงินฝาก ประเภทเงินฝาก (Deposit – Call) เลขที่บัญชี ๐๘๐๗-๑๗๙๕๗๔-๔๐๐ และเลขที่บัญชี ๐๘๐๗-๑๗๙๕๗๔-๔๐๑ คงเหลือคิดเป็นเงินไทย ๕๓๐,๓๖๕.๔๕ บาท และ ๙,๗๘๑,๙๘๘.๔๙ บาท ตามลำดับ นับว่าเป็นเงินจำนวนมากเมื่อเปรียบเทียบกับมูลค่าทรัพย์สินและหนี้สินที่จำเลยแสดงไว้ในบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน กรณีเข้ารับตำแหน่ง จำเลยดำรงตำแหน่งข้าราชการระดับผู้บริหารของสำนักงาน ป.ป.ช. ซึ่งเป็นหน่วยงานเกี่ยวข้องกับการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินโดยตรง เมื่อจำเลยทราบจากนางธนิภาว่านางธนิภาได้ถอนจำนองและปิดบัญชีเรียบร้อยแล้ว จำเลยย่อมต้องตรวจสอบว่านางธนิภาได้ถอนจำนองและปิดบัญชีเรียบร้อยแล้วจริงหรือไม่ กรณีจึงมีเหตุให้เชื่อได้ว่า จำเลยทราบว่านางธนิภายังคงเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ห้องชุดซึ่งยังมียอดหนี้คงชำระกับธนาคารและมีบัญชีเงินฝาก

- ๔๑ -

(อม.๕๐)

และเงินกู้ตามคำฟ้องในขณะจำเลยยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน กรณีเข้ารับตำแหน่ง ส่วนที่จำเลยอ้างด้วยว่า ห้องชุดและบัญชีเงินฝากตามคำฟ้องในส่วนนี้ไม่ได้ถูกตรวจพบโดย คณะกรรมการ ป.ป.ช. แต่เป็นการยื่นชี้แจงแสดงบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินเพิ่มเติมของจำเลยเอง นั้น ทางไต่สวนได้ความว่า จำเลยยื่นหนังสือชี้แจงข้อเท็จจริงเพิ่มเติม ครั้งที่ ๑ เมื่อวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๖๐ ตามเอกสารหมายเลข จ.๑๐ ไม่ปรากฏว่าชี้แจงเกี่ยวกับห้องชุดและบัญชีเงินฝากตาม คำฟ้องในส่วนนี้แต่อย่างใด ส่วนการยื่นหนังสือชี้แจงข้อเท็จจริงเพิ่มเติม ครั้งที่ ๒ ตามเอกสารหมายเลข จ.๑๒ เกี่ยวกับเรื่องห้องชุด เป็นการยื่นหลังจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. ส่งข้อมูลของนางธนิกาให้ สำนักตรวจสอบทรัพย์สินภาครัฐและรัฐวิสาหกิจดำเนินการตรวจสอบบัญชีแสดงรายการทรัพย์สิน และหนี้สินของจำเลยแล้ว อีกทั้งการยื่นชี้แจงข้อเท็จจริงเพิ่มเติม ครั้งที่ ๒ ยังปรากฏว่าจำเลยยื่นส่ง รายการเคลื่อนไหวทางบัญชีเกี่ยวกับการผ่อนชำระห้องชุดเพียง ๑๐ หน้า เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีหนังสือให้จำเลยนำส่งรายการเคลื่อนไหวทางบัญชีเพิ่มเติมนับแต่วันที่เปิดบัญชีจนถึงวันที่ปิดบัญชี ปรากฏว่าจำเลยส่งรายการเคลื่อนไหวทางบัญชีเพิ่มเติมเพียง ๗ หน้า ต่อมาคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้รับหลักฐานรายการเคลื่อนไหวทางบัญชีรวม ๔ บัญชีตามคำฟ้องจากธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาลอนดอน รวม ๔๖ หน้า พบว่ามีรายการโอนเงินเข้าจากบุคคลหลายราย ซึ่งไม่ตรงกับ คำชี้แจงที่จำเลยอ้างว่านายโรเบิร์ต หรือบริษัท Mega City holdings Limited เป็นผู้รับผิดชอบผ่อน ชำระค่าห้องชุด เป็นการสนับสนุนให้เห็นว่า จำเลยมีพฤติการณ์ปกปิดข้อเท็จจริงในการทำธุรกรรม ฝากเงินและผ่อนชำระค่าห้องชุดกับธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาลอนดอน ข้อเท็จจริงฟังได้ ว่า จำเลยมีเจตนาปกปิดรายการบัญชีเงินฝากธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาลอนดอน

- ๔๒ -

(อม.๕๐)

สหราชอาณาจักร รวม ๓ บัญชี และหนี้เงินกู้เพื่อซื้อห้องชุด เลขที่ ๖๘ ในอาคารชุด Wolfe House ๓๘๙ ถนน Kensington high ลอนดอน สหราชอาณาจักร ซึ่งยังคงค้างกับธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาลอนดอน ณ วันที่มีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน กรณีเข้ารับตำแหน่ง ๒,๓๖๒,๕๐๐ ปอนด์สเตอร์ลิง อันเป็นการจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน ด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบและมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินและหนี้สินดังกล่าว อันเป็นความผิดตามคำฟ้องในส่วนนี้

อนึ่ง แม้ภายหลังการกระทำความผิด มีพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มีผลใช้บังคับเมื่อวันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๖๑ โดยยกเลิกพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ แต่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๖๗ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้ภายหลังการกระทำความผิดยังคงบัญญัติให้การกระทำตามคำร้องเป็นความผิดอยู่และมีระวางโทษเท่าเดิม จึงต้องใช้กฎหมายที่ใช้ในขณะกระทำผิดบังคับแก่คดีนี้ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒ วรรคหนึ่ง ส่วนมาตรการจำกัดสิทธิทางการเมืองตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๘๑ ไม่เป็นคุณ จึงต้องใช้พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๔ บังคับแก่คดีนี้ มีผลห้ามมิให้ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือดำรงตำแหน่งใดในพรรคการเมืองเป็นเวลาห้าปีนับแต่วันที่พ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๓๔ วรรคสอง นอกจากนี้ การกระทำของผู้ถูกกล่าวหายังเป็นความผิดฐานเป็นเจ้าหน้าที่

- ๔๓ -

(อม.๕๐)

ของรัฐจงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อคณะกรรมการ
ป.ป.ช. ภายในเวลาที่กฎหมายกำหนด ตามมาตรา ๑๑๙ ด้วย

จึงวินิจฉัยว่า นายประยุทธ์ พวงจำปา จำเลยจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สิน
และหนี้สินและเอกสารประกอบต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิด
ข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ กรณีเข้ารับตำแหน่งรองเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและ
ปราบปรามการทุจริต ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปราม
การทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔๐ และมาตรา ๔๑ ประกอบพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่า
ด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๓, ๑๑๔ วรรคหนึ่ง และมาตรา
๑๕๘ มีผลให้จำเลยพ้นจากตำแหน่งนับแต่วันที่มิควรวินิจฉัย และห้ามมิให้จำเลยดำรงตำแหน่ง
เจ้าหน้าที่ของรัฐเป็นเวลาห้าปีนับแต่วันที่พ้นจากตำแหน่ง ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ
ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔๑ กับมีความผิดตาม
พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒
มาตรา ๑๑๙ เห็นควรลงโทษจำคุก ๔ เดือน และปรับ ๑๐,๐๐๐ บาท ไม่ปรากฏว่าจำเลยเคยได้รับ
โทษจำคุกมาก่อน โทษจำคุกให้รอการลงโทษไว้มีกำหนด ๑ ปี ตามประมวลกฎหมายอาญา

- ๔๔ -

(อม.๕๐)

มาตรา ๕๖ ไม่ชำระค่าปรับให้จัดการตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๙,๓๐ คำขออื่น
นอกจากนี้ให้ยก.

นายอริคม อินทุภูติ